

**ஹரிதாஸர்களின்
100 முண்டிகெ பாடல்கள்
(தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களுடன்)**

தமிழில்

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
89044 58276. haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com

ஹரிதாஸர்களின் 100 முண்டிகெ பாடல்கள் (தமிழில் அர்த்த விளக்கங்களுடன்)

ஸ்ரீஹரிவாயு குருகளின் ஆசியுடன், விஸ்வாவஸு
ஸ்ராவண கிருஷ்ண த்விதியை, ஸ்ரீராகவேந்தர
ஸ்வாமிகளின் ஆராதனை நாளான 11.08.2025
திங்கட்கிழமை அன்று இந்தப் புத்தகம்
வெளியிடப்பட்டது.

தொடர்புக்கு:

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
8904458276 haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

முன்னுரை

ஹரிதாஸ சாஹித்யத்தில் 'முண்டிகெ' பதம் என்பது ஒரு வகை. அதை 'புதிர்க் கவிதை' என்றும் கூறலாம். ஒரு பொருளை நேரடியாகக் கூறாமல், மறைமுகமாக சில சங்கேதங்கள் / குறிப்புகள் / குறியீடுகள் மூலம் கூறும் முறையே 'முண்டிகெ' ஆகும். இதற்கு நிறைய அறிவுத் திறமையும், புராண ஞானமும், சாதுர்யமும் தேவை. தாஸர்கள் ஏன் அந்த உத்தியை உபயோகித்தார்கள் என்றால் 'பரோக்ஷா ப்ரியோ ஹி தே³வா: ப்ரத்யக்ஷ த்³விஷா:' என்கிற வேத வாக்கியத்தை அனுசரித்தே. அதன் பொருள் : 'தேவதைகள் மறைமுகமாக துதிப்பதையே விரும்புகிறார்கள். நேரிடையாகக் கூறுவதையல்ல' .

எடுத்துக்காட்டாக, கணவரின் பெயர் 'நாகராஜன்' என்று இருந்தால், 'அரவரசன்' என்று மனைவி கூறுவார். அது போல, ஒரு யுக்தியை தாஸர்கள் சில கிருதிகளில் கையாண்டு உள்ளார்கள். பண்டிதர்களுக்கு அந்த கிருதிகள் சவாலாக அமையும். மண்டைக்கு (முளைக்கு) வேலை கொடுப்பதால் அவற்றிற்கு 'முண்டிகெ' என்று பெயர் வந்ததாகக் கூறுவார்கள். ஆங்கிலத்தில் இதை Puzzle என்று அழைக்கலாம். முண்டிகையை 'ஒகடு' என்றும் 'ஹளெகன்னட' என்றும் சிலர் கூறுவார்கள்.

எல்லா ஹரிதாஸர்களும் இந்த முண்டிகையை தங்கள் படைப்புகளில் படைத்துள்ளார்கள். ஆனால், இதை ஸ்ரீபுரந்தரதாஸரும், ஸ்ரீகனகதாஸரும் மிகவும் அதிகமாக கையாண்டுள்ளார்கள். ஸ்ரீகனகதாஸரின் முண்டிகைகள் மிகவும் பிரஸித்தம். அதனாலேயே அவர் 'முண்டிகெ தாஸர்' என்றும் கூட அழைக்கப்படுகிறார்.

இந்தப் புத்தகத்தில் 100 முண்டிகெ பாடல்களின் அர்த்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீவ்யாஸராஜர் & ஸ்ரீமஹிபதி தாஸர் இயற்றிய தலா 1 பாடலும், ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர் & ஸ்ரீகனகதாஸர் இயற்றிய தலா 49 பாடல்கள் என மொத்தம் 100.

ஸ்ரீவ்யாஸராஜர், ஸ்ரீமஹிபதி தாஸர் மற்றும் ஸ்ரீகனகதாஸரின் கடைசி 2 பாடல்கள் - இவை திரு.க்ரோம்பேட்டை ஸ்ரீதரன் அவர்கள் எழுதிய மொழிபெயர்ப்பு பாடல்கள் ஆகும். மற்ற அனைத்து பாடல்களும் கன்னடத்தில் திரு. கப்பினாலெ வஸந்த பாரத்வாஜ் என்பவர் எழுதியதன் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

திரு.பாரத்வாஜ் அவர்கள் எழுதிய குறிப்புகளை, மேலும் புரியுமாறு விளக்கி நான் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தாலும், சில இடங்களில், சில வார்த்தைகளை தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போகலாம். அந்த இடங்களில் அவற்றை ஒரு தக்க குருவிடம் கொடுத்து, கற்று, புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கலாம்.

இவ்வாறாக கன்னடத்தில் பாடல்களின் அர்த்தங்களை எழுதிய திரு.பாரத்வாஜ் அவர்களுக்கும், திரு.க்ரோம்பேட்டை ஸ்ரீதரன் அவர்களுக்கும் நன்றிகள்.

இந்த புத்தகத்தை வெளியிட உதவிய வடோதரா திரு.கிருஷ்ணமூர்த்தி.சி.எஸ் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு நன்றி. அவர்களது குறிப்பு தனியாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நன்றி. ஹரே ஸ்ரீனிவாஸா. ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
01.08.2025

ஸ்ரீவ்யாஸராஜர் இயற்றிய ஸ்ரீமுக்யப்ராண ஸ்துதி

இதனை தொடர்ந்து

ஸ்ரீபுரந்தரதாஸரின் முண்டிகைகள்:

1. அறியதவரிகெ விசித்ர	26. நோடிர்ய்யா நீவு
2. அம்பிக நா நின்ன நம்பிதெ	27. பிண்டாண்ட தொளகின
3. ஆரிகெ மொரெயிடலோ	28. புட்டிதவெரடு ஜீவன
ஹரியெ	29. பல்லவரு பேளிரே
4. இப்பர்ஹெண்டிய ஸுக	30. பெய்லா பாவிகெ
5. இல்லியே குளிதித்த பூதவு	31. பயலிகெ பயலாகிது
6. இந்து வேதாந்தகளல்லி	32. மனஸு நின்ன மேலெ
7. ஊரதேவர் மாடபேகண்ண	33. மாடு ஸிக்கதல்லா
8. எரடு ஒந்தாகது ரங்க	34. முஸுகு தெகெதரெ
9. ஏனாதரு ஒந்தாகலி	35. முள்ளு கொனெய மேலெ
10. ஏனாய்து ரங்ககே	36. மூகு ஸண்ணது
11. ஏனு மருளாதெயோ	37. லோடபாட ஸம்ஸார
12. ஏனு மருளாதெயம்ம	38. வஹ்வாரெ மெணஸின
13. இவரு நெடெவ பத ராஜபத	காயி
14. ஒம்பத்து பாகிலொளு	39. ஸ்தளவில்லவ்யய
15. கப்பு என்னலு பேடவோ	40. ஸாகு ஸம்ஸார
16. குருடு நாயி தா ஸந்தெகெ	41. ஸுண்ணவில்ல பாகவதரெ
17. கேளு கோபிஸபேட	42. ஸும்மனிரு ஸும்மனிரு
18. குத்திதவனே பல்ல	43. ஸுலபவல்லவோ
19. ஜதன மாடோ ஜீவனவ	44. ஸுள்ளு நம்மல்லல்லவ்யய
20. ஜயவதே ஜயவதே	45. ஹரியே குணியெந்து
21. தாரக்கெ பிந்திகெ	46. ஹுஸுஸுன்ய பண்ணத
22. தாஸ ஸேஷாத்ரிவாஸ	47. ஹேவவெல்லிஹுத்யயா
23. நடுமனெயொளகொந்து	48. ஹொஸபரியோ ரங்க
24. நின்னது நினகெ பாரிஸி	49. ஹம்ஸ நின்னலி
25. நெச்சதிரு பெக்கு	

ஸ்ரீகனகதாஸரின் முண்டிகைகள்:

1. இந்து நீ கரெது தாரெ	26. பா ரங்க என்ன மனகெ
2. ஈதனீக வாஸுதேவனு	27. பித்தாக ஹோதல்லி
3. என்ன மானினிரன்னெ	28. பீஜ மூரனு பித்தி
4. எந்தெந்து இந்த சோத்யவ	29. பவபய வினாஸ
5. எரடு ஸாவிரத ஜிஹ்வெ	30. மர நுங்குவ பக்ஷி
6. ஏணனயனெ ஏணபோஜ	31. மரெயதெ நெனெ சின்மயன
7. ஏனே மனவித்தெ	32. முத்துகளா ஹண்ணு
8. ஒடவெ ஹோயிது	33. முள்ளுமொனிய ம்யால
9. ஒஹோ என ஜீவ	34. மூவரேரித பண்டி
10. ஒம்பத்து ஹூவிகெ	35. மங்களாரதிய பாடிரெ
11. கரெதாரெ காமினி	36. மந்தரதர பாவன
12. காவனய்யன களுஹு	37. ரமணி கேளெலெ
13. கேஸவ என்னிரோ	38. ராஜவதனெ ஸுரராஜன
14. கெம்புமுகின பக்ஷி	39. லடபட நா ஸடியாடு
15. கோ கோ கோ என்னிரோ	40. வனஜாக்ஷியர
16. தோரெ பேனகெ ஸகி	41. வாரிஜமுகி வாரிஜாக்ஷி
17. நாம முந்தோ ஸ்வாமி	42. ஸேஷஸயன நின்ன
18. நிஜவரிது லிங்கவனு	43. ஸ்ரீராம என்னிரோ
19. பக்ஷிய குருஹ	44. ஸதரல்லவோ நிஜயோக
20. பரமபுருஷ நீ	45. ஸஹஜவிது ஈ நுடியு
21. புல்லவதனெ	46. ஸீதாபதி ரகுநாத
22. பயல பாவி நீரிகெ	47. ஹரிமுகி ஹரிவாணி
23. பல்லவரு பேளிரெய்	48. பெட்டவனு தன்ன
24. பல்லவரு பேளிரி	49. மங்களம் ஜய மங்களம்
25. பல்லவரு பேளிரெய்	

மற்றும்,

ஸ்ரீமஹிபதி தாஸர் - நக்ஷத்ர ரமணனய்யனி

ஸ்ரீவ்யாஸராஜர் - ஸ்ரீமுக்யபிராணர் ஸ்துதி

ஆரு நின³கி³தி ரதி⁴க தா⁴ருணியொளகெ³
ஸார சாஸ்திரவ நொரெத³ சர்வக்ஞமுனிராய ||

ஆரொந்து³ வைரிகள தரிது³ வைஷ்ணவரிகெ³
ஆரெரடு ஊர்த⁴வ புண்ட³ரகள நிடி³ஸி
ஆரு மூரர மேலே மூரதி⁴க குமதகள
பே³ரொரஸெ கித்தொம்மெ பி³ஸுடந்த² தீ⁴ர ||

ஆரு நால்கு தத்வத³பி⁴மானிக³ள ஒடெ³ய
மாருதன மூரநெய அவதாரனெ
ஆரைது³ மேலெரடு³ அதி⁴கலக்ஷணவுள்ள
மூருதியொளொப்புதிஹ யதி வரேண்ய ||

ஆராரு மேலொந்து³ அதி⁴ கலெக்க த³க்³ரந்த²
சாரவனு ரசிஸி சஜ்ஜனரிகி³த்து
பாரமார்தி²க பே⁴த³ பஞ்சக வஸ்தா²பிஸிதெ³
தீ⁴ர ஸ்ரீகிருஷ்ணன தா³சரொஞ் தொ³ரெயெ ||

முக்யபிராண வாயுதேவர்தான் ஜீவர்களில் மிகச் சிறந்தவர்.
அவர் தான் ஜீவோத்தமர். பரமாத்மாவுக்கும், இலக்குமிக்கும்
அடுத்த படியாக விளங்குபவர். அவருக்கு ஈடுஇணை மற்றும்
அதிகம் ஜீவர்கள் கூட்டத்தில் யாருமில்லை. அவர் எல்லாம்
அறிந்தவர். சர்வக்ஞர். அவரே பூமியில் ஹனுமந்தனாகவும்
பீமனாகவும் மத்வராகவும் அவதரித்தார். அவர் மத்வராக
அவதரித்தபோது, சர்வமூல கிரந்தங்கள் என்பதன் மூலம்
எல்லா சாஸ்திரங் களையும் விவரித்தார். இதையே
ஸ்ரீவியாசராஜர் பல்லவியில் கூறியுள்ளார். இப்போது
சரணங்களைப் பார்ப்போம்.

ஆறு எண்ணை மையமாக வைத்து அதன் ஒன்று, இரண்டு,
மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு மடங்குகளை கணக்கில் வைத்து
சொற்சிலம்பம் ஆடியுள்ளார் ஸ்ரீவியாசராஜர்.

முதல் சரணம்: முதல் வரியில், ஆரொந்து வைரிகள் என்று மனிதனுக்கு ஆறு எதிரிகள். காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம் உள்ளனர் என்கிறார். இரண்டாம் வரியில், ஆரெரடு ஊர்தவ என்று நாம் தேகத்தில் தரிக்கும் 12 ஊர்தவ புண்ட்ர நாமங்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். மூன்றாம் வரியில், மத்வர் தமக்கு முன்பிருந்த 21 குமதங்களை கண்டித்ததைப் பற்றி சொல்கிறார். ஆரு மூரர மேலெ மூரு $= (6 \times 3) + 3 = 21$.

இரண்டாம் சரணம்: முதல் வரியில், ஆரு நால்கு தத்வதபிமானி என்று 24 தத்வங்களைப் பற்றியும், அவற்றின் தத்வாபிமானி தேவதைகளைப் பற்றியும் சொல்கிறார். அவற்றின் தலைவனாக ஸ்ரீவாயுதேவர் உள்ளார் என்று ஸ்ரீவியாசராஜர் கூறுகிறார். மூன்றாம் வரியில், ஆரைது மேலெரடு $= (6 \times 5) + 2 = 32$. முக்ய பிராணருக்கு இருக்கும் 32 சு-லட்சணங்களைக் கூறுகிறார்.

மூன்றாம் சரணம்: முதல் வரியில், ஆராரு மேலொந்து $= (6 \times 6) + 1 = 37$, ஸ்ரீமுக்யபிராணர், மத்வராக அவதரித்தபோது இயற்றிய 37 சர்வமூல கிரந்தங்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்.

ஸ்ரீபுரந்தரதாஸரின் முண்டிகைகள்

1.

அறியதவரிகெ விசித்ர ஹரிகெ லீலாமாத்ர
அறிதவரு நம்ம கு³ரு பரமாத்மஸூத்ர || ப

கரிய கூர்மன மேலெ உருகா³ல கிச்சில்லி
இரவ தும்பி³ஸி ஜலவு இருவுதெ³ல்லி
ஸூரந்ரர ப்ரியவாத³ பாயஸத³ ருசியல்லி
ப³ரிய மாதல்ல ப³ல்லரு பேளிரண்ண || 1

அஷ்டஜ்ஞாதி தைல அக்ருதத³ ப³கெ³யேனு
அஷ்டத³ளத³ மண்டபகெ கம்ப⁴வெஷ்டு
கஷ்டவாத³ காமன பி¹ந்தெ³ குக்குடன
து¹ட்டது¹தி³ மொட்டமொத³லெனெ பேளிரண்ண || 2

வாஸுகி ஹெடெ³யல்லித்³த்³ வருகூத கொனெய
வாஸவாகி³ஹ பகூதி பெஸரதே³னு
தே³ஸாதி⁴பதி நம்ம புரந்த³ரவிட்டல தன்ன
தா³ஸர ஹருத³யதொ³ள³கி³ ஸும்மனிஹுதே³னு || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இது ஒரு யோக ஸாதனையின் முண்டிகை. இங்கு 'கார்ய'
என்றால் இந்தரியங்களை கட்டுப்படுத்துதல் என்று அர்த்தம்.
ஸ்ரீஹரிக்கு இது லீலா மாத்ரமே ஆகிறது. அஞ்ஞானிகளுக்கு இது
விசித்ர செயல் ஆகிறது. இந்த பரமாத்ம ஸூத்ரத்தை குருமுக்ய
ப்ராணன் நன்றாக அறிந்திருக்கிறான்.

1. ஆமையானது தேவைப்படும்போது மட்டும் தன் கை கால்களை
வெளியே நீட்டுகிறது என்று அர்த்தம். அப்படியே, விஷய
ஸாதனையிலிருந்து நாம் விடுதலை அடைய வேண்டும்.
நெருப்பின் தூடு, தண்ணீரின் குளிர்ச்சி, அன்னத்தின் சுவை என
அனைத்தும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது.

2. யம நியமாத்ரி அஷ்டாங்கங்களின் ப்ரஹ்மத்தை (அக்ருத = கர்ம லேபம் இல்லாத பரதரவஸ்து. முண்டகோபநிஷத்) அறிவதற்கு சாத்தியம். ஹ்ருதயத்தில் இருக்கும் எட்டு தள கமலத்தின் மண்டபம் இப்படி நின்றிருக்கிறது என்பதும், விஷய சுகத்தை விடும் ஞானத்தின் ஸ்மரணை எப்படி என்பதும் அதிலிருந்து தெரிகிறது.

3. குண்டலினி சர்ப்பத்தின் தலையை, அதாவது, ஸஹஸ்ரார சக்ரத்தில் பரப்ரஹ்ம என்பது அனுபவ-கம்யம் ஆகிறது. ஆனால், இந்த நிரந்தர சாதனையை செய்யாமல் போனால், அந்தரங்கத்தில் இருக்கும் புரந்தரவிட்டலன் காணாமல் போகிறான்.

2.

அம்பி³க³ நா நின்ன நம்பிதெ³ - ஜக³
த³ம்பா³ரமண நின்ன நம்பிதெ³

தும்பி³த³ ஹரிகோ³லம்பி³க³ - அத
க்கொம்பத்து சித்ர நோட³ம்பி³க³
ஸம்ப³ரமதி³ந்த³ நீனம்பி³க³ - அத
ரிம்பு³ நோடி³ நெட³ஸம்பி³க³ || 1

ஹொளெய பா³ரவ நோட³ம்பி³க³ - அத³ர
ஸெளெவு க⁴னவய்ய அம்பி³க³
ஸுளியொளு முளுகி³தெ³ அம்பி³க³ - என்ன
ஸெளெது³கொண்டொ³ய்யொ நீனம்பி³க³ || 2

ஆரு தெரெய நோட³ம்பி³க³ - அது³
மீரி ப³ருதலிதெ³ அம்பி³க³
யாரிந்த³லாக³து³ அம்பி³க³ - அத³ நி
வாரிஸி தா³டி¹ஸோ அம்பி³க³ || 3

ஹொத்து நோயிது நோட³ம்பி³க³ - அல்லி
மத்தெய்வரிருவரு அம்பி³க³

ஒத்தி நெ³ஸு நோட³ம்பி³க³ - என்ன
ஸத்ய லோகக்கெ ஒய்யொ அம்பி³க³ || 4

ஸத்வ பத²தி³ நெ³ஸம்பி³க³ - பரா
ப⁴க்திஹூட்டனு ஹாகி அம்பி³க³
முக்திதா³யக நம்ம புரந்த³ரவிட்டலன
முக்தி மண்டபகொய்யொ அம்பி³க³ || 5

பல்லவி / முன்னுரை:

ஸம்ஸாரம் என்னும் கடலிலிருந்து தாண்டச் செய்யும்
பரமாத்மனே அம்பிக (படகோட்டி / தோணி ஓட்டுபவன்) என்று
அழைக்கப்படுகிறார். ஜகதம்பெயான ரமாதேவிக்கு அவன்
ரமணன். அத்தகைய பகவந்தனே அம்பிகனாகி, தோணி
ஓட்டினால், கரையைச் சென்று சேர்வது சாத்தியம் என்னும்
திடமான நம்பிக்கை இங்கு சொல்லப்படுகிறது.

1. தண்ணீரின் மேல் மிதக்கும் ஹரிகோலு (தோணி / படகு) இங்கு
மனித தேகத்திற்கு உவமையாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த
தேகத்தின் நவ-ரந்த்ரங்களே, அந்த படகின் ஒன்பது த்வாரங்கள்
என்று அறிந்தால், அபாயம் என்று புரிகிறது. இந்த ரந்த்ரங்களால்
படகின் உள்ளே தண்ணீர் நுழைவது போல, அதன் அபாயத்தை
புரிந்து கொண்டு படகோட்டும் பொறுப்பு அந்த
படகோட்டியுடையது. அப்படி, சுகமாக படகை ஓட்டுவதே
உண்மையான திறன்.

2. ஆற்றில் நீரின் வேகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த
சுழலிலிருந்து தப்பி அக்கரைக்கு செல்ல வேண்டியதாக
இருக்கிறது. சுழலில் நடுவில் சிக்கிக் கொண்டபோது, படகோட்டி
மேலும் அதிக சக்தியை பயன்படுத்தி இழுக்க வேண்டியதாகிறது.

3. ஒன்றிரண்டு தடைகளா? இல்லை. ஆறு தடைகள் மிகவும்
வேகமாக வருகின்றன. இவையே காம, க்ரோத, லோப, மோஹ,
மத, மாத்ஸர்ய எனும் அரிஷ்ட வர்க்கங்கள். (இவற்றை பசி, தாகம்,
சோகம், மோகம், மூப்பு, மரண என்று ஷட் ஊர்மிகள் என்றும்

சொல்லலாம்). இந்த தடைகளின் அட்டகாசங்களிலிருந்து தாண்டி வருவதற்கு வேறு யாராலும் சாத்தியம் இல்லை.

4. காலம் கடந்து மாலை நேரம் ஆகிவிட்டது. அதாவது, மனிதனின் ஆயுள் கடந்து, மூப்பு வந்துவிடுகிறது. உடன் பஞ்சேந்தரியங்களை சமாளித்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், மிகவும் மெதுவாக பயணம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையான ஊருக்கு (ஸத்யலோக) செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

5. ஸதாசாரத்தின் ஸத்வகுணத்தின் வழியிலேயே செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. எந்தவித வேடிக்கைகளும் இல்லாத நிஷ்காம பாவனையுடனான பக்தியின் உதவியால் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலன் இருப்பதான முக்தி மண்டபத்திற்கு (வைகுண்ட) அம்பிகன் நம்மை அழைத்துச் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. பரமாத்மன் இருக்கும் இடத்திற்கு அவனே வந்து நம்மை அழைத்துக் கொண்டுச் செல்ல வேண்டும் என்னும் செய்தி இங்கு இருக்கிறது.

(அம்பு=தண்ணீர். அதனை தாண்ட உதவுபவன் = அம்பிக. 'நாராயண' சொல்லின் அர்த்தமும் நார = தண்ணீர் என்பதிலிருந்தே பிறந்தது என்பதை கவனித்தால் இதற்கு மேலும் சிறப்பான அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும்).

3.

ஆரிகெ³ மொரெயிட³லோ ஹரியெ வி
சாரிஸுவர ஒப்³பு³ர கானெ || ப

ஹலவங்க³ கு³ணத³வனொப்³பு³ரஸு
தலெயில்லத³வனொப்³பு³ப்ரதா⁴னி
தளவார கிரிக³ண்ணினவனொப்³பு³
ப³லுபொ³ட்டு கு³ணத³வனொப்³பு³ ஸ்யானுபோ⁴க³ || 1

அரஸனஹண்டதி ரதி²கா³ரி
 அரஸனமக³ஸு அஹங்காரி
 அரஸனஸொஸெயொப்³ப³ஸு அன்யாயகாரி
 அரஸனதா³ஸியு அதிக்ரு³ரி || 2

நடு³நடு³வெ யமன பட்டணவு
 என்னொடெ³ய பஞ்சேந்த³ரிய தெ³ய்வகரு
 தடெ³யத³ந்தெ நீ த³யமடோ³
 என்னொடெ³ய புரந்த³ரவிட்டலனே || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இங்கு தேகம் மற்றும் ஸாம்ராஜ்யம் இவ்விரண்டிற்கும் ஒப்புமை கூறப்படுகிறது. ஸாம்ராஜ்யத்தை ஆளும் அரசன், மந்திரி, தளபதி, கணக்கர், அரசி, மகள், மருமகள், தாஸன் என்று அனைவரும் துஷ்டர்கள் என்றானால், அப்போது உண்டாகும் கெட்ட நிலையை தேகத்திற்கு ஒப்பிட்டு சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு அனைத்து இந்தரியங்களும், கெட்டுப் போயிருக்கையில், இத்தகைய கெட்ட சந்தர்ப்பத்தில் 'யாரிடம் முறையிடட்டும், ஸ்ரீஹரியே?' என்று ஆத்மன் கவலைப்படுகிறது. தன்னை விசாரிப்பவர்கள் யாரையும் காணவில்லை என்ற கவலையே இந்த கீர்த்தனையின் முக்கிய பாவம்.

ராஜ்யத்தை ஆளும் அரசன், ஸாத்விக குணத்தை கொண்டிருந்தான் என்றால், அனைத்து இடங்களிலும் சுகம், அமைதி நிலைத்திருக்க சாத்தியம். ஆனால், இங்கிருக்கும் அரசன் கெட்ட குணங்களைக் கொண்டவன். அதாவது, தேஹ ப்ரக்ருதியானது, ரஜோ குணத்தினால் நிரம்பியிருக்கிறது. அதற்கு பகவத் பக்தி என்னும் ஸாத்விக குணம் இல்லை. கண்ட கண்ட (கெட்ட) சுகங்கள் அனைத்தையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்னும் ராஜஸ புத்தி அதற்கு இருக்கிறது.

1. கெட்ட குணங்களைக் கொண்டவன் - அரசன். தலை இல்லாதவன் - மந்திரி. சிறிய கண்களைக் கொண்டவன் - தளபதி. மிகவும் அதிகமான கெட்ட குணங்களைக் கொண்டவன் -

கணக்கன். அப்படிப்பட்ட அரசனுக்கு ஸத்புத்தியை உபதேசிக்க முக்கிய மந்திரி யாராவது இருக்கிறார்களா?. இல்லை. அவன் 'தலை இல்லாத அஞ்ஞானி'. அதாவது, மனிதனை ஸன்மார்க்கத்தில் நடக்குமாறு ப்ரேரணை செய்யும் புத்தியே இல்லை என்று ஆகிறது. அன்யதா-ஞானங்களால், உலக தற்காலிக விஷயங்களை விரும்பும் மனிதனை, அடக்க முடியாத கெட்ட நிலை உண்டாகியிருக்கிறது. நாட்டை காப்பாற்றத் தேவையான தளபதியோ 'சிறிய கண்களை' அதாவது கண் பார்வையற்றவனாக இருக்கிறான். அவன் எப்படி நாட்டை காப்பாற்ற முடியும்?. பகவந்தனை அகக் கண்களால் தரிசனமே செய்யாத வாழ்க்கை. மேலும், கணக்கு வழக்குகளை சரியாக நிர்வகிக்கும் கணக்காளரோ மிகவும் கெட்டவன். கெட்ட ஆசரணைகளையே செய்து வரும் துஷ்டன் அவன். மனஸ், கெட்ட விஷயங்களையே நினைத்தவாறு, வாழ்க்கையின் நிஜமான அர்த்தத்தையே மறந்து, இழந்து விட்டிருக்கிறது.

2. அரசி - அனைவரையும் மயக்குபவள். இளவரசி - கர்விஷ்டன். மருமகள் - அநியாயம் செய்பவள். வேலைக்காரி - க்ரூரம் நிரம்பியவள். ஸாம்ராஜ்யம் பாழாகியிருக்கிறது. அரசனின் ஸம்ஸாரம் சரியாக இருக்கிறதா?. அதுவும் இல்லை. அவனின் பட்டத்து ராணிக்கு காமத்திலேயே ஆசை. மகளோ, கர்வத்தில் சுற்றுகிறாள். மருமகளோ அநியாயங்களையே செய்து கொண்டிருக்கிறாள். வேலைக்காரியோ க்ரூரத்தனத்தில் இருக்கிறாள். அதாவது, மனிதனின் மனதில் காம, அஹங்கார, பாப புத்தி, க்ரோதாதி துர்குணங்களே நிரம்பியிருக்கின்றன. இவ்வாறு இருக்கையில், யார் தான் அவனை காப்பாற்ற முடியும்?.

3. இவர்களுடன் இருக்கும் நகரம் (தேகம்) யமலோகத்திற்கு சமம். என் தலைவனான, பஞ்சேந்திரியங்களின் தேவதைகளே (அவர்களின் தலைவனே), தடையின்றி (உடனடியாக) நீ என்னை காப்பாற்று. என் தலைவனே, புரந்தரவிட்டலனே. ஜனனம், மரணம் என்ற சக்கரத்தில், அவ்வப்போது நகரத்தின் தரிசனமும் ஆகிறது. 'நடுநடுவே எமனின் பட்டண' த்தை பார்க்க வேண்டியதாகிறது.

இந்த தேகத்தில் இருக்கும் பஞ்சேந்தரியங்களின் தத்வாபிமானி தேவதைகள் அங்கங்கு இருந்து தடுக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி செய்யாதிருக்க வேண்டுமானால், தலைவனான ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனே கருணை அளிக்க வேண்டும். அவனின்றி வேறு யாரும் இப்போது காப்பாற்றுபவர் இல்லை. நம் நலன்களை கேட்பவர்கள் இல்லை. ஆகையால், நாம் யாரிடம் முறையிட வேண்டும்?. ஸ்ரீஹரியே, நீயே காப்பாற்ற வேண்டும் என்றே ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

4.

இப்ப்ரஹெண்டி³ய ஸுக² இந்து³ கண்டெ³னய்ய
அப்ப்ரபா³ எந்தி³கு³ ஸாகுஸாகய்யா || ப

ஒப்ப்ளலி போகி³ ஒக³ரவ மாடெ³ன்னலு
பொப்ப்ெ³ ஏனிது³ கொப்ப்ெ³ நடெ³யெந்த³ளு
தப்பிப்ப்³பு³கொண்டு³ இன்னொப்ப்³ளனு மாடெ³னலு
அப்பா³ பி³ஸிமுட்டலாபெனெ எந்த³ளு || 1

ஹிரியவள கூடெ³ நா ஸரஸவாடு³வெனெந்து³
இருளு உப்பரிகெ³ நானேருதிரலு
சரணவொப்ப்³ளு பிடி³து³ ஸிரவனொப்ப்³ளு பிடி³து³
ஸரஸரனெ கெளகெ³ மேலெளெயுதிஹரய்ய || 2

அவள மக்³கு³லொளிரலு இவள மக்³கு³ல காட
இவள மக்³கு³லொளிரலு அவள காட
அவளிந்த³ ஸுக²வில்ல இவளிந்த ப²லவில்ல
இவரிப்ப்³ர ஸங்க³ அபி⁴மானப⁴ங்க³ || 3

எரெது³ கொம்பு³வெனெந்து³ எண்ணெ பி³ஸிமாடி³ நா
கி⁴ரியவள கூடி³ ஒரெஸிகொளுதிரலு
ஹிரியவளு முனிது³ ப³ந்தா³க³ நீரின க³டி³கெ³
ஒடெ³து³ நிர்வாணத³லி குள்ளிரிஸித³ளு || 4

அங்கா³ங்க³வர்த்த⁴ர்த்த⁴ பா⁴க³வனனுதி³னதி³
 ஹிங்க³தெ³ தாவு கூடி ஒத்துத்திரலு
 மங்க³ளாங்க³ ஸ்ரீ புரந்த³ரவிட்டலனெ
 அங்க³வனு முரிது³ மூலெ குள்ளிரிஸித³ரு || 5

பல்லவி & முன்னுரை:

நம் மனதிற்கு முக்கியமான இரு க்ரியைகள் இருக்கின்றன. அவை : விருப்பம் & சந்தேகம். பற்பல விதமான சுக சந்தோஷங்களை அடையும் விருப்பம் மற்றும் நிரந்தரமான சந்தேகம் ஆகிய இந்த இரண்டும் மனதில் இரு முகங்கள் எனலாம். இதையே 'இப்பரு ஹெண்டிர சுக' என்று தாஸர் இங்கு சொல்லியிருக்கிறார். அது உண்மையாக சுகம் இல்லை. ஆகையாலே 'ஸாகு ஸாகய்ய' என்று கூறுகிறார்.

1. 'ஒப்பளல்லி ஹோகி ஓகர்' (ஒருத்தியிடம் (விருப்பத்திடம்) சென்று உணவு) கேட்கும் மனதிற்கு, அடுத்த நொடியே சந்தேகம் பிறக்கிறது. அவளோ அழுது கொண்டே, என்னிடம் ஏன் கேட்கிறாய், போய்விடு என்கிறாள். இதனால் குழப்பமடைந்து, அவளிடமே (சந்தேகத்திடமே) எனக்கு உணவு சமைத்து கொடு என்று கேட்க, அவளோ, நான் நெருப்பை தொட மாட்டேன், சுடும் என்கிறாள். (சந்தேகம் கொண்டால் உணவு கிடைக்காது / விருப்பம் நிறைவேறாது).

2. ஒருத்தியிடம் சரஸ ஸல்லாபம் வேண்டும் என்று விரும்பினால், இன்னொருத்தி, மாடியில் ஏறும்போது கால் இழுத்து விடுகிறாள். ஒருத்தி மேலே, இன்னொருத்தி கீழே இழுப்பதால், மனதிற்கு கஷ்டம்.

3. ஆசை, விருப்பங்களை அனுபவிக்கும் சபலம் ஒரு புறம். ஆகையால், என்ன அபாயம் உண்டாகுமோ என்னும் பயம் இன்னொரு புறம். விருப்பத்தின் புறம் மனம் சென்றவாறே, சந்தேகத்தின் தொல்லையும் இருக்கிறது. சந்தேகத்தின் பக்கம் சிந்தித்தால், ஆசை விருப்பத்தின் தொல்லை. மொத்தத்தில் இருவரிடமும் சுகமில்லை; பலன் இல்லை.

4. சுவையான உணவினை சுவைக்கும் விருப்பம். மாடி மேல் நின்று பேசும் விருப்பம். பக்கத்தில் படுக்கும் மோகம். இந்த அனைத்திலும் சந்தேகத்தின் நிழல். இருவரின் சங்கமும், அபிமான பங்கத்திற்கு காரணம். எண்ணெய் தேய்த்து குளிக்கும் சுகத்திற்காக ஒருத்தியிடம் சென்றால், இன்னொருத்திக்கு கோபம். சுடு தண்ணீர் காய்ச்சும் அண்டாவையே உடைத்துவிட்டு, நிர்வாணமாக அமர வேண்டிய கஷ்டமான நிலையும் வந்துவிடுகிறது.

5. இந்த இரு பெண்களும் சேர்ந்து, தேகத்தின் பாதி-பாதி பாகங்களை அமுக்கியவாறு கடைசியில் தேகத்தை உடைத்தே விடுகிறார்கள். ஐயோ ஸ்வாமியே. இந்த இருவரினாலும் சுகம் இல்லை. போதுமப்பா போதும். 'மன: ஏவ மனுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:' என்று சொல்வதைப் போல பந்தனத்திற்கும், விடுதலைக்கும் மனமே காரணம். அந்த மனதினை ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனின் பால் திருப்பினால் எந்தவித விருப்பங்களும் மாயமாகின்றன. சந்தேகமும் விலகுகின்றன.

5.

இல்லியே குளிதித்த³ பூ⁴தவு ஒந்து³
ஹல்லிய நுங்கி³து ஹதி³னால்கு லோகவ || ப

ஸௌளெய மனெயல்லி இதெ³யொந்து³ கோளி
கோளிய நாலிகெ³ ஏளு தாளுத்³த³
கோளி நுங்கி³து ஏளு காளிங்க³ நாக³வ
மேலொந்து³ பே³டி³து ஸிம்ஹத³ மரிய || 1

கானனதொ³ளகொ³ந்து³ இருவுது³ கோண
கோணத³ கொரளிகெ³ முன்னுரு பா³வி
கோணனூரிகெ³ ஹோகி³ சேஷாணி கபிய கொந்து³
டொ³ண்ணெ மனெயொளகெ³ ஒளதணவய்யா || 2

வ்ருக்ஷத³ மேலொந்து³ ஸௌக்ஷ்மத³ பக்ஷி
பக்ஷிப⁴க்ஷணவாத³ அம்ருதத³ ஹண்ணு

பக்ஷி நோட³லு ப³ந்த³ ராக்ஷஸ ப³ராஹ்மண
ஸிசெஷ்ய மாடி³த³ புரந்த³ர விட்டலா || 3

இது ஒரு அபூர்வமான கதையை சொல்லும் முண்டிகெ. இதில் ராமாயண கதைகள் விடுகதைகளாக அடங்கியிருக்கின்றன. ஸ்ரீபுரந்தரதாஸரின் கவித் திறமை இந்த முண்டிகையில் மிகவும் சிறப்பாக வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

பல்லவி:

இங்கு அமர்ந்திருக்கும் பூதம் என்று சொல்லப்படுவது 'கைகேயி தேவி' . ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்று தசரதன் தீர்மானித்தபோது, அவளுக்கு தசரதன் மேல் கோபம். கோபம் மிகவும் அதிகமாகி, பூத-ஆவேசம் பிடித்ததைப் போல அமர்ந்திருக்கிறாள். பல்லி உச்சக் கொட்டுவதைப் போல, தனக்குள் கோபத்தில் சத்தம் போடுகிறாள். 14 லோகங்களையும் ஆளும் ஸ்ரீராமதேவரை, 14 ஆண்டுகள் காட்டிற்கு அனுப்பும் பூதனியே ஆகியிருக்கிறாள். பட்டாபிஷேக மஹாமங்கலோத்ஸவத்தையே அவள் விழுங்கிவிட்டாள்.

1. கைகேயிக்கு தான் சிறிய (இளைய) மனைவி என்றும், மிகவும் அழகானவள் என்றும் கர்வம். தன் அழகையே மூலதனமாக்கிக் கொண்டு காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வது விலைமாதர்களின் வழக்கம். கைகேயியும் இதே கெட்ட புத்தி, அழகின் ஈர்ப்பிலேயே தசரதனை கட்டிப் போட நினைத்தாள். இந்த சிந்தனையை அவளில் வைத்த கோழியே - மந்தரை. (தூக்கத்திலிருந்து) எழச்செய்வது கோழியின் செயல்தானே?. சுகமாக படுத்திருந்த கைகேயியை எழுப்பினாள். ஸ்ரீராமனின் பட்டாபிஷேக செய்தியை, (விடியலில்) கோழி கூவுவதற்குள் மந்தரை, கைகேயியிடம் கூறினாள். அயோத்தியின் சக்ரவர்த்தியான தசரதன், அனைத்து மக்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப ஸ்ரீராமனுக்கே பட்டாபிஷேகம் செய்ய தீர்மானம் செய்தாலும், அதனை மாற்ற அடம் கொண்டு, கைகேயி, கூண்டில் அடைபட்ட கோழி போல் ஆனாள். அவளுடைய நாக்கு 'ஏழு ஜாண்' நீளம் ஆயிற்று. 700 ஆண்டுகளுக்கு முன் தசரதனிடமிருந்து பெற்றிருந்த

வரத்தினையே இப்போது பயன்படுத்தும் சக்தியைக் கொண்ட நாக்கு அது. 'ஏழு காளிங்கனை' போல இருக்கும், ஸப்த அங்கங்களைக் கொண்ட (அரசர், மந்திரி, நண்பர்கள், கருவூலம், ராணுவம், நாடு, கோட்டை) ஸாம்ராஜ்யத்தையே விழுங்கும் கோழி அது. சிங்கக்குட்டி போல இருக்கும் ஸ்ரீராமனை (அரசன் ஆவதிலிருந்து) தடுக்கும் சிந்தனையை செய்தது அது. பரதனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்னும் வசனத்தையும் அது வேண்டியது.

2. ஸ்ரீராமசந்த்ரன், ஸீதை மற்றும் லக்ஷ்மணனுடன் காட்டிற்கு நடந்தான். அந்த காட்டில் கோணனைப் (எருது) போல மகா வலிமையைப் பெற்றிருந்த வாலி என்பவன் இருந்தான். பல யுத்தங்களை செய்து, அனைத்து இடங்களிலும் ரத்த ஆற்றினையே பாயச் செய்த அவனுடைய பராக்ரமத்தினால், நூற்றுக் கணக்கான கிணறுகளே நிரம்பி வழிந்தன. ஸ்ரீராமசந்த்ரனோ, அந்த கோண இருக்கும் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்று அவனை கொன்றான். பலசாலியான அவனுடைய தம்பியான சுகீவனின் வீட்டில் விருந்து உண்டு, ஸீதையை மீட்டுக் கொண்டு வருவதற்கான நம்பிக்கையை பெற்றான்.

3. ஸுகீவனின் அனுமதியைப் பெற்று, ஹனுமந்தன், ஸமுத்ரத்தையே தாண்டி இலங்கையை அடைந்தான். அங்கு இருக்கும் அசோக வனத்தை அடைந்து, சிம்ஷாபா வருக்ஷத்தின் மேல் மிகச்சிறிய ரூபத்தில் அமர்ந்தான். அவன் ஜபித்த ஸ்ரீராமனின் திவ்ய நாமாம்ருதத்தை கேட்டு, ஸீதைக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. அதற்குள், அசோக வனத்தின் அழிவின் செய்தியைக் கேட்டு, ராக்ஷஸ ப்ராஹ்மணனான ராவணன் அங்கு வந்தான். அடுத்து ஹனுமந்தனிடமிருந்து அனைத்து விஷயங்களையும் அறிந்து, ஸ்ரீராமசந்திரன் தன் கபி ஸைன்யத்துடன் அங்கு வந்து, ஸேது பந்தனத்தை செய்து, ராவணனை போரில் கொன்றான். ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலன், துஷ்டர்களைக் கொன்று, ஸிஷ்டர்களை காக்கிறான்.

14 ஆண்டுகளின் ஸ்ரீராமனின் வனவாஸ வருத்தாந்தத்தின் ராமாயண கதை, 14 வரிகளைக் கொண்ட இந்த கீர்த்தனையில் சுருக்கமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

6.

இந்து³ வேதா³ந்தக³எல்லிஸுரரு நின்ன
எணிஸுவரு அஹுத³ஹுத³ய்ய
அந்த¹ர திளியலு ப்³ரஹுமாத³யரிகெ³
அளவல்லவு அஹுத³ஹுத³ய்ய || ப

ரண்டெ³ய மக்களு குண்ட³கோ³ளகரு
ராயரு நின்னிந்த³ய்ய
பண்டி³தராத³ த்⁴விஜரிகெ³ பி³கூடா
பாத்ரெயு நின்னிந்த³ய்ய
மண்டெ³யனேவரிஸி மொலெய கொட்டவளிகெ³
மரணவு நின்னிந்த³ய்ய
ப⁴ண்டா³ட¹தி³ மைகொட்ட கோ³பியரு
பாவன நின்னிந்த³ய்ய || 1

தொத்தின மகனிகெ³ ஒலிது³ நின்னய கு³ண
தோரிஸிதெ³ அஹுத³ஹுத³ய்ய
உத்தமரனு நீனட³வி ஸேரிஸிதெ³
உத்தம நீனஹுத³ய்ய
அத்தெயனாளிதெ³ மாவன மடு³ஹிதெ³
இதே³தர மர்யாதெ³ய்ய
மத்தனாகி³ நின்ன பெ³ய்தெ³ பாதகிய
மெய்யொளகி³ரிஸிதெ³ நீனய்ய || 2

தந்தெ³ய கொந்து³ கந்த³ன ஸலஹித³
சந்த³வு நின்னிந்த³ய்ய
கந்த³ன கொந்து³ தந்தெ³ய ஸலஹிதெ³
யாதர ந்யாயவித³ய்ய
வந்தி³ஸி தா³னவ கொட்ட ப்³லீந்த³ரன

புந்தி³ஸிதெ³ அஹு³த³ஹு³த³ய்ய
 த³ந்தெ³ஸ்ரீ புரந்த³ரவிட்டலராய நீ
 மாடி³த³தெ³ மர்யாதெ³ய்ய || 3

முன்னுரை / பல்லவி:

இது நிந்தாஸ்துதி ரூபமான ஸ்ரீபுரந்தரதாஸரின் கீர்த்தனை ஆகும். பகவந்தனின் லீலா வினோதங்களை விவரித்தவாறு, அவனின் மஹிமாதிசயங்களை வர்ணிக்கும் கீர்த்தனை. தேவதைகள், வேதாந்தங்களில் / உபநிஷத்களே முதலானவற்றில் பகவந்தனை நினைக்கிறார்கள். ஆனால், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்ரீஹரியின் ரகசியங்களை அறிவதற்கு அஸாத்தியம் ஆகியிருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

1. ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில் நடந்த பல சம்பவங்கள் இங்கு அடங்கியிருக்கின்றன. ஹஸ்தினாபுரத்தின் ஸிம்ஹாஸன பாக்யத்தை பாண்டவர்களுக்கு அருளியது, ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் மிகப்பெரிய செயல். ஆனால், அதனை 'ரண்டெய மக்களிகெ' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குந்திதேவி மக்களை பெற்றது கணவனிடமிருந்து அல்ல. தேவதைகளின் மந்த்ர விஸேஷத்தினால் புத்ர ப்ராப்தியானாலும், அது 'ரண்டெதன்' என்பது குறிப்பு. அப்படி பிறந்த மக்கள் 'குண்டகோளகரு' - அதாவது பொதுவாகவே அவர்களுக்கு அத்தகைய அபகீர்த்தி வந்திருக்கிறது. இத்தகையவர்களை அரசர்கள் ஆக்கிய பெருமை ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு. இந்த போராட்டத்தில் எவ்வளவோ பண்டிதர்களுக்கு அநியாயம் ஆகியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு துரோணாசார்யரின் புத்ரன் அஸ்வத்தாமருக்கு, ஊர் ஊராக அலையும் கடினமான தண்டனையை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அளித்தான். பாலலீலையின் சந்தர்ப்பத்திலோ தன்னை கொஞ்சி முலைப்பால் கொடுத்த பூதனியையே கொன்ற நிஷ்காருண்யன் (கருணை இல்லாதவன்). யமுனா தீரத்தின் ராஸக்ரீடையில் தங்களின் தனு, மனங்களையே தனக்கு அர்ப்பணித்த கோபிகையர்களை உத்தாரம் செய்த காமனய்யன் இவனே.

2. ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தூது வந்த சந்தர்ப்பம். ஹஸ்தினாபுரத்தில் துரியோதனன், பீஷ்மாசார்யார், த்ரோணாசார்யார் ஆகியோர் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வரவேற்க தயாராக இருந்தபோதும், தாஸி புத்ரனான விதுரனின் வீட்டிற்குச் சென்று, தான் பக்தவத்ஸலன் என்பதை வெளிப்படுத்திய மகிமை பொருந்தியவன். பாண்டவர்கள் தன் ப்ராணனுக்கு ஸமானர்கள் என்று கூறியும், அவர்களை வனவாஸிகளாக ஆக்கினான், இந்த கருணை இல்லாதவன். இன்னும் அஷ்ட மஹிஷியர்களில் ஒருவளான காளிந்தி, பூர்வ ஸம்பந்தத்தினால் அதை ஆனாள். ஏனெனில், அவள், மாமனாரான ஸமுத்ரராஜனின் மனைவியான யமுனைக்கு தங்கை. இவ்வாறாக அதைதையே திருமணம் செய்தான். தாய்மாமனான கம்ஸனை கொன்றான், இத்தகைய மான, மரியாதைகளின் மஹானுபாவன். இது போதாதென்று, மதம் ஏறியவாகி, ராஜஸூயா மண்டபத்தில், தன்னை திட்டி அவமானம் செய்த சிகபாலனுக்கு மோகூதத்தை அளித்தான்.

3. ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளில் அனேக விதங்கள் உள்ளன. ஒரு முறை தந்தையைக் கொன்று மகனை காத்தால், இன்னொரு முறை மகனைக் கொன்று தந்தையை காத்தான். நரஸிம்ஹ அவதாரத்தில் தந்தையான ஹிரண்யகசிபுவை கொன்று மகனான ப்ரகலாதனை காப்பாற்றினான். ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில் மகனான அபிமன்யுவைக் கொல்லச் செய்து, தந்தையான அர்ஜுனனை காப்பாற்றினான். (வாலியைக் கொன்று அங்கதனை அருளியது மற்றும் ஸுதன்விக்கு மோகூதம் அளித்து ஹம்ஸத்வஜ ராஜனை அருளியது கூட இதே மாதிரியான லீலையே). பக்தியினால் தலையையே தானமாக அளித்த பலிசக்ரவர்த்தியை ஸுதளத்தில் தள்ளிய புரந்தரவிட்டலனின் மகிமை ஸாதாரணமானதா? ஆம். இந்த பரமாத்மனை அறிவதற்கு ப்ரஹ்மாதி தேவதைகளுக்கும் ஸாத்தியம் இல்லை.

அதள், விதள், ஸுதள், தளாதள், ரஸாதள், மஹாதள், பாதாள் என்னும் பூமிக்கு கீழே உள்ள உலகத்தில் ஸுதள் லோகம் என்பதும் ஒன்று.

7.

ஊரதே³வர மாட³பே³கண்ண - தன்னொளகெ³ தானெ
 ஊரதே³வர மாட³பே³கண்ண
 ஊரதே³வர மாடி³ரெந்து³
 ஸாருதிதே³ ஸ்ருதி இருளு ஹக³லு
 த்⁴வாரக³ளொம்ப்த்து முச்சி
 நில்லிஸி ப்³ருமத்⁴யத்³ல்லி || ப

எஷ்டு யுக³க³ளு தீரிஹோய்தண்ண - தே³வர மாட³தெ³
 கஷ்டதி³ந்த³ நொந்தெ³ காண்ணண்ண
 அஷ்டத்³ளத்³ கம்ப³ நில்லிஸி
 கட்டி சக்ரங்க³ளனு ஹாகி
 ஸ்ருஷ்டிதே³வர தந்து³னில்லிஸி
 து³ஷ்ட கோணன ஸிரவதரிது³ || 1

கஷ்டதர்கவெம்ப குரியண்ண - அதனு தந்து³
 கட்டிதலெயனு ஹொடெ³யபே³கண்ண
 அஷ்டமரத்³ குரிக³ளன்னு
 கட்டி தலெயனு செண்ட³னாடி³
 அட்டி திருகு³வ கோளியன்னு
 குட்டி ஸூரெ ஹாகுதல்லி || 2

நானு எம்பு³வ மேகெ ஹொத¹ண்ண - அத³கெ தக்க
 ஜ்ஞானவெம்பு³வ போத¹ராஜண்ண
 மானவெம்பு³ ஜாடி¹ஹொடெ³து³
 ஹீன ஹொத¹ன ஸீனி பி³ஸூடு
 த்⁴யானகு³டி³ஸலு ஸூரெகொ³ண்டு³
 தானெ பெளகு³வ ஜ்யோதி நில்லிஸி || 3

நாளெ நோடோ³ண்ணென்பே³ட³ண்ண - கேளண்ண நின்ன
 பா³ளு அஸ்²திரவெந்து³ திளியண்ண
 பா¹ளயகாரனந்தெ ப³ஹனு
 பா³ளோ காலதி³ காலயமனு
 கோ¹ளி பிள்ளையாடு³வாக³

ஹாளெஹத்³து³ ஒய்யுவந்தெ || 4

ஹெண்டி³ரு மக்களு ஸுள்ளு கேளண்ண - ஆமேலெ நின்ன
மண்டெ³ தும்ப³ ப³ளக³ காணண்ண
த³ண்ட³தா⁴ரி யமனு ப³ந்து³
மண்டெ³ மேலெ ஹொய்யுவாக³
ஹெண்டி³ரு மக்களு நின்ன ப⁴ங்க³
கண்டு³ பி³டி³ஸப³ல்லரேனண்ண || 5

ஸத்த பெணவ நோடு³வியல்லோ - நீ க³ளிஸித்³ந்த²
பு³த்தி¹ நோடி³ உப³பு³வியல்லோ
ம்ருத்யுவின பா³யியொளகெ³
துத்து ஆகி³ ஹோக³பே³ட³
தொத்து ஆகி³ கு³ருவிகெ³ நீ
ஹத்தினோடோ³ கு³ட³ட³வன்னு || 6

முந்தெ³ இந்த² ஜன்ம ப³ரதண்ண - நோட³ண்ண நினகெ³
மந்த³மதியு பே³ட³ காணண்ண
ஹிந்தி³ன கஷ்டவ மரெது
முந்தி³ன ஹம்மன்னு தொரெது³
தந்தெ³ புரந்த³ர விட்டலன்ன
ஹொந்த³லு நீ முக்தனண்ண || 7

பல்லவி / முன்னுரை:

‘ஊரதேவரன்னு மாடுவுது’ என்பது ஒரு நாட்டுப்புற வழக்கு. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை க்ராமங்களில் இத்தகைய ஸ்வாமியின் ஆராதனை நடக்கிறது. ஆனால், புரந்தரதாஸர் சொல்வது, இத்தகைய நாட்டுப்புற பூஜையை அல்ல. இங்கு ‘ஊரு’ என்றால் நம் தேகம் என்று அர்த்தம். ஊரின் தேவரு என்றால் நம் சரீரத்தில் இருப்பவனான பிம்பருபி பரமாத்மன். இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஆகும் சமயத்தில், ஜீவனுக்கு தான் பரமாத்மனின் ப்ரதிபிம்பருபி என்னும் அறிவு மறைகிறது. இதையே ஆத்யாத்மத்தின் மொழியில் அன்யதாஞான என்கின்றனர்.

1. ஜனன மரண சக்ரத்தில் எவ்வளவோ முறை சுற்றி வந்தாலும், பல்வேறு யுகங்கள் கழிந்தாலும், 'ஊரதேவரன்னு மாடுவது' மறந்து போயிருக்கிறது. இந்த கர்ம கல்மஷத்திலிருந்து வெளி வரவேண்டுமென்றால், நவரந்திரங்களை மூடி ப்ருமத்யத்தில் பரப்ரஹ்ம தத்வத்தை அனுஸந்தானம் செய்ய வேண்டும். அஷ்டாங்க யோகத்தை ஸாதித்து மூலாதார சக்ரத்தினால் ஸஹஸ்ராரம் வரைக்கும் குண்டலினி சக்தியை எழுப்ப வேண்டும். அப்போது அன்யதா ஜ்ஞானம் என்னும் துஷ்ட கோணனை பலி கொடுக்க முடியும்.
2. ஸம்ஸாரம் (வாழ்க்கை) என்னும் ஆடு. அதனை கொண்டு வந்து கட்டி வைத்து அடிக்க வேண்டும். (அதாவது, ஸம்ஸாரத்தை வெல்ல வேண்டும்). அப்போதே அஷ்ட வித மதங்களை கொல்ல முடியும். அவ்வப்போது வரும் கஷ்டங்கள் என்னும் கோழியை அடித்து நொறுக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தவாறு....
3. நான் எனும் மேகே (அஹங்காரம்) மற்றும் இழுத்துக் கொண்டு சுற்றும் கோளி (கஷ்டங்கள்) ஆகியவை யதார்த்த ஞானத்தினால் அழிகின்றன. மானம் என்னும் கொம்பினை வீசினால், யதார்த்த ஞான ஸ்மரணை வந்து, ஹீனஹோத என்னும் சம்சார பந்தனம் களைந்து போகின்றன. யம நியமாதிகளின் கடைசி ஸமாதி நிலையில் (த்யான நிலை) ஸ்வயம்ப்ரகாஸமான சித்ஜ்யோதி ஒளிக்கிறது.
4. 'நித்யம் ஸன்னிஹிதோ ம்ருத்யு: காதவ்யோ தர்மஸங்க்ரஹ:' என்று சொல்வது போல (மரணம் எப்போதும் நம் அருகில் இருக்கிறது. ஆகவே, தர்ம செயல்களை செய்வது நம் கடமை), இந்த ஸாதனா யஜ்ஞத்தை செய்ய வேண்டும். கோழி, ஆடுகளை பருந்து பாய்ந்து வந்து பிடிப்பதைப் போல, யமன், ஜீவனை அபகரிக்கிறான்.
5. பெண்கள், மக்கள் ஆகியோர் பொய் அண்ணா. பிறகு உன் மண்டை முழுவதும் உன் உற்றார், உறவினர்

நிறைந்திருக்கின்றனர். தண்டத்தை பிடித்தவனான யமன் ஒரு நாள் வந்து உன் மண்டை மேல் அடிக்கும்போது, உன் பெண்கள், மக்கள், உற்றார், உறவினர் யாரும் உன் துன்பத்தைக் கண்டு, உன்னை அதிலிருந்து விடுவிக்க முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள் அண்ணா.

6. தினம்தோறும் நீ பற்பல இறந்த பிணங்களை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய். (அதை பார்த்த பின்பும்) நீ பெற்றிருக்கும் புத்தியை பார்த்து கர்வம் கொள்கிறாயே? மரணத்தின் வாய்க்குள் நீ ஒரு கைப்பிடி உணவைப் போல போக வேண்டாம். ஒரு நல்ல குருவினை பிடித்துக் கொண்டு, அவர் பின்னாலேயே சென்று, ரகசியங்களை (யதார்த்த ஞானத்தை) அடைவாயாக.

7. இவ்வாறு செய்து வந்தால், அடுத்து உனக்கு இன்னொரு ஜென்மம் வராது அண்ணா. மந்த மதி என்பது வேண்டாம். முன்னர் பட்ட கஷ்டங்களை மறந்து, அடுத்து வந்த கர்வத்தை விட்டு, நம் தந்தையான ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனை அடைந்தால், நீ முக்தன் ஆகிறாய் அண்ணா.

முடிவுரை:

இவ்வாறாக 'ஊரதேவரன்னு மாடபேகு' . நாட்டுப்புற விழாக்களில், உத்ஸவங்களில், பங்கு பெறும் ஆடு, எருமை, கோழி, ஆகியவற்றை ஆத்யாத்மிகத்தில் குறிச்சொற்களாக ஒப்பிட்டு இந்த முண்டிகையை அர்த்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

8.

எரடு³ ஒந்தா³க³து³ - ரங்க³

எரடு³ ஒந்தா³க³து³ எந்தெ³ந்தி³கு³ ரங்க³ ||

ஒந்து³ வருகூத³ல்லி எரடு³ பகூதிக³ளு

ஒந்தெ³கூ³டி³னல்லி இருதிஹவு

ஒந்து³ பகூதி ப²லக³ளனுமபு³து³ ம

த்தொந்து³ ப்லங்க³ளனுண்ணது³ ரங்க³ || 1

ஹலவு கொ³ம்பெ³கெ³ ஒந்து³ ஹாரிது ஒந்து³
 ஹலவு கொ³ம்பெ³கெ³ ஹாரலரியது³
 ஹலவனெல்ல ஒந்து³ ப்ல்லது³ ஒந்து³
 ஹலவனெல்லவ அரியரு ரங்க³ || 2

நூரெண்டு கொ³ம்பெ³கெ³ ஹாரிது அது³
 ஹாரி மேலக்கேரி மீரிது
 மீரி புரந்த³ரவிட்டல நிம்மனு
 ஸேரி ஸுகி²யாகி³ நிந்திது ரங்க³ || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

முண்டகோபனிஷத்தின் புகழ்பெற்ற மந்த்ரம் ஒன்றின் கன்னட ரூபமே இது. 'த்வாஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாய ஸமானம் வருக்ஷம் பரிஷஸ்வ ஜாதே | தயோதன்ய: பிப்பலம் ஸ்வாது அத்தி அன்ய: து அனஸ்னன் அபிசாகஸீதி (3-1-1) என்பதே அந்த மந்த்ரம். இதன் அர்த்தம் இவ்வாறு ஒரே மரத்தில் இரு பறவைகள் இருந்தன. அவற்றில் ஒரு பறவை, பழங்களை தின்றது. இன்னொன்று தின்னாமல் சுகமாக இருந்தது. இந்த வாக்கியத்திற்கு மேலும் சில வாக்கியங்களை சேர்த்து, இந்த முண்டிகெ பதம் வந்திருக்கிறது.

இரு பறவைகளும் ஒரே கூட்டில் இருப்பவை என்று மூலத்தில் இல்லை. 'யத்ர விஸ்வம் பவத்யேகனீடம்' என்னும் இன்னொரு ஸ்ருதி வசனம் இதற்கு ஆதாரமாக இருக்கலாம். அந்த மரத்தில் பல கிளைகளுக்கு அந்த பறவைகள் தாவுவது என்பதும் இந்த முண்டிகைக்கே உரித்தான கற்பனை. பழம் உண்ணாமல் இருக்கும் பறவை, ஹாயாக (சுகமாக) இருக்கிறது என்னும் மூலபாவம், அனுவாதத்தில் இல்லை என்பதும் கவனிக்க வேண்டியது.

இந்த இரு பறவைகளும் பரமாத்மா - ஜீவாத்மா என்று கவனிக்க வேண்டும். ரிக்வேதத்தில் (1-164-20) இந்த மந்த்ரம் இருக்கிறது. அதனால், இவ்வாறு ரகசிய மொழியில் கருத்து சொல்லப்படுவது என்பது ரிக்வேதம் அளவிற்கு பழமையானது என்று தெரிகிறது.

பிம்பம் ஸ்வதந்த்ரமானது; ப்ரதிபிம்பம் பரதந்த்ரமானது என்று சொல்லும் த்வைத தத்வம் இதில் இருக்கிறது. பகவந்தன் மற்றும் ஜீவாத்மரில் உபாஸ்ய, உபாஸக சம்பந்தம் இருப்பதால் அவர்கள் இருவரும் என்றும் ஒன்றாவதில்லை என்பதும் இந்த முண்டிகையின் முக்கிய அர்த்தம்.

1. ஒரு மரத்தில் இருக்கும் இரு பறவைகளில் ஜீவாத்மத்திற்கு கர்த்தருத்வ, போக்தருத்வங்கள் உள்ளன. அது கர்ம பந்தனத்தில் சிக்கி, பாப புண்யங்களை அனுபவிக்கிறது. ஆனால், பகவந்தனுக்கு அந்த உபாதிகள் இல்லை. அவன் ஸ்வயம் பரிபூர்ணன். ஆகையால் அந்த இரண்டாம் பறவை எதையும் தின்னாமல் ஹாயாக இருக்கிறது.

2. ஜீவாத்மனுக்கு அனேக பிறவிகளில் பிறப்பு இருக்கிறது என்பதை 'ஹலவு கொம்பெகெ ஹாரிது' என்று சொல்லப்படுகிறது. பரமாத்மன் அமர்ந்த இடத்திலேயே இருந்து அனைத்தையும் அறிய வல்லவன் என்னும் அர்த்தத்தில் 'ஹலவனெல்ல பல்லுது' என்று சொல்லப்படுகிறது.

3. யோக ஸாதனையினால் ஜீவிக்கு உத்தாரம் ஆகும் பாக்கியம் இருக்கிறது. 108 நாடிகளில் ஸஞ்சரித்து ஜீவன் ஊர்த்வ முகமாக ஸஹஸ்ராரத்தை ஏறுவதற்கு சாத்தியம். அதனை மீறி மேலே சென்றால், அது பரமாத்மனை அனுபவிக்க சாத்தியம்.

9.

ஏனாத்³ரு ஒந்தா²க³லி

நூரெண்டு தே³வரு மொற தும்ப³ கல்லே || ப

அத்தெய கண்ணு ஹோக³லி

மாவன காலு முரியலி

ஹித்தலு கோ³டெ³ பீ³ளலி

காளக³த்தலெ ப³ந்து³ கவியலி - ஹரியே || 1

மனெய க³ண்ட³ மாயவாக³லி
 உணப³ந்த³ மைது³ன ஓரக³லி
 மனெ நெரெமனெ ஹாளாக³லி
 அத்திகெ³ நாதி³னி மடி³யலி - ஹரியே || 2

கந்த³னு கண்ணு முச்சலி
 சந்த³ரகெ³ ஹாவு கச்சலி
 த³வந்த³வார்த்தங்க³ளு பி³ச்சலி
 புரந்த³ரவிட்டலனு மெச்சலி - ஹரியே || 3

பல்லவி:

பக்தி மட்டுமே எப்போதும் இருக்கட்டும். பகவந்தனில் ஏகாந்தமான த்யானமே நிரம்பியிருக்கட்டும். வீடு நிரம்ப இருக்கும் அனேக விக்ரஹங்கள் முறத்தில் பரவியிருக்கும் கற்களைப் போலவே. அவை அனைத்தும் ஏக-தேவ-உபாஸனையில் ஒன்றாக இணைந்து, ஏகமேவ-அத்விதீயனான (அவன் ஒருவனே ஸர்வோத்தமன். அவனைப் போல, அவனைவிட மேலோ, கீழோ வேறு யாரும் இல்லை) ஸ்ரீஹரியில் மனஸ் ஒன்றாகட்டும் (நிலைக்கட்டும்).

1. அத்தையின் கண் என்றால், அது மருமகளின் நடவடிக்கைகளின் மேல் மட்டுமே நிலைத்திருக்கும் சாமர்த்தியம் உள்ள த்ருஷ்டி. மனிதனின் த்ருஷ்டியும்கூட இவ்வாறே நிரந்தரமாக, லௌகிக விஷய சுகங்களையே பார்த்தவாறு இருக்கிறது. அத்தகைய அத்தையின் கண் பார்வை நிராவரணம் ஆகட்டும். ஸம்ஸாரிகமான ஆசாபாசங்களில் இருக்கும் பந்தமே, மாமனின் நடவடிக்கைகள். அத்தகைய மாமனின் கால்கள் முறிந்தால், அலௌகிகத்தின் அனுபவங்கள் நமக்கு கிட்டும். ஹித்தலு கோடெகள் (வீட்டின் பின்பக்க சுவர்கள் விழட்டும்) என்றால், அது ப்ராரப்த கர்மங்கள். அவைகள் அழியட்டும். ஸம்ஸாரத்தின் மேல் உள்ள மோகத்தினால் கஷ்ட துக்கங்கள் வந்து இருட்டு பரவட்டும். அதாவது, ஸம்ஸாரத்தைக் குறித்தான வைராக்ய பாவம் உண்டாகட்டும்.

2. 'மனைய கண்ட' என்றால், இந்த தேகத்தில் எஜமான உணர்வை ஸ்தாபனை செய்திருக்கும் 'கர்வம்' . முதலில் நான் என்னும் இந்த கர்வம் மறைந்தால், மற்ற அனைத்து விஷயங்களும் நலனையே பயக்கும். அதனுடன், நம் தேகத்தில் இருக்கும் இந்தரிய ஞானங்கள் மைத்துனனைப் போல தூங்கட்டும். இதனால், விஷயங்களின் மேல் உள்ள ஆசைகள் குறையட்டும் என்பது கருத்து. அடுத்தடுத்த பிறவிகள் வராதிருக்கட்டும் என்னும் அர்த்தத்தில் நெரெமனெகள் (அக்கம்பக்கத்து வீடுகள்) நாசம் அடையட்டும். மற்றும் தூர்புத்தி, கெட்ட சிந்தனைகள் என்னும் அத்திகெ - நாதினிகள் இறந்து போகட்டும்.

3. இவ்வளவு ஆனபிறகு, நம் முட்டாள்தனம் நம் கண்களை மூடுகிறது. மனதின் அனேக சபலங்கள் நம்மைவிட்டு தூர விலகுகின்றன. மனதினை ஒரு நிலையில் நின்று, தயான நிலையில் இருக்கும்போது, குண்டலினி சக்தி, பாம்பு செல்வதைப் போல மேலே ஏறி, ஸஹஸ்ராரத்தின் சந்த்ரனை தொடுகிறது. மானஸிக குழப்பங்கள் பரிகாரம் ஆகி, த்வந்த்வாதீததெ (சுக துக்கங்கள் இரண்டையும் ஒன்றாக பாவித்தல்) ஸாத்தியம் ஆகின்றது. இந்த ஸாதனா வழியையே அப்போது ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலன் மெச்சுகிறான்.

உலகத்தில் எந்த பிரச்னைகள் நடந்தாலும் மனம் த்வந்த்வங்களை (சுக, துக்கங்களை) புறக்கணித்து (ஒரே மாதிரியாக நினைத்து), ஒன்றாகும் யோக மார்க்கத்தை இந்த பாடல் குறிக்கிறது. முண்டிகெயின் அர்த்தத்தின் குழப்பங்களை தவிர்த்து, உண்மையான அர்த்தங்களை புரிந்து கொள்ளும் ஆத்யந்திக நிலைக்கு வந்தால், பகவந்தன் நம்மை மெச்சுகிறான் என்று நிச்சயமாக சொல்லலாம்.

10.

ஏனாய்து ரங்க³கே³ நோடி³ரம்ம
நிதா¹னிஸி எனகொ³ந்து³ பேளிரம்ம ||

புட்டிதா³ரப்¹ய கண்ணுமுச்சனம்ம
எஷ்டாத³ரு மொலெ உண்ணனம்ம
து³டு¹கு முக² மேலக்கித்தனம்ம - ஹீகெ³
எஷ்டு ஹேளலி பா³யிமுச்சனம்ம || 1

காய இத்³த³ஹாகி³த்³து³ ஹேச்சித்³ம்மா - ஹேத்த
தாயி நெலெ இல்லதா³யிதம்ம
நோயனோட¹தி³ அப்³தி⁴ ப³த்திதம்ம - இவன
பா³யொளகெ³ விஸ்வ தோரிதம்ம || 2

அத்யந்த மாதுக³ள ஆடு³வனம்ம - முந்தெ³
ஸத்யாகி³ குது³ரெ ஏருவனம்மா
நித்யநிர்³தோ³ஷ ஸ்ரீ புரந்த³ரவிட்டலனு - தன்ன
ப⁴க்தர ஸலஹுவ தே³வனம்மா || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

தாய் ஒருத்தி தன் சிறிய குழந்தையின் விசித்ர குணங்களை சொல்வது போல இந்த கீர்த்தனை இருக்கிறது. ஆனால், ஸூக்ஷ்மமாக கவனித்தால், இது ஸ்ரீஹரியின் தசாவதாரத்தின் நிரூபணை என்று நமக்கு தெரியும். 'ரங்கனிகெ ஏனாயிதெந்து நோடி' (ரங்கனுக்கு என்ன ஆயிற்றென்று பாருங்கள்) என்ற தாய்க்கு 'நிதானிஸி பேளி' (நிதானமாக சொல்லுங்கள்) என்று சொல்லியிருப்பது இத்தகைய சரியான அர்த்தத்தை சொல்வதற்காகவே என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

1. பிறந்ததிலிருந்து கண் மூடியிருப்பது மீன். பகவந்தனின் முதலாம் மதஸ்யாவதாரத்தை குறிக்கிறது. இரண்டாவதாக ஸ்தன்யபானம் குடிக்காமல் இருப்பது என்றால், அது கூர்மாவதாரம். 'துடுகு முக' முகம் மேல் நோக்கி இருப்பது என்றால் அது பன்றி. வராஹாவதாரம். பிறகு 'பாயிமுச்சதே'

(வாய் மூடாமல்) இருப்பது ஸிம்ஹ முகம். இதுவே ந்ருஸிம்ஹ அவதாரம்.

2. திடீரென்று தேகம் பெரியதாக ஆகிறது என்றால், அது த்ரிவிக்ரம் அவதாரம். பூமி, ஆகாயங்களை அளக்கும் நோக்கத்தில் வடு ரூபியாக வந்த ஸ்ரீஹரியின் தேகம் அனைத்து உலகங்களையும் வ்யாபிக்கிறது. பிறகு வரும், பரசுராம அவதாரத்தில் தாயான ரேணுகையின் தலையையே கத்தரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்ரீராம அவதாரத்தில் ஸேதுபந்தனம் செய்யும்போது ஸமுத்ரம் தானாகவே வற்றி தேவதா கார்யத்திற்கு ஸஹகாரி ஆகிறது. ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்தில் மண் தின்ற வாயிலேயே தாய் யசோதைக்கு ப்ரஹ்மாண்டத்தை தரிசனம் செய்ய முடிகிறது.

3. பௌத்தாவதாரத்தில் போதனையே முக்கிய காரியம். அதற்காகவே 'அத்யந்த மாதுகளன்னாடுவவனு' (அதிகமாக பேசுபவன்) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்தாவதான கல்க்யாவதாரத்தில் குதிரையில் ஏறி துஷ்டர்களை சம்ஹரிப்பதே கடமை ஆகிறது. இவ்வாறு ஸ்ரீபுரந்தரைவிட்டலனின் பக்தர்களை உத்தாரம் செய்யும் காரியம் விசித்ரங்களின் ஸரமாலை. அவதாரத்தின் லீலா காரியங்களை ஒவ்வொரு வரியில் அடக்குவது மற்றும் அது தாய் ஒருத்தியின் தவிப்பாக தெரிவது போல சொல்லியிருப்பதும், ஒரு அற்புதமான செயலே ஆகிறது.

11.

ஏனு மருளாதெ³யோ எலெ பா⁴ரதி

வானரர குலதொ³ளகெ³ ஸ்ரேஷ்டனாத³வகெ³ || ப

கண்ணில்லத³வள க³ர்ப்ப⁴த³லி ஜனிஸி ப³ந்து³

நின்ன தொரெது³ ப்³ரஹ்மசாரியாத³

ஹெண்ணினாகி³ போகி³ வனவ கித்தீடா³டி³

உண்ண கரெத³ரெ எஞ்ஜலெடெ³யனொய்த³வகெ³ || 1

ஹுட்டித³னு கு³ருதல்பகா³மியா வம்ஸத³லி
 நட்டிருளொப்³ப³ அஸூரிய கூடி³த³
 ஹொட்டெகெ³ந்த³லி ஹோகி³ பி³கூத³ன்னவனுண்டு³
 அட்டுஹாகுவனாகி³ தி³னவ களெத³வகெ³ || 2

மண்டெ³போ³ளாகி³ பூ⁴மண்ட³லவ திருகி³த³
 கண்ட³வரு யாரு ஈதன கு³ணக³ள
 புண்ட³ரீகாசூ ஸ்ரீபுரந்த³ரவிட்டலன
 கொண்டா³டு³தலி போ³ரெமரத³ கெளகி³த³த³வகெ³ || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இது வாயுதேவரின் மூன்று அவதாரங்களை வர்ணிக்கும் கீர்த்தனை. ஆனால், இதனை பாரதிதேவியை கேள்வி கேட்பதாக சொல்லியிருப்பது சிறப்பாக இருக்கிறது. த்வைத ஸித்தாந்தத்தின் தாரதமய முரையில் வாயுபத்தியான பாரதிதேவி, நான்காம் கைசூயில் வரும் தேவதை. ஜீவனுக்கு பகவந்தனின் அபரோகூ ஞானத்தை வழங்குபவள். இதனால், ஸ்வரூபானந்தம் உண்டாகுமாறு செய்பவர், மூன்றாம் கைசூயில் இருக்கும் முக்யப்ராணர். ஆனால், அவருக்கு அத்தகைய ப்ரேரணை, இரண்டாம் கைசூயில் இருக்கும் மஹாலக்ஷ்மியிடமிருந்து கிடைக்கிறது. இவை அனைத்தும் ஸாத்யம் ஆவது, முதலாம் கைசூயில் இருக்கும் ஸ்ரீமன் நாராயணனின் ஸங்கல்பத்தினால்.

பாரதியின் முதல் பிறவி த்ரேதா யுகத்தில் ஆகிறது. சிவ ப்ராஹ்மணனின் மகளாக அல்ப ஆயுளையே பெற்று, மறுபடி நள தமயந்தியின் மகள் இந்த்ரஸேனையாக பிறக்கிறாள். மௌத்கல்ய முனியின் சாபத்தினால் த்வாபரத்தில் த்ரௌபதியாக மறுபடி பிறக்கிறாள். வாயுதேவரின் அவதாரமான பீமஸேன தேவருக்கு மனைவி ஆகிறாள். ஹனுமந்த தேவர் ப்ரஹ்மசாரி மற்றும் ஆசார்ய மத்வர் ஸன்யாசிகள். ஆனாலும், 'பாரதிரமண' எப்படி?. இதற்கு அபிமானி தேவதைகள் என்னும் தாத்விகமே பரிஹாரம். நாம ரூப கர்மாத்மகமான இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் பாரதி ருத்ர முக்யப்ராணர் அவற்றிற்கு க்ரமமாக அபிமானி தேவதைகள் ஆகின்றனர். நாம ரூபங்களுக்கு ஸப்தமே முக்யமானதால்,

வாயுவே நியாமகன் எனப்படுகிறார். இந்த பின்னணியில் பாரதிதேவி, வாயுபத்னி என்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த கீர்த்தனையின் மூன்று சரணங்களில் ஹனும பீம மத்வரின் மகிமைகளை சொல்லியவாறு, இத்தகையவருக்கு 'நீனேகெ மருளாதே?' (நீ ஏன் மயங்கினாய்?) என்று பாரதிதேவியை கேட்பதாக இந்த கீர்த்தனை இருக்கிறது.

ஹனுமந்தனின் தாய் அஞ்ஜனாதேவி. அவள் அகலிகை மற்றும் கௌதம முனிகளின் மகள். தன் தாய், இந்த்ரனிடமிருந்து ரகசியமாக ஒரு மகனை, ஸூரியனிடமிருந்து ஒரு மகனை பெற்றிருப்பதை அறிந்து, தந்தையான கௌதமருக்கு இந்த விஷயத்தை சொல்கிறாள். இதனால் கோபம் கொண்ட அகலிகை, மகளான அஞ்ஜனைக்கு குருடி ஆகுமாறு சாபம் கொடுக்கிறார்.

1. இவ்வாறாக, குருடியான அஞ்ஜனையின் கர்ப்பத்தில் பிறந்தவர். த்ரேதாயுகத்தில் ப்ரஹ்மசாரியாக விரதம் அனுஷ்டித்தவர். ஸ்ரீராமசந்த்ரனின் ஸேவகனாகி, ஸீதையை தேடுவதற்காக இலங்கைக்கு தாவி, அங்கிருந்த அசோக வனத்தை அழித்தார். ராவண வதைக்குப் பிறகு, அயோத்யையில் நடந்த ஸ்ரீராமனின் பட்டாபிஷேக சமயத்தில் உணவிற்கு அழைத்தபோது, பகவந்தனின் எச்சிலை பிடித்துக் கொண்டு, தேவகங்கைக் கரைக்கு வந்து அதனை உண்டவன். இத்தகையவனுக்கு நீ ஏன் மயங்கினாய்?.

2. இரண்டாம் அவதாரத்தில், பீமஸேன தேவர் ஆனார். குருகளான ப்ருஹஸ்பத்யாசார்யரின் பத்னியான தாரையில் மயங்கிய சந்திரனிடமிருந்து பிறந்த அவரின் வம்சத்தில் (பீமஸேனர்) பிறந்தார். காட்டில் இருந்தபோது, நடு இரவில் வந்த ஹிடிம்பை என்னும் அரக்கியை திருமணம் செய்தார். ஏகசக்ர நகரத்தில் இருந்தபோது, பிஷ்ணுவருத்தியில் இருந்து, வயிறு நிரப்பிக் கொண்டவர். அஜ்ஞானத வாசத்தில் விராட நகரத்தில், சமையல்காரனாக பொழுது கழித்தவர். இத்தகையவனுக்கு நீ எப்படி மயங்கினாய்?.

3. மூன்றாம் அவதாரத்தில் மத்வாசார்யாராக அவதரித்து, ஊர் ஊராக திரியும் ஸன்யாசி ஆனார். இவருடைய சக்தியை யாரும் அறியவில்லை. ஸ்ரீகிருஷ்ணனை ஸ்மரணை செய்தவாறு பதரிகாஸ்ரமத்தில் நின்றார். (போரெமர என்றால் பதரி வருகூடி). ஆசார்ய மத்வர் பதரியில் வேதவ்யாஸரை (பாதராயண) சந்தித்தார் என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. இத்தகையவருக்கு நீ எப்படி மயங்கினாய்?.

ஹனுமந்தன் ப்ரஹ்மசாரியாக இருந்தாலும், மஹான் வ்யாகரண பண்டிதர் என்றும், அபூர்வ வாக்மி (நாவன்மை பெற்றவர்) என்பதும் ப்ரஸித்தம். அதைப் போலவே, ஆசார்ய மத்வரும் வேதங்களுக்கு பாஷ்யம் இயற்றி, அனேக வித்வாம்ஸர்களை வாதத்தில் வென்றவர். வித்யாவிஸ்வாரதர் என்னும் அர்த்தத்திலும் அவர் பாரதிரமணரே ஆகிறார்.

12.

ஏனு மருளாதெ³யம்ம எலெ ருக்மிணி
ஹீனகுல கொ³ல்ல ஸ்ரீகோ³பாலகிருஷ்ணகெ³ || ப

ஹாஸிகி³ல்லதெ³ ஹாவின மேலெ ஓரகி³த³வன
ஹேஸிகி³ல்லதெ³ கரடி³ய கூடி³த³ன
க்³ராஸகி³ல்லதெ³ தொத்தின மக³ன மனெயலுண்ட³
தோ³ஷகஞ்ஜதெ³ மாவன ஸிரவ தரித³வகெ³ || 1

குண்ட³கோ³லகர மனெ குலதெ³ய்வனெனிஸித³கெ³
மண்டெ³போ³ளர மனெய மனதெ³ய்வவ
ஹிண்டு³கொ³ல்லர மனெகெ³ ஹிரியனெந்தெ³னிஸுவ
ப⁴ண்டா³டத கொ³ல்ல ஈ ப³ளக³தொ³ளகெ³ல்ல || 2

ஒப்³ப³ரலி ஹுட்டி ஒப்³ப³ரலி பெ³ளெத³
ஒப்³ப³ரிகெ³ மக³னல்ல ஜகதொ³ளகெ³ல்ல
ஒப்³ப³ரத³ தெ³ய்வ ஸ்ரீ புரந்த³ரவிட்டலன
உப்³ப³ப³பி³ மது³வெயாதெ³ உத்ஸாஹதி³ந்த³ || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இது ஒரு நிந்தா ஸ்துதியின் கீர்த்தனை. ஆனால், அதனை மிகவும் ரகசிய அர்த்தபூர்ணமாக சொல்லியிருப்பதால் தெளிவாக புரிவதில்லை. 'ஹீனகுல கொல்ல கோபாலகிருஷ்ண' (கீழான இடைய குலத்தில் பிறந்தவன்) இவனை என்னவென்று மெச்சி திருமணம் செய்தாய்? என்று ருக்மிணியை கேட்கும் த்வனியில் பகவந்தனின் லீலா வினோதங்களை வெவ்வேறு விதங்களில் சொல்கிறார் ஸ்ரீதாஸர்.

1. ஆதிஸேஷனையே படுக்கையாகக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீஹரியை படுக்கை இல்லாதவன் என்றும், ஜாம்பவந்தன் என்னும் கரடியின் மகளான ஜாம்பவதியை திருமணம் செய்ததால், ஹேஸிகெ (அழுக்கு/dirt) ஆகியவை பற்றி கவலைப்படாமல் இருப்பவன் என்றும் சொல்கிறார். கௌரவ பாண்டவர்களின் நடுவில் சமாதானம் செய்யச் சென்றபோது, விதுரனின் வீட்டில் பால் குடித்ததால், ஒரு வேலைக்காரனின் மகனின் வீட்டில் உண்டவன் என்னும் குற்றச்சாட்டும் அவன் மேல் வைக்கிறார். தாய்மாமனான கம்ஸனையே கொன்ற தோஷம் வேறு வந்திருக்கிறது என்கிறார்.

2. 'குண்டரு' என்றால் தந்தை இருக்கும்போதே பிறரிடமிருந்து பிறந்த குழந்தைகள். பாண்டு ராஜன் இருக்கும்போதே குந்தி, தேவதைகளின் மந்திர பலத்தினால் மக்களை பெற்றதால், பாண்டவர்கள் குண்டர்கள். 'கோளகர்' என்றால் தந்தை இறந்தபின், தாய்க்கு பிறந்த குழந்தைகள். த்ருதராஷ்டிரன், பாண்டு, விதுரன் இந்த அர்த்தத்தில் கோளகர்கள் ஆகின்றனர். இவ்வாறு பாண்டு, விதுர, யுதிஷ்டிராதிகளை ஒன்றாக 'குண்டகோளகர்' என்று பெயரிட்டு, அத்தகையவரின் குலதெய்வமாக இருப்பவன் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நிந்தனை செய்கிறார். இன்னும் தலைமழித்த ஸன்யாசிக்கு ஆராத்யாமூர்த்தி என்ற நிந்தனை. கொல்லரின் ஸமுதாயத்திற்கு தலைவன். இத்தகைய வேலைக்காரர்களின் தலைவன் என்னும் குற்றச்சாட்டு வைக்கப்படுகிறது.

3. ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தேவகியின் வயிற்றில் பிறந்து, நந்தகோகுலத்தில் யசோதையின் அருகில் வளர்ந்ததால் 'ஒப்பரல்லி ஹுட்டி இன்னொப்பரல்லி பெளதவனு' (ஒருவரிடம் பிறந்து, இன்னொருவரிடம் வளர்ந்தவன்) என்கிறார். இன்னும் இந்த பகவந்தன் யாருக்கும் மகன் அல்ல. கஸ்யப, ஜமதக்னி, தஸரத, வஸுதேவாதிகள் ஒரு குறிப்பிற்காக மட்டுமே தந்தை ஆகின்றனர். உண்மையாக ஸ்ரீஹரியே உலகிற்கு தந்தையாக இருக்கும் தெய்வம். இத்தகைய ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனை நீ எப்படி மிகவும் பெருமையுடன் திருமணம் செய்தாயோ? என்று ருக்மிணியிடம் ஸ்ரீதாஸர் கேள்வி கேட்கிறார்.

13.

இவரு நடு³வ பத² ராஜபத²
 இவரு நுடி³து³தெ³ வேதா³ர்த்த²
 இவரு மிந்து³தெ³ க³ங்கா³தீர்த்த²
 இவரு மாதாடி³து³தெ³ மர்யாதெ³ நாராயண
 இவரு ராஜாதி³ராஜரு³க³ரு காணிரோ
 இவரு ராஜபரமேஸ்வரரு காணிரோ
 இவர கோ³ஷ்டியல்லி புரந்த³ரவிட்டலனிப்ப || ப

ஹஸ்தினாபட்டணவ நேகி³லலி எத்திதனொப்³ப³
 அஸ்தமிஸிதி³னமண்ட³ல உத³யவித்தனொப்³ப³
 ப்ருத்⁴விய பி³ல்லிந்த³ ஹரஹி இத்தவனொப்³ப³
 ப்ருத்⁴வியம் கோ³வினந்தெ கரெது³ கொட்டவனொப்³ப³
 வஸ்து புரந்த³ரவிட்டலகி³த்த ஸலிகெ³ எந்தோ || 1

ஜவத்து ஸாவிர யோஜனவெத்த
 லங்காபட்டணவெத்த ஸஞ்ஜீவனவெத்த
 இத³னில்லிந்த³ல்லிகீ³டா³டு³வுதெத்த
 புரந்த³ரவிட்டலன வரப்ரதிமரு காணிரோ || 2

ஸ்வர்க்க³த³ முத்திகெ³யனு பி³டி³ஸுவரு
 மார்க்க³ணதி³ந்தெ³ச்சத்து பாதாளது³த³கவ

விக்³ரஹபூ⁴மியல்லிட்டு மெரெவரு
அக்³ரணி புரந்த³ரவிட்டலனாளுக்³ளு || 3

பா⁴கீ³ரதி²யனீண்டித்³வருண்டெ
ஸாக³ரவனாபோஸன கொண்ட³வருண்டெ
நாகா³ப⁴ரணவ மாடி³த்³வருண்டெ
புரந்த³ரவிட்டலன தா³ஸரல்லத்³லெ || 4

ஹரிதா³ஸரிங்கி³ன்ன ஏனு தீரத்³ய்ய?
புரந்த³ரவிட்டலன கருண ஓவி காவுதலிதெ³ || 5

பல்லவி / முன்னுரை:

இது 'ஸுளாதி முண்டிகெ' இதில் 5 பேர் மஹாராஜர்களை மற்றும் 5 பேர் பக்தர்களை புகழ்ந்திருக்கிறார். ஸ்ரீஹரியின் அத்யந்த பக்தரான ஐந்து ராஜாதிராஜர்கள் நடப்பதே ராஜ பாதை என்றும், ஐவர் தாஸர்கள் சொல்வதே வேதார்த்தம் என்றும், அவர்கள் குளிப்பதே கங்கா தீர்த்தம் என்றும் கொண்டாடப்படுகிறது. அந்த ஐந்து பேருடன் ஸ்ரீஹரி எப்போதும் இருக்கிறான் என்பது இந்த முண்டிகையின் கருத்து.

1. அந்த ஐந்து பேர் ராஜாதிராஜர்கள் யார்?

* முதலாமவர் பலராமன். ஸாம்ப விவாஹ சந்தர்ப்பத்தில் கௌரவர்கள் ஸாம்பனை சிறை பிடித்தபோது, பலராமன் கோபம் கொண்டு தன் ஏரின் முனையால் ஹஸ்தினாபுரத்தையே தூக்கி கங்கையில் மூழ்கடிக்க தயார் ஆகிறார். கௌரவர்கள் சரணடைந்தபோது, அவரின் கோபம் அடங்குகிறது.

* இரண்டாமவர் அம்பரீஷ ராஜன். அம்பரீஷ ராஜரின் மகளான ஸ்ரீமதியின் ஸ்வயம்வரத்தில் கோபம் கொண்ட நாரத மற்றும் தம்புரு ரிஷிகள், அயோத்தி நகரம் இருட்டில் மூழ்குமாறு சாபம் கொடுக்கிறார்கள். அப்போது அம்பரீஷனின் விஷ்ணு பக்தியினால் ஸூர்யோதயம் உண்டாகி இருட்டு விலகுகிறது.

* மூன்றாமவர் ரகு மஹாராஜன். தன் வீரத்தால் மொத்த பூமியையே வென்று ப்ராஹ்மணருக்கு தானம் செய்த புண்யசாலி.

* நான்காமவர் ப்ருது சக்ரவர்த்தி. ப்ரஜா ப்ரீதிக்காக பூமியையே வென்று, அது விழுங்கிய அனைத்து வஸ்துக்களையும் பசும்பால் போல கறந்து அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளித்தான்.

* ஐந்தாமவர் தன் ஆத்மனையே (வஸ்து) பரமாத்மனுக்கு சமர்ப்பணம் செய்த பலிசக்ரவர்த்தி.

2. அடுத்து வரும் ஐந்து விஷ்ணு பக்தர்கள் யார்?.

* முதலாமவர் ஆஞ்ஜனேயன். மிகப்பெரிய ஸஞ்ஜீவி மலையையே இலங்கை வரை தூக்கிக் கொண்டு வந்த பலசாலி.

3. இரண்டாமவர் மத்யம பாண்டவனான அர்ஜுனன். ஸ்வர்க்கத்தையே அபகரித்த காலகேயர் என்னும் அசுரர்களை கொன்று தேவேந்த்ரனுக்கு உதவி செய்தவன். குருக்ஷேத்திரத்தின் யுத்தபூமியில் தன் பாண ப்ரயோகத்தினால் பாதாள கங்கையையே தருவித்து, தாத்தாவான பீஷ்மாசார்யாரின் தாகத்தை போக்கியவர்.

4. மூன்றாமவர் கங்கையையே குடித்த ஜன்ஹு என்னும் முனிவர்.

* நான்காமவர் ஸமுத்ரத்தையே ஆபோஸனம் செய்த அகஸ்தியர்.

* ஐந்தாமவர் நாகாபரணர் எனப்படும் ருத்ரதேவர்.

5. இந்த ஹரிதாஸர்களுக்கு என்னதான் சாத்தியமில்லை?. புரந்தரவிட்டலனின் கருணா கடாஷத்தினால் இவர்கள் மிகச் சிறந்தவர்களே ஆகின்றனர். முதல்வர்களே ஆகின்றனர்.

14.

ஒம்ப³த்து பா³கிலொளு ஒந்தே³ தே³விகெ³ ஹச்சி

நம்பி³கில்லத³ ஸம்ஸார மாடி³தெ³னெ - ஸுவியா பீ³பி³ ||1

தனு³வெம்ப³ கல்லினொளு மன³வெம்ப³ தா⁴ன்யதும்பி³

வன³வனது³ நவ³பே³ளெ பீ³ஸிதெ³னெ ||2

அஷ்டகர்த்ருக³ளெம்போ³ அஷ்டநவதா⁴ன்ய தந்து³

குட்டி குட்டி கஜ்ஜாய கரிதெ³னெ ||3

அஷ்டகர்மக³ளெம்போ³ காஷ்டவன்னுருஹி நானு
நிஷ்டெயிந்த³லி அன்னவ பா³கி³தெ³னெ ||4

அஷ்டரொளகெ³ன்ன க³ண்ட³ ப³ந்து³ ஆடு³வ மடி³கெயன்னொடெ³து³
முட்டி முரிது³ முலிகெ³ ஹாகித³னெ ||5

உடுவ எர்ரெய ஸெளது³ கி³ட³த³ தொப்பலு ஸுத்தி
திருகி³ பா³ரத்³ஹாங்கெ³ மாடி³த³னெ ||6

மாடி³தெ³ ஒகெ³தனவ நம்பி³கில்லத³ ஸம்ஸாரனெச்சி
கூடி³தெ³ புரந்த³ரவிட்டலன்ன தா³ஸர ||7

முன்னுரை:

பெண் ஒருத்தி தனக்கு பிடித்தமான தாஸியிடம் தன் அந்தரங்கத்தை பகிர்ந்து கொள்வதாக உள்ளது இந்த கீர்த்தனை. ஸுவியா பீபி என்றால், வீட்டிற்கு உள் வேலை பார்க்கும் பெண் என்று அர்த்தம். பொதுவாக, வீட்டு எஜமானி, தான் அனுபவித்த சுக கஷ்டங்களை இத்தகைய ஆட்களிடம் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். வாழ்க்கையின் கஷ்ட துக்கங்களில் இருந்தாலும், ஹரிபக்தியை விடாமல் செய்யும் விதமே இந்தப் பாடலின் கருத்து.

1. இந்த தேகமே ஒன்பது வாயிலைக் கொண்ட வீடு. 'நவத்வாரே புரேதேஹி நைவகுர்வன்னகாரயன்' (பகவத் கீதை). இதில் புத்தி என்னும் தீபத்தை ஏற்றி, வைராக்யபூர்ணமாக ஸம்ஸாரத்தை நடத்தினேன்.
2. சரீரம் என்பது அனேக ரந்த்ரங்களில் இருக்கும் ஒரு நைலான் பை. அதில் பல ஜல்லடை செய்து ஒன்பது வித தானியங்களை விதைத்தேன். நவவித பக்தியினால் பரமாத்மனை பூஜித்தேன் என்று கருத்து.
3. ப்ரபஞ்சத்தில் பூத, தன்மாத்ர, கர்மேந்த்ரிய, ஜ்ஞானேந்த்ரிய, அந்த:கரண, குண, ப்ரவ்ருத்தி, காலம் என்னும் அஷ்ட வித கர்த்ருகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து தர்ம, ஞான, வைராக்ய,

ஜஸ்வர்ய, அதர்ம, அஜ்ஞான, அவைராக்ய, அன்யைஸ்வர்ய என்னும் அஷ்ட வித பாவங்கள் பிறக்கின்றன.

4. இந்த பாவங்களிலிருந்து ஸம, தம, தபஸ், ஸௌச, கூலாந்தி, ஞான, விஜ்ஞான, ஆர்ஜவ என்னும் அஷ்ட கர்மங்கள் வருகின்றன. இவ்வாறு வாழ்க்கையின் சமையல் தயாராகிறது.

5. அதற்குள் புருஷோத்தமனே வந்து சமையல் செய்யும் பானையை உடைக்கிறான் அதாவது, கர்ம, க்லேஷங்களை நாசம் செய்து விடுகிறான்.

6. உடுத்திக் கொண்டிருக்கும் புடவையையே இழுக்கிறான். அதாவது, ப்ரமை என்னும் பந்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கிறான். மரத்தின் கிளைகளை வெட்டி, மறுபடி அவை வராதவாறு செய்கிறான். அதாவது, பக்தி என்னும் துணியை காட்டி மறுபிறவி வராதவாறு செய்கிறான்.

7. வைராக்யத்துடன் கூடியதான இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பகவந்தனை சார்ந்து வாழ்கிறேன் என்பது இந்த பத்யத்தின் அர்த்தம். ஜீவ-தேவ ஸமாகமத்தின் ப்ரேமயோகம் என்பது, ஹரிதாஸ பக்தியின் மதுரபாவம். ஸதி-பதி பாவத்தின் இந்த சேர்க்கையின் சுகமே தேக பாத்திரத்தில் ஆனந்தத்தை பருகும் தெய்வீகாமம். அத்தகைய தாம்பத்ய யோகத்தின் பின்னணியில் இந்த முண்டிகையின் ஆத்யாத்மத்தை க்ரஹிக்க வேண்டும்.

15.

கப்பு என்னலு பே³ட³வோ - ஸ்ரீஹரியன்னு

கப்பு என்னலு பே³ட³வோ || ப

ஹரிய மத்⁴யதி³ கப்பு ஹாலாஹலவு கப்பு

பரம அஸ்வவே கப்பு பாரிஜாதவே கப்பு

ஸூரபன க³ஜகப்பு ஸூலலித வரனெ கப்பு

ஸன்னுதவாத - ஹரிஹய நீல கப்பு

அங்க³னெ கேளு - கு³ருகு³ஞ்ஜிக³ள ஸிரவெல்ல கப்பு ||1

ப³ரெவ கண்டவெ கப்பு பா¹ரத்வாஜவே கப்பு
பரம ராக⁴வராய பா¹வனாங்க³வே கப்பு
எரெய பூ⁴மியு கப்பு எஸெவ கஸ்தூரி கப்பு
காமினியர - கரிமணி ஸரவெ கப்பு
அங்க³னெ கேளு - கருணவாரிதி⁴ முத்³து³ கிருஷ்ண கப்பு ||2

ஸாலிக்³ராமவெ கப்பு ஸரஸிஜோத்³ப⁴வ கப்பு
ரோலம்பு³க³ளு கப்பு ருசித்¹ கோகி³லெ கப்பு
மாலவத்வவெ கப்பு மாஸுசித்ரவெ கப்பு
காளியனிர்³ - காளிந்தி³ நதி³யெ கப்பு
அங்க³னெ கேளு - மூலோகதொ³ள் புரந்தரவிட்டல கப்பு ||3

பல்லவி / முன்னுரை:

கருப்பு வண்ணம் என்று ஒதுக்கும் உலக வழக்கத்தை திருத்தும் முயற்சி இது எனலாம். உலகத்தில் இருக்கும் அனேக சிறந்த வஸ்துகளே கருப்பாக இருக்கும்போது, இவ்வாறு அவற்றை இகழ்க்குடாது என்பது ஸ்ரீதாஸரின் விருப்பமாக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

1. ஆகாயத்தில் இருக்கும் சந்திரனின் (ஹரி) தேகத்தில் கருப்பு கலை இருக்கிறது. கவிஞர்கள் சில சமயம் இதனை முயல் சின்னம் என்றும், மான் என்றும் சொல்கின்றனர். விஷங்களில் பயங்கரமான ஹாலாஹலம் கருப்பு. ஏனெனில், இதனை குடித்த சிவனின் கழுத்து கருப்பாக இருக்கிறது. ஆகையாலேயே, சிவனுக்கு கப்புகொரளு (கருப்புக் கழுத்து), நீலகண்ட என்றெல்லாம் பெயர். இன்னும் சிறந்ததான அஸ்வமேத குதிரைக்கு ஒரு காது கருப்பாக இருக்க வேண்டும் என்னும் நியமம் இருக்கிறது. ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்கும் தேவபாரிஜாத மரத்திற்கு மூன்று கிளைகள், அவை முறையே, வெள்ளை, கருப்பு, சிவப்பு பூக்களை மலரச் செய்கின்றன. இவ்வாறாக பாரிஜாதமும் கருப்பு. தேவேந்தரன் மேகவாஹனன் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறான். அந்த மேகமும் கருப்பு. பார்வதியின் கணவனான சிவனும் கருப்பு.

ரத்னங்களில் சிறந்ததான இந்த்ரனீல மணியும் கருப்பு. குலகஞ்சி எனப்படும் தாவரத்தின் தலையும் கருப்பு. ஆகவே, ஸ்ரீஹரியை கருப்பு என்று சொல்லாதே.

2. எழுதும் பேனாவின் மையும் கருப்பு. பாரத்வாஜ என்னும் பறவையும் கருப்பு. ஸ்ரீராமசந்த்ரனும் நீலமேகஸ்யாமன் ஆனதால் கருப்பு. விவசாய நிலத்தில் மண் கருப்பு. கஸ்தூரி கந்தமும் கருப்பு. சுமங்கலிகளின் கருமணி சரமும் கருப்பு. அவ்வாறே ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் முத்து மூர்த்தியும் கருப்பு.

3. தேவதா ஆராதனையில் இருக்கும் சாலிக்ராம ஸிலெயும் கருப்பு. நாம் பயன்படுத்தும் உலர்த்திய கமல புஷ்பத்தின் கேஸரமும் கருப்பு. விஷ்ணு கருப்பு. சிவனும் கருப்பு. இவர்களுடன் இருக்கும் ப்ரஹ்மனும் கருப்பாகவே இருக்க வேண்டும். துந்துபிகளும் கருப்பு. குயிலும் கருப்பு. காடுகளில் இருக்கும் மக்களும் கருப்பு (மாலவத்வ - மலைகளில் இருக்கும்). பழையதாகிப் போன சித்ரமும் (படமும்) கருப்பே. காளிங்க ஸர்ப்பம் இருந்த காளிந்தி மடுவும் கருப்பு. புரந்தரவிட்டலனும் கருப்பு. (பண்டரிபுர, உடுப்பியில் இருக்கும் விக்ரகங்களும் கருப்பு என்றும் அறியலாம்).

16.

குருடு³ நாயி தா ஸந்தெகெ³ ப³ந்த³ந்தெ
அது³ ஏதக்கெ ப³ந்தோ || ப

க²ண்ட³ஸக்கரெ ஹிதவில்லவந்தெ
க¹ண்ட³ எலுபு³ கடி³யிதந்தெ
ஹெண்டி³ரமக்கள நெச்சிதந்தெ
கொண்டு³ஹோகு³வாக³ யாரில்லவந்தெ ||1

ப⁴ரதி³ அங்க³டி³ ஹொக்கிதந்தெ
திருவி தொ³ண்ணையலி இக்கித³ந்தெ
மரெதரினனு வ்யர்த்த²வந்தெ
நரகதொ³ளகெ³ பி³த்³தி³தந்தெ ||2

வே³வாத³க³ளனோதி³தந்தெ
 கா³தெ³மாடி³ பி³ட்டிதந்தெ
 ஹாதி³ தப்பி நடு³து³ யமன
 பா³தெ⁴கெ³ தா கு³ரியாயிதந்தெ || 3

நானா ஜன்மவனெத்திதந்தெ
 மானவனாகி³ ஹு³ட்டிதந்தெ
 கானன கானன திருகி³தந்தெ
 தானு தன்னனெ மரெயிதந்தெ || 4

மங்க³னகைய மாணிகவந்தெ
 ஹாங்கு³ ஹிங்கு³ களையிதந்தெ
 ரங்க³புரந்த³ரவிட்டலன மரெது
 ப⁴ங்க³ ப³ஹள பட்டிதந்தெ || 5

பல்லவி / முன்னுரை:

இது ஒரு அற்புதமான உருவகக் கவிதை. குருட்டு நாய் ஒன்று சந்தைக்கு வந்தது என்று சொல்லியதில், மானவ ஜீவனத்தின் கர்மங்கள் மிகவும் அர்த்தபூர்ணமாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாயே ஜீவன ப்ரதிமை. அன்யதாஞானம், ஹரியை மறத்தல் ஆகியவற்றால் அது குருட்டு ஆகியிருக்கிறது. ப்ரபஞ்சம் என்னும் இந்த கடைவீதிக்கு அந்த நாய் (ஜீவன்) வந்திருக்கிறது.

1. சந்தைக்கு வந்த நாய்க்கு கற்கண்டு வேண்டாமாம். அது தேடுவது எலும்புத் துண்டுகளையே என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதாவது, ஸ்வரூப ஞானத்தின் சுகம் ஜீவனுக்கு தேவையில்லை. துக்கமயமான ப்ராபஞ்சிக விஷய சுகங்களையே அது தேடுகிறது. நாயின் வாயிலிருந்து ரத்தம் வழியும்வரை, அது எலும்புத் துண்டையே கடிப்பது வழக்கம். ஸம்ஸாரத்தின் மோகத்தில் ஜீவி மூழ்கி கடைசியில் இறக்கும்போது யாரும் துணைக்கு வராத உலக நியதியை இங்கு சொல்கிறார் ஸ்ரீதாஸர்.

2. மிகவும் ஆர்வத்துடன், அந்த நாய் கடைக்கு சென்றதாம். தொண்ணையில் கிடைத்ததற்கு (உணவிற்கு) அது

மிகவும் மகிழ்ந்ததாம். இதனால், அது (பகவந்தனை) மறந்ததாம். அவ்வாறு மறந்ததால், அது அடுத்து நரகத்தில் விழுந்ததாம்.

3. வேத சாஸ்திரங்களை படித்தாலும், அது ஒரு கதை போல எண்ணி, அது ஒரு உதாரணத்திற்காக சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறது. 'படிப்பது ராமாயணம், இடிப்பது பெருமான் கோயில்' என்பது போல, அத்யயனம் செய்த நல்விஷயங்களை, ஆசரணையில் கொண்டு வருவதில்லை என்றாகிறது.

4. இவ்வாறு வழிதவறி நடந்து எமனின் தொந்தரவுக்கு ஆளாகும், பற்பல ஜன்மங்களில் பிறந்து அழியும் ஜீவ யாத்ரை இது. 'தான்' தன்னையே மறக்கும் ஸ்வரூப மறதியினால், ஸாதனையின் படியை மறக்கும் செயல் இது.

5. கோமாளியின் கையில் மாணிக்கம் இருப்பதால் என்ன ப்ரயோஜனம்?. எவ்வித பலனும் இல்லை. இஹத்திலும் சுகம் இல்லை. பரத்திலும் மோக்ஷம் இல்லை என்னும் நிலை. ஸ்ரீஹரியை மறந்து நிரந்தரமாக இருக்கும் நிலை. இந்த நிலையினாலேயே குருட்டு நாய் இந்த சந்தைக்கு வந்திருக்கிறது. அது மறுபடி இங்கு வராது இருக்கவேண்டுமெனில், ஹரிஸ்மரணை ஒன்றே வழி என்று இந்த கவிதை மிகவும் அழகாக குறிப்பில் உணர்த்துகிறது.

17.

கேளு கோபிஸபே³ ஹேளித³ரெ ப²லவில்ல

ஹேளலஞ்ஜுவெனு நின்ன

பா³ள ப³ளக³க்கெல்ல பாலிஸு அபீ⁴ஷ்டவனு

வ்யாளகி³ரி ஸ்ரீவெங்கடேஸ ஈஸ || ப

தலெஹோட³க ஹிரியமக³ த⁴ரெகெ³ பூஜிதனல்ல

ப³லுப³ண்ட³ கிரியமக³னு

லலனெ லோபி⁴ய க்³ருஹதி³ நெலஸிஹளு ஸொஸெ தானு

ஹாலெகுலவனரியத³வளு || 1

மக³ள மார்க்க⁴வு டொ³ங்கு¹ மைது³னனு கு³ருத்³ரோஹி
மொம்மக³னு ப³லுசாடிகோ²ர
ஹக³ரணகெ எஞ்ஜல்ஹண்ணனு மெத்து நீனு மூ
ஜக³தொ²டெ³யனெனிஸி மெரெதெ³ திரிதெ³ || 2

ஹலவங்க³த³வனெந்து³ ஆட³லேதகெ குடு³தெ
யொளு பா¹ல ஸுரிது³ண்ட³ ரன்ன
நெலெகெ³ ஸிலுகத³ நீனு புரந்த³ரவிட்டலனெ
ஸலஹி தா³ஸன மாடி³தெ³ பி³ட³தெ³ || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

பகவந்தனின் குடும்பம் / உடன் இருப்பவர்கள் அனைவரையும் கேலி செய்து, அவர்களுக்கு நலன்களை வழங்கு என்று சொல்வதாக இருக்கும் ஒரு கீர்த்தனை இது. அப்படி சொல்வதற்கு பயம் ஏற்படுகிறது. அதனை சொல்லியும் பலன் இல்லை என்னும் ஒரு தயக்கம் - இருப்பதாக ஸ்ரீதாஸர் சொல்கிறார்.

1. மூத்த மகனான ஸ்ருஷ்டிகர்தாவான ப்ரஹ்மதேவருக்கு நான்கே முகங்கள். முதலில் ஐந்து முகங்கள் இருந்தாலும், அவற்றில் ஒன்றை ருத்ரதேவர் கத்தரித்து விடுகிறார். இவ்வாறாக முதல் மகனே தலை வெட்டுப்பட்டவராக இருக்கிறார். இதனால் அவன் பூமியில் பூஜை கொள்வதற்கு அனர்ஹனாக இருக்கிறார். இன்னும் சிறிய மகனான மன்மதனின் யோக்யதை என்ன? ச்சே. அவன் வெட்கமே இல்லாதவன். தன் பஞ்ச பாணங்களால் ஜீவிகளின் இதயத்தை குத்தி, காம சிந்தனையை உருவாக்கும் வெட்கம் கெட்டவன். பகவந்தனின் மனைவியான லக்ஷ்மிதேவியோ ஒரு கஞ்சனின் வீட்டில் கால் முறிந்து விழுந்திருக்கிறாள். அவளுக்கு ஏழைகளின் வீடு என்றாலே ஆகாது. உன் மருமகனான சரஸ்வதியும் அதே போல்தான். ஜாதி நீதி என்னும் பேதம் இன்றி, யார்யாருக்கோ வித்யையை அருள்கிறாள்.

2. காலவிரல்களால் பிறந்த மகள் கங்கா தேவியும்கூட நேராக நடப்பவள் அல்ல. அவளின் வழியே குறுக்கும் நெடுக்குமாக இருக்கிறது. மனைவியின் தம்பியான சந்த்ரனோ, குரு த்ரோஹி. குருகளான ப்ருஹஸ்பதியின் மனைவி தாரையையே மோகிப்பவன். சரி போகட்டும் விடு. பேரனாவது சரியாக இருக்கிறானா? ப்ரஹ்ம மானஸ புத்ரனான நாரத முனிக்கு எப்போதும் புறம் பேசுபவர் என்னும் கெட்ட பெயர். நீயோ ஸ்ரீராமாவதார காலத்தில் சபரி கொடுத்த எச்சில் பழத்தை தின்று மூன்று லோகத்தில் பெயர் பெற்றவன்.

3. ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகி கபட நாடகன் என்று அழைத்துக் கொள்பவன். விதுரனின் வீட்டில் பால் குடித்து பக்தவத்ஸல என்று அழைக்கப்படுபவன். இன்னும் என்ன சொல்வது?. என்னையும் தாஸனாக ஏற்றுக் கொண்ட புரந்தரவிட்டலன் நீயே.

இது வெங்கடேசனின் குடும்பம் (சேவகர்கள்). இவர்கள் அனைவருக்கும் அவன் அபீஷ்டங்களை வழங்க வேண்டியிருக்கிறது.

18.

கு³த்³தி³த்³வனே பல்ல கு³த்³தி³ஸிகொண்டவனே பல்ல
ஸுத்திகெ³ டா²வில்ல பெள³த்³த்⁴ரே கேளிரி நீவெல்ல || ப

ஜீவதொ³ரஸெகொந்த³ ஹவணிஸி நெவஸவ நுங்கி³த்³
ப³ஹுபா⁴ஷெய கடி³த்³ ஆவஸிவ தானாகெ³ பி³ரித்³ || 1

ஆரிகெ³ மொரெயிட³லி பிரித்³பி⁴மானக்கெஸுட³லி
பா⁴ரவு திருகி³ரலி காணதெ³ இதி³ரலி இரலி || 2

கர்மவு சேதிஸித்³ வைரகெ¹ கு³ரியனெ மாடி³த்³
த⁴ர்மவ பா⁴விஸித்³ புரந் த³ர விட்டலனெ நிஜபு³த்³த்⁴ || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இது பௌத்த தர்மத்தின் ஷூன்ய வாதத்தின் விமர்சனம் போல இருக்கிறது. ஜீவியானவன், ப்ரபஞ்சத்தில் அனுபவிக்கும் ஸங்கடங்களுக்கு முற்பிறவிகளின் ஸஞ்சித கர்மங்களே காரணம் என்பது பழங்கால நம்பிக்கை. பௌத்த தர்மமோ இதனை நிராகரித்து, துக்கமானது 'த்வாதச நிதானங்களால்' உருவாகிறது என்று சொல்கிறது. அஜஞான, விஜஞான, நாமரூபாதிகளே முதலான 12 காரணங்களே இந்த த்வாதச நிதானங்கள். ஆத்மாவானது, அந்தஸரத்தையின் சிந்தனை என்று கூறி, உபநிஷத் வசனங்களுக்கு விரோதமாக சொல்கிறது. இந்த நைராதம் தர்சனத்தை நிராகரித்து, ஆத்ம பரமாத்ம தத்வத்தை இந்த முண்டிகெ நிறுவுகிறது.

குத்திதவனே தேவ, குத்திஸி கொண்டவனே ஜீவ (குத்தியவனே ஈஸ. குத்தப்பட்டவனே ஜீவ) என்பது இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் முக்ய ப்ரதிபாதனை. கர்ம லேபத்தினாலேயே ஜன்மாந்தர யாத்திரை உண்டாகிறது. இந்த விஷயத்திற்கு ஆதரவு அளிக்காத பௌத்த மதத்தை பின்பற்றுபவர்களுக்கு யதார்த்த ஞானத்தை சொல்லும் முறையில் இந்த பத்யம் இருக்கிறது.

1. ஜீவனின் விதம்விதமான செயல்கள் தேவனின் எதிரில் நடப்பதில்லை. தன் இஷ்டத்திற்கேற்பவே நடக்கிறேன் என்று நினைக்கும் அவனுடைய புருஷ ப்ரயத்னங்கள் தோற்றுப் போகின்றன. ஜீவனின் முயற்சிகளை துண்டித்து, அனைத்து இடங்களிலும் தானே தானாகி பகவந்தனே நிலைத்திருக்கிறான்.

2. தன் அஹங்காரத்திற்கு பங்கம் உண்டானபோது, ஜீவன் வேறு யாரிடம் சென்று முறையிட்டாலும் அதில் பலன் இல்லை. ஸமஸ்த பாரகர்த்தனான பகவந்தனிடமே கடைசியில் அவன் சென்று சரணாகதி அடைய வேண்டும். இத்தகைய பக்தி, பிறருக்கு எதிரில் செய்யப்படும் ஒரு காட்சிப் பொருளாக இல்லாமல், ப்ராமாணிகமான வழிமுறை என்று ஆகும்போது, துக்கம் பரிகாரம் ஆகிறது.

3. தண்டனை வழியிலான, ஜன்மாந்தர கர்ம, துன்பங்களையும் மன்னித்து, பக்தன் என்னும் வாத்ஸல்யத்தினால் தேவன் ஜீவனை காப்பாற்றுகிறான். அத்தகைய கருணாமூர்த்தியான பகவந்தனே நிஜமான புத்தன்.

இவ்வாறு 'குத்துவ' ஸரளமான செயல் ஒன்றினை ஆத்யாத்மிகமான அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தியிருப்பது இந்த முண்டிகையின் சிறப்பு ஆகும். ஆத்ம பரமாத்மரின் போக்தவ்ய / அபோக்தவ்யங்களை ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர் இங்கு கூறியிருக்கிறார். இது பௌத்த தர்மத்தின் நைராத்ம வாதத்திற்கு அளித்த பதில் என்றே நாம் உறுதியாக சொல்லலாம்.

19.

ஜதன மாடோ³ ஜீவனவ | முந்தெ³
மதிப்⁴ரஷ்டனாகி³ நீ கெட³பே³ட³ மனுஜ || ப

அஸ்தி²மலமாம்ஸாதி³ மூத்ர | அத்³ர
ஸுத்திகொண்டி³ருவுது³ ஆ மரபுள்ளி
இட்டாடெ³யலி பா³ஹோ ரபு⁴ஸ | அத்³ர
ஹூட்டு நோடி³த³ரெ கும்பா³ரன திமிரி || 1

ஹிந்தெ³ தக³ரு முந்தெ³ பா⁴வி | அத்³ர
சந்த³ணிஸுவ எட³புலதி³ மத்தா³னெ
ஒந்த³க்கெ ஒந்து³ ஸாத்³ரணெ | அத்³ர
முந்தெ³ நோடி³த³ரெ தா¹னத³ ஸோனெ || 2

ஹம்முஹங்கா¹ர ஈட³யாடு³ | பர
பொ³ம்மானந்த³த³லி தேலி முணுகா³டு³
நின்னல்லி நீ திளிது³ நோடு³ | ப்ர
ஸன்ன ஸ்ரீபுரந்த³ரவிட்டலன்ன கூடு³ || 3

இந்த கீர்த்தனையில் சிக்கல்தன்மை குறைவாகவே இருக்கிறது எனலாம்.

1. மலமூத்ர சரீரத்தை மரபள்ளி சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், ஸம்ஸாரத்தின் மோகம் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம். இந்த பந்தனங்களின் நடுவிலும் வாழ்க்கையின் போராட்டம் நகர்கிறது. உண்மையாக பார்த்தால், இது குயவனின் சக்கரத்தின் மேல் இருக்கும் மண் உருண்டையே ஆகும்.

2. இந்த வாழ்க்கையின் பயணம் கஷ்டமானது. ஏனெனில், அந்த பயணத்தில் முன்னே செல்லும்போது, முன்னர் கிணறு. பின்னே ஒரு செம்மறி ஆடு. இரு புறங்களிலும் மதம் பிடித்த யானைகள் அதாவது, காம, க்ரோத, மத, மத்ஸரங்கள். இவைகள் பரஸ்பரம் நண்பர்களாக இருப்பதால், ப்ரயாணம் மேலும் கஷ்டமாகவே இருக்கிறது. உடன் 'தானத ஸோனெ' அதாவது ஸம்ஸாரிக மோகத்தின் மழை வேறு சேர்ந்திருக்கிறது.

3. ஆகையால், அஹங்காரத்தை களைந்து கொண்டு, பரப்ரஹ்மனின் தயானத்தில் மூழ்க வேண்டும். அது வெளியில் எங்கும் இல்லை. நம்முள்ளேயே இருக்கிறது. அந்த புரந்தரவிட்டலனை அறிந்து, பார்த்து, அவனிடம் ஒன்ற வேண்டும்.

20.

பல்லவி / முன்னுரை:

ஸ்ரீபுரந்தரதாஸரின் 'குடுகுடுப்பை பாடல்' என்றே இது புகழ் பெற்றிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் நடக்கப் போவதை அவர்கள் கணித்துப் பாடும் வகையிலேயே இந்த முண்டிகெயும் இருக்கிறது. ஆனால், இதில் கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள், ஆத்யாத்மத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது கவனிக்கத்தக்கது.

ஜயவதே³ ஜயவதே³ ஈ மனெதனகெ

பி³டு³பி³டு³ பி³டு³பி³டு³ மனஸம்ஸயவ || ப

ஸூக²னெம்ப³ ஹக்கி ஹேஸ்தத³ப்ப

ஜக³வெம்போ³ கி³ட³ ஹூட்டெயிதண்ண || 1

ஹண்ணுக³ளெரு³ ஐராவப்ப
முரு பு³ட³த³ கி³ட³ கேளண்ண || 2

ஹண்ணின ஒளகெ³ நால்கு ரஸவு
ஐது³ தொ³ட³ட³ ஹரெ காணப்ப || 3

ஆருப³கெ³ய ஸ்வரூபகேளு
ஏளுப³கெ³ய தொக³டு¹ண்ட¹ண்ண || 4

ஸண்ணக³ரிக³ளு எண்டயிதா³வெ
அகூஷு இத³கெ ஒம்ப³த்தயிதெ || 5

எலெக³ளு ஹத்து ஐதா³வப்ப
ஒந்தே³ ஹக்கி ஹண் தின்னுத்தெயிதெ || 6

மத்தொந்த³ஹக்கி நோடு³தத³ப்ப
ஹண் திந்த³ஹக்கி ப³ட³வாக³யைதெ || 7

தின்னத³ஹக்கி ப³லிதெ³யதண்ண
ஸுள்ளல்ல நீ கேளோ தம்ம || 8

த³வாஸுபர்ணத³ ஸ்ருதியல்லெய்தெ
ஒந்தே³ குலத³ ஹக்கியல்லண்ண || 9

ஒந்தே³ குலவெந்து³ திளியலு பே³ட³
திளித³ரெ நிமகெ³ கேடா³தீ³து || 10

ஹளேவஸ்த்ரவ பி³ஸாட³ண்ண
ஹொஸவஸ்த்ரவ நிமகெ³ தே³வருகொட்டானு || 11

ஹக்கியரஸ ஆடி³த³ மாது
உத்தம மார்க்க³வ ஹிடி³யோ தம்ம || 12

மார்க்க³வ கட்டி ஸுலியுத்தாரெ
கி³ரிது³ர்க்க³க³ளு ஐட³ஹவப்ப || 13

மாரனெம்ப³ கள்ள இ³தா³னெ
ஸமீரனாத³ரெ ஹொரட்யோக்³தானெ || 14

புரந்த³ரனாத³ரெ பி³டு³வோனல்ல
ஸுரஜ்யேஷ்டன ஸங்க³தி ஹிடி³யோ || 15

கண்ணு மூகு³ கிவி நாலிகெ³யப்ப
ஓந்தொ³ந்தொ³ப³ப³ர கொந்தா³வண்ண || 16

குரங்க³ மாதங்க³ பதங்க³ கேளோ
ப⁴ருங்க³ மீனா ஹதவாத³ண்ண || 17

ஞான ப⁴க்தியெம்ப³ மார்க்க³வு எரடு³
தொ³ட்டமார்க்க³வ ஹிடி³பே³கண்ண || 18

தொ³ட்ட³ஸங்க³தி ப³ருவோதனக
எரடு மனெயல்லிரபே³கண்ண || 19

தா³னத³ கைய தோரிஸபே³கு
அத³ரிந்த³ நதி³ய தா³டுதியப்ப || 20

நின்ன யோக்³யதெ திளிதா³மேலெ
புரந்த³ரவிட்டல ஸ்த²ளகொட்டானு || 21

1. கீர்த்தனையின் துவக்கத்தில் வரும் 'ஸுகனெம்பஹக்கி
ஹேளுததப்ப' என்னும் வாக்கு சொல்வதைப் போல, இது
பாகவத புராணத்தில் வருவதான ஆத்யாத்ம விஷயம். இங்கு சுக
என்னும் பறவை கூறும் விஷயமாக இங்கு உள்ளது. சுக முனி
கூறிய பாகவதத்தில் தேவதைகள் அனைவரும் கர்ப்பிணியான
தேவகியிடம் வந்து இவ்வாறு வேண்டிக் கொள்கிறார்கள்.

ஏகாயனோஸௌ த்விபலஸ்த்ரிமூல:
சதுரஸ: பஞ்சஸிப: ஷடாத்மா
ஸப்தத்வகஷ்டவிடபோ நவாசேஷா
தஸச்சதோ த்விககோ ஹ்யாதிவ்ருகூ: ||

2. தாயே, உன் கர்ப்பத்தில் மொத்த ஜகமே நிலைகொண்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷம். இரு பழங்கள். மூன்று வேர்கள்.

3. நான்கு ரஸங்கள். ஐந்து விழுதுகள்.

4. ஆறு ஸ்வரூபங்கள். ஏழு மரப்பட்டைகள்.

5. எட்டு இலைகள் (இதழ்கள்). ஒன்பது பொந்துகள்.

6. பத்து இலைகள். இரு பறவைகள், இவ்வாறு ஒன்றிலிருந்து 10 வரைக்குமான ஜகதாதி மூலமே உனக்குள் இருக்கின்றன.

* இந்த ஜகத் என்பது ஒரு மரம்.

* அதில் இரு பழங்கள். ஒன்று தெய்வீகமாம். இன்னொன்று ஆஸூரி பாவம். (ப்ரவருத்தி நிவ்ருத்தி, போக த்யாக, ஜட சேதன - என்றும் இதனை சொல்லலாம்).

* இந்த மரத்திற்கு ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ் என்னும் மூன்று குணத்தின் மூன்று வேர்கள்.

* பழத்தில் தர்ம அர்த்த காம மோகூஷ என்னும் நான்கு வித புருஷார்த்தங்கள் என்னும் ரஸங்கள்.

* ஸப்த ஸ்பர்ஸ, ரூப, ரஸ, கந்த என்னும் தன்மாத்ரங்கள் இருக்கும் பஞ்சபூதங்களே இதன் ஐந்து பெரிய விழுதுகள்.

* அஸ்தி, ஜாயதே, தர்மதே, பரிணமிதே, அபகூழீயதே, வினஸ்யதி என்னும் ஷட் விசாரங்களே இதன் ஆறு வகையான ஸ்வரூபங்கள்.

* ஜீவியை ஆவரணம் செய்திருக்கும் சர்ம, த்வக், மாம்ஸ, ரூதிர, மஜ்ஜை, மேதஸ், அஸ்தி என்னும் ஸப்த தாதுகளே ஏழு வகையான மரப்பட்டைகள்.

* அஷ்ட மதங்களே எட்டு இலைகள் (இதழ்கள்). (பிறப்பு, மூப்பு, நோய், மரணம், கவலை, புலம்புதல், விரக்தி)

* நவ ரந்த்ரங்களே ஒன்பது பொந்துகள்.

* பஞ்ச கர்மேந்தரிய மற்றும் பஞ்ச ஞானேந்தரியங்களின் மொத்தமே 10 இலைகள்.

7. அடுத்து இருப்பது 'த்வாஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாய' என்னும் உபநிஷத்தின் வாக்கியம். மரத்தின் மேல் இருக்கும் இரு பறவைகளில் ஒரு தேவன், இன்னொன்று ஜீவன்.

8. இவற்றில் ஜீவத்திற்கு மட்டும் பலன்களில் அபேக்ஷை. பரமாத்மனுக்கு போக்த்ருத்வம் இல்லை. ஆகையாலே 'ஒரு பறவை பழம் தின்று கொண்டிருந்தது. இன்னொன்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தது' . பரமாத்மன் என்னும் பறவை பார்த்தவாறு இருக்கிறது. அதன் கண்களிலிருந்து தப்பி லோக வ்யவஹாரங்கள் சாத்தியம் இல்லை. ஆனால், பழம் தின்ற பறவை குன்றிப் போயிருக்கிறது. ஏனெனில், அதற்கு ஸஞ்சித, ஆகாமி மற்றும் ப்ராரப்த கர்மங்களினால் ஆன துக்க அனுபவங்கள் இருக்கின்றன.

9. பழம் உண்ணாமல் இருக்கும் பறவை புஷ்டியாக இருக்கிறது. ஸமர்த்தமாக இருக்கிறது. இந்த வாக்குகளெல்லாம் பொய் அல்ல. ஏனெனில், இது ஸ்ருதி வசனம்.

10. இந்த இரு பறவைகளும் ஒரே குலம் அல்ல. ஈஸன் ஸ்வதந்த்ரன். ஜீவன் அஸ்வதந்த்ரன். அவை இரண்டையும் ஒன்றாக கருதுவதே தவறு.

11. அடுத்த விஷயம் பகவத் கீதையுடையது. 'வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி யதாவிஹாய நவானி க்ருஹ்ணாதி நரோபராணி' என்று சொல்வதைப் போல பழைய வஸ்த்ரத்தை தூக்கி எறிய வேண்டும். புதிய வஸ்த்ரத்தை ஸ்வாமி கொடுக்கிறான்.

12. இந்த தேகம் என்பது பழைய ஆடை. அது பழையது ஆகும்போது அதனை தூக்கி எறிவதில் ஏன் கவலை?. இந்த வாக்கினை கூறியவன் 'ஹக்கியரஸ' அதாவது சுக முனிவரின் தந்தை வேதவ்யாஸர். அவர் ப்ரஹ்ம ஸூத்ர, பாரத, பாகவத, பகவத் கீதைகளின் திவ்யவாணி.

13. ஆனால், இந்த ஸத்பதத்தில் (மார்க்கத்தில்) நடப்பது மட்டும் மிகவும் கஷ்டம். வழி நடுவில் திருடர்களின் பயம் இருக்கிறது.

மலை, மடுக்களின் சங்கடம் இருக்கிறது. பஞ்சேந்தரியங்களே இந்த ஸாதன மார்க்கத்தின் தடைகள்.

14. மார என்பவனே திருடன். அவனின் பாணத்திற்கு பலி ஆகாதவர்களே இல்லை. ஆனால், நாம் ப்ராணாயாம, யோக, ஜப, தபங்களால் 'ஸமீர்' ரானால், மன்மதனின் ஆட்டம் நடப்பதில்லை. ஸமீரன் என்றால் வாயுதேவர். அவனின் அருள் கிடைத்தால், மார என்னும் திருடன் ஓடிப் போகிறான்.

15. இல்லையெனில், அந்த காமன், புரந்தரனையும் விடுவதில்லை. அனேக முறை தேவேந்தரனுக்கு மன்மதன் மூலமாக தொந்தரவு ஆகிறது. ஸூரர்களில் சிறந்தவரான முக்யப்ராணனால் மட்டுமே மன்மத நிக்ரஹ ஸாத்யம். காமாரியான மஹருத்ரதேவரும் கூட காப்பாற்றுவதற்கு சாத்தியமானவர்.

16. நமக்குள் இருக்கும் இந்தரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் மிகவும் அபாயமானவை. கண், காது, மூக்கு, நாக்கு ஆகியவை நம்மை மொத்தமாக நாசம் செய்யத்தக்கவை. கண்ணிலிருந்து ரூபம், காதிலிருந்து சத்தம், மூக்கிலிருந்து வாசம், நாக்கிலிருந்து ரஸம், ஆகியவை தெரிந்து நம்மை வலிதவறச் செய்யத் தக்கவை.

17. குரங்க, மாதங்க, பதங்க, ப்ருங்க, மீனங்கள் ஆகியவை அழிந்ததே இந்தரியங்களின் செயல்களால். குரங்க என்றால் மான். வேட்டைக்காரனின் சங்கீதத்திற்கு மயங்கி அது அழிகிறது. மாதங்க என்றால் யானை. அது பெண் யானையின் ஸ்பர்ஷத்திற்கு மயங்கி பள்ளத்தில் விழுகிறது. பதங்க என்றால் மின்மினிப் பூச்சி. அது விளக்கின் ஒளியினால் ஈர்க்கப்பட்டு அதில் விழுகிறது. ப்ருங்க என்றால் தேனீ / வண்டு. அது புஷ்பத்தில் இருக்கும் மதுவால் மயங்கி விழுந்து அழிகிறது. மீன் தன் நாக்கில் சபலத்தினால், கொக்கியில் சிக்கியிருக்கும் புழுவைப் பிடிக்கப் போய் மாட்டிக் கொள்கிறது. இந்தரியங்களின் சபலம் என்பது இவ்வாறு வெவ்வேறு விதத்தினால் நம்மை அழிக்கிறது. (பாகவதத்தில் வரும் அவதூத கீதையில் இத்தகைய 24 உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன).

18. அப்படியெனில், வாழ்க்கையின் ஸார்த்தக்க்யத்திற்காக என்ன வழி இருக்கிறது?. 'ஞான மார்க்கம் மற்றும் பக்தி மார்க்கம்' . இத்தகைய பெரிய மார்க்கங்களினாலேயே இலக்கை அடைவது சாத்தியம்.

19. மிகப்பெரியதான பலன்கள் ஆகும்வரை இந்த இரண்டு வீடுகளில் இருக்க வேண்டும். எப்போதும் ஸதாசாரங்களில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும்.

20. தானம், தயை, பரோபகாரம் ஆகியவற்றால் வாழ்க்கைக்கு அர்த்தத்தை சம்பாதிக்க வேண்டும். நதியை தாண்டுவதற்கு இது ஸஹகாரி ஆகிறது. (பரலோக யாத்திரையின் சந்தர்ப்பத்தில் 'விரஜா' என்னும் நதியை தாண்ட வேண்டியிருக்கிறது - கருட புராணம்).

21. இவ்வாறு ஞான, பக்தி, தான, தபஸ்களால் மனிதனின் யோக்யதை தெரிகிறது. இந்த தகுதியை பரீக்ஷை செய்து 'புரந்தர விட்டல ஸ்தள கொட்டானு' .

21.

தாரக்கெ பி³ந்தி³கெ³ நானிக்³ஹோகு³வெ தாரெ பி³ந்தி³கெ³ய
பி³ந்தி³கெ³ ஒடெ³த³ரெ ஒந்தே³ காஸு தாரெ பி³ந்தி³கெ³ய || ப

ராமநாமவெம்ப³ ரஸவுள்ள நீரிகெ³ தாரெ பி³ந்தி³கெ³ய |
காமினியர கூடெ³ ஏகாந்தவாடெ³னு தாரெ பி³ந்தி³கெ³ய || 1

கோ³விந்த³ எம்ப³ கு³ணவுள்ள நீரிகெ³ தாரெ பி³ந்தி³கெ³ய |
ஆவாவ பரியல்லி அம்ருதத³ நீரிகெ³ தாரெ பி³ந்தி³கெ³ய || 2

பி³ந்துமாத⁴வன க⁴ட்டக்கெ ஹோகு³வெ தாரெ பி³ந்தி³கெ³ய |
புரந்த³ரவிட்டலகெ³ அபி⁴ஷேக மாடு³வெ தாரெ பி³ந்தி³கெ³ய || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர் தீர்த்த யாத்திரை செய்யும்போது காசி பிந்து மாதவ கட்டத்தில் பாடிய பாடல். இது ஸ்னானத்திற்கு புறப்படும்போது பாடும் பாடல் என்று நினைக்கும் அளவிற்கு புகழ்பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், இதன் உள் அர்த்தங்கள் மிகவும் விஸேஷமானவை. மாதவ தத்வஞானத்தில் ப்ரக்ருதி ரூபிணியான லக்ஷ்மிதேவியே இங்கு 'அக்கா' எனப்படுகிறாள். அந்த அக்காவிடம் வேண்டிக் கொள்ளும் பிந்திகையே (குடம்) இந்த தேகம். இதற்குள் நிரப்ப வேண்டிய நீரே நாராயணன். 'நாராயண' என்றால் உபநிஷத் ப்ரதிபாத்யமான 'ஆபோ நாராயண தத்வ' . இத்தகைய பகவந்தனை இதயத்தில் நிரப்பிக் கொள்வதே பக்திபாவத்தில் ஸாதன சரீரத்தை மூழ்கடிப்பது என்று அர்த்தம்.

இந்த சரீரமோ, அனேக ஜன்மாந்தரங்களின் யாத்திரை செய்து கிடைத்த ஒரு குடம். அது உடைந்தால் எதுவும் நஷ்டமில்லை. இறந்த பின் பிணத்தை வெகு நேரம் வைத்துக் கொள்கிறார்களா? இல்லை. உடனே எடுத்து எரித்து விடுகிறார்கள். குடம் உடைந்தால் ஒந்தே காசு (எந்த விலையும் இல்லை என்று அர்த்தம்).

1. ஆகையால், மனிதன் தேகம் பெற்ற பின், 'ராம ராம' என்னும் ரஸம் நிறைந்த நாம ஜபத்தினை நினைக்க வேண்டும். ராம என்பது ஹரி நாமங்களில் அமிர்தமயமானது. (ராம நாம பாயஸக்கெ). அத்தகைய திவ்ய நாமாமருத ரஸத்தினை இந்த தேஹ யாத்திரையில் நிரப்ப வேண்டும். ஆனால், இந்தரியாபிமானி தேவதைகளால் இந்த ஒருமுகத்தன்மை (கவனம்) சாத்தியம் ஆவதில்லை. அந்த பெண்ணுடன் சல்லாபம் செய்வதை விட்டு, அதாவது இந்தரியகம்யமான விஷயாஸக்தியை தூரம் தள்ளி ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தனையை செய்ய வேண்டும் என்பது இதன் அர்த்தம்.

2. அதைப் போலவே கோவிந்த ஸ்மரணை. 'கோவிந்தேதி ஸதா ஸ்னானம் கோவிந்தேதி ஸதாஜபம்' . ஸ்னானம், ஸந்த்யா வந்தன, போஜன, ஸாயன என அனைத்து சமயங்களிலும்

கோவிந்தனை நினைக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஸ்ரீஹரியின் நாமாமருதங்களால் சரீரத்தை நிரப்ப வேண்டும்.

3. இத்தகைய ஸ்னானத்திற்கு காசி பிந்துமாதவனின் கட்டத்திற்கு செல்ல வேண்டும். கங்கா ஸ்னானம் செய்து பிந்துமாதவனை பார்க்க வேண்டும். இந்த ஸாதன சரீரத்தின் ஸார்த்தகம் என்றால் அது பிந்து மாதவனின் தரிசனம். அவனை கர்ம என்னும் நீரினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அதுவே பக்தியின் உச்சம். அப்போதே இந்த குடத்திற்கு ஸார்த்தக்யம். அத்தகைய ஸத்த்கர்ம ஸாதனத்தின் சரீரத்தை கொடுக்க வேண்டும் தாயே என்று லக்ஷ்மியில் ப்ரார்த்திப்பதே 'தாரக்க பிந்திகெ' கீர்த்தனையின் உள் அர்த்தம்.

22.

தா³ஸ ஸேஷாத்³ரிவாஸ திம்மப்பன
தா³ஸரனு கரெதொ³ய்து³
ஸாஸிரநாம விலாஸமூர்த்திய
லேஸாகி³ தோரெனகெ³ || ப

பெ³ரளு இல்லத³ கையொளுண்டு³ ஜீவிஸுவன
ஸிரத³லந்த³த³ தே³வன
உருவ ஸாபகெ தானு கி¹ரிதா³கி³ இருவன
ஸிரதொ³ளு த⁴ரிஸித³ன
கொரளமாலெய பெஸரொப்பித³ கி³ரியொளு
ஸ்தி²ரவாகி³ நெலஸிப்பன
கருணவாரிதி⁴ வேங்கடேஸன சரணவ
கரெதொ³ய்து³ தோரெனகெ³ || 1

வாரியொளுதி³ஸித³ நாரிய மத்⁴யதி³
ஏரியெ குளிதவன
வாரிஜவத³னதி³ தோரித³ ஸாரத³
மூரொந்து³ பெஸரவன
மேருவினக்³ரதி³ ஊரித³சரணவ

ஸாரித்³வர ஜீவன
 ஊரிகெ³ கரெதொ³ய்து³ ஸ்ரீவெங்கடேஸ ப
 தா³ரவிந்த³வ தோரெனகெ³ || 2

ஸோதமானினியொளு ஜாதவாகி³யெ மேலெ
 மாதெய ஸலஹித்³ன
 நீதி தப்பியெ நடு³வ வாதப⁴க்ஷகரன்னு
 கா⁴திஸி தரித்³வன
 நாதனவாகி³ஹ நாமஸைலத்³ மேலெ
 காதரதொ³ளு நிந்தன
 பாதகனாஸன ஸ்ரீ வெங்கடேஸன
 ரீதிய தோரெனகெ³ || 3

ரிஷிய மக்களிகெ³ல்ல ஹஸிவிகெ³ கு³ரியாகி³
 வஸதப்பி நடு³த்³வள
 ப³ஸிரொளகு³தி³ஸியெ பி³ஸியனெல்லவ திந்து³
 எஸெவந்த² மஹவீரன
 பெஸரொளகொ³ப்பித்³ ஹஸனாத³ கி³ரியொளு
 குஸலதி³ நிந்தவன
 நஸுமுத்³து³ ஸ்ரீவெங்கடேஸன சரணத்³
 பி³ஸருஹ தோரெனகெ³ || 4

பாத³நால்கனு மேதி³னியொளக்³ரியெ
 ஆத்³ரிஸுத ப³ப்ப மே
 லாத³ பாத³வ நால்கு அந்தரிக்ஷத்³ மேலெ
 காது³கொள்ளுதலிப்பன
 ஆதி³ய நாமக்கெ அத³ரியனொட³கொ³ண்டு³
 ஹாதி³யனித்தவன
 ஸாதி⁴ஸி நிந்திஹ ஸ்ரீ வெங்கடேஸன
 பாத³வ தோரெனகெ³ || 5

ஆதி³நாராயணனெம்ப³ பர்வதவன்னு
 பே⁴தி³ஸி நிந்தவன
 ஸாதி⁴ஸி முந்த³ண வெங்கடாத³ரிய மேலெ

பாத³வனுரித³ன
 மேதி³னியொளகு³ள்ள ஸாது⁴ப⁴க்தரனெல்ல
 காது³கொள்ளுதலிப்ப வி
 னோத³ மூருதியாத³ ஸ்ரீ வேங்கடேஸன
 பாத³வ தோரெனகெ³ || 6

அத்தெய வரஸெய மத்தளியத³ யோக³
 புத்ரிய தந்த³வன
 உத்தமவாகி³ஹ மக³ள ஸன்னிதி³யல்லி
 ந்தியதொ³ளிருதிஹன
 பெத்தலெயாகி³ஹ ஸதியள ஸத்யக்கெ
 புத்ரனெந்தெ³னிஸித³ன
 ஹத்திர கரெதொ³ய்து³ புரந்த³ரவிட்டலன
 ந்தியதி³ தோரெனகெ³ || 7

பல்லவி / முன்னுரை:

இந்த கீர்த்தனையில் ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர், திருப்பதியின் வெங்கடேசனை வணங்கியிருக்கிறார். ஸேஷாசல, கருடாசல, அஞ்ஜனாத்ரி, வருஷபாத்ரி, நாராயணாத்ரிகளின் மேல் ஸ்ரீனிவாஸன் நின்றிருக்கிறான் என்பதை இதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

1. 'பெரளு இல்லத கை' என்றால் தும்பிக்கை. அதாவது கணபதியை சொல்கிறார். அவனின் சாபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சந்திரனை தலையில் தரித்தவர் ருத்ரர். அந்த ருத்ரரின் கழுத்தில் ஆபரணமாக இருப்பவரே ஸேஷன். பாம்பு. இத்தகைய ஸேஷாசலத்தில் ஸ்திரமாக நிலைத்திருக்கும் வெங்கட ரமணனின் சரண கமலங்களை எனக்கு காட்டுவாயாக.

2. 'வாரியொளுதிஸித நாரி' என்றால் தண்ணீரில் பிறந்த தாமரை. இத்தகைய கமலத்தின் மேல் அமர்ந்தவர் ஸ்ருஷ்டிகர்தாவான ப்ரஹ்மா. இந்த ப்ரஹ்மாவின் முக கமலத்திலிருந்து வந்ததே நான்கு (மூரொந்து) வேதங்கள். அந்த வேத ஸ்வரூபியும், சந்தோமயனும் ஆனவர் கருடதேவர். இவர் மஹாமேருவின்

பாகம் எனப்படும் திருமல கிரியில் பாதத்தை ஊன்றியதால் இது கருடாத்ரி எனப்பட்டது. இத்தகைய கருடாத்ரியின் மேல் வந்த பக்தர்களுக்கு முக்தியை அருள்பவனான வெங்கடரமணனின் பாத கமலங்களை எனக்கு காட்டுவாயாக.

3. 'ஸோத மானினியொளு ஜாதவாகி' என்றால் கத்ருவுடன் பந்தயம் கட்டி தோற்றுப் போன வினதையில் பிறந்தவர் கருடதேவர். இந்த கருடன் தாயின் பந்த விழுத்திக்காக அமிர்தத்தையே கொண்டு வந்து கொடுத்தார். தவறான வழியில் நடக்கும் அனைத்து பாம்புகளையும் கடித்து கொன்றவர். இத்தகைய கருடனின் பெயரைக் கொண்ட பர்வதத்தின் மேல் நின்றிருக்கும் வெங்கடேசனின் அழகினை எனக்கு காட்டுவாயாக.

4. கௌதம ரிஷியின் மக்களான வாலி மற்றும் ஸுக்ரீவர்கள் (அகலிகையில் இந்தர மற்றும் ஸூர்யருக்கு பிறந்தவர்கள்) பசியுடன் வாடியபோது, சகோதரியான அஞ்ஜனாதேவி (அகலிகை மற்றும் கௌதமரின் மகள்) வாயுதேவரைக் கொண்ட கர்ப்பினியாக இருக்கிறாள். (தெலுகு ராமாயண) அவளின் மகனாக பிறந்த ஹனுமந்த தேவர், குழந்தையாக இருந்தபோதே நெருப்பு உருண்டையாக இருக்கும் ஸூர்யனை உண்பதற்கு தாவுகிறார். அத்தகைய ஸாஹஸியின் பெயரை தாங்கிய பர்வதமே அஞ்ஞனாத்ரி. அந்த கிரியின் மேல் வசிக்கும் ஸ்ரீனிவாஸனின் பாதங்களை எனக்கு காட்டுவாயாக.

5. க்ருத யுகத்தில், கோ ரூபத்தில் இருந்த தர்மம், தன் நான்கு கால்களையும் நிலத்தில் ஊன்றி நிற்கிறது. இவ்வாறு நின்று அது தர்ம அர்த்த காம மோக்ஷ என்னும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களை காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய தர்மத்திற்கு வருஷப என்று பெயர். இந்த வருஷபாத்ரியின் மேல் நின்றிருக்கும் ஸ்ரீனிவாஸனின் பாதங்களை எனக்கு காட்டுவாயாக.

6. ஆதிநாராயணாத்ரி - வெங்கடாத்ரிகளும் அங்கேயே நிலைத்திருக்கின்றன. இத்தகைய பர்வதங்களின் மேல் நின்று, உலகங்களில் இருக்கும் ஸஜ்ஜனர்களை காப்பாற்றும்

கருணாமூர்த்தியே வெங்கடேச ஸ்வாமி. அந்த திவ்ய மூர்த்தியின் பாதங்களை எனக்கு காட்டுவாயாக.

7. ஸமுத்ர ராஜன், ஸ்ரீஹரிக்கு மாமனார். (லக்ஷ்மிதேவி ஸமுத்ர மதன காலத்தில் பிறந்தவர்). அந்த மாமனாரின் மனைவியான யமுனை, ஸூர்யனின் மகளானதால், ஸ்ரீஹரிக்கு ஸூர்ய வம்சம் அத்தையின் வழி. ஸூரியனின் மகனான ஸ்வாயம்புவ மனு, குலத்தை உத்தாரம் செய்பவளான தன் மகளான தேவஹூதியை கர்தம ப்ரஜாபதிக்கு திருமணம் செய்து கொடுக்கிறான். (இந்த தேவஹூதி, கபில என்னும் மகனிடமிருந்து ஸாங்க்யா யோகத்தை கேட்டு, அழியாத ஞானத்தை பெறுகிறாள்). கர்தம - தேவஹூதியின் மகனே அனுஸூயா தேவி. அத்ரி முனிவரின் மனைவி. பதிவிரதையான இந்த அனுஸூயையிடம் த்ரிமூர்த்திகள் வந்து உணவளிக்கும் கேட்டு உண்ணும்போது, அவர்களை அவள் குழந்தையாக ஆக்குகிறாள். த்ரிமூர்த்திகள் சந்த்ர, தத்தாத்ரேய, தூர்வாஸ என்னும் குழந்தைகள் ஆகின்றனர். இவ்வாறு தத்தாத்ரேய என்னும் அவதாரத்தை தாங்கிய புரந்தரவிட்டலனை எப்போதும் எனக்கு காட்டுவாயாக.

23.

நடு³மனெயொளகொ³ந்து³ நால்கு தெங்கி³னமர

ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே

அது³ - தலெ மொத³லில்லதெ³ பெளெது³ ஹண்ணாயிது

ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே || ப

காலில்லத³வ ஹத்தி கையில்லத³வ கொய்து³

ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே |

அத - தலெயில்லதவ பந்து ஹொத்து தந்திட்ட

ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே || 1

கண்ணில்லதவ நோடி³ கெம்பின ஹண்ணிந்த³

ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே ||

அத³ பா³யில்லத³வ திந்து³ ப³ஸிரொளம்ப³னெ பி³ட்ட

ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே || 2

ஹாலவ்ருகூத³ மேலெ ஹக்கி தாளிஹுது³
 ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே ||
 அத³ ஹலுபு³த்த ஈரேரு ஜக³வ மோஹிஸுவந்தெ
 ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே || 3

ப³லெய ஹாகித³ரு ப³லதி³ தா³டுவுத³ய்ய
 ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே ||
 அத³ ஸலஹுவ புரந்த³ர விட்டலராய
 ஹே கி³ணி ஹே கி³ணியே || 4

பல்லவி / முன்னுரை:

இது பகவத்கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கூறிய கர்மயோகத்தின்
 ‘ஆத்மசக்தி’ பற்றிய விஷயம். இந்திரிய, மனஸ் மற்றும்
 புத்திகளைவிட ஆத்மன் சிறந்தவன் என்னும் தர்க்க விஷயம்
 இங்கு இருக்கிறது.

இந்திரியாணி பரணயாஹூரிந்திரியேப்ய: பரம் மன: |
 மனஸஸ்து பரா புத்திர் யோபுத்தே பரதஸ்து ஸ: || (3-42)

இந்திரியங்கள் ஜட வஸ்துகளைவிட சிறந்தவை. ஆனால், மனஸ்
 இந்திரியங்களைவிட சக்தி உள்ளது. இந்த மனஸ்ஸைவிட புத்தி
 உன்னதமானது. ஆனால், இவை அனைத்தையும் மீறியிருப்பது
 ஆத்ம சக்தி. ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர் இந்த நான்கு சக்திகளையே
 ‘நடுமனெய நால்கு தெங்கினமர’ என்று அழைக்கிறார். அவை
 அனாதி என்னும் அர்த்தத்தில் ‘தலெமொதலிலதெ பெளெது
 கண்ணாயிது’ என்றார். முதலில் இந்திரியங்களின் குறைகள்
 சொல்லப்படுகின்றன.

1. ‘காலில்லதவ ஹத்தி கையில்லதவ கொய்து’ (கால்
 இல்லாதவன் ஏறி, கையில்லாதவன் பறித்து) என்றால்
 இந்திரியங்களை மீறிய சக்தி ஒன்று இருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

2. 'கண்ணில்லதவ நோடி கெம்பின கண்ணெந்த' (கண் இல்லாதவன் பார்த்து சிவந்த கண் என்றான்) என்றால் மனதில் ஸாத்யமான கற்பனை. 'பாயில்லதவ திந்த' (வாயில்லாதவன் தின்றான்) என்றால், புத்தியினால் அதன் ரஸத்தை க்ரஹணம் செய்தான் என்று அர்த்தம். இந்த புத்தி, த்ரிகால ஞானத்தை அடைந்தாலே அதற்கு விஸேஷ ஸாமர்த்தியம்.

3. அதனை குறிப்பதற்காகவே 'ஹாலவ்ருக்ஷத மேலெ ஹக்கி தாளிஹுது' (ஹால மரத்தின் மேல் பறவை இருக்கிறது) என்றார். ஹாலக்கி (பறவை) என்பது விஸேஷ ஞானத்தின் ஸூசனை. அது இந்த்ரிய, மனஸ், புத்திகள் உலகத்தின் வ்யாமோஹத்தில் மூழ்கியிருக்கின்றன என்பதை சொல்லி, அதிலிருந்து விலகும் ஸூசனையை கொடுக்கிறது.

4. 'பலைய ஹாகிதரு பலதி தாடுவுதய்ய' (வலை வீசினாலும் அதனை திறமையுடன் தாண்டும்) என்று உபதேசம் செய்கிறார். அதைப் போல, முன்னெடுத்துச் சென்றால் 'புரந்தரவிட்டலன்' அருள்கிறான். இதுவே ஆத்மஞானம். பராத்பர ஞானம்.

ஏவம் புத்தே: பரம் புத்வா ஸன்ஸ்தப்யாத்மானமாத்மனா |
ஜஹிஸத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம் || (3-43)

இவ்வாறு புத்தியைவிட மீறியதைப் பற்றி அறிந்து மனஸ்ஸினை நிலைப்படுத்த வேண்டும். விஷயாஸக்தியை புறக்கணித்து, எதிரிகளை வெல்ல வேண்டும் என்பது கீதாசார்யரின் வாக்கு. அதையே ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர் நான்கு தேங்காய்களின் உதாரணத்தைக் கொடுத்து விவரிக்கிறார்.

24.

நின்னது³ நினகெ³ பா³ரிஸி கொட்டேனு
தாரெ த³ண்டி³கெ³ய || ப

கங்கா³ள கண்ணந்தெ அங்க³ள ஹாரக³ந்தெ
கங்க³ளில்லத³வ குருட³னந்தெ
தாரெ த³ண்டிகெய || 1

மண்டிகெ³ய ஸவியந்தெ ஸண்டிகெ³ காரந்தெ
க³ண்டுள்ளவளு முத்தெயிதெ³யந்தெ
தாரெ த³ண்டிகெய || 2

அத்த காயந்தெ ப³த்தித³ பா³வியந்தெ
அத்தெய மக³ளு தனக³ந்தெ
தாரே த³ண்டிகெய || 3

தக்³கா³த³ ஹூரியந்தெ மக்³கா³த³ கு³ணியந்தெ
ப³க்³கி³தெ³ரடு³ ஹாரக³ந்தெ
தாரெ த³ண்டிகெய || 4

ஹள்ளத³ ஹரியந்தெ கு³ள்ளத³ நீரந்தெ
புரந்த³ரவிட்டல ஹேளித³னந்தெ
தாரெ த³ண்டிகெய || 5

பல்லவி / முன்னுரை:

தண்டிகெ (கொம்பு) என்பது வீணை. தம்பூரி வாத்யங்களை குறிக்கும் பர்யாய பதம் (synonym). அதனை ஸ்ருதி சேர்த்து, மீட்டி மறுபடி உனக்கே திருப்பிக் கொடுக்கிறேன் என்று 'ஸரியாத ஞானவன்னு' (சரியான ஞானத்தை) புரிய வைக்கிறேன் என்னும் வசனம் இருக்கிறது.

1. அடுத்து சொல்லப்படும் அனைத்து விஷயங்களும் தெளிவாகவே புரிகின்றன. கங்காள பாத்திரம் போன்றதான கண்கள், வெளியில் இருக்கும் அங்களம், கண்கள் இல்லாத குருடன்...

2. மண்டிகெயின் சுவை, ஸண்டிகெயின் காரம், கணவன் இருக்கும் சுமங்கலி என்று..

3. திடமான தேகம், வற்றிப் போன கிணறு, அதைப் பெண் தனக்கே என்று...

4. அணையாத நெருப்பு, வளையாத அம்பு, இந்த இரண்டும் வெளியில் சென்று விழுந்ததாம்...

5. பள்ளம் இருக்கும் ஏரி / நதியாம். என்றும் வற்றாத நீராம். இவை அனைத்தும் புரந்தரவிட்டலன் கூறிய ஸத்ய விஷயங்கள். இந்த ஸத்யத்தின் ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு உனக்கு நீயே குரு ஆகமாட்டாய். இன்னொருவரை ஆஸ்ரயித்தால் ஞான ஸம்பாதனை ஆகிறது.

அதற்காக பண்டிதர்களை அருகில் கொண்டு வா. சரியான மீட்டி திருப்பி உனக்கே கொடுக்கிறேன் என்பது அவரது சொந்த வசனம்.

25.

நெச்சதி³ரு பெ³க்கு நெவனோடு³திதெ³
எச்சத்திரெச்சத்திரெலோ ராமுக³ || ப

ஓம்ப³த்து பா³கில பஞ்ஜரவனெய்தி³தெ³
கம்ப⁴வில்ல கத³வு மொத³லெ இல்ல
எம்ப³த்துஸாவிர ஸந்து³க³ண்டி¹ன கூ³ட³
நம்பி³ நீ கெட³தி³ரு எலோ ராமுக³ || 1

முனிவரெய்வரு மோஹிஸுவராரு மந்தி³
மன காகுகொ³ளிஸுவரெண்டு மந்தி³
இனிது திளிது³ ஹிந்து³முந்து³ விசாரிஸி
மனனெச்சி கெட³தி³ரு எலோ ராமுக³ || 2

ஸதிஸுதரிகெ³ மத்தெ ஹிதரிகெ³ பே³கெம்ப³
அதிலோப⁴தன பே³ட³ எலோ ராமுக³
கூலிதிஸுரரெம்ப³ பூ⁴மிலி பி³த்தி முந்த³ண
பத²கெ ஸாத⁴ன மாடி³கோ ராமுக³ || 3

ஹொன்னு ஹெண்ணு மண்ணு எம்ப³ மோஹதொ³ளித்து³
 ப³ண்ணகெ³ட³லு பே³ட³ எலோ ராமு³
 ஸுண்ணவ ஸு³டு³வந்தெ ஸு³டு³திதெ³ பெ³க்கு நின்ன
 கண்ணு தெரெதெ³ச்சத்திரெலோ ராமு³ || 4

ஸ்தி²ரவெந்து³ நெச்சரிது³ ஈ ப¹ஞ்ஜரவனு நீ
 உரவணிஸுத பெ³க்கு மொரெயத¹லிதெ³
 ஸிரியரஸ புரந்த³ரவிட்டலன்ன நெரெநம்பி³
 பரமஸுகியாகி³ரு எலோ ராமு³ || 5

முன்னுரை / பல்லவி:

கூண்டில் இருக்கும் 'ராமு³' என்னும் கிளையையே ஜீவன் என்று இங்கு சொல்லியிருப்பதை பார்க்கலாம். அந்த கிளியை கொன்று தின்பதற்கு பூனை ஒன்று காத்திருக்கிறது என்று எச்சரிக்கை கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த பூனையே ப்ரபஞ்சத்தில் இருக்கும் விஷயாஸக்தி (உலக பொருட்களின் மேல் இருக்கும் ஆசை).

1. ஒன்பது வாயில் கொண்ட கூண்டு = நவத்வாரத்தினால் ஆன நம் சரீரம். 9,000 நர நாடிகளில் ப்ராணசக்தி பாய்கிறது.
2. இதற்கு அவித்யை, அஸ்மிதெ (தற்பெருமை), ராக, த்வேஷ, அஹங்கார என்னும் பஞ்ச க்லேஷங்கள், காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாத்ஸர்ய என்னும் ஷட் வைரிகள், அன்னமய, அர்த்தமதங்களே முதலான அஷ்ட மதங்களின் தொந்தரவுகள் வேறு உள்ளன. இவை அனைத்தும் சேர்ந்து ஆபத்துகளை கொடுப்பதால் கிளி மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.
3. மனைவி, மக்களின் மேல் ஆசை, மற்றும் கஞ்சத்தன குணம் ஆகியவை வேண்டாம். ஸுஜஞானிகள் கூறிய வாக்குகளை கேட்டு ஆத்யாத்மத்தை அனுசரித்தால் நற்பலன்களை பெறலாம்.

4. பெண், பொன், மண் என்னும் மோஹத்தை விட்டு, தான தர்மாதிரி ஸத்குணங்களால் எதிர்கால வழியை செய்து கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

5. இந்த கூண்டு நிரந்தரமானதல்ல என்னும் எச்சரிக்கை எப்போதும் தேவை. ஆகையால், பூனையின் தொந்தரவிலிருந்து தப்பித்து இருக்க வேண்டுமெனில், புரந்தரவிட்டலனையே ஆஸ்ரயமாக கொண்டிருக்க வேண்டும்.

26.

நோடி³ரய்யா நீவு நோடி³ரய்யா || ப

நோடி³ரய்யா ஹரிதா³ஸரு மாருவ
ஜோடா³கிப்ப எரடு³ பகூதி
கூ³ட³னக³லி கூ³ட³ தொரெது³
ஆடு³த ப³ந்து³ நுங்கி³ நோடு³வ ஸொக³ஸ || 1

மனெய ஒளகெ³ ஒந்து³ தக³ணெ
மாளிகெ³ நுங்கி³து மஞ்சவ நுங்கி³து
மலகி³த³த³ ஸதிபதிய நுங்கி³து
மனெகெ³ ப³ந்த³ ப³ளக³வ நுங்கி³து
பி³ட³தெ³ நுங்கி³து மனெ மக்களனு
அது³ ஸாலவெந்து³ தக³ணெய மரியு
ஆடு³த ப³ந்து³ நுங்கி³ நோடு³வ ஸொக³ஸ || 2

ஹுத்ததொ³ளகெ³ ஒந்து³ ஸர்ப்ப
எண்டு க³ஜங்க³ள பி³ட³தெ³ நுங்கி³து
எண்டு நெண்டர நுங்கி³து
மத்தெ ரவி சந்த³ரர நுங்கி³து
அந்தா² ஸர்ப்பன கப்பெயு நுங்கி³து
அந்தா²த்தொ³ந்து³ கப்பெய மரியு
ஆடு³த ப³ந்து³ நுங்கி³ நோடு³வ ஸொக³ஸ || 3

மூரு நுங்கி³து மூராரனெ நுங்கி³து
 மூரு மூர்த்திக³ள பி³ட³தெ³ நுங்கி³து
 ஸாக³ர ஸப்தத்⁴வீபவ நுங்கி³து
 வர கு³ரு பஞ்சாக்கர³ள நுங்கி³து
 ஸரணாக³த ஸ்ரீ புரந்த³ர விட்டல தானே ஒப்³ப³னெ ப³ல்ல || 4

பல்லவி / முன்னுரை:

இந்த முண்டிகை கூட உபநிஷத் விஷயத்தையே எடுத்துச் சொல்கிறது. ஸுஜ்ஞானம் ஸித்தியான ஸுமுஹூர்த்தத்தின் அழகினை, அருகில் இருக்கும் ஹரிதாஸர்களுக்கு காட்டும் ஸம்பரமம் இங்கு இருக்கிறது.

1. கூண்டில் இருக்கும் ஜோடிப் பறவைகள் 'த்வா ஸுபர்ணா' பறவைகளே ஆகின்றன. அவை கூட்டினை விட்டுச் சென்று முக்தி ஸாம்ராஜ்யத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் மகிழ்ச்சியை இங்கு சொல்லியிருக்கிறார்.

2. படுக்கையில் ஒரேயொரு மூட்டைப்பூச்சி இருந்தாலும், அது நம்மை சரியாக தூங்கச் செய்யாது. அப்படியே மனதில் வைராக்யம் உதயம் ஆன பின், அது படுக்கை, வீடு, மாளிகை, மனைவி, மக்கள், உற்றார், உறவினர் என அனைத்தையும் விழுங்குகிறது. அதாவது, ஸாம்ஸாரிக பந்தனத்தை குடித்து விடுகிறது. கடைசியில் மூட்டைப் பூச்சியின் குழந்தை ஒன்று பிறந்து, அதுவும் கடிக்கிறது. வைராக்யம், பாரமார்த்திக ஞானத்தை உருவாக்கி ஜீவன ஸார்த்தகதையின் மஹத்தான ஆனந்தத்தை அருள்கிறது.

3. அஷ்டாங்க யோக மார்க்கத்தினாலும், ஞானத்திற்கு வழி கிடைக்கிறது. 'ஹுத்தொளகெ ஒந்து ஸர்ப்ப' (புற்றிற்குள் ஒரு பாம்பு) என்றால், சரீரத்தில் இருக்கும் குண்டலினி சக்தி என்று அர்த்தம். அது மூலாதாரத்திலிருந்து புறப்பட்டு, ஸஹஸ்ரார சக்ரத்திற்கு ஏறுகிறது. இதிலிருந்து அஷ்ட மதங்கள், அஷ்ட பாசங்கள் ஆகியவை அழிகின்றன. மனித சரீரத்தில் இடா, பிங்களா, ஸுஷுமனா என்னும் மூன்று முக்கிய நாடிகள் உள்ளன.

இவற்றில் ஸுஷும்னா நாடி மிகப் பெரியதாக இருக்கிறது. மூலாதார கமலத்திலிருந்து அஜ்ஞாத சக்ரம் வரைக்கும் வயாபித்திருக்கிறது. இதில் இருக்கும் வஜ்ரிணீ மற்றும் சித்ரிணீ நாடிகளுக்கு முறையே ஸூர்ய மற்றும் சந்த்ர என்று பெயர். இவற்றில் இருக்கும் ஸுஷும்னா நாடியும் புருவ மத்தியில் இடா பிங்களா நாடிகளுடன் சேர்ந்து, பிறகு மறுபடி பிரிகிறது. குண்டலினியில் ரவி சந்த்ரர்களை நுங்குவது (தின்கிறது) என்றால், இந்த சக்தி ப்ரவாஹமே ஆகும். இத்தகைய ஸர்ப்பாக்ருதியின் சைதன்ய தாரையினால் திவ்ய ஞானம் ப்ராப்தி ஆகிறது. 'ஸர்வவன்னு கப்பெ நுங்குவது' (அனைத்தையும் தவளை விழுங்குகிறது) என்றால் இதுவே அர்த்தம். தவளையை ஞானத்தின் குறியீடாக சொல்வதாலேயே 'மண்டூக' உபநிஷத்திற்கு அந்த பெயர் வந்திருக்கிறது. இந்த ஞானத்தில் புதிய விஷயங்கள் புறப்படுவதையே 'கப்பெய மரி' (தவளையின் குழந்தை) என்கிறார்கள். இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்தின் அனுபவத்தையே 'ஸொகஸு' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

4. இவ்வாறு வைராக்யம், வைராக்யத்திலிருந்து ஞானம், ஞானத்திலிருந்து பக்தி இந்த மூன்று த்ரிபுடங்களும் மனிதனின் அஜ்ஞானத்தை விழுங்குகிறது. இந்த மூன்றும் சேர்ந்து ஷட் ஊர்மிகளையும் (பசி, தாகம், சோகம், மோஹம், மூப்பு, மரணம்), ஷட் விகாரங்களையும் (அஸ்தி, ஜாயதே, வர்த்ததே, பரிணமதே, அபக்ஷீயதே, வினஸ்யதி) விழுங்குகிறது. இந்த ஸுஜ்ஞானத்தின் ஒளியில் பௌராணிகமான த்ரிமூர்த்தி கல்பனைகள் கருகி, ஸாகர ஸப்த த்வீபங்கள் மாயமாகி, குரு, மந்த்ர, விதி விதானங்களெல்லாம் நஷ்டமாகி, அச்யுதானந்த மூர்த்தி புரந்தரவிட்டலன் ஒருவனே தெரிகிறான்.

இந்த முண்டிகெயில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஞானத்தின் நிரந்தரத்தன்மை கவனிக்கத்தக்கது. ப்ரபஞ்சத்தில் ஞானம் என்பது மிகப்பெரிய ப்ரவாகம். தினமும் ஒவ்வொரு நொடியும் புதிய புதியதான விஷயங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வந்து கொண்டே இருக்கிறது. விஜ்ஞானத்தின் இதிஹாஸத்தை பார்க்கும்போது,

இந்த ஸத்யத்தின் அனுபவம் ஆகிறது. புதியதான முடிவுகள், பழையனவற்றை நிராகரிக்கிறது. இதையே தாஸர் 'மரியு ஆடுதாடுத பந்து நுங்குவுது' என்று குறிக்கிறார். வேத உபநிஷத் காலத்தின் ரிஷிகள் இதையே 'ஸதா பஸ்யந்தி ஸூரய:' என்று கூறினர். புரந்தரதாஸரும் இதே விஷயத்தை 'நோடிர்யயா நீவு நோடிர்யயா' என்று கூறுகிறார்.

27.

பிண்டா³ண்ட³தொ³ளகி³ன க³ண்ட³ன காணதெ³
முண்டெ³யராத³ரு பண்டி³த³ரு |
குண்ட³லிஸயன பத³ புண்ட³ரீக ஹரு
த்புண்ட³ரீக¹தொ³ளு கண்டு³ ப⁴ஜிஸதெ³ || ப

ஆதா⁴ர மொத³லாத³ ஆரு சக்ரவ மீரி
நாத³பி³ந்து³ களையாத³ ப³ளிக
ஸோதி⁴ஸி ஸுதெ⁴ய ப்ரஸாத³வனுணதெ³
வாதி³ஸி ஸபெ⁴யொளு ஒந்த³னு திளியதெ³ || 1

நாத³தொ³ளகெ³ ஸுனாத³தி³ ஓம்கார
பாத³ சித்த பரிணாமவாக³தெ³
வேதா³ந்தருப தத³ருப சித்³ருபவ
ஓதி³ஸி மனதொ³ளு ஒந்த³னு அரியதெ³ || 2

நவனாத³ மத்⁴யதி³ ப¹வன ஸுத்தி ப²ணை
ஸிவன த்ரிபுடதி³ ஸ்தி²ரவாக³தெ³
ப⁴வரோக³ வைத்⁴யன த⁴யானவ மாடி³
ஸர்வபு⁴க் புரந்த³ர விட்டலன ஸ்மரிஸதெ³ || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

ப்ரஹ்மாண்டத்தில் இருக்கும் பகவந்தன் பிண்டாண்டத்திலும் இருக்கிறான். இதை அறியாமல் பண்டிதர்களெல்லாம் விதவையாகி விட்டனர்.

1. மனுஷ்ய தேகத்தில் இருக்கும் குண்டலினி நாடியில் அவனது பாத கமலத்தின் அடையாளம் இருக்கிறது. இந்த ஸ்வாமியை ஹ்ருதய கமலத்தில் பார்த்து மகிழ வேண்டும்.
2. மூலாதாரத்திலிருந்து துவங்கும் ஆறு சக்ரங்களில் நாத பிந்து களா ரூபத்தில் இருக்கும் ஓம்காரத்தை அனுபவித்தபோது அது அம்ருத ப்ரஸாதத்தை கொடுக்கிறது. அதுவே வேதவேதாந்த ரூப, ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபம்.
3. இந்த நாதத்தை அனுபவித்தவாறு, புருவ மத்யத்தின் நடுவில் இருக்கும் ஜ்யோதியை த்யானிப்பதே புரந்தரவிட்டலனின் ஸ்மரணை எனப்படுகிறது.

பிண்டாண்டத்தில் இருக்கும் கணவன் என்று பகவந்தனை அழைத்திருப்பது மிகவும் விஸேஷமானது. அத்தகைய கணவனை பார்க்காத பண்டிதர்களெல்லாம் விதவைகள் என்று சொல்லியிருப்பதும் கூட அற்புதமான விஷயம். பாண்டித்யத்தின் பீகு (கடினத்தன்மை) பகவந்தனை தரிசனம் செய்யாது என்றும், நிரந்தர அனுஸந்தானத்தின் பாகு (சரணாகதி), ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஸாதனம் என்றும் சொல்லியிருப்பதே இந்த மொத்த கீர்த்தனையின் ஸாரம்.

28.

புட்டித³வெரடு³ ஜீவன || ப

பெ³ய்லு பெ³ட்டத பே³லிய நுங்கு³தலிஹவு || அப

ஆஸ்ரமத³ கபி ப³ந்து³ ஆகாஸ நுங்கி³து

தே³ஸவ நுங்கி³து ஒந்தே³ அளிலு

ஹள்ள கொள்ளக³ள கெரெ பா³விக³ளெல்ல

ஆபோஸன மாடி³து ஒந்தே³ இருவெ || 1

ஹல்லி ஹோகி³ தா காலன நுங்கி³து

இல்லி ஹோகி³ ஈரேளு லோகவ நுங்கி³து

அல்லித்³த³ கொடக³ள ஹஸுக³ஸு நுங்கி³து
ப³ல்லித்³வரு பேளி ஈ ஸம்ஸ்க்ருதவ || 2

காஷ்ட போகி³ தா பர்வத நுங்கி³து
க்ருஷ்ணன நுங்கி³து கட³லெகாயி
தி³ட்ட புரந்த³ர விட்டலராயனொப்பகெ³
கு³ட்டு திளிதீ³து ஈ ஸம்ஸ்க்ருதத³ || 3

முன்னுரை / பல்லவி:

உபநயனத்தினால் ஆகும் மாற்றத்தை இது சொல்கிறது. ப்ரஹ்மோபதேஸத்தினால் வடுவிற்கு 'த்விஜத்வ' கிடைக்கிறது. 'ஜன்மனா ஜாயதே ஸூத்ர கர்மணா ஜாயதே த்விஜ:' என்று சொல்வதற்கேற்ப, பிறந்தபோது அனைவரும் ஸூத்ரர்கள். ஸத்கர்ம அனுஷ்டானத்தினால் மட்டுமே த்விஜ ப்ராப்தி ஆகிறது. 'த்விஜ' என்றால் இரண்டாம் பிறவி என்று அர்த்தம். இதையே 'எரடு ஜீவனத ஹுட்டு' என்கிறார் ஸ்ரீதாஸர். இவ்வாறு கிடைக்கும் த்விஜத்வத்தினால், பயலு பெட்ட (நிலம், மலை) போன்றதான தாரதமய பாவம் நீங்கி, ப்ரஹ்மஞானம் ஸாத்யமாகிறது.

1,2,3: இந்த ப்ரஹ்ம ஞானம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமானது. அது ஸித்தியானது என்றால், ஸ்தூலமான அனைத்தும் நாசமாகிறது. கபி-ஆகாஸ, அளிலு (அணில்)-தேஸ, இருவெ (எறும்பு)-ஹள்ள (பள்ளம்), ஹல்லி (பல்லி)-கால, இலி (எலி)-லோக, கூஸு (குழந்தை)-கொட (குடம்), காஷ்ட-பர்வத, கடலெ - கிருஷ்ண என அனைத்தும் ஸூக்ஷ்ம - ஸ்தூலங்களை குறிக்கின்றன. உபநயனத்தின் த்விஜத்வ அதாவது இரண்டாம் வாழ்க்கையின் ஸார்த்தகதை இந்த ஸூக்ஷ்மத்தை அறிவதே ஆகும் என்பது இந்த முண்டிகெயின் ஸாரம்.

'பல்லிதவரு பேளி ஈ ஸம்ஸ்க்ருதவ' என்று கூறியதில், ஸம்ஸ்க்ருதம் என்பது ப்ரஹ்ம ஞானத்தின் ரகசியத்தையே குறிக்கிறது. அது ஒரு விடுகதை போல ரகசியமாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

29.

புல்லவரு பேளிரே ஸொல்லனெல்ல
புல்லனாபீன சரணஸரணஜனரெல்ல || ப

நீரொளகெ³ ஸஞ்சரிபுது³ மதஸ்யாவதாரவல்ல
பா¹ரவனு பொத்திஹுது³ கூர்மாவதாரவல்ல
கோ¹ரெதா³டெ³க³ளுண்டு வராஹ தானல்ல
கோ¹ர பா³ய்தெரெதி³ஹுது³ நாரஸிம்ஹனல்ல || 1

ப³ந்த³வர பே³டு³வுது³ வாமனாவதாரவல்ல
தந்தெ³னுடி³ கேளுவுது³ பா¹ர்க்க³வனு தானல்ல
ஸிந்தி³வனு தா³டு³வுது³ ஸீராம தானல்ல
ப³ந்து³ மடு³ து³முகுவுது³ ஸீகிருஷ்ணனல்ல || 2

ப³த்தலெ நிந்திஹுது³ பெள³த்³தா³வதாரவல்ல
உத்தம தேஜியேரிஹுது³ கல்கியல்ல
ப⁴க்தவத்ஸல நம்ம புரந்த³ர விட்டல
ஹத்தாவதார தாளித³ ஹரியு தானல்ல || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இது தசாவதார ஸ்துதியாக இருக்கிறது. ஒரு முறை
ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர் ஒரு நதியை தாண்டும்போது இயற்றிய க்ருதி
என்று சொல்லப்படுகிறது. 'ஹரியு தானல்ல' என்று
சொல்லப்பட்டிருக்கும் இந்த முண்டிகெயில் 'ஹரிகோல'
(தோணி) குறித்து சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஹரிகோலகூட
ஹரியைப் போலவே இருக்கிறது என்று சம்பந்தத்தை
கூறியுள்ளார்.

1. தோணி தண்ணீரின் மேல் ஸஞ்சரிக்கிறது (மதஸ்ய). தன் மேல்
நிற்கும் மக்களின் பாரத்தை அது தாங்குகிறது (கூர்ம). தண்ணீரை
பின்னால் தள்ளும் திறன் அதன் கோரைப் பற்களுக்கு இருக்கிறது
(வராஹ). அகலமான வாய் இருப்பதால் சிம்ஹத்தை நினைவுக்கு
கொண்டு வருகிறது (நரஸிம்ஹ).

2. நதியை தாண்ட வேண்டும் என்று வந்தவர்களிடம் கட்டணம் கேட்கிறது (வாமன). தன் தலைவனின் வாக்கினை கேட்கிறது (பரசுராம). கடலைத் தாண்டுகிறது (ராம). மடுவில் இறங்குகிறது (கிருஷ்ண).

3. ஆடை உடுத்தாமல் படுத்திருக்கிறது (புத்த). நிர்மலமான தண்ணீர் மேல் குதிரை சவாரி செய்கிறது (கல்கி).

ஆனால், ஹரிகோலுக்கும் ஹரிக்கும் முக்கியமான ஒரு வித்யாஸம் இருக்கிறது. ஏனெனில், ஹரிகோலு 10 விதமாக செயல் புரிந்து, நம்மை நதியின் இன்னொரு கரைக்கு கொண்டு சேர்க்கிறது. ஆனால், ஸம்ஸாரம் என்னும் சாகரத்தை அது தாண்டச் செய்யாது. தசாவதாரியான ஸ்ரீஹரியை நினைக்காமல், அவனின் பாதங்களே படகாக இருந்து, இந்த பவ ஸமுத்ரத்தை தாண்டச் செய்கிறது. பாகவதத்தில் இந்த கருத்து இவ்வாறாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தவத்பாதபோதேன மஹத்க்ருதேத
குர்வந்தி கோவத்ஸபதம் பவாப்திம் ||

30.

பெ³ய்லா பா³விகெ³ ப³ந்த³ளோர்வபா³லெ
காலு ஜாரிது கொட³ ஒடெ³யிது
நீருருளிது || ப

நெரளில்லதெ³ நீரில்லதெ³ பே³ரில்லதெ³ ஸஸிஹுட்டி
ஹூவில்லதெ³ காயில்லதெ³ ப²லப³ந்தி³து
கரவில்லதெ³ காலில்லதெ³ கொய்யுவரு மூவரு
ப²ல உம்ப³வரெம்ப³த்தனால்கு லக்ஷத³ல்லி || 1

குருட³ கண்ட³னு ஹூவு நடு³விருளெ பா³ஹுத³னு
முக கண்ட³னு கனஸு கிவுட³ கேளி
ஸ்தி²ரவெந்து³ இரவு தி³ட்ட க³க³னகெ ஹாரி

மரவு முரியிது நோடெ³ ஸரியாகி³த³த³ந்த² || 2

ஹெச்சின கொட³த³வளு கஞ்சி தோரண கட்டி
 ரச்சிகெ³ ப³ரலு நால்வர முந்த³கெ
 உச்சரிஸலோஸனவல்ல கேளு ஸஜ்ஜன ஸொல்ல
 நிச்சபா¹வக³ள புரந்த³ரவிட்டலன ப³ல்ல || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்கு வந்து செல்லும் ஜீவன யாத்திரையையே இங்கு ப்ரதிமைகளின் மூலம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த உலகம் என்பதே நிலம் ஆகும். இங்கு வரும் பெண்ணே ஜீவ. ஆனால் என்ன செய்வது?. எங்கோ கால் தவறியும், கால் உடைகிறது. அதாவது தேகமே விழுந்து போகிறது. தேகத்தில் இருக்கும் ஆத்மா பறந்து போகிறான்.

1. இவ்வாறு பிறந்து மடியும் 'பயலு பாவிகெ பந்து ஹோகுவ' (வயலில் இருக்கும் கிணற்றுக்கு வந்து போகும்) சமயத்தில் என்ன பலன் கிடைக்கிறது?. அந்த பலன் நிழல் இல்லாத, நீர் இல்லாத, வேர் இல்லாத ஒரு சிறு செடியிலிருந்து கிடைக்கிறது. ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களின் ஆட்டம் அது. நீர், நிழல் ஆகியவை கிடைக்காததால் வந்த சோர்வு அது. அத்தகைய செடியிலும், பூ, காய்கள் மட்டுமின்றி பழங்களும் கிடைக்கின்றன. அந்த பழத்தினை எந்த முயற்சியும் இன்றி உண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது, ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களில் ஜீவனுக்கு கர்மலேப உண்டாகிறது என்று அர்த்தம். ஸஞ்சித, ஆகாமி, ப்ராரப்த என்பவையே இந்த பலன்கள். 84 லக்ஷ ஜீவ விதங்கள் இந்த பழங்களை தின்கின்றன.

2. இவ்வாறான ஸங்கடத்திலிருந்து விலக, இருக்கும் வழி என்னவென்றால் அது யோகாப்யாஸம். நிரந்தரமான ஸாதனையிலிருந்து, பவ பந்தனத்திலிருந்து விடுபட வேண்டியிருக்கிறது. கண் மூடி செய்யும் நியமாதிகளின் தவத்தினால் பரப்ரம்ஹ ஸாக்ஷாத்கார சாத்தியம். இதுவே குருடன் காணும் பூ. அது நட்ட நடுநிசியில் அதாவது, தவத்தின் உச்சமான நிலையில் மலரும் பூ. ஆனால், அது அனுபவத்தினால்

வருவது. குருடன் கண்ட கனவு போல. அகக் கண்களிலிருந்து கண்டதை அகக் காது மட்டுமே கேட்கும் சக்தி கொண்டது. இவ்வாறான ஸாதனையின் பின், தேகத்தின் ஏழாம் சக்ர ஸஹஸ்ராரம் திறக்கிறது. அதன் மூலம் ஆத்மம், திகந்தத்திற்கு பாய்கிறது. அப்போது தேகம் என்னும் மரம் முறிந்து விடுகிறது.

3. இவ்வாறு பல முறை பிறந்து இறக்கும் ஜனன மரண சக்ரத்தின் முடிவு என்றால் அது ஸ்ரீஹரியின் பரமபதவி. அதிக குடங்களை தூக்கும் பெண் அதாவது, பல தேகங்களை தரித்த ஆத்மன், சதுர்வித முக்தியை அடைவதற்கு சாத்தியம். அவையே, ஸாலோக்ய, ஸாமீப்ய, ஸாரூப மற்றும் ஸாயுஜ்ய என்னும் ஜீவன் முக்தி ஸ்தானங்கள். இந்த ஸாதன மார்க்கங்களை சொல்லி விவரிக்க ஸாத்யமில்லை. ஆனால், இதுவே நிரந்தரமான ஸத்யம் ஆகும். இந்த அத்யாத்ம விஷயங்களை ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலன் ஒருவனே அறிவான். ஞானிகளின் இந்த பேச்சுக்களை நீ கேட்பாயாக.

31.

ப³யலிகெ³ ப³யலாகி³து ப³யலொளகெ³ || ப

ஸுத்ரபொ³ம்பெ³ய மாடி³ ஹரிஸுத்ரதி³ம் குணிஸாடி³

ஸுத்ர கடி³யிது பொ³ம்பெ³ முரியிது

ஆட நிந்திது கேளோ மனுஜ || 1

செந்தாகி³ ஜ்யோதியு பெ³ளகி³ எண்ணெ ப³த்தியு ஹாகி

எண்ணெ முகி³யிது ப³த்தி கடி³யிது

கத்தலாயிது கேளோ மனுஜ || 2

நெண்டரிஷ்டரு கூடி³ ஸந்தெகோ³ஸ்கரவாகி³

ஸந்தெ முகி³யிது சிந்தெ ஹத்திது

ப³ராந்தியாயிது கேளோ மனுஜ || 3

பா³லெயொப்³ப³ளு கூடி³ நீரிகோ³ஸ்கர போகி³
 நீரு தும்பி³து காலு ஜாரிது
 கொட³வு ஒடெ³யிது கேளோ மனுஜ || 4

பரிபரி வித⁴த³லி நானு பரமாத்ம ஸ்துதி மாடி³
 பரம மூருதி புரந்த³ரவிட்டலனெ
 கருணதி³ பாலிஸோ பரமத³யாளோ || 5

பல்லவி:

வாழ்க்கையின் தற்காலிகத் தன்மையை, நிலத்தில் உழும் ஒரு உருவகத்துடன் ஒப்பிட்டு இங்கு சொல்லப்படுகிறது.

1. பொம்மலாட்டத்தில் ஒரு கயிற்றின் மூலம் குதிக்கும் பொம்மைகள், அந்த கயிறு விடப்பட்ட பிறகு என்னதான் செய்ய முடியும்?. ஆட்டமே நின்று போய்விடுகிறது.
2. எண்ணெய் தீரும்வரை, தீபம் எரிகிறது. அதன் பின், இருட்டு ஆகிவிடுகிறது.
3. சந்தை இருக்கும்வரை அங்கு நண்பர்கள் கூடி நின்று பேசலாம். சந்தை முடிந்தபின், கவலை பிறக்கிறது, அனைத்தும் ப்ராந்தி என்று தெரிகிறது.
4. நீர் கொண்டு வருவதற்கு சென்ற பெண், கால் தவறி விழுந்தால் குடமும் உடைகிறது. நீரும் கொட்டி விடுகிறது.
5. இவ்வாறு மனித வாழ்க்கையின் காலம் குறைந்து கொண்டே போகிறது. இதிலிருந்து தப்பிப்பதற்கு இருக்கும் மார்க்கம் என்னவென்றால், அது புரந்தரவிட்டலனின் ஸ்துதி மட்டுமே.

இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் உவமானங்கள் எவ்வளவு அபூர்வமானவை. பொம்மலாட்டம், எண்ணெய் தீபம், சந்தையில் சேர்ந்த நண்பர்கள், கிணற்றுக்கு நீர் கொண்டு வரப்போன பெண் என இந்த ஒவ்வொன்றும் தற்காலிகத் தன்மையை பறைசாற்றுகிறது.

32.

மனஸு நின்ன மேலே ப³ஹள - எனகெ³
 அனுசூலவாகோ³து³ ஹேள |
 மனஸிஜனாடதி³ கூடு³வெனெந்த³ரெ
 மனுஜரெல்லரு காயுவரென்ன || ப

நெரெஹாரெ மனையவரெல்ல - என்ன
 நெரளகண்ட³ரெ ஸேரரல்ல
 ஸரி ஸகி³யரு எல்ல ஸும்மனெ து³ருவரு
 ப³ரி மாதனாட³லு ஸமய ஸிக³த³ல்ல || 1

க³ண்ட³னெம்ப³வனு உத³த³ண்ட³ - என்ன
 கண்ட³ரெ கோப ப்ரசண்ட³
 ப⁴ண்டு³கே³ட³த்திகெ³ த³ண்டி³ஸுவளு கேளு
 கண்ட³ரிப்³ப்ரன்னு க²ண்டி³ஸுவனு ப்ரிய || 2

சது³ர புரந்த³ரவிட்டல நாளெ
 மது³வெ நம்மனெலி க³த³த³ல
 அத³ர ஸந்த³ணியல்லி யாவ்யாவ பரியலி
 முத³தி³ந்த³ கூடு³வெ மத³ன தந்த்ரத³லி || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

ஜீவன், ஸ்வாமியுடன் ஸமாகமத்திற்காக செய்யும் அபாரமான
 ப்ரேமம் இங்கு தெரிகிறது. ஆனால், அந்த பகவந்தனை சேர்வதற்கு
 நிலைமை சரியில்லை என்னும் கவலை இருக்கிறது. அதிகமான
 ப்ரீதி இருந்தாலும், அவனை அடைவதற்கு அக்கம்பக்கத்தில்
 இருக்கும் மக்கள் தடுக்கிறார்கள் என்னும் சங்கடம் அதனுடனான
 ப்ரார்த்தனை இங்கு தெரிகிறது.

1. 'நெரெஹாரெ மனையவரு' அதாவது ஸங்கல்ப, விகல்பங்கள்
 பகவந்தனை அன்பு செய்வதற்கு விடுவதில்லை. ஆசை மற்றும்
 வெட்கம் என்னும் தோழிகளோ இதனை சகிக்கவே மாட்டார்கள்.
 ஸ்வாமியுடன் ஏகாந்தத்தில் இருக்க விடாமல், வெறும் புகார்
 கூறிக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

2. இன்னும் கைபிடித்த கணவனோ துஷ்டன். அதாவது, அஹங்கார என்பது தெய்வ பக்திக்கு விருத்தமாக இருப்பது. ஆகையால், அவனுக்கு ஜீவனை கண்டால் எங்கும் இல்லாத கோபம். அத்திகெ (அண்ணியோ) பயங்கரமான கேடி (கெட்டவள்). ஜீவ-தேவ ஸமாகமத்தை கண்டால், இருவரையும் திட்டி அவமானம் செய்வாள். விஷயாஸக்தி என்பவளே இந்த அண்ணி. அவளுக்கு பகவந்தனின் தயான, பூஜை, பாராயணங்கள் என்றால் ஆகவே ஆகாது என்று அர்த்தம்.

3. அஹங்கார என்னும் ஒரு ஆணுடன் நிச்சயதார்த்தம் ஆனது. நாளை திருமணம் நடக்கவிருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது அந்த திருமணம் நடந்துவிட்டால், அடுத்து வாழ்க்கை முழுவதும் கூக்குரல் போட்டுக் கொண்டே இருப்பாள். வீடு முழுக்க மக்கள் சேர்ந்திருக்கின்றனர். திருமணத்திற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளும் ஆகியிருக்கின்றன. இதிலிருந்து தப்பித்து, தனக்கு பிடித்தமானவனை சேர வேண்டும் என்பது ஜீவனின் விருப்பம். இதற்கு 'சதுர புரந்தரவிட்டல்' னே வழிகாட்ட வேண்டும் என்ற ப்ரார்த்தனை இங்கு இருக்கிறது. ஆத்யாத்ம வழியில் உண்டாகும் அனேக தொந்தரவுகளை விலக்கிக் கொண்டு பவபந்தனத்திலிருந்து விடுவிடுத்துக் கொண்டு, ஜீவன் முக்தி பதத்தில் ஏறுவதற்கு எப்படி விருப்பம் காட்டுகிறான் என்பதை இந்த முண்டிகெ சொல்கிறது.

33.

மாடு³ எிக்கத³ல்லா மாடி³ன

கூ³டு³ எிக்கத³ல்லா

ஜோடு³ ஹெண்டி³ரஞ்ஜி ஓடி³ ஹோகு³வாக³

கோ³டெ³பி³த்³து³ ப³யலாயிதல்லா || ப

எச்சரகொ³ளலில்லா மனவே

ஹுச்சனாதெ³னல்லா

அச்சினொளகெ³ மெச்ச மெச்சினொளகெ³ அச்ச

கிச்சித்³ து³ ஹோயிதல்லா || 1

முப்பு ப³ந்திதல்லா - பாயஸ
தப்பதெ³ உணலில்லா
துப்பத³ பி³ந்தி³கெ³ திப்பெய மேலெ
தொ³ப்பென பி³த்தல்லா || 2

யோக³வு ப³ந்த³ல்லா - பது³கு வி
பா⁴கவாயிதல்லா
போ⁴கி³ஸயன ஸ்ரீ புரந்த³ரவிட²லன
ஆக³ நெனெயலில்லா || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இந்த முண்டிகெயும் மனுஷ்ய ஜீவனத்தின் தற்காலிகத் தன்மையை குறிக்கிறது. ஸம்ஸார பந்தனத்தில் சிக்கிக் கொண்ட ஜீவி, பகவந்தனில் பக்தியை அதிகரிக்காமல், நிலை தடுமாறும் சந்தர்ப்பத்தை சொல்கிறது. அஜ்ஞானத்தினால் வாழ்க்கையை பாழாக்கிக் கொண்டு கடைசி நாழிகையில் தவித்தவாறு 'கெட்டமேலெ புத்திபந்து' (கெட்ட பிறகு புத்தி வந்தது) என்பது போல பச்சாதாபம் கொள்வதையே இங்கு சொல்கிறார்.

1. 'மாடு' என்பது கர்ம, ஞானங்களை சேர்த்ததான பக்தி மார்க்கம். 'மாடின கூடு' இந்த பக்திக்கு அடைய வேண்டியதான பரமாத்மன் என்று அர்த்தம். ஆனால், அத்தகைய சுலபமான பக்தியை செய்ய முடியவில்லை என்றும், பக்தி கம்யனான ஸ்ரீஹரியை அடைய முடியவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 'மாடு' - கிடைக்கவில்லை. அதன் 'கூடு' கிடைக்கவில்லை என்பது வழி மற்றும் இலக்குகளை அடைய முடியவில்லை என்பதான ஜீவியின் தவிப்பு. அடுத்து 'ஜோடுஹண்டிரு' என்பது அன்யதாஞான மற்றும் ஹரிவிஸ்மருதியை குறிக்கிறது. மனுஷ்ய ஜீவனத்தில் தேவையில்லாத விஷயங்களின் அறிவு மற்றும் தேவையானவற்றை மறப்பது நடக்கிறது. நினைப்பு மற்றும் மறதிகளின் சக்கரம் சுழல்கிறது. இந்த இரண்டும் உண்மையாக மானவனின் ஸாமர்த்ய விஸேஷங்கள் ஆகும்.

ஆனால், எதை நினைக்க வேண்டுமோ அதனை மறப்பது மற்றும் எதை மறக்க வேண்டுமோ அதனை நினைப்பது வாழ்க்கையின் கஷ்டத்திற்கு காரணமாகும். பகவந்தனை விட்டு மற்ற ப்ரபஞ்சக ஞானத்தின் ஸம்பாதனைக்காக நாம் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறோம்?. இதுவே அன்யதா ஞானம் எனலாம். ஆனால், ஸத்ய ஸாக்ஷாத்காரத்தின் வேளை வரும்போது, இந்த இரண்டும் ஓடிப் போகின்றன. ஸம்ஸாரமே ஸ்திரம் என்னும் ப்ரமை விலகுவதே 'கோடெ பீளுவ' ப்ரதிமை. தற்காலிகமான வாழ்க்கையை, நிரந்தரம் என்று நினைத்தவாறு, மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்தவாறு இருக்கிறோம். ஆனால், எப்போது உண்மையான ஸத்ய, நமக்கு தெரிகிறதோ அப்போது அந்த சுவர் இடிந்து விழுந்து, அனைத்தும் நாசமாகிறது. இந்த 'பயலு' கூட ஸத்ய தர்ஷன என்பதை குறிப்பதே ஆகும். இது வரைக்கும் தெரியாத ஞானம் தெரிவது 'பயலாகுவுது' என்பதின் அர்த்தம். உடன் ஜீவன் ஸ்வாமியை சேர்பவன் ஆகிறான் என்பது இதன் உள் அர்த்தம். சுவர் இடிந்தபோது ஆலயம் பயலாகிறது (கிடைக்கிறது) என்பது இத்தகைய பாரமார்த்திக ஞானமே ஆகிறது.

2. மனிதனின் வாழ்க்கையில் இந்த விழிப்புணர்வு ஆரம்பத்தில் இருப்பதில்லை. அந்த விவேகமானது உதயமாகாமல் மனஸ்ஸானது கெட்ட ஆசைகளில் மூழ்குகிறது. தந்தை, தாய், மனைவி, மக்கள் ஆகிய ஸாம்ஸாரிக மயக்கத்தில், வேறு எந்த ஆத்யாத்மிக செயல்களின் பால் இருப்பதில்லை. பகவந்தனின் ப்ரீதியின் சுவை தெரிந்தபோது, பக்தியின் ஆனந்தத்தை அனுபவித்தபோது, ஸம்ஸாரத்தின் தற்காலிகத் தன்மை புரிகிறது. இவ்வாறான அறிவு உண்டாகும்போது முதுமை வந்துவிடுகிறது. வாலிபம் இருக்கும்போது உண்மையான பரமானந்தத்தைப் பற்றி அறியாமல், தற்காலிக சுகத்தில் மூழ்கியிருக்கிறோம். ஹரி நாமஸ்மரணை என்னும் 'பாயஸ' த்தின் சுவையை சுவைக்காமல் வாழ்க்கையின் வெகு காலத்தை வீணடித்த பச்சாதாபம் தூழும்போது, மூப்பு வந்திருக்கிறது. ஸாதன சரீரம் வீணாகியிருக்கிறது. இந்த தேகம் என்னும் 'துப்பத பிந்திகெ' ஹரி நாம பஜனை என்னும் பாயஸத்துடன் சேர்ந்திருந்தால் அதன்

ருசியே வேறு. ஆனால் இப்போது வயதாகி, தேகம் க்ஷீணம் ஆகும்போது, நோய் நொடிகளின் தொந்தரவுகளால், நெருப்பில் விழுந்த நெய் போல ஆகிறது.

3. இத்தகைய கடைசி நாழிகைகளில் ஸ்ரீஹரியை பஜிக்கும் புத்தி வந்திருக்கிறது. யோகஸாதனையின் மூலம் பகவந்தனை பார்க்கும் யோகம் வந்திருக்கிறது. அங்கம் லிங்கத்துடன் ஸம்யோகம் கொள்ளும் முஹூர்த்தம் வந்திருக்கிறது. பிறந்ததிலிருந்து செய்த பாப புண்யங்களின் கணக்குகள் இப்போதே மனதிற்கு தெரிய வந்திருக்கிறது. ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனை வணங்க வேண்டும் என்னும் சிந்தனை இப்போது வந்திருக்கிறது. ஆனால், ஹரிஸ்மரணை செய்யாமல் மொத்த வாழ்க்கையையும் வீணடித்து விட்டேனே என்னும் துக்கம் இப்போது உண்டாகியிருக்கிறது.

ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர் இவ்வாறு பாடுவதன் மூலம், மனித வாழ்க்கையின் கடைசியில் உண்டாகும் சுய சிந்தனையை மிகத் தெளிவாக புரிய வைக்கிறார். மனிதன் மூப்பு வரும்வரை காத்திருக்காமல், இப்போதே உடனடியாக ஆத்யாத்மத்தில் ஈடுபட வேண்டும் என்று உபதேசம் செய்கிறார்.

34.

முஸுகு தெகெ³த³ரெ பெ³ன்னிலி நாலிகெ³ - இத³ர
பெஸரு ப³ல்லவருண்டெ பேளிரி நரரெ || ப

ஸத்திகெ³ தலெயவளு நெத்திலி பா³லத³வளு
கத்தின கெளகெ³ கப்பின கொப்பினவளு
ஸுத்தேளு மைகெ³ரடு³ ஜோடு³ ப³ங்கா³ர
ஸுருஷ்டியொளகெ³ இத³ர பெ³ஸரு ப³ல்லவருண்டெ || 1

ஜெட³ மெருகு³வ பா³லெ ஓட³லொளு கருளில்ல
மி³ட³தெ³ ப³ட்டா³வளியுட்டு ப³ல்லவளு
அட³வியொளகெ³ புட்டி பட்³த³ளு தே³ஹவ

பொட³வியொளகெ³ இத³ர பெஸரு ப³ல்லவருண்டெ || 2

பே³ராகி³ பெ³ரளயது³ மூரு தானொந்தா³கி³

யாரு கண்ட³ரு எந்து³ நஸுநகு³த

ஸேரித³ ப³குதர பொரெவ ரங்க³ய்யன

ஸேரி மெச்சிஸிகொள்ளி புரந்த³ர விட்டலன || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

மூலாதாரத்திலிருந்து ஸஹஸ்ராரத்திற்கு ஏறும் குண்டலினியின் ப்ரவாஹ க்ரியையை குறியீடுகளின் மூலம் இந்த கீர்த்தனையில் சொல்கிறார் ஸ்ரீதாஸர். 'இதர பெஸரு பல்லவருண்டெ?' (இதன் பெயர் அறிந்தவர் உண்டா?) என்று கேட்கும் தந்திரத்தை இங்கு பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த குண்டலினி ஸர்ப்பத்தையே 'பென்னிலி நாலிகெ' என்று அழைக்கிறார். மனிதனின் முதுகெலும்பு மூலமாக அது பாய்வதால், அந்த பெயர் அர்த்தபூர்ணமாக இருக்கிறது. ஆனால், அது தெரிய வேண்டுமென்றால் அவித்யையினால் ஆவரணம் செய்யப்பட்ட மூடியை விலக்க வேண்டியிருக்கிறது.

1. இந்த ஸர்ப்பாக்ருதியின் குண்டலினிக்கு, படம் எடுக்கும் பாம்பைப் போன்றதான மிகப்பெரிய தலை. நெற்றியில் இருக்கும் ஸஹஸ்ராரத்திற்கு மூலாதாரத்திலிருந்து வால் வந்து நிற்கிறது. கழுத்து பகுதியில் இருக்கும் 'விஸுத்த' என்னும் சக்ரம் ஆகாஷ தத்வத்தின் ஸ்தானம். உடன் ஈஸ்வரனே இங்கு அதிதேவதை. தூம்ர வர்ணனிடமிருந்து ஒளிர்வதால் 'கப்பின கொப்பினவளு' (கருப்பாக ஒளிர்வள்) என்கிறார். மூலாதாரத்திலிருந்து ஸஹஸ்ராரம் வரை ஏழு சக்ரங்கள் இருக்கின்றன. ஆஜ்ஞா சக்ரம் புருவத்தின் நடுவில் இருப்பது ஆகும். அங்கு இரு தள கமலம் இருப்பதால் 'எரடு ஜோடு பங்கார' என்கிறார்.

2. இவளுடைய ஜடை மெருகேறியிருப்பதால் 'வஜ்ரிணி' என்னும் நாடி இருக்கிறது என்று அர்த்தம். சித்ரிணி மற்றும் வஜ்ரிணிகள் என்று அழைக்கப்படும் இடா மற்றும் பிங்களா நாடிகள் ஸுஷுமனா நாடியுடன் சேர்ந்து மேலும் பிரிகிறது. ஆகையால்

‘ஸுஷுமனெ’ யின் ‘ஒடலொளு கருளில்ல’ என்கிறார். அதாவது, அது மெலிந்திருக்கிறது. தீர்க்கமான இந்த ஸுஷுமனா நாடி, அக்னி தத்வத்தினால் ஒளிக்கிறது. இவ்வாறாக, ‘பட்டாவளியுட்டு’ ஒளிக்கிறாள். இந்த அனைத்து மஹிமாதிஷயமான குண்டலினி பிறந்தது அடவியில் (காட்டில்). அதாவது, ப்ருத்வி தத்வத்தின் மூலாதார சக்ரத்தில்.

3. இத்தகைய குண்டலினி, மூலாதார சக்ரத்தில் ஸ்வயம்புலிங்கத்திற்கு மூன்றரை ப்ரதக்ஷிணை செய்து படுக்கிறாள். அவளுடைய வேர் அங்கு இருந்தாலும், ஐந்து விரல்கள் மேல் பாகத்தில் இருக்கின்றன. அவையே ஸ்வாதிஷ்டான, மணிபூர, அனாஹத, விஸுத்த மற்றும் ஆஜ்ஞாசக்ரங்கள் ஆகும். புருவ மத்யத்தில் இருக்கும் ஆஜ்ஞா சக்ரத்தில் ‘மூரு தானொந்தாகுத்தே’ (மூன்றும் ஒன்றாகின்றன) என்கிறார். அதாவது, இடா, பிங்களா மற்றும் ஸுஷுமனா நாடிகள் ஒன்றாக சேர்கின்றன. அங்கிருந்து தம்மை யாரும் பார்க்கவில்லை என்பது போல மறுபடி அவை வேறாக பிரிகின்றன. இவ்வாறு ஜாக்ருதமாகும் குண்டலினி, ஸஹஸ்ரார சக்ரத்தில் ஆயிர தளம் கொண்ட கமலத்தில் நாத பிந்து கலைகளின் ப்ரஹ்மானந்தத்தை கொடுக்கிறது. இந்த ஆனந்தமே புன்னகையாக வெளிப்படுகிறது என்பது இதன் அர்த்தம். இந்த வழியினால் ‘புரந்தரவிட்டலனை’ மெச்ச வேண்டும் என்பதே இந்த கீர்த்தனையின் செய்தி ஆகும்.

35.

முள்ளு கொனெய மேலே மூரு கெரெய கட்டி

எரடு³ தும்பு³து³ ஒந்து³ தும்பு³லே இல்லா || ப

தும்பு³லில்லத³ கெரெகெ³ ப்ந்த³ரு மூவரு ஒட்ட³ரு

இப்³பு³ரு குண்டரு ஒப்³பு³கெ³ காலே இல்லா || 1

காலில்லத³ ஒட்ட³கெ³ கொட்டரு மூரு எம்மெக³ள

எரடு³ ப்ரடு³ ஒந்த³க்கே கருவே இல்லா || 2

கருவில்லத³ எம்மெகெ³ கொட்டரு மூரு ஹொன்னுக³ள
எரடு³ ஸவக¹லு ஒந்து³ ஸல்லலெ இல்லா || 3

ஸல்லதி³த்த³ ஹொன்னிகெ³ ப³ந்த³ரு மூவரு நோடகா³ரரு
இப்³ப³ரு குருட³ரு ஒப்³ப³கெ³ கண்ணே இல்லா || 4

கண்ணில்லத³ நோடகா³ரிகெ³ கொட்டரு மூரு ஊருக³ள
எரடு³ ஹாளு ஒந்த³க்கெ ஒக்¹க¹லெ இல்லா || 5

ஒக்க¹லில்லத³ ஊரிகெ³ ப³ந்த³ரு மூவரு கும்பா³ரரு
இப்³ப³ரு சொஞ்சரு ஒப்³ப³கெ³ கையே இல்லா || 6

கையில்லத³ கும்பா³ரனு மாடி³த³ மூரு மட³கெகள
எரடு³ ஒட³கு³ ஒந்த³கெ புட³வே இல்லா || 7

புட³வில்லத³ மட³கெகெ³ ஹாகித³ரு மூரக்கிகாள
எரடு³ பேயது³ ஒந்து³ பேயலெ இல்லா || 8

பேயலில்லத³ அக்கிகெ³ ப³ந்த³ரு மூவரு நண்டரு
இப்³ப³ரு உண்ணரு ஒப்³ப³கெ³ ஹஸிவே இல்லா || 9

ஹஸிவில்லத³ நண்டகெ³ கொட்டரு மூரு டொணபெக³ள
எரடு³ ஸோங்கவு ஒந்து³ தாகலெ இல்லா || 10

தாகலில்லத³ டோணபெய தாகிஸி ஸத்³க³திய
நீயபே³கு புரந்த³ர விட்டல நீனு || 11

பல்லவி / முன்னுரை:

இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் 'முள்ளுகொனெ' என்பது
ஸூக்சுமாதிஸூக்சும ஸ்திதியை குறிக்கிறது. ஜீவனின்
தேகத்தைவிட வேறான ஸ்வரூப தேகத்தைக் குறித்தான
கிர்த்தனை இது. முள்ளின் நுனியைப் போல ஸூக்சுமமாக
இருக்கும் இந்த ஸ்வரூப தேகத்தின் மேல், லிங்க தேக, அனிருத்த
தேக மற்றும் ஸ்தூல தேகம் என்னும் மூன்று தேகங்கள்

இருக்கின்றன. இதையே 'முள்ளுகொனெய மேல் இருக்கும் மூன்று கெரெகள்' என்கிறார்.

இவற்றில் ஸ்தூல தேகம் கண்ணிற்கு தெரியும் பௌதிக சரீரம். இதில் லிங்க தேகம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாக இருந்து அனாதியும், அநித்யமும் ஆகியிருப்பது. அனிருத்த தேகம் என்றால் துக்கம், நோய், வேதனைகளை அனுபவிப்பதாகும். இந்த மூன்று தேகங்களில் லிங்க தேக மற்றும் அனிருத்த தேகங்கள் ஸாதனை என்னும் ஜலத்தினால் நிரம்புவதான கெரெகள் (ஏரிகள்/குளங்கள்) அல்ல. அதாவது, இந்த தேகங்களால் ஸாதனை சாத்யம் ஆவதில்லை. ஸ்தூல தேகத்தினால் மட்டுமே ஜீவனுக்கு ஸாதனை ஆகமுடியும். ஆகையாலேயே இது ஸாதன சரீரம். இதனை ஸாதன ஜலத்தினால் நிரப்ப முடியும் என்றாலும், அது நிரம்பவில்லை என்றால் ஸாதனை ஸாத்யமாகவில்லை என்று அர்த்தம்.

1. இவ்வாறு ஸாதனை செய்யாததால், நிரம்பாமல் இருக்கும் ஏரிக்கு, மூன்று பேர் ஒட்டரு (முட்டாள) வருகின்றனர். வெறும் தேக பலத்தினால் செயல்களை செய்பவர்களே இந்த மூவர். அதாவது, பாலய, யௌவன, வருத்தாப்ய என்னும் மூன்று நிலைகள். ஆனால் அவர்களும் ஸமர்த்தர் அல்ல. 'இப்பரு குண்டரு, ஒப்பனிகெ காலே இல்ல' . (இருவர் ஊனமுற்றவர். ஒருவனுக்கு காலே இல்லை). பாலயத்தில் ஓடாடி விளையாடுவதிலேயே விருப்பம் இருக்கிறது. வருத்தாப்யத்தில் அனாரோக்ய, அசக்திகள் நம்மை சூழ்ந்திருக்கின்றன. இவ்வாறாக அவற்றால் எந்தவித ப்ரயோஜனமும் இல்லை. ஆனால், வாலிபத்தின் தேகத்தினால் மானசிக தைர்யத்தினால் அற்புதங்களை சாதிக்க முடியுமாக இருந்தது. வித்யை, விவேகம், மெய்யறிவு ஆகியவற்றால் வாழ்க்கையின் ஸார்த்தகதையை பெறும் மிகப்பெரிய சந்தர்ப்பம் இருந்தது. ஆனால், இந்த யௌவனத்தில், லௌகிகமான விஷய ஆஸக்தியினால் அது தூங்கிவிடுகிறது. இவ்வாறு வாழ்க்கையின் மூன்று நிலைகளில்

இருவர் ஊனமுற்றவர் என்றால், இன்னொருவனுக்கு காலே இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

2. கால் இல்லாத அந்த வாலிபன் என்னும் முட்டாளுக்கு மூன்று எருமைகளை கொடுக்கின்றனர். அதாவது, வாலிப வயதில் ஜீவனுக்கு தனேஷண, தாரேஷண, புத்ரேஷண (செல்வம், மனைவி, மக்கள்) என்னும் ப்ரலோபனைகள் (மயக்கங்கள்). அதாவது அவனுக்கு திருமணம் ஆனபோது, மனைவி, வீடு, மக்கள் ஆகியவை. இவற்றுடன் சம்ஸாரம் நடத்துவதற்கு வேலை, தன ஸம்பாதனை, இந்த மூன்று எருமைகளோ எந்த ஸார்த்தகதையை கொடுப்பதில்லை. 'எரடு பரடுகளாதரே, ஒந்து கருவில்லதெ' (இரண்டு மலடு என்றானால், ஒன்று கரு இல்லாதது) அதாவது மனைவி மற்றும் மக்கள் இருவரும், தான, தர்மங்கள் ஆகிய புண்ய காரியங்களை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பமே கொடுப்பதில்லை. என்ன இருந்தாலும், ஸ்வார்த்த (சுய) சுகத்திற்காக இருக்கட்டும் என்னும் குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இரண்டு எருமைகள் மலடு. அடுத்து செல்வமானது, ஞான ஸம்பாதனைக்காக, லோக கல்யாணத்திற்கு என செலவழிக்க வேண்டும். ஆனால், அது அதர்மத்திற்கு வினியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆகையால், மூன்றாம் எருமையோ கரு இல்லாத மலடு.

3. இத்தகைய கரு இல்லாத எருமை அதாவது செல்வத்தை சேர்த்து வைப்பதற்கு, புத்தி மற்றும் முயற்சி அவசியம். உடன் தர்ம த்ருஷ்டியும் வேண்டும். ஆனால், செல்வத்தை வினியோகம் செய்வதற்கு லோப மற்றும் மோஹங்கள் விடுவதில்லை. கஞ்சத்தனத்துடன் கூடிய பொன் என்பது தன் சுகத்திற்கும் இல்லை. மற்றவரின் சுகத்திற்கும் இல்லை என்று ஆகிறது. சிறிது பாகத்தை செலவழித்தாலும், அது அன்யாய, அதர்மங்களுக்கே செலவழிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு புண்ய கர்மத்திற்காக பயன்படாத செல்வத்தினால் ஸஞ்சித, ஆகாமி மற்றும் ப்ராரப்த என்னும் மூன்று கர்மங்களின் ஸங்க்ரஹம் (சேர்க்கை) ஆகிறது.

4. இதுவே 'ஸல்லதித்த ஹொன்னிகெ பந்த மூவரு நோடகாரரு' (செலவழிக்காத செல்வத்திற்கு வந்தனர் மூவர் பார்வையாளர்கள்). இந்த மூன்று கர்மங்கள் காலத்திற்கு ஏற்ப பலன்களை கொடுப்பதால் 'பார்வையாளர்கள்' .

5. சென்ற பிறவியின் ஸஞ்சித கர்ம, எதிர் காலத்தின் ஆகாமி கர்மங்கள் நமக்குத் தெரியாததால் அவை குருடர்கள். இந்த பிறவியில் செய்யும் கர்மங்களை யதார்த்த ஞானத்தினால் அறிந்து, பகவந்தனின் பால் மனதினை நாம் விடலாம். ஆனாலும், விஷய சுகத்தினால் ப்ராரப்த கர்மமும் குருடாகி விடுகிறது.

இவ்வாறு குருடான ப்ராரப்தத்திற்கு ஸத்வ, ரஜஸ் மற்றும் தமஸ் என்னும் த்ரிகுணங்களின் சேர்க்கை உண்டாகிறது. இவற்றில் ரஜஸ் மற்றும் தமஸ்களில் பகவத் சிந்தனை சாத்யமேயில்லை. இந்த காரணத்தினால் அவை இரண்டும் பாழானவை. மீதம் இருப்பது ஸத்வ குணம் ஒன்றே. இதனை தர்ம காரியத்தில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும். ஆனாலும், ஸாத்விக சக்தி இல்லாமல் மனஸ், கெட்ட விஷயங்களிலேயே சஞ்சரிக்கிறது. இவ்வாறாக இந்த ஊர் கூட, யாரும் குடியிருக்காத ஊர் எனப்படுகிறது.

6. பரிபூர்ணமான ஸாத்விக குணம் என்பது அஸாத்ய சங்கதி ஆகும். அது ரஜோ குணம் கலந்த, தமோகுணம் கலந்த மற்றும் ஸூக்ஷ்ம ஸத்வ குண என்று மூன்று விதம். ஸத்வதம, ஸத்வரஜ, ஸூக்ஷ்ம ஸத்வ என்று அவற்றை அழைத்து முறையே அவற்றிற்கு ருத்ர, ப்ரஹ்ம, விஷ்ணு தேவகுருகளை அபிமானிகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. முதல் இருவரும், மூன்றாமவர் மேல் சார்ந்திருப்பவர்களே என்னும் அர்த்தத்தில் 'கும்பாரரல்லி இப்பரு சொஞ்சரு' (அந்த குயவர்களில் இருவர்களுக்கு கை வளைந்திருக்கிறது). அஸ்வதந்த்ரரான இந்த இருவர் கும்பாரர்கள் வாழ்க்கையில் பூர்ணமான ஸாத்விகதனத்தை உருவாக்க அஸாமர்த்யர்கள் என்று அர்த்தம். மூன்றாம் கும்பாரனுக்கு 'கையே இல்ல' (கையே இல்லை) அதாவது ஜீவனத்தில் அர்ஹதையே இல்லை என்பதால், கொடுப்பதற்கு கை வரவில்லை என்று அர்த்தம்.

7. இந்த கை இல்லாத கும்பாரன் எனப்பட்ட ஸ்தவ குணாபிமானியான நாராயணன் ஞான, பக்தி, வைராக்ய என்னும் மூன்று மோகூ ஸாதன உபகரணங்களை அருளியிருக்கிறான். இந்த மூன்று பாணைகளில் 'இரடு ஓடகு, ஒந்து புடவில்ல' (இரண்டு விரிசல் கொண்டது, ஒன்றிற்கு அடி (bottom) இல்லை). ஜீவனுக்கு ஞானம் மற்றும் வைராக்யங்கள் வரவேயில்லை. ஆகையால் அது விரிசல் கொண்டது. சிறிது மட்டுமே தெரிந்தபிறகு, அவை உடனே மறைந்துவிடுகின்றன. இன்னும் பக்தி என்னும் பாணைக்கு பகவந்தனின் மேல் இருக்க வேண்டிய அன்பே இல்லை என்றாகிறது. ஆகையால், அதற்கு ஆதாரம் எங்கே?. அது அடி (bottom) இல்லாத பாணையே ஆகிறது.

8. இந்த ஆதார ரஹிதமான பக்தி என்னும் பாணைக்கு தர்ம, அர்த்த, காம என்பவையே மூன்று அரிசி துகள்கள். அவற்றில் அர்த்த, காமங்களைப் பற்றியே நம் த்யானம் இருக்கிறது. தர்மத்தின் நினைப்பே அவற்றில் இல்லை. இந்த காரணத்தால் அவை இரண்டும் வேகவில்லை.

9. அடுத்து தர்ம என்னும் புருஷார்த்தத்திற்கு மனஸ், வாக் மற்றும் காயங்களின் த்ரிகரண ஸாஹசர்யம் அவசியம். ஆனால், இந்த த்ரிகரணங்களில் இருவர் நண்பர் அவர்கள் உண்பவர்கள் அல்ல. அதாவது, வாக் மற்றும் காயங்கள் நேரடியாக மோகூ ஸாதகங்கள் அல்ல. இன்னும் மனஸ் மட்டும் ஜீவனத்தை பரமாத்மனின் பால் இழுக்கத்தக்கது. ஆனால், துரத்ருஷ்டமாக பகவத் த்யானத்தை செய்ய வேண்டிய மனஸ்கூட, சஞ்சலமாக இருந்து தர்மாசரணையிலிருந்து விலகிவிடுகிறது. ஆகையால், இந்த நண்பனுக்கும் பசி இல்லை.

10. பசி இல்லாத மனதிற்கு மூன்று டொண்பெ (சிறிய மரக்கட்டை) கொடுக்கப்படுகிறது. அதீத, அனாகத மற்றும் நிகழ்கால பிறவிகள் என்னும் த்ரிவித துக்கங்களே மனதிற்கு கொடுத்த மூன்று பொந்துகள். அதீத ஜன்மத்தின் துக்கங்களுக்கு நினைவு இல்லை. அனாகத ஜன்மத்தின் துன்பத்தின் யோசனையே இல்லை. ஆகையால், இந்த இரண்டு பொந்துகளும் மனதிற்கு தாக்கத்தை

ஏற்படுத்துவதில்லை. நிகழ்கால பிறவியின் சங்கடங்கள் மட்டும் அனுபவத்திற்கு வருபவை ஆகும். இந்த துன்பங்களிலிருந்து மனஸ் விடுபட்டு, வைராக்யத்தின் பால் போக வேண்டியதாக இருந்தது. ஆனாலும், விரக்தி வரவில்லை.

11. கடைசியில் மனஸ்ஸிற்கு நிகழ் கால பிறவியின் கவலைகள் விலக வேண்டும். அப்போது இந்த ஸம்ஸார துக்கத்திலிருந்து விலகும் வைராக்யத்தின் வழி தெரிய வருகிறது. 'தாகலில்லத டொண்பெய தாகிஸ்பேகாதுது' இவ்வாறு செய்ய வேண்டியது புரந்தரவிட்டலனின் செயல். பக்தி ஞான வைராக்யங்களால் ஸத்கதியின் சுகத்தை அவன் அளித்தால் மட்டுமே இந்த வாழ்க்கைக்கு ஸார்த்தகத்வம். அத்தகைய டொண்பெயை நீயே காப்பாற்று என்பது புரந்தரவிட்டலனில் தாசரின் ப்ரார்த்தனை.

இந்த முண்டிகெயின் விஷயமோ மிகவும் ஸரளம். க்ராமத்து மக்களுக்கு புரியும்படியான உதாரணங்களால் ஆத்யாத்மத்தின் விஷயத்தை விளக்கும்படியான காவ்ய ப்ரதிபை இங்கு மிகவும் அழகாக வந்திருக்கிறது.

36.

முக³ ஸண்ணது³ முகு³தி தொ³ட்ட³து³
பா⁴ர யாரு ஹொரபே³கு
இந்தா² ஆட³த³ மாதுக³ளாடி³த³வள
மொரெ ஹெகெ³ நோட³பே³கு || 1

மீரி ஹொத³ மாதிகெ³
எள்ளு நீரே பி³ட³பே³கு
கூடி³த³த³ கெ³ளெயரு ஆடி³
கொண்ட³ மேலெ கேரியே பி³ட³பே³கு || 2

வாரிகெ³ ஓக³தன மீரி ஹொத³வள
கையாரு பிடி³யபே³கு
ஸ்வாமி ஸ்ரீ புரந்த³ரவிட்டலராய

நீனே பிடி³யபே³கு || 3

1. கர்ம பந்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெறும் விதம் இந்த முண்டிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 'முகு ஸண்ணது முகுதி தொட்டது' (முகு சிறியது, முக்குத்தி பெரியது) என்பதில் அணுப்ரமாணத்தின் ஜீவன் தனக்கு தாங்க முடியாத அளவிற்கான பாரமான கர்ம பலன்களை கொண்டிருக்கிறான் என்னும் குறிப்பு இருக்கிறது. ஆனால், இதற்கு காரணமானவன் மாயாமோஹினி. அவளின் ஸ்வரூபமோ, நடவடிக்கைகளோ நம்மால் பார்ப்பதற்கு சாத்தியம் இல்லை. அவள் எங்கோ அடங்கி அமர்ந்திருப்பதால் அவளின் முக தரிசனத்தை செய்ய முடிவதில்லை.

2. இந்த மாயாதேவியின் மோஹ பாஸத்தினால் ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களில் ஜீவி தான் சம்பாதித்த பாபலேபங்கள் சாமான்யமானவை அல்ல. அது 'மீரி ஹோத மாது' (மீறிப்போன பேச்சு). அந்த பழையதான கர்மத்திற்கு இப்போது என், நீர் விட்டு கை கழுவ வேண்டியதாகிறது. அதாவது, ஹரி நாம ஸ்மரணையை செய்து முற்பிறவிகளில் சேர்ந்த பாபராசிகளை நாசம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

3. நண்பர்களுடன் விளையாடிய பிறகு, ஏரியை விட்டுப் போவது போல, பாப ஸ்பர்ஷத்திலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டுமெனில், ஸம்ஸாரத்திலிருந்து வெளியே வரவே வேண்டும். இவ்வாறு அன்பு, நட்பு, பாந்தவ்யம் ஆகிய அனைத்தையும் விலக்கினால், அதாவது ஸம்ஸாரிக கட்டுப்பாடுகளை விலக்கிக் கொண்டால் வேறு யார் நம் கையை பிடிப்பார்கள்?. அப்போது ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனே கை பிடித்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது இந்த கீர்த்தனையின் உள் அர்த்தம்.

37.

லோடபாட ஸம்ஸார ஏனண்ண

லோடபாட ஸம்ஸாரதொ³ளகெ³ ஸிலுகினாவிட்டல நின்ன த⁴யானவ மரெதெனய்யா || ப

ஹுட்டித்³ த³ முஞ்செ ஹஸிவெயனரியெ
கொட்டிகெ³யொளகெ³ எண்டு ஆனெயகண்டெ³
மனெய ஒளகெ³ ஏளு குது³ரெய கண்டெ³
கி¹ல்லெயொளகெ³ ஏளு சரணவகண்டெ³ || 1

யாதத³ மேலெ ஹோத¹ மேவுத கண்டெ³
மாதனாடு³வ கு³ப³பி³ய கண்டெ³
ராஜ்யவனாளுவ சிண்ணானெ கண்டெ³
ரெக்கெயில்லதெ³ ஹாருவ பசுதிய கண்டெ³ || 2

கீளுகொடெ¹யொளொப³ப³ அக³ஸால ஸத்தரெ
மேலுகோடெ¹யொளொப³ப³ அக³ஸதி அளுவளு
அவனிகு³ அவனிகு³ ஸம்ப³ந்த⁴வேனெந்து³
அது³ நோடி³ நகு³திப்ப புரந்த³ரவிட்டலா || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

இந்த ஸம்ஸாரத்தின் வெறுமையை 'லோடபாட' என்கிறார். (இதையே இன்னொரு கீர்த்தனையில் 'லொளலொட்டெ' என்றும் பாடுகிறார் ஸ்ரீதாஸர்). இந்த வயர்த்தமான ஸம்ஸாரத்தில் ஹரி நாம ஸ்மரணையை மறந்துவிட்டேன் என்று சொல்லும் பச்சாதாபம் இங்கு வெளிப்படுகிறது.

1. பிறப்பதற்கு முன் எந்த விதமான பசி தாகமும் இருக்கவில்லை. ஆனால் பிறந்தபின், ஒவ்வொரு விருப்பங்களாக உருவாயின என்பது கவனிக்கத் தக்கது. தேகத்தில் அஷ்ட மதங்கள் (தன, குல, வித்யா, ரூப, யௌவன, பல, பரிவார, அதிகார), ஸப்தவித துக்கங்கள் (பிறப்பு, மூப்பு, நோய், மரணம், கவலை, புலம்புதல், விரக்தி) நிதானமாக நம்மிடம் சேர்ந்து கொண்டன. உடன் தேகம் என்னும் கோட்டையை உடைத்து, ரஜஸ், அஸ்மிதெ, தமஸ், மோஹ, அமோஹ, தாமித்ர, அந்ததாமித்ர என்னும் ஏழு அவித்யா ப்ரகாரங்கள் உள்ளே நுழைந்தன.

2. ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கிய ஜீவன் 'யாதத மேலெ மேயுவ ஹோததந்தெ' (மலை மேல் மேயும் ஆடு போல)

ஆகியிருக்கிறான். இங்கு 'யாத' என்றால் நீர் இறைக்கும் ஏற்றம். அது ஆடுவதில்லை என்று அதில் ஏறி ஆடு நின்றால், அது வெறும் ப்ரமையே ஆகும். எந்த நொடியிலும் அந்த ஏற்றத்தின் வாய் திறந்து ஏரியில் அது இறங்கிவிடும். அப்போது அந்த ஆடும் ஏரியில் மூழ்கிவிடும். இத்தகைய நிச்சயமற்ற நிலை அனுபவத்திற்கு வந்துள்ளது என்பதே இங்கு இருக்கும் அர்த்தம். இதன் நடுவே ஒரு குருவி அங்கு எச்சரிக்கை வாக்கினை கூறுவது கேட்கிறது. அதாவது, ஜீவியை அவனது புத்தியானது திருத்துவதாக பேசுகிறது. ஆனால், இந்த விவேகவாணியை கேட்பதற்கு அவன் முயல்வதில்லை. 'ராஜ்யாடளிதத ஸூத்ர மரியானெய கையல்லிதெ' என்றால், இந்த ஜீவியின் ஸூத்ரம் ஒரு யானைக்குட்டியிடம் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். அதாவது, ஜீவனை அஹங்காரமே நியமனம் செய்கிறது (நடத்துகிறது). இதனுடன், உள்ளே அமர்ந்திருக்கும் பறவை ஒன்று இறக்கை இல்லாவிட்டாலும், எல்லா இடங்களிலும் பறந்து செல்கிறது. இந்த பறவையே மனஸ்.

3. 'கீளுகோடெயல்லி ஒப்ப அகஸால ஸூயுவுது' என்றால், கர்மம் நாசமாவதை குறிக்கிறது. அகஸால என்றால் பொற்கொல்லர். ஜீவி, அந்த பொற்கொல்லனிடமிருந்து தனக்கு தேவையான ஆபரணங்களை செய்விக்கிறான். அவன் (பொற்கொல்லன்) இறந்துவிட்டதால், அத்தகைய ஆபரணங்களை ஜீவிக்கு செய்து கொடுக்க வேறு யாரும் இல்லை. அப்போது ஆள்பவன் யார்?. வேண்டும், மேலும் வேண்டும் என்று நினைப்பதே காமம். எப்போது கர்ம நாசம் ஆகிறதோ, அப்போது காமம் தனிமையில் இருக்கிறது. துக்கம் கொள்ளத் தொடங்குகிறது.

ஆகையாலேயே, 'அகஸதி' (வண்ணான் மனைவி) ஆள்கிறாள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. கர்ம மற்றும் காமங்கள் இரண்டும் கணவன் மனைவி போல. இந்த காம - கர்மங்களின் நடுவே இருக்கும் சம்பந்தம், அன்யோன்ய தாம்பத்யத்தைப் போல மிகவும் ரகசியமானது. அவர்களின் இருவரின் அன்யோன்யத்தை பார்த்து, அதற்காகவே புரந்தரவிட்டலன் சிரிக்கிறான். எப்போது காமத்தின்

மயக்கம் துறந்து, கர்ம நாசம் ஆகிறதோ, அப்போது
ஸம்ஸாரத்தின் ஆட்டம் நிற்கிறது. அப்போது விட்டலனின்
த்யானம் ஸஹஜமாகி எதித்திக்கிறது.

38.

வஹவ்வாரெ மெணஸின காயி
ஒணரொட்டிகெ³ தந்தெ³னோ தாயி || ப

ஹுட்டுதலி ஹஸிராகு³த கண்டெ³
நட்டநடுவெ கெம்பாகு³த கண்டெ³
தட்டிராயன ப³ஹுருசியெம்பெ³ || 1

ஒந்தெ³ரெ³தெ³ரெ³ ப³ஹுருசியெம்பெ³
மேலெரெ³தெ³ரெ³ ப³ஹுகார எம்பெ³
இன்னெரெ³தெ³ரெ³ அதி⁴கார எம்பெ³ || 2

ப³டவரிகெ³ல்ல நின்னாதா⁴ர
அடி³கெ³ ஊடகெ¹ நின்ன ஸார
பா³யலி கடித³ரெ பெ³ங்கிய கா²ர
புரந்த³ர விட்டலன நெனெயோது³ பா⁴ர || 3

(முன்னுரை / பல்லவி:

இது மிளகாய் பற்றிய முண்டிகெ. இங்கு ஜீவனை மிளகாய் உடன்
ஒப்பிட்டு பாடுகிறார் ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர். ஸம்ஸார சக்ரத்திற்கு
கட்டுப்பட்ட ஒவ்வொரு ஜீவியையும் பார்த்து 'வஹவ்வாரே'
(வாரே வா!) என்று தாஸர் மகிழ்கிறார். ஏனெனில்,
லட்சக்கணக்கான ஜீவிகள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக
இருக்கின்றனர். பிறக்கும்போது பச்சை, பிறகு சிவப்பு என
ஒவ்வொரு ஜீவியும் ஸ்வபாவம் விசித்ரமாக இருக்கிறது.

இந்த ஸம்ஸாரம் என்பது ஸாரமின்றி இருப்பது.
'ஒணரொட்டி' க்கு (காய்ந்து போன ரொட்டி) ஸமானமாக
இருக்கிறது. மிளகாயின் ஸஹவாசத்தினால் அதுவும்கூட

ஸாரமாகிறது. இந்த ஸத்யத்தை ப்ரக்ருதிமாதா ஸ்வரூபிணியான தாய் லக்ஷ்மிதேவியில் தாஸர் வேண்டிக்கொள்ளும் விதம் இது.

1. பிறக்கும்போது குழந்தைக்கு உலகமெல்லாம் பச்சையாகவே தெரிகிறது. ஸம்ஸாரிகமான சங்கடங்கள் இன்னும் அனுபவத்திற்கு வந்திருப்பதில்லை. ஆட்டம் பாட்டங்களிலேயே மனஸ் மூழ்கியிருக்கிறது. நிதானமாக பச்சை மறைந்து சிவப்பு வருகிறது. 'நட்டநடுவே கெம்பு' என்றால், வாலிபத்தில் அடர்சிவப்பின் கோபங்கள், காம க்ரோதங்கள். இந்த சமயத்தில் பகவத் த்யானம் அவனை ஈர்ப்பதில்லை. ராஜஸ ஸ்வபாவ நிரம்பி தானாக சுற்றித் திரியும் காலம் இது. உண்மையாக பார்த்தால் ஜீவன் ஒருவன் 'தட்டிராய' னைப் (சோளக்கொல்லை பொம்மை / பொம்மலாட்டம்) போல. தேவஸ்தான உத்ஸவங்களில் தட்டிராயன் போல பொம்மைகள் இருக்கின்றன. அந்த பொம்மைகளின் உள்ளே ஒரு மனிதன் நின்று ஆடுவதால், அந்த பொம்மையே ஆடுவதாக தெரிகிறது. இந்த தேகமும் அப்படியே. உள்ளே பரமாத்மன் நிலைத்திருப்பதால் ஆடுகிறது.

2. ஸம்ஸாரிக ஜீவனம் என்றால் அனேக மயக்கங்கள் உருவாகும் வாலிப நிலை. 'ஒந்தெரடெரெதரெ பஹுருசி' என்றால், தன, தாரா, புத்ர - என்னும் ஈஷண த்ரயங்கள். 'ஒன்று மத்து இரடு' என்பது மூன்றின் குறியீடு. இந்த மூன்று விஷயங்களால் ஜீவி, சுகத்தை அடைகிறான். அது மேலும் அதிக விஷயங்களுக்கு வழி வகுக்கிறது. அதையே தாஸர் 'மேலெரடெரெதரெ பஹு கார்' என்கிறார். அதாவது, அதன் பிறகு உண்டாகும் அதன் துன்பங்கள். முதலில் இருந்த மூன்றும், இரு மடங்காகி ஆறு ஆகிறது. காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாத்ஸர்ய என்னும் ஷட்-வைரிகளே 'மேலெரடெரெது' ஆகும் காரத் தன்மை. இந்த ஆறிற்கு மேலும் இரண்டு சேரும்போது அஷ்ட மதங்களின் துன்பங்கள் ஆரம்பிக்கின்றன. இது அதி-காரத்தின் நிலை. மிளகாயின் நிலை யாருக்கும் வேண்டாம்.

3. இவ்வாறான நிலை உருவாகக்கூடாது என்றால், ஹரி நாமம் ஒன்றே ஜீவனுக்கு ஆதாரம். குசேலன் போன்ற கடுமையான

ஏழையும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஸ்மரணையினால் பரம பதவியை பெற்றான். மிளகாயை நாம் அளவாக பயன்படுத்தினால், 'அடுகெ ஊட' (சமையல் உணவு) ஸாத்விகமாகிறது. அதைப் போலவே, ஜீவனும் இந்தரிய நிக்ரஹத்தை செய்து ஸாத்விக குணோபேதன் ஆகவேண்டும். ஸாம்ஸாரிக விஷயங்களில் மூழ்கினான் என்றால் வாழ்க்கையையே இழந்தவன் போல ஆகிறான். 'பாயலி கடிதரெ பெங்கிய கார' (வாயில் கடித்தால் நெருப்பு போல காரம்). இதற்கு பரிகாரம் என்னவென்றால், புரந்தரவிட்டலனின் ஸ்மரணை. ஆனால், விஷய சுகங்களில் மூழ்கிய அவனுக்கு ஸ்ரீஹரியின் த்யானம் ருசிப்பதில்லை. எப்போது ஹரி நாமமே சுகம் என்று ஆகிறதோ, அப்போது வாழ்க்கை சுகமயமாகிறது. இவ்வாறு தாஸர் மிளகாயின் உதாரணத்தினால் ஜீவியின் ஆட்டத்தை வர்ணித்திருக்கிறார்.

39.

ஸ்தளவில்லவய்ய பா⁴க³வதரெஒளகெ³ ஹொரகெ³ ஸந்த³ணி பா⁴ள தும்பி³தெ³ || பஐத³க்கெ ஐத³ரொளு உண்டு¹ | மத்தெய்து³ ஐது³ மந்தி³க³ளு பே³ருண்டுஐது³ நால்கு த⁴வாரக³ளுண்டு | நாவுபெ³ய்த³ரெ நிம்மதே³னு ஹொதீ³து³ க³ண்டு¹ || 1ஆரு மந்தி³ மக்களுண்டு | மத்தாரு மந்தி³ ப்ரேரகருண்டுப்ரேரகரிகெ³ கர்தருண்டு | விசார மாட³லிக்கெ நிம்மதே³னு த¹ண்டு || 2அத்தெயெம்போ³ளு ப³லு கோ²டி³ | எந்னொத்தி ஆளுவ புருஷனு ஹேடி³மத்தெ மாவ ஆட³னாடி³ | ஸரிஹொத்திகெ³ பா³ஹொனு மைய்து³ன ஓடி³ || 3

நெகண்ணியெம்போ³ளு முங்கோ³பி | மல
மக³ளு கண்ட³ரெ ஸேரளு மஹாபாபி
ஹகெ³கா³ரத்திகெ³ ப³லு கோ¹பி¹ | இத³ர
ப³கெ திளியத³ நாதி³னி மஹாபாபி || 4

எஷ்டு ஹேளலி நிமகெ³ல்ல | ஈ
கஷ்ட ஸம்ஸாரதொ³ளிஷ்டு ஸுக²வில்ல
ஸ்ருஷ்டிகொ³டெ³ய தா ப³ல்ல | நம்ம
ஸ்ருஷ்டிபு புரந்த³ர விட்டலனெல்ல || 5

பல்லவி / முன்னுரை:

ஸத்விஷயங்களை கேட்பதற்கு நேரமே இல்லாதவாறு, துர்விஷயங்கள் நமக்குள் நிரம்பியிருக்கின்றன என்பது இங்கு சொல்லப்படுகிறது. தேகத்தில், மனதில் இவற்றின் இருப்பு அதிகரிக்கும்போது, பாகவதரின் உபதேசத்திற்கு இடம் இல்லை என்றாகிறது.

1. இந்த தேகமே பஞ்சபூதாத்மகம் ஆனது. (மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாஷ) . அதன் பின் பஞ்ச ஞானேந்திரியங்கள் (காது, கண், மூக்கு, நாக்கு, சர்ம). மற்றும் பஞ்ச கர்மேந்திரியங்கள் (வாக், பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்தா) இவை அனைத்தும் நமக்கும் வசிக்கின்றன. தேகத்திற்கு ஒன்பது (ஐந்து + நான்கு) வாயில்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை திட்டி ப்ரயோஜனம் இல்லை.

2. மேலும், காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாத்ஸர்ய ஆகியவையும் உள்ளன. இவற்றுடன், பசி, தாகம், சோகம், மோஹ, முப்பு, மரணம் என்னும் ஷட் ஊர்மிகள். இவை அனைத்தும் தம் கரியா கலாபங்களிலேயே (செயல்களிலேயே) மூழ்கியிருக்கும்போது வேறு கவலைக்கு எங்கு சந்தர்ப்பம்?.

3. துர்புத்தி என்னும் அத்தை, பேடித்தன்மை என்னும் புருஷன், மோசக்காரன் என்னும் மாமனார், ஊர் சுற்றும் மைத்துனன்,

4. முன்கோபி என்னும் கொழுந்தியாள். மஹாபாபி என்னும் தத்துப் பெண். முட்டாள்தனமான அண்ணி. பாபிஷ்டியான நாத்தனார்.

5. இவ்வாறு அக்கம்பக்கத்தில் துர்குணங்களே நிரம்பிய ஸம்ஸார சக்ரம். இந்த சங்கடத்தின் ஸரமாலையை கேட்டு சுகம் இல்லை. இதனை ஸ்ரீஹரி ஒருவனே அறிவான். இவ்வாறு கெட்ட தனத்தினால் நிரம்பிய இந்த சரீரத்திற்கு பகவத் விசாரங்கள் வேண்டாம் என்று ஆகிறது என்னும் நோயைப் பற்றி சொல்வதே இந்த கீர்த்தனையின் த்வனி.

40.

ஸாகு ஸம்ஸார ஸஜ்ஜாகி³ல்ல ஒள்ளே ஜக³தனவ || ப

ஆரு மந்தி³யு க³ண்ட³ராளுவரு என்ன
ஆரு மந்தி³கெ³ மூரு ஸுதரெனகெ³
ஆருமூரேள்வரு பா⁴வ மெய்து³னரெல்ல
ஆரெனெந்த³ரெ பி³ட³ரு ஆரிசு³ஸிரலம்ம || 1

ஹத்துமந்தி³ பெ³ன்ன முத்தி கொ¹ண்டி³ஹரே
மத்தெ பி³ட்டேனெந்த³ரெ பி³ட³கொ³ட³ரு
அத்திகெ³ நெகெ³ஹெண்ணெ ஹொத்து ஹொத்தினொளென்ன
நெத்தியொள் ஹஸ்தவிட்டென்ன ஸெணஸுவரம்ம || 2

பஞ்சைவரு என்ன த¹வஞ்சாஹஞ்சா எந்து³
ஸஞ்சிதகர்மவனுணிஸுவரு
வஞ்சனையளித³ ப்ரபஞ்சவ களெதி³ஹ
மிஞ்சின பரிலி விரிஞ்சி ப³ரெதிஹனம்ம || 3

ஜ்யேஷ்டனாகி³ஹ புத்ர த⁴ர்மனனக³லிஸி
ப்⁴ரஷ்ட அத்தெயு ம்ருத்யுவாகி³ஹளு
மெட்டின ஹொரகெ³ கண்ணிட்டு ஸாது⁴க³ளன்னு
த்³ருஷ்டிஸி நோட³லரேகூண பி³ட³ரம்ம || 4

ஓம்பு³த்து பா³கில ஊளிக³வனு மாள்ப
 கும்ப⁴கதா³ நரக¹ காவர தா⁴ளி
 ட³ம்ப⁴கவன்னு பி³ட்டம்பி⁴கனொளகி³ட்டு
 விஸ்வம்ப⁴ர புரந்த³ர விட்டலத்⁴யானத³ கு³ட்டு || 5

பல்லவி / முன்னுரை:

தேகத்தில் கட்டுப்பட்ட ஆத்மனை ஸம்ஸாரிக ஒப்புமையுடன் வர்ணிக்கும் முண்டிகெ இது. கணவன், மனைவி, பாவா, அத்தை, அண்ணி ஆகியோர் யாரும் சரியாக இல்லை. இந்த ஸம்பந்தத்தையே நான் இஷ்டப்படுவதில்லை. சரியாக இல்லாத இந்த ஸம்ஸாரம் போதும் என்னும் கருத்து இங்கு சொல்லப்படுகிறது.

1. ஆறு பேர் கணவர்களைக் கொண்ட சம்சாரம் இது. அதாவது அரிஷட் வர்க்கங்களுடன் வாழ வேண்டிய கட்டாயம். இந்த ஆறு பேர் கணவர்களால் மூன்று மக்கள். அதாவது தேகம், பேச்சு, மனஸ் என்னும் த்ரிகரணங்கள். இன்னும் பாவா, மைத்துனர்கள் அதிகம் பேர் உள்ளனர். குல, கோத்ர, ஜாதி, வர்ண, ஆஸ்ரம, பெயர் என்னும் ஆறு ப்ரமைகள். ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்கள், மனோ, புத்தி, சித்த, அஹங்கார, ஜீவ, தனு, மாயை என்னும் ஏழு ஆவரணங்கள். இந்த 'ஆறு மூரேள்வரு' என்னும் பாவா. யார் என்ன கூறினாலும், இவர்கள் விடுவதில்லை. இந்த கஷ்டங்களைப் பற்றி யாரிடம் முறையிடுவது?.

2. இந்த தேகத்தில் 10 நாடிகள் உள்ளன. இடா, பிங்களா, ஸுஷுமனா, காந்தார, ஹஸ்தி, பூஷா, யஷஸ்வினி, குஹூ, ஆலம்பஷா மற்றும் ஷங்கினி என்னும் இந்த நாடிகள் எப்போதும் கார்யங்களை நிர்வகித்தவாறு இருக்கின்றன. விடுகிறேன் என்றாலும் அவை விடுவதில்லை. இவற்றின் செயல்கள், அடியிலிருந்து முடி வரை இருக்கின்றன.

3. இவர்களால் அனேக ப்ரசனைகளோ 'த்வஞ்சாஹன்சா' (நீயா நானா) என்று துன்புறுத்துகின்றன. பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்த ஸஞ்சித கர்மங்களை அனுபவிக்குமாறு இருக்கின்றன அவற்றின்

தொல்லை. இவை அனைத்தும் அந்த ப்ரஹ்மன் நம் தலையில் எழுதியிருக்கும் தலையெழுத்தே ஆகும்.

4. மூத்த மகனான தர்மனை வீட்டிலிருந்து ஓட்டிவிடுகிறார்கள். இதற்கு காரணம் அவிவேகியான அத்தையின் துன்புறுத்தலே ஆகும். அவளே மருத்யு ஸ்வரூபினி. வெளியே தெருவில் நடமாடும் ஸாது ஸந்தர்களை பார்க்கக்கூடாது என்பது அவளின் ஆணை. அரை நொடியும் ஸத்விசாரங்களை கேட்காதவாறு நிர்ப்பந்தம் செய்கிறாள்.

5. நவரந்தரம் உள்ள தேகத்தில் மூச்சு வருவது மற்றும் போவதைப் பற்றி எப்போதும் பார்க்கும் கண். இந்த 'கும்பக' த்தில் அதாவது ப்ராணாயாம தாரணையில் விஷ்ணு லோகத்தின் (அம்ப) ஜெமானனை (அம்பிக) நினைக்க வேண்டும். இதுவே புரந்தரவிட்டலனின் த்யானத்தின் ரகசியம். இவ்வாறு செய்தால், ஸம்ஸார ஒளிக்கிறது.

41.

ஸுண்ணவில்ல பா⁴க³வதரெ || ப
நுண்ணனெய கோ³டெ³ய நின்னெ தொடெ³து³ பி³ட்டெ || அப

வீள்ய ஹாகுவவனல்ல வ்யாதி⁴ஸ்த² க³ண்ட³னு
பா³ளு ஸடெ என்ன பா³யி நோடி³
ஹாளுமனெய ஹொக்கு ஒட³லு உரியுத்திதெ³
ஹேளி ஈ ப³து³கன்னு ப்ரயோஜனவேனு || 1

முத்³து³ திந்து³திந்து³ மனெயெல்ல பரிதா³கி³
ஹொத்³தி³து மூதே³வி மைது³னகெ³
மத்³தி³க்கு ஸஞ்சியு ப⁴ங்கி³முக்கி பா⁴வ
பித்³து³கொள்ளுத்தானெ ஒளகெ³ கத³வ முச்சி || 2

தொன்னு ப³ட³க மாவ அன்யகாரி அத்தெ
க³ன்ன கா⁴தகி ரண்டெ³ அத்திகெ³யு

என்ன கோ³ளு தானெ நாஸவெந்தி³க³ஹுதோ³
பன்னக³ஸயன ஸ்ரீ புரந்த³ரவிட்டலா || 3

பல்லவி / அனுபல்லவி:

இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் 'சுண்ணாம்பு' சுத்தமான மனஸிற்கு குறியீடு. ஆனால் அதனை நிரூபித்த விதம் மட்டும் வித்யாசமாக இருக்கிறது.

1. வெற்றிலை போடுபவர்கள் சுண்ணாம்பினை கேட்பது பொதுவானதே. ஆனால் இங்கு ஸஜ்ஜனரான ஹரிதாஸரே அதனை கேட்கிறார். அந்தரங்கத்தில் சிறிதளவும் நிர்மல பாவம் இல்லை என்பதை 'நுண்ணெய கோடெய நின்னெ தொடெது பிட்டெ' என்று சொல்கிறார். தின்பதான சுண்ணாம்பு மட்டுமல்ல, சுவற்றில் தடவியிருந்த சுண்ணாம்பும் இல்லை என்று சொல்வதான தூன்யம் (வெறுமை / இல்லாமை).

2. ஏன் சுண்ணாம்பு இல்லை?. காரணம் கணவன் நோயாளி. வெற்றிலை போடுபவன் அல்ல. மைத்துனனோ மது அருந்து இறந்திருக்கிறான். பாவா' வோ போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாகி, கதவு மூடிக்கொண்டு அறையில் விழுந்திருக்கிறான்.

3. மாமனாருக்கோ உடம்பு முழுக்க வெள்ளைப்படும் நோய். அதையோ அநியாயம் செய்பவள். அண்ணியோ பாதகி (கெட்டவள்). இவ்வாறு இருக்கையில் எந்த மகிழ்ச்சிக்காக வெற்றிலையின் சுண்ணாம்பு தேவைப்படுகிறது?. இந்த ப்ரச்னை எப்போது பரிகாரம் ஆகும்?. இவ்வாறு மனதிற்கு பட்ட ப்ரச்னைகளை 'ஸுண்ணவில்ல' என்று குறிப்பால் உணர்த்துகிறார் ஸ்ரீதாஸர்.

42.

ஸும்மனிரு ஸும்மனிரு பே³டி³கொம்பெ || ப
ஈ மஹியொளதிஸயத³ கு³ம்ம ப³ந்தி³தெ³கோ || அப

ஐது³ முக² மத்தெ மூரயிது³ கண்ணுக³ளிந்த³
 ஐது³ முக²தொ³ளக³க்னி கிடி³யது³ரிஸி
 ஐதெ³ரடு³ தோளுக³ள நீடி³ ஒலிதா³டி³ஸுத
 ஐது³ பா³ணன கெ³த³த³ கு³ம்ம ப³ந்தி³தே³கோ³ || 1

பா³லசந்த³ரன பொத்துகொண்டு³ த்ரிஸூலத³
 மேலெ ஹெணக³ள சுச்சி ஒலிதா³டு³த
 காலபை³ரவன காவலனிரிஸி மருளுக³ள
 ஒலக³தி³ தலெபா³கி³லலி ப³ந்தி³தனித³கோ³ || 2

முதி³ எத்தனேரி மையொளு பூ³தி³யனு பூ¹ஸி
 மத³னாரியெம்ப³ந்த ப³லு பூ⁴தவு
 ஹருத³யத³லி நின்ன நோடு³வெனெம்ப³ த⁴யானத³லி
 ஒத³கி³ ப³ந்தை³தானே புரந்த³ரவிட்டலா || 3

முன்னுரை / பல்லவி:

இது ருத்ரதேவரைக் குறித்தான நிந்தா ஸ்துதி. பாலகிருஷ்ணனை சமாதானம் செய்ய, கும்ம (பூதம்) வந்திருக்கிறது என்று சொல்வதன் மூலம், ருத்ரரின் அழகினை வர்ணிப்பதாக இருக்கிறது.

1. ஐந்து முகங்கள், 15 கண்கள், நெருப்பு கனல் போன்ற பயமுறுத்தும் தன்மை, 10 தோள்களை கொண்டு வந்த இவன், ஐந்து பாணங்களை (மன்மதனை) சுட்ட பயங்கர பூதம்.
2. தலை மேல் பாலசந்த்ர, த்ரிசூலத்தின் மேல் குத்திய சவங்கள், காவலுக்கு கால பைரவன், சுற்றிலும் பிசாசுகளின் சமூகம் வேறு.
3. அவனின் வாகனமோ எருது. உடம்பு முழுக்க பஸ்மத்தை தரித்திருக்கிறான். இத்தகைய மதனாரி என்னும் பூதம், புரந்தரவிட்டலனை பார்க்க வேண்டும் என்றே வந்திருக்கிறது.

இந்த கீர்த்தனையிலிருந்து, பஞ்ச வதனம், ஸிகி நேத்ர, ஸ்மரரிபு, ஸஸிபூஷ, ஸூல ஹஸ்த, பூத நாத, நந்திவாஹ, பஸ்மலேப முதலான சிவ நாமாவளிகளை பாடியிருக்கிறார். அந்த பரசிவனும்

ஹரி த்யானத்தில் இருந்து, ஹரியை பார்க்க வேண்டும் என்று வந்திருப்பது ஹரிதாஸர்கள் பாடும் கற்பனை விஸேஷம்.

ஹரி தரிசனத்திற்காக வந்த பரசிவனை கும்ம என்று அழைத்திருப்பது நகைச்சுவையாக இருக்கிறது. புரந்தரதாஸரே இன்னொரு இடத்தில் 'கொரளொளு பஸ்ம ருத்ராசூதிய தரிஸித பரமவைஷ்ணவ' என்று சிவனை கொண்டாடியிருக்கிறார். மாதவ தத்வ ஞானத்தில் சிவன், ஸ்ரீஹரியின் பேரன்.

43.

ஸுலப⁴வல்லவோ மஹதா³னந்த³ - தன்னொளகெ³ தா
திளியோதனக கு³ருத³யதி³ந்த³ || ப

பெ³க்கனு இலி நுங்கோ³தனக - கடு³
ரக்கஸிய கண்டு³ கி³ணி நுங்கோ³ தனக
மக்கள ப⁴சூலிஸோதனக - மத³
ஸொக்கித³ கரியனு நரி நுங்கோ³ தனக || 1

இப்³புரோட³னெ கூடோ³ தனக - மத்³வர்
ஹப்³பி³த³ பெ³ட்டவ நொண நுங்கோ³ தனக
ஒப்³புளொட³னெ ஸேரோதனக - கெட்ட
கு³ப்³பி³ய ராஜஹம்ஸன மாடோ³தனக || 2

ஒளஹொரகொ³ந்தா³கோ³ தனக - தானு
திளிதெ³னெம்ப³ பா⁴வ ப³யலாகோ³ தனக
பெ³ளகினொளகெ³ காணோ தனக - நம்ம
புரந்த³ரவிட்டலன த³யவாகோ³ தனக || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

மோகூத்தின் பரமானந்தத்தை குறிப்பதான முண்டிகெ இது. ஆனால் அது அவ்வளவு சுலபமாக கிடைப்பதல்ல என்னும் பேச்சினை சொல்வது. இந்த மஹதானந்தம் 'தன்னொளகெ தானே திளியுவந்தஹுது' (தனக்குள் தானே தெரியத்தக்கது) என்று

சொல்லியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஏனெனில், ஸ்வரூப தரிசனத்தால் இது ஸாத்யமாவது. இதுவே பிம்போபாஸனையின் மார்க்கம்.

இந்த முண்டிகெயில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பூனை, எலி, அரக்கி, யானை, ஈ (குளவி), குருவி, ராஜஹம்ஸ ஆகிய அனைத்தும் குறியீடுகளே. அவற்றிற்கு ஆரோபிதமான குண ஸ்வபாவங்களை புரிந்து கொண்டால், அந்த விஷயங்கள் புரிகின்றன.

1. பெக்கு (பூனை) பஞ்சேந்தரியங்களை குறிக்கிறது. விஷயத்தின் வாசனையை பிடித்து, அவற்றின் மேல் பாய்ந்து விழுவது இந்தரியங்களின் ஸ்வபாவம். ஆனால், மனஸ் அனைத்து இடங்களிலும் பாய்ந்து ஓடும் எலி போல. பூனையை எலி விழுங்குவது என்றால், இந்தரிய நிக்ரஹ என்று அர்த்தம். அடுத்து, அஜ்ஞான என்னும் மாயாவே அரக்கி. அவளை தேவர அனுக்ரஹம் என்னும் கிளியே விழுங்கத்தக்கது. இந்த பகவத் அனுக்ரஹம் அரக்கியின் ஆக்ருதியான அஜ்ஞானத்தை மட்டும் விழுங்குவதில்லை. அரக்கியின் மக்களான ஹரி விஸ்மரணை, ஸ்வேச்சா ப்ரவ்ருத்தி ஆகியவற்றை அபோஷனம் செய்கிறது. மதபரித ஆனெ (மதம் பிடித்த யானை) அதாவது, காம விருப்பங்களை உபாயத்தினால் விலக்க வேண்டும் என்பதே 'ஸொக்கித கரியன்னு நரி நுங்கோ தனக' (மதம் பிடித்த யானையை நரி விழுங்கும் வரை) என்னும் குறியீடு. இந்த உபாயம் வேறு எதுவும் இல்லை. அது யோக ஸாதனையே.

2. இருவர் சேர்வதே ஜீவாத்ம - பரமத்மரின் சேர்க்கை. இதய கமலத்தில் பிம்ப ப்ரதிபிம்பங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பார்த்துக் கொள்வதே பிம்போபாஸனையின் இறுதி சுகம். இன்னும் 'மூவரு ஹப்பித பெட்ட' (மூன்று பேர் ஏறிய மலை) என்றால், தனேஷண, தாரேஷண, புத்ரேஷண (செல்வம், மனைவி, மக்கள்) ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்த கர்மங்கள். அது நாசமாவது ஹரி நாம ஸ்மரணையின் பக்தியினால். இந்த பக்தியே கும் கும் என்று பாட்டு பாடும் தேனி அல்லது குளவி. இதயத்தில் நிரந்தரமாக பாடுவதே இந்த ப்ரமரகீதை. அப்போது மனஸ் , தாய் லக்ஷ்மிதேவியின்

மடியில் படுக்கிறது. அவளுடன் சேர்ந்தபோது ஜீவன் என்னும் ஸாமான்ய குருவியும் சுத்தமான வெண்மையான ராஜஹம்ஸம் ஆகிறது. 'ஹம்ஸ்' என்பது ஸன்யாஸிகளின் ஒரு பரம்பரையும் ஆகும். 'ஹ' காரம் ஈஸ்வரன் என்றும், 'ஸ்' காரம் ஜீவ என்றும் அர்த்தம் கொடுக்கிறது. இந்த இரண்டின் ஸம்யோகமே 'ஹம்ஸ்' நிலை.

3. தாரதம்ய ஸித்தாந்தத்தின்படி லக்ஷ்மிதேவி, இரண்டாம் கைக்ஷயில் இருக்கிறாள். அவளின் அருள் கிடைத்த பிறகே, ஒன்றாம் கைக்ஷயில் இருக்கும் புருஷோத்தமனின் க்ருபா கடாக்ஷம் கிடைக்கிறது. இந்த ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீஹரியே பிம்பருபன் என்னும் அறிவு கிடைத்தபோது 'ஒளஹாரகுகளு' (புறமும் அகமும்) ஒன்றாகின்றன. இந்த தத்வங்களை தான் அறிந்திருக்கிறேன் என்னும் அஹங்காரம் அப்போது அழிகிறது. ஜீவன், ஸ்வதந்த்ர கர்த்ருத்வ உள்ளவன் என்னும் சிந்தனை அழிந்து, தான் பகவந்தனின் அதீனன் என்னும் அறிவு உண்டாகிறது. 'தானு திளிதேனெம்ப பாவவு பயலாகுவுது' (தான் அறிந்திருக்கிறேன் எனும் அறிவு அழிகிறது) என்றால், இந்த அறிவே ஆகும். இதுவே மஹா ஜ்யோதியின் தரிசனம். இதுவே புரந்தரவிட்டலனின் உண்மையான அருள்.

44.

ஸுள்ளு நம்மல்லல்லவ்யய
ஸுள்ளு நம்ம மனேதே³வரு || ப

இலியு ப³லெய சாசுவுத³ கண்டெ³
பெ³க்கு ப³கரிய மாடோ³த³ கண்டெ³
மெக்கெகாயிய கண்டெ³னவ்வ
தெக்கிகா³தர || 1

கப்பெ பா¹த¹ர குணியோத³ கண்டெ³
ஏடி³ மத்தளெ ப³டி³வுத³ கண்டெ³
தொண்டெ³காயிய கண்டெ³னவ்வ

ஹண்டெ³கா³த¹ர || 2

அரிஸிண புடி³ய பி³த்தித³ கண்டெ³
 க³ஸக³ஸெயன்னு எணிபுத³ கண்டெ³
 புரந்த³ரவிட்டலன்ன பாத³வ கண்டெ³
 பர்வதகா³த¹ர || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

ஆசார மற்றும் விசாரங்களின் பரஸ்பர வித்யாஸங்களை இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது. 'ஸுள்ளு நம்மல்லி இல்ல' (நம்மிடம் பொய் இல்லை) என்று சொல்லியவாறே, அதே பொய்யை குலதெய்வம் என்று ஆராதிப்பது நடவடிக்கைகளில் வித்யாசமே ஆகும். அதாவது, வீட்டில் பூஜை செய்வது ஒன்று, வாழ்க்கையில் பின்பற்றுவதே வேறு என்பதை இந்த முண்டிகெ சொல்கிறது.

ஸ்ரீதாஸர் விஷயத்தின் தீவிரத்திற்காக பல ரூபங்களை இங்கு பாடியிருக்கிறார். 'ஸுள்ளு நம்மல்லில்' என்றவாறே பொய்யின் மாலைகளையே இங்கு சூட்டியிருக்கிறார். ஸ்வாபாவிகமின்றி இருப்பதே இதற்கு ஸாக்ஷி.

1. வலையை கடித்து துண்டாக்க வேண்டிய எலியே இங்கு வலையை பின்னுகிறது. ஆடு தின்ன வேண்டிய பூனை, அந்த ஆட்டையே தயாரிக்கிறது. சிறியதாக இருக்கும் முலாம்பழம் மிகப்பெரியதாக வளர்ந்திருக்கிறது.
2. தவளை அதிகமாக இருந்தாலும், அது பாத்திரத்தை விட்டு வெளியே வருவதில்லை. மத்தளம் வாசித்தால், அதன் தோல் கிழிந்து விடுகிறதே தவிர, அதிலிருந்து நாதம் வெளிவருவதில்லை. கோவக்காய் மிகப்பெரிய உருவத்தில் இருந்தாலும், அது உண்மையல்ல.
3. மஞ்சள் விளைய வேண்டுமென்றால், அதனை அப்படியே நட வேண்டுமே தவிர, அதன் பொடியை தூவக்கூடாது. கசகசாவின் துகள்களை எண்ணுவது சாத்தியம் இல்லை. அணுரேணு

த்ருணகாஷ்டங்களில் இருக்கும் பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியான புரந்தரவிடலனின் பாதமும் ஸூக்ஷ்மமாகி தவத்திற்கு தகுதியாகிறதே தவிர, பர்வதத்தைப் போல பெரியதாக தெரிவதில்லை. 'நானு தேவர பாதவன்னு கண்டே' (நான் ஸ்வாமியின் பாதத்தை கண்டேன்) என்னும் வாக்கே பொய். அத்தகைய திவ்ய அனுபவத்தை கொண்டவர்களும் அப்படி சொல்லிக் கொள்வதில்லை.

ஆகையால், 'ஸுள்ளு நம்மல்லில்ல' என்று சொல்லிக் கொண்டவாறு, பொய் சொல்லியே வாழும் ஆஷாடபூதிகளை இங்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். 'ஸுள்ளு நம்மல்லில்ல' என்று டமாரம் வாசிக்கும் இத்தகைய மக்களுக்கு 'ஸுள்ளே மனேதேவரு' .

45.

ஹரியே குணியெந்து³ குணிஸித³ரய்யா
ஹரியே குணியெனுத || ப

நடெ³யடி³யில்லதெ³ நடெ³வன குடி³வன
பட³திம்ப³ன ஒட³ஹுட்டித³ன
ஒடெ³யன கந்த³ன வைரிய ப³ண்டி³ய
ஹொடெ³த³ மஹாத்மன குணிஸித³ரய்யா || 1

ஒணகி³த³ மரத³லி இல்லத³ ப³ள்ளி
ப³ணதிகெ³ ஹுட்டித³வன தள்ளி
கூணவொந்த³ரியதெ³ பி³ட³தெ³ ஆதா⁴ரகெ
ப³ணி மெட்டித³வன குணிஸித³ரய்யா || 2

மாவனொட³னெ மனெ மாடி³ கோகர்ணதி³
தா உரக³ன மேலொரகி³த³ன
மூவர மொலெயுண்டு³ மூஜக³வரியதெ³
மூவரண்ணெந்து³ குணிஸித³ரய்யா || 3

லோகவ தாள்த்³ன மனெயலி புட்டி
 ஸோகத³ நுடிக³ள கத்³த்³வன
 நாகரிஸலு நமகெ³ கோ³பருபதி³ந்த³
 ஆகரிஸித்³ன குணிஸித்³ரய்யா || 4

கோ³குலதொ³ளகி³ன கோ³பியரெல்லரு
 ஏகாந்தத்³ தம்மொளு தாவே
 ஸ்ரீகாந்த நம்ம புரந்த³ரவிட்டலன
 ஏகமருதியெந்து³ குணிஸித்³ரய்யா || 5

பல்லவி / முன்னுரை:

இது கோபியர்கள் பாலகிருஷ்ணனை ஆடவைக்கும் பாடல். அதன் மூலம் ஹரி, உலகத்தை ஆட்டுவிப்பவன், ஸூத்ரதாரி என்று சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தையே ஆட்டுவிக்கும் ஸ்வாமியை தாம் ஆட்டுவித்தோம் என்னும் பெருமை அந்த கோபியர்களுக்கு இருக்கிறது. (ஹரி என்றால் கபி என்றும் அர்த்தம் இருக்கிறது).

1. நடுனுடி இல்லதவ (நடவடிக்கைகள் இல்லாதவன்) என்றால் பாம்பு. அதனை கடித்துத் தின்னும் கருடனுக்கு சகோதரன் அருணன். அவனின் தலைவனே ஸூரியன். அந்த ஸூர்ய புத்ரனான கர்ணனுக்கு விரோதியானவன் அர்ஜுனன். அத்தகைய அர்ஜுனனின் ஸாரதியானவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். அத்தகைய ஹரியே குணிதாடு (ஆடுவாயாக) என்று ஆட்டுவித்தனர்.

2. மரமே காய்ந்து போனால், அதில் கொடிகள் வருமா?. அந்த கொடியில் என்னதான் விளையும்?. அதாவது அனாதி புருஷனான பரமாத்மனை புரிந்து கொள்ளாமல், காளிங்களின் தலையை மிதித்தவனை ஆட்டுவித்தனர்.

3. ஸ்ரீஹரி தன் மாமனான ஸமுத்ர ராஜனிடமே வீடு கட்டிக் கொண்டவன். அந்த வைகுண்டத்தில் (கோகர்ண) ஆதிஸேஷன் மேல் படுத்துக் கொண்டவன். மூவரின் முலைப்பால் குடித்தவன் (பூதனி, யசோதை மற்றும் தேவகி). இத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனே முன்னர் ஸ்ரீராமன் (மூவரண்ண - லக்ஷ்மணன், பரத,

ஷத்ருக்னனுக்கு அண்ணனாக இருந்தவன்) அண்ணனாக இருந்தான் என்று மூன்று உலகமும் அறியவில்லை. அத்தகைய ஹரியை ஆட்டுவித்தனர்.

4. உலகத்தை படைத்தவன் என்றால் ப்ரஹ்மன். அவனின் வீடே ப்ரஹ்மாண்ட. இதில் பக்தர்களின் பக்தியின் குரலை கேட்பதற்கு ஸ்ரீஹரி பிறந்து வந்தான்.

5. ஆனால், அதனை அறியாமல் கோபிகையர்கள் அவனை நிராகரித்தனர். (விதம்விதமான புறம் கூறினர்). அவர்களுக்காக கோபாலகனாகவே வந்த ஹரியை ஆட்டுவித்தனர். அத்தகைய ஸ்ரீகாந்த புரந்தரவிட்டலனே ஜகதேக மூர்த்தி என்று நினைத்து ஏகாந்த பக்தியினால் ஆட்டுவித்தனர்.

46.

ஹுஸ்சுன்ய ப³ண்ணத ஹக்கி || ப
நம்ம ஜக³தீ³ஸ ரங்க³ன ஓயதி³ரு ஹக்கி || அப

அரியத³ ஸிஸுவனெ க³ரிய மேலிரிஸி
ஹரிதா³டு³வரே ஆகாஸத³லி
மரத³ துதி³ய மாவின்ஹண்ண ஸவியுத்த
மரளி மரளி நீ பா³ரண்ண ஹக்கி || 1

ஹாளு ஹாளகொ³ண்ட³ ஹலவு ப³ண்ணத³ ஹக்கி
காலபெ³ண்டெ³யனிட்ட கபடஹக்கி
பா³லக கண்ட³ரெ அஞ்ஜயானு பெ³த³ர்யானு
நாளெ மொத³லு நீ பா³ரதி³ரு ஹக்கி || 2

பங்கஜனாப⁴ன்ன ஸேரி பாவனனாதெ³
குங்குமவர்ணத³ ஹக்கி
வெங்கடரமண புரந்தரவிட்டலன
மங்கு மருளெ இல்லி பா³ரதி³ரோ ஹக்கி || 3

முன்னுரை / பல்லவி:

இது பகவந்தனே படைத்த மாயையை குறித்தான பாடல். கிருஷ்ணனுக்கு அதையே சொல்லி 'ஹுஷ்!' என்று எச்சரிக்கும் அழகு இருக்கிறது. அந்த பறவை ஷூன்ய (நீல) வண்ணம் கொண்டது. மொத்த உலகத்தையே அது ஆவரணம் செய்திருக்கிறது என்னும் பின்னணியில் 'ஆகாசதல்லி ஹரிதாடுத்திதெ' (ஆகாயத்தில் பறக்கிறது) என்கிறார். ஸ்ருஷ்டியின் சுகத்தை அனுபவிக்க வா என்று சொல்லும் விஷயமாக இஹத்தின் ஸத்யத்தின் ஸ்தாபனை இருக்கிறது. (இது அத்வைதத்தின் ஜகத் மித்யை அல்ல. 'ஸத்யம் ஜகத்' என்னும் த்வைத தர்ஷன).

1. எதுவும் தெரியாத ஒரு சிறு குழந்தையை, யானை மேல் ஏற்றி, யாராவது ஆகாயத்தில் தூக்கிப் போட்டு விளையாடுவார்களா?. மரத்தின் கிளையின் நுனியில் தொங்கு மாம்பழத்தினை சுவைத்தவாறு நீ திரும்பத் திரும்ப வருவாயாக பறவையே!.

2. பல வண்ணம் கொண்ட இந்த மாயை, பல காலங்களுக்கு அப்படியே திகழ்கிறது. இந்த சிறிய குழந்தைக்கு அதற்காக பயம் வருகிறது. ஆகையால், நாளையிலிருந்து வரவேண்டாம் என்னும் கவலை இங்கு இருக்கிறது.

3. பாரமார்த்திகமாக பார்த்தால், அந்த மாயையும் பகவந்தனின் அதீனமே. அது லக்ஷ்மிதேவியின் சகோதரி ஆனதால், குங்கும வண்ண பறவை ஆகும். புரந்தரவிடலனின் மகள் என்றால் 'விஷ்ணு மாயை' என்று அர்த்தம்.

47.

ஹேவவெல்லிஹுத³ய்யா வைகுண்டபதிகெ³

மௌனதி³ம் பா⁴ர்க்க³வனு மாதெய ஸிரதரித³ || ப

ஒப்³ப³ மாவன கொந்த³ ஒப்³ப³ மாவன எஸெத³

ஒப்³ப³ மாவன கூடெ³ கடிதா³டி³த³

ஒப்³ப³ பா⁴வன ஹிடி³து³ ஹெடெ³முடி³ கட்டித்³
ஒப்³ப³ மைய்துனகெ³ ப³ண்டி³ய போ³வனாத³ || 1

கும்பி⁴னிகெ³ பதியாத³ கும்பி⁴னிகெ³ ஸுதனாத³
கும்பி⁴னீமக³ன ஸம்ஹார மாடி³த்³
அம்பு³தி⁴கெ³ பிதனாத³ அம்பு³தி⁴கெ³ ஸுதனாத³
அம்பு³தி⁴ஜாதெகெ³ ஸ்வாமியாத³ || 2

பொ³ம்மனா ஸம்ஹரிஸி அவன மக்களனு
ஈ மஹியொளகெ³ ஹதமாடி³த்³
ரம்மெ வைகுண்டபதி புரந்த³ரவிட்டல
பொ³ம்மமூருதிகே³கெ ப³ந்து⁴ப³ளக³ || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

பகவந்தனின் விசித்ர லீலைகளை கேலி செய்வது போல் சொல்லி
ப்ரார்த்தனை செய்வதான கீர்த்தனை இது. வைகுண்டபதியான
ஸ்ரீஹரிக்கு சிறிதும் வெட்கம் இல்லை என்று சொல்லியவாறு
அவனின் மகிமையை கொண்டாடும் கீர்த்தனை இது ஆகும்.
தாயின் தலையை கத்தரித்த பரசுராமனுக்கு எந்த வெட்கம்
இருக்கிறது?.

1. கிருஷ்ணாவதாரத்தில் மாமனான கம்ஸனையே
கொன்றவன்தானே? பரசுராம அவதாரத்தில் ஸமுத்ர ராஜனையே
விலகியிருக்குமாறு கோடலி எறிந்தவன் இவனே. ஸ்ரீராமனாக
அதே ஸமுத்ர ராஜனுக்கு வில் ஏந்தி எச்சரித்து, பிறகு கடலுக்கு
ஸேதுவை கட்டியவன். ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகி தன் மனைவி
ருக்மிணியின் சகோதரனான ருக்மினியே பிடித்து மானபங்கம்
செய்தவன். மைத்துனனான பார்த்தனின் ரதத்தில் ஸாரதியாக
அமர்ந்தவன்.

2. ஸ்ரீராமனாக இருந்தபோது பூமிக்கு அரசன் ஆனவன்.
நரஸிம்ஹனாக கம்பத்தை உடைத்து வெளியே வந்ததால் பூமிக்கு
மகன் ஆனவன். (பூ-புத்ரியான ஸீதையின் கை பிடித்து பூமிக்கு
மாப்பிள்ளை, அதாவது மகனுக்கு சமானம் ஆனவன்).

ஸ்ரீகிருஷ்ணனாக பூவராஹ தம்பதிகளுக்கு மகனான நரகாஸுரனை கொன்றவன். கால் நகத்திலிருந்து பிறந்த கங்கா நதிக்கு தந்தையானவன். கண்டகி என்னும் நதியில் ஸாலிக்ராம ரூபத்தில் பிறந்து மகன் ஆனவன். ஸமுத்ர ஸம்பவெயான லக்ஷ்மிதேவிக்கு கணவன் ஆனவன்.

3. ஸ்ரீராமனாக வந்து, ப்ராஹ்மண வம்சத்தவரான ராவணனை கொன்றவன். அவனின் மக்களை கொன்றவன். இத்தகைய லக்ஷ்மிரமண புரந்தர விட்டலனுக்கு எந்த பந்துத்வமும் (உறவும்) இல்லை. பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபனுக்கு அவர்களுடைய அவசியமும் இல்லை.

48.

ஹொஸபரியோ ரங்க³ ஹொஸபரியோ
ஸஸித⁴ரவந்த³யனே குஸுமஜ ஜனக || ப

பொ³ம்மகெ நீ பரபொ³ம்மனாதெ³யோ ரங்க³
தம்மகெ³ நீ மத்தெ தம்மனாதெ³யோ
ஹொம்மக³ன மக³ன மொ³ம்மக³னாதெ³யோ ரங்க³
மொம்மக³ன மக³ள நீ மது³வ்யாதெ³யோ || 1

மாவகெ³ நீ மத்தெ மாவனாதெ³யோ ரங்க³
மாவன மக³ள நீ மது³வ்யாதெ³யோ
பா⁴வகெ³ நீ மத்தெ பா⁴வனாதெ³யோ ரங்க³
பா⁴வஜ வைரிகெ³ ஸக²னாதெ³யோ || 2

அத்தெய அர்த்தியிந்தா³ளிதெ³யோ ரங்க³
அத்தெய மக³ள நீ மது³வ்யாதெ³யோ
மத்தொப்³ப³ரிசு³ண்டெ ஈ பரி மஹிமெயு
கர்த்ரு ஸ்ரீ புரந்தரவிட்டலனிக³ல்லதெ³ || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

ஸ்ரீஹரியின் மகிமா விலாஸத்தை வினோதம் என்று சொல்வது இந்த கீர்த்தனையின் முக்கிய கருத்து.

1. ப்ரஹ்ம தேவருக்கும் ப்ரஹ்மனாக இருப்பவன் ஸ்ரீஹரி. உடன் ராமாவதாரத்தில் தம்பியாக இருந்த லக்ஷ்மணனுக்கு, கிருஷ்ணாவதாரத்தில் அதே ஸேஷாவதாரி பலராமனுக்கு, தானே தம்பி ஆனான். இதைவிட வியப்பான விஷயம் என்னவென்றால், மூத்த மகனின் மகனின் பேரன் ஆகிறான். அதாவது ப்ரஹ்மனின் மகன் மரீசி. அவனின் மகன் கஷ்யபர். அவருடைய மகனாக வாமன என்னும் பெயரால் அவதரித்தார். இது ஒரு ரீதியில் பேரனுக்கு பேரன் ஆவது. இன்னும் பேரனின் மகளை திருமணம் செய்வது என்பதோ மிகவும் விசித்ரமான விஷயமே. ப்ரஹ்மனின் மகனான ஜாம்வபந்த, ஸ்ரீஹரிக்கு பேரன். அந்த ஜாம்வபந்தனின் மகளான ஜாம்வபதியை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் திருமணம் செய்ததால், பேரனின் மகளின் கை பிடித்தவன் ஆகிறான்.

2. லக்ஷ்மிதேவி ஸமுத்ரத்தில் உதித்தவள். ஆக, ஸமுத்ரராஜன் ஸ்ரீஹரிக்கு மாமனார் ஆகிறார். ஹரியில் பாதங்களில் உதித்தவளான கங்கை, இந்த ஸமுத்ர ராஜனையே சேர்வதால், ஸ்ரீஹரியே ஸமுத்ரனுக்கு மாமனார் ஆகிறான். தாய் யசோதையின் அண்ணனான ப்ருஷ்பானு, ராதையின் தந்தை. ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ராதாகாந்தன் ஆகையால், மாமாவின் மகளை திருமணம் செய்தவன் ஆகிறான். வருணனின் மக்களே ப்ருகு மற்றும் லக்ஷ்மி. ஸ்ரீஹரிக்கு மனைவியின் சகோதரனான ப்ருகு பாவா ஆகிறான். இந்த ப்ருகு ரிஷிக்கு, கபில அவதாரத்தில் தன் அக்காவான க்யாதி தேவியை திருமணம் செய்து கொடுக்கிறான். ஆகையால், 'பாவனுக்கே பாவா' ஆகிறான். தன் மனதில் பிறந்த மன்மதனை, சுட்டுப் பொசுக்கி பஸ்மம் செய்த சிவனுக்கு ஹரி அத்யந்த நண்பன்.

3. மாமனாரான ஸமுத்ரராஜனின் மனைவி யமுனை, ஸ்ரீஹரிக்கு அத்தைக்கு சமானம். அந்த யமுனையின் தங்கையான காளிந்தியை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் திருமணம் செய்ததால், அத்தையின்

தங்கை அத்தையையே திருமணம் செய்தாற்போல ஆயிற்று. ஸோதர அத்தை (தந்தையின் சகோதரி) ராஜாதிதேவியின் மகள் மித்ரவிந்தை, ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு மனைவி. (ஸீதையின் தாயான பூதேவி, ஸ்ரீஹரிக்கு அத்தை ஆனதால் 'அத்தையின் கணவன்' எனப்படுகிறான்). இத்தகைய விசித்ரமான ஸம்பந்தத்தை அடையும் பாக்கியம் ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனுக்கு இல்லாமல் வேறு யாருக்குதான் சாத்தியம்?. இதுவே இந்த பரமாத்மனின் மஹிமா விஸேஷம். ருத்ரரால் வணங்கப்படுபவனும், ப்ரஹ்மனின் தந்தையுமான ஸ்ரீஹரியின் புதிய மகிமை இதுவே.

49.

ஹம்ஸ நின்னலி நீ நோடோ³ | ப⁴வ
வம்ஸமுக்தனாகி³ ஹரியன்னு கூடோ³ || ப

ஸக்²யக்³ளெடு³ண்டு நினகெ³ | நீ
ஹொக்கு ஹொகு³வெ மூரு பஞ்ஜரதொ³ளகெ³
லெக்கவில்லத³ பி³ட்டெ நினகெ³ | ஈக³
ஸிக்கிதெ³ மாயாபாஸதொ³ளகெ³ || 1

ஹப்³பி³த³ ஸவிகெ³ நீ ப³ந்தெ³ | ப³லு
கொப்³பி³லி காணதெ³ விஷதொ³ளு பி³த³தெ³
நிப்³பணத³லி மெய்யமுரிதெ³ | நீனு
ஒப்³பனெ ஹொகி³ காலக்கெ கு³ரியாதெ³ || 2

தா³ரிகெ³ தா³ரு மத்தில்ல | த்³ருட⁴
ஸேரிது மனவனு மனெயொளகெ³ல்ல
தூ³ரஹொயிது ப்ராயவெல்ல | ஸிரி
புரந்த³ரவிட்டலனல்லதெ³ பே³ரெ இல்லா || 3

பல்லவி / முன்னுரை:

பவந்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு பகவந்தனை சேர்வாயாக என்று ஜீவனைப் பார்த்து புத்திமதி சொல்வதாக அமைந்தது இந்த கீர்த்தனை.

1. 'ஓ ஜீவனே. உனக்கு பாவ, புண்யங்கள் என்னும் இரண்டின் லேபம் இருக்கிறது. அவற்றுடன் நீ பால்ய, வாலிப மற்றும் முதுமை என்னும் முன்று அவஸ்தைகளை தாண்ட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஸம்ஸாரிக மாயாஜாலத்தில் இன்னும் எவ்வளவோ வேலைகளை நீ நிர்வாகம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

2. பிறந்த நாள் விழாவின் விருந்தின் சுவையான உணவினை உண்ண வந்துவிட்டு, விஷத்தை உண்ண வேண்டியிருக்கிறது. உற்றார் உறவினர்களின் கூட்டத்துடன் வந்த நீ, இப்போது தனிமையில் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது.

3. யாரும் இப்போது உன் உடன் இல்லை. ஆனால், ஏதோவொன்று திடத்தன்மை, மனதில் நிரம்பியிருக்கிறது. தேக சக்தி குறைந்திருக்கிறது. இத்தகைய நிலையில் புரந்தரவிட்டலன் ஒருவனே உன் உடன் இருக்கிறான் என்பது நீ தெரிந்து கொள். உன்னுள் அவனையே பார்த்தவாறு, அவனையே சேர்வாயாக.

ஸம்ஸார பந்தனத்திலிருந்து முக்தனாகி பகவந்தனை சேரும் 'ஹம்ஸ' ஆத்மனின் குறியீடாகும். அது ஹ்ருதய கோவிலிலேயே ஸ்ரீஹரியை பார்த்து, அவனை அடைய வேண்டும் என்பது த்யான மார்க்கம்.

ஸ்ரீகனகதாஸரின் முண்டிகெகள்

1.

இந்து³ நீ கரெது³ தாரெ | பா³ரதெ³ ஸ்ரீ கோ³
 விந்த தா முனிதி³ஹரெ | விஹரபே³கெ³யலி
 பெ³ந்து³ ஸைரிஸலாரெ || ஸகி²யெ நீனு
 தந்து³ தோரே || ப

நொந்த³ரு மனத³ந்த³ கொடு³வனு
 நந்த³னந்த³னனெந்து³ ஸைரிஸி
 எந்தி³க³க³லிரலாரெ கரெதந்
 தொ³ந்து³கூ³டி³ஸெ மந்த³க³மனெ || அப

காலில்லத³லெ ஆடு³த்த | வேத தந்தி³த்த
 காலில்லத³வன பொத்த | அம்ருத தந்தி³த்த
 காலதூகி³ நோடு³த்த | க³ஜ உன்மத்த |
 காலினிந்த³லி கொல்லுவ ரூபதி³
 காலினலி ரிபுவன்னு ஸீளித³
 காலினலி தானளெத³மேதி³னி
 காலினலி தா நடெ³த³ பா⁴ர்க்க³வ
 காலினலி வனவாஸபோத³ன
 காலினலி காளியன துளித³ன
 காலினலி த்ரிபுரரனு கெ³லித³ன
 காலிகெ³ரகு³வெ தேஜிருட³ன || 1

எவெயிக்கதெ³ நோடி³த³ | தலெய தக்³கி³ஸி
 கவலுதா³டெ³யொளாடி³த³ | கம்ப³தி³ மூடி³
 தவகதி³ந்த³லி பே³டி³த³ | பூ⁴பு⁴ஜர காடி³த³ |
 ஸிவன பி³ல்லனு முரிது³ தே³வகி
 குவர நக்³க³தி³ ஹயவனேரித³
 விவித⁴ வார்த்தி⁴யொளாடி³ கி³ரித⁴ர
 ஸவிது³ பே³ரனு பா³லகொ³லித³னு
 அவனி பே³டு³த கொட³லி பிடி³த³ன
 ஸவரி தஸஸிர பெ³ண்ணெகத³த³ன

யுவதியர வரதகெ³டி³ஸி குது³ரெய
கவணுக³தியலி ஏரிதா³தன || 2

வர மத்ஸ்ய நக³த⁴ரன | ஸூகர ஸிம்ஹன
திருக தாய்தரித³வன | வரவித்து ஸபரிகெ³
துருகா³ய்து³ நிர்வாணன | அஸ்வாருட³ன |
சரிஸி ஹொரெயனு ஹொத்த க்ருரன
உரவ ஸீனித³ விப்ர ந்ருபரி
த⁴ரணிஜெய வரக்ருஷ்ண க³க³னதி³
புரவ த³ஹிஸித³ தேஜிருட³ன
மெரெவ ஜலஜ கூர்ம வரஹ
நரஹரி த³விஜ கொரள கொய்யன
த⁴ரணிஸுதெ வர ஸௌரி பு³த³த⁴ன
துரக³வேரித³ ஆதிசேஸவ || 3

குறிப்பு: தசாவதாரங்கள், முதலாம் பத்தியில் ஒரு முறையும்,
இரண்டாம் பத்தியில் இரண்டு முறைகளும், மூன்றாம் பத்தியில்
மூன்று முறைகளும் வந்திருப்பது இந்தப் பாடலின் சிறப்பு.

பல்லவி:

இன்று நீ அழைத்து வா. ஸ்ரீகோவிந்தன் வராமல், நாங்கள் இங்கு
காத்திருக்கிறோம். (அவனைக் காணாத) விரக தாபத்தில் வெந்து
தாங்க முடியாமல் இருக்கிறோம். தோழியே, நீ அவனை
அழைத்துக் கொண்டு வந்து காட்டுவாயாக.

அனுபல்லவி:

நாம் அவன் மேல் கோபம் கொண்டாலும், நம் மனம் நிறையும்படி
கொடுப்பான் (அருள்வான்). அவனே நந்த நந்தனன் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)
என்று நினைத்து / வணங்கி, அவனை விட்டு என்றும் விலகாமல்
இருப்பேன். அவனை அழைத்து வந்து அமர வைப்பாயாக (தரிசனம்
செய்ய வைப்பாயாக), மெதுவாக நடப்பவளே, தோழியே.

அர்த்தம்:

1. காலில்லதலெ ஆடுத்த | வேத தந்தித்த = மத்ஸ்யாவதாரம்.
காலில்லதவன பொத்த | அம்ருத தந்தித்த = கூர்மாவதாரம்.
ஸமுத்ர மதன காலத்தில் பர்வதத்தை தூக்கினான்.
காலதூகி நோடுத்த | கஜ உன்மத்த | = வராஹாவதார
காலினிந்தலி கொல்லுவ ரூபதி காலினலி ரிபுவன்னு ஸீளித =
நரஸிம்ஹ அவதாரம் ரிபுவன்னு (எதிரியை)
காலினலி தானளெத மேதினி = வாமன அவதாரம்
காலினலி தா நடுத பார்க்கவ = பூமி ப்ரதக்ஷிணை செய்த பரசுராம
அவதாரம்
காலினலி வனவாஸபோதன = ராம அவதாரம்
காலினலி காளியன துளிதன = கிருஷ்ண அவதாரம்
காலினலி த்ரிபுரரனு கெலிதன = புத்த அவதாரம்
காலிகெருவெ தேஜிரூடன || 1 = குதிரை ஏறிய கல்கி அவதாரம்
2. எவெயிக்கதெ நோடித = மீனாக வந்தான். மத்ஸ்ய அவதாரம்
தலெய தக்கிஸி = தலை குனிந்து. கூர்ம அவதாரம்
கவலுதாடெயொளாடித = கோரைப் பற்களை கொண்டவன். வராக
அவதாரம்
கம்பதி மூடி = நரஸிம்ஹ அவதாரம்
தவகதிந்தலி பேடித = பூமி தானம் பெற்றான். வாமன அவதாரம்
பூபுஜர காடித = கூத்தரியர்களை கொன்றான். பரசுராம அவதாரம்
ஸிவன பில்லனு முரிது = சிவ தனுஸ் முறித்தான். ஸ்ரீராம
அவதாரம்
தேவகி குவர = கிருஷ்ண அவதாரம்
நக்கதி = புத்த அவதாரம்
ஹயவனேரித = கல்கி அவதாரம்
விவித பார்த்தியொளாடி = மத்ஸ்ய அவதாரம்
கிரிதர = கூர்ம அவதாரம்
ஸவிது பேரனு = வராக அவதாரம் (தனது அச்சிலிருந்து விழுந்த
பூமியை காப்பாற்றினார். பேரனு ஸவிது = அச்சினை
காப்பாற்றி).
பாலகொலிதனு = நரஸிம்ஹ அவதாரம்

அவனி பேடுத = வாமன அவதாரம்
 கொடலி பிடிதன = பரசுராம அவதாரம்
 ஸவரி தஸஸிர = ராம அவதாரம்
 பெண்ணெகத்தன = கிருஷ்ண அவதாரம்
 யுவதியர வ்ரதகெடிஸி = புத்த அவதாரம்
 குதுரெயகவணுகதியலி ஏரிதாதன || 2 = கல்கி அவதாரம்

3. வர மத்ஸ்ய நகதரன = மத்ஸ்ய, கூர்ம
 ஸுகர ஸிம்ஹன = வராக, நரஸிம்ஹ
 திருக = வாமன
 தாய்தரிதவன = பரசுராம
 வரவித்து ஸபரிகெ = ராம
 துருகாய்து = கிருஷ்ண
 நிர்வாணன = புத்த
 அஸ்வாருடன் = கல்கி
 சரிஸி ஹொரெயனு ஹொத்த க்ருரன = மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹ
 உரவ ஸீளித விப்ர ந்ருபரி = நரஸிம்ஹ, வாமன, பரசுராம
 தரணிஜெய வரக்ருஷ்ண = ராம, கிருஷ்ண
 ககனதி புரவ தஹிஸித = த்ரிபுர தஹனம் செய்த புத்த
 தேஜிருடன் = கல்கி
 மெரெவ ஜலஜ கூர்ம வரஹ = மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹ
 நரஹரி த்விஜ கொரள கொய்யன = நரஸிம்ஹ, வாமன, பார்க்கவ,
 ராம
 தரணிஸுதெ வர ஸௌரி புத்தன = கிருஷ்ண, புத்த
 துரகவேரித ஆதிகேஸவ || 3 = கல்கி.

2.

ஈதனிக³ வாஸுதே³வனுஈதனிக³ வாஸுதே³வனு லோகதொ³டெ³யஈதனிக³ வாஸுதே³வனு || பஈதனிக³ வாஸுதே³வ நீ ஸமஸ்த லோகதொ³டெ³யதா³ஸகொ³லிது³ தேரனேரி தேஜிபிடி³து³ நெ³ஸிதா³த || அபத³னுஜெயாள்த³னண்ணையன | பிதன முந்தெ³ கௌரவேந்த³ரனஅனுஜெயாளித³வன ஸிரவ கத்தரிஸுத |அனுஜெயாளித³வன பெ³ங்கி | முட்டத³ந்தெ காய்த³ருகம்னனுஜெயாளித³வன மூர்த்தியன்னெ நோடி³ரோ ||1நரன ஸுதனரண்யத³ல்லி | கிரியொள்ளிந்து தன்ன ரோஷதி³ஸரக³ளன்னு தேடு³திப்பன தானு யோஜிஸி ||ப³ரத³லவன கரெது³ கேளெ | குருஹு தோரி ப³த்ரவன்னுஹரிஸித³வன ஸிரவ தரித³ தே³வ காணிரோ ||2ஸ்ருஷ்டிகர்தகெ³ மக³னாத³வனி | கி³ஷ்டபூ⁴ஷண அஸனவாத³வநிஷ்டபுத்ரகெ³ வைரி தொடெ³ய சேதிஸென்னுத |கஷ்டவன்னு களெது³ ப⁴க்த | நிஷ்டவன்னு காத³ந்த² உதக்ருஷ்ட மஹிமனாத³ தே³வனித காணிரோ ||3க்ருரனாத³ ப²ணிபபாண | த⁴ரணிஜாதனெச்சவாக³விர நரன கடெ³கெ³ ப³ப்புத³ன்னு ஈக்ஷிஸிதா⁴ரிணிய பத³தொ³ளளகி³ | சரணப⁴ஜக நரன காய்த³பா⁴ரகர்தனாத³ தே³வனித காணிரோ ||4வ்யோமகேஸனிப்ப தெ³ஸெய | ஸர்வஜக³க்கெ தோரிஸுத்தஸாமஜவனேரி ப³ஹன ஸக்தியீக்ஷிஸி ||ப்ரேமதி³ந்த³ உரவனொட்டி | டி³ங்க³ரிக³ன காய்த³ ஸார்வபௌ⁴ம பா³ட³தா³தி³கேஸவன்ன நோடி³ரோ ||5

முன்னுரை:

ஸ்ரீவ்யாஸராஜர் மூலமாக வித்வாம்ஸர்களின் பரிட்சை நடந்து கொண்டிருந்தது. நிறைந்த சபையில் குருவானவர் தன் முஷ்டியை காட்டி இவ்வாறு கூறினார். என் முஷ்டியில் இருப்பது என்னவென்று சொல்லுங்கள். பார்ப்போம். பண்டிதர்களுக்கு வியப்பு ஏற்பட்டது. தமக்கு தோன்றியதையெல்லாம் கூறத் துவங்கினர். அந்த பதில்களை ஸ்ரீவ்யாஸராஜர் ஒப்பவில்லை. கடைசியில் ஸ்ரீகனகதாஸரின் முறை வந்தது. உடனே அவர் இவ்வாறு கூறினார். 'ஈதனீக வாஸுதேவனு' . அதாவது அவரது கையில் இருந்தது வாஸுதேவ ஸாலிக்ராம. இவருடைய திவ்யத்ருஷ்டியைப் பார்த்து பண்டிதர்களுக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. கனகர் கூறிய பதிலும், அதைக் கூறிய விதமும் அற்புதமாக இருந்தது என்று நினைத்தனர்.

பல்லவி:

இவனே வாஸுதேவன். உலகத்தின் தலைவன் / நாயகன்.

அனுபல்லவி:

இவனே வாஸுதேவன். இந்த மொத்த உலகத்தின் தலைவன் / நாயகன். தன் தாஸனான அர்ஜுனனுக்கு அருளி, அவனது தேரில் தேரோட்டியாக ஏறி, குதிரைகளை பிடித்தவாறு அவற்றை ஓட்டியவன் இவனே.

1. தனுஜெயாள்த = ஹரிடிம்பியின் கணவரான பீமஸேனதேவரின்; அண்ணன் = தர்மராஜரின்; அய்யன் = தந்தையான எமதர்மனின்; பிதன் = அவரின் தந்தையான ஸூர்யனின் முன்; கௌரவேந்த்ரன் அனுஜெ = கௌரவர்களில் மூத்தவனான துரியோதனனின் சகோதரியான துஷ்ஷலையின்; ஆளிதவன் = கணவனான ஜயத்ரதனின்; ஷிரவ கத்தரிஸுத = தலையை கத்தரித்து; அனுஜெ = சகோதரியான ஸுபத்ரியின்; ஆளிதவன் = கணவனான அர்ஜுனனை; பெங்கு முட்டதந்தெ காய்த = நெருப்பு சுடாதவாறு

காத்த / காப்பாற்றிய; ருக்மணனுஜெ = ருக்மிணியின் கணவனான ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியை பாருங்கள்.

2. அர்ஜுனனின் மகனான பப்ருபாஹு என்பவன், காட்டில் தன் வானினை கூர்மையாக்கிக் கொண்டிருந்தபோது, ஸ்ரீகிருஷ்ணன், அதற்கான காரணத்தை அவனிடம் கேட்கிறான். அப்போது அவன், அடுத்து வருவதான மஹாபாரத யுத்தத்தில் தான் அனைவரையும் கொல்வேன் என்று சொல்லி, அஸ்வத்த மரத்தில் ஐந்தரை இலைகளை மட்டும் விட்டு, மற்ற அனைத்தையும் கத்தரித்து, தன் வீர சாமர்த்தியத்தை காட்டுகிறான். அத்தகைய பப்ருபாஹுவின் தேகத்தை மிகவும் உபாயமாக பீமனால் கத்தரித்து, முண்டத்தை போர்க்கள கம்பத்தின் மேல் நிறுத்திய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பாருங்கள்.

3. ஸ்ருஷ்டி கர்தாவான ப்ரஹ்மதேவரின் மகனான ருத்ரதேவருக்கு, இஷ்டபூஷணமான பாம்பின், ஆகாரமாக இருக்கும் வாயுவின், புத்திரனான பீமனுக்கு, எதிரியான துரியோதனனின் துடையை முறிக்குமாறு ஸூசனை செய்து, அனைவரின் கஷ்டங்களையும் போக்கி, பக்தர்களின் இஷ்டங்களை நிறைவேற்றியவனான மிகச்சிறந்த மஹாமஹிமனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பாருங்கள்.

4. கர்ணன் ப்ரயோகம் செய்த ஸர்ப்ப அஸ்திரம், வீரனான அர்ஜுனனிடம் வரும்போது, கால் விரல்களால் பூமியை மிதித்து, தன் சரணங்களை விடாமல் வணங்கும் பக்தனான அர்ஜுனனை காப்பாற்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பாருங்கள்.

5. ஈஸான மூலையில் யானையில் ஏறி யுத்தத்திற்கு வந்த பகதத்தன், நாராயண அஸ்திரத்தை ப்ரயோகம் செய்தபோது, அதனை நேருக்கு நேராக எதிர்த்து, அர்ஜுனனை காத்த, ஸார்வபௌமனான, பாடதாதி கேசவனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பாருங்கள்.

3.

என்ன மானினிரன்னெ தான்யாகெ பா³ரனு
நீனெ விசாரிஸி இப்³ப³ர ந்யாயவ || ப

மக³ளிகெ³ மக³னாத³ மக³ளிக³ளியனாத³
மக³ள க³ண்ட³கெ³ பா⁴வ மாவனாது³த³ கேளி
நானின்ன பாத³க்கெ ப³ந்தெ³ ஸ்ரீஹரியே || 1

வைரிகெ³ வைரியாத³ வைரிகெ³ ஸுதனாத³
வைரிக³ண்ட³னெ தன்ன மக³ள கொட்டுத³ கேளி
நானின்ன பாத³க்கெ ப³ந்தெ³ ஸ்ரீஹரியே || 2

ஆனெ பித்³த³ர தன்ன க்யானதி³ந்தே³ளுவுது³
ஏனுமாடி³த³ரு அத³ர பா⁴வ ஹிங்க³து³
ஞானவந்த காகி³நெலெயாதி³ கேஸவனே || 3

பல்லவி:

ஹே தோழியே, எனக்கு ப்ரியமானவன் ஏன் இன்னும்
வரவில்லை?. என் மற்றும் அவனுக்கு நடுவில் இருக்கும்
விவாதத்தை நீயே விசாரித்து சொல்வாயாக.

1. மகளிகெ மகனாத:

கால் விரலிலிருந்து பிறந்த கங்கை, ஸ்ரீஹரியின் மகள். அந்த
கங்கையே இமாலய கிரியிலிருந்து பிறந்து பாய்கிறாள். அந்த
கண்டகியில் ஸாலிக்ராமமாக பிறந்த ஸ்ரீஹரி, மகளின் மகன்
ஆகிறான்.

மகளிகெ அளியனாத:

கங்கை, வருணனை (சமுத்திரத்தை) சேர்கிறாள். அதாவது,
வருணனுக்கு மனைவி ஆகிறாள். சமுத்ரத்தில் பிறந்த லக்ஷ்மி,
கங்கைக்கு மகள் ஆகிறாள். இவ்வாறாக, லக்ஷ்மியின் கணவனான
ஸ்ரீஹரி, மகளான கங்கைக்கு மாப்பிள்ளை ஆகிறான்.

மகள கண்டகெ பாவ:

சந்த்ரனின் தாயான அனுஸூயாவின் (அத்ரி முனிவரின் பத்னி) தம்பி - கபில முனி. அந்த கபில முனி, ஸ்ரீஹரியின் அவதாரம். சந்த்ரனுக்கு தாய் மாமனான இந்த கபில நாமக ஸ்ரீஹரி, சந்த்ரனின் தந்தையான வருணனுக்கு பாவ ஆகிறான்.

மகள கண்டகெ மாவ:

மகளான கங்கை, வருணனின் மனைவி ஆனதால், ஸ்ரீஹரிக்கு வருணன் மாப்பிள்ளை ஆகிறான்.

2. வைரிகெ வைரியாத:

பரசுராமன், கூத்தரியர்களின் எதிரி ஆனதால், ஸ்ரீராமன் பரசுராமனை எதிர்த்து போராடிய காரணத்தால், வைரிக்கு வைரி ஆனான்.

வைரிகெ மகனாத:

கூத்தரியர்களை கொன்றவனான பரசுராமனுக்கு தசரதன் வைரி. அத்தகைய வைரி தசரதனுக்கு மகனாகி பிறந்தான் ஸ்ரீராமன்.

வைரிகண்டகெ தன் மகள கொட்ட:

மத்யாபிமானி தேவதையான வாருணி, ஸ்ரீஹரிக்கு வைரி. மகளின் கணவன் வருணன். வருணனுக்கு மகளான கங்கையை கொடுத்ததால், வைரியின் கணவனுக்கு மகளை கொடுத்ததாக ஆயிற்று.

3. யானையும் சில சமயம் தடுக்கி விழுந்துவிடுகிறது. அப்படி விழுந்தால், நிதானமாக அதுவே எழுந்துவிடுகிறது. கர்வத்தினால் நானும் விழுந்திருக்கிறேன். என் தவறு எனக்கு புரிந்திருக்கிறது. அனைத்தையும் அறிந்த ஆதிகேஸவனே, காப்பாற்றுவாயாக.

4.

எந்தெ³ந்து³ இந்த² சோத்³யவ கண்டி³த்தி³ல்லவோ ||ப

அங்க³டி³பீ³தியொளெந்து³ ஆகள கரு நுங்கி³து
லங்கி³ஸித³ ஹுலிய கண்ட³ நரியு நுங்கி³து || 1

ஹுத்தொளாடு³வ ஸர்ப்ப மத்தக³ஜவ நுங்கி³து
உத்தர திஸெயொளா பெ³ளதிங்க³ளாயிதம்ம || 2

யோக³மார்கி³ காகி³நெலெயாதி³கேஸவராய
பா³க³வதர பெ³ட³கி³து³ பெ³ளதிங்க³ளாயிதம்ம || 3

பல்லவி:

என்றைக்கும் இப்பேர்ப்பட்ட அதிசயத்தை கண்டதேயில்லையே.

அர்த்தம்:

1. அங்கடிபீதி (கடைத்தெரு) என்றால் இந்த உலகம். இங்கு பிறந்த ஜீவனை குண்டலாக்னியின் அன்னம் சமாதானம் செய்கிறது என்பதையே 'ஆகள கரு நுங்கிது' என்று சொல்கிறார். பாய்ந்து, கர்ஜிக்கும் புலியே க்ரோதம். அதனை உபாயத்தினால் விவேகம் வெல்கிறது என்பதை 'ஹுலிய கண்ட நரியு நுங்கிது' என்கிறார்.

2. புற்றில் ஆடும் ஸர்ப்பம் என்றால், தேகத்தில் இருக்கும் குண்டலினி சக்தி. அது யானை என்னும் கர்வத்தினை அழிக்கிறது. வாழ்க்கையில் இருக்கும் மூப்பினை, வடக்கு திசை என்று சொல்கிறது. மூப்பில் (வயதான காலத்தில்) ஞானோதயம் ஆவதையே, பெளதிங்களு (வளர்பிறை) என்று சொல்லப்படுகிறது.

3. இது பாகவதரின், அதாவது பகவந்தனை பக்தியினால் நினைப்பவர்களின் விஷயம். இந்த யோக மார்க்கத்தினால் செல்லும்போது காகிநெலெ ஆதிகேசவனின் ஸாக்ஷாத்காரம் ஆகிறது. அதுவே பெளதிங்கள (வளர்பிறையின்) சுகம்.

5.

எரடு³ ஸாவிரத³ ஜிஹ்வெயுரக³ பொக³ளித³ ஹரியெ ||ப
பரஞயோதி பரப்³ரஹ்ம பரமபுருஷ ஓம் எந்து³ ||அப

ஹூட்டுப³ண்ண ஒந்த³ரொளகெ³ | கட்டுப³ண்ண ஒந்து³மாடி³
கட்டி குட்டி காஸி கரகி³ மூரு ப³ண்ணவ |
முட்டிமாடி நால்குப³ண்ண | ஒப்பவிக்கி அத³ர மேலெ
கட்டியாகி³ நெலெகெ³ நிற்தயெய்து³ ப³ண்ணவு |
ஸுருஷ்டியாரேரு ப³ண்ண | எண்டு ஒம்ப³த்தரொளகெ³
நெட்டனெ ஹத்து ஹன்னொந்து³ ஹன்னெரடு³ தோர்ப்ப |
கட்டி ஹதி³மூரு ஹதி³ நால்கு ஹதி³னைத³நிந்த³
கட்டகடெ³கெ³ நிற்த ஹதி³னாரு ப³ண்ண ஓம் எந்து³ || 1

ப⁴த்³ரகம்ப³வொந்த³ரொளகெ³ | உத்³த்³வாத³ கொனெய மேலெ
ஸித்³தி³யாத³ சிசு³ரு ஹுவு காயி ஹண்ணனு
மெத்துஹோத³ பகூழி ப³ந்து³ | ஹத்துஹிடி³து³ உத்³த்³க்கெத்தி
பு³த்³தி³ஹீனனாகி³ பெ³ளெது³ த⁴ரெகெ³ பி³த்³து³த்³ |
கத்³து³கொண்டு மத்தொப்³ப³ தரு | தித்³த்³ தா⁴ரியன்னு கட்டி
ஒத்து ஹிடி³து³ நுக்³கி³னாகி³ ஸெளெது³கொண்ட³த்³ |
ஸாத⁴யவாயிதெந்து³ தந்தெ³ | முத்³து³ ஸதிசெ³ அத³னு கொட³லு
ஸுத்³த்⁴வாகி³ ஸாட்டு மட³க³லெத்³து³ ஹாரிஹோயிதோம் எந்து³
|| 2

திளியுதிஹுது³ திளியதி³ஹுது³ | பெ³ளெயுதிஹுது³
பெ³ளெயுதிஹுது³
ஹொளெயுதிஹுது³ ஹொளெயுதிஹுது³ ஸுளியுதிஹுது³ |
திளிது³ நால்கு தி³க்கினல்லி | ஹொளெது³ எண்டு தி³க்க தோரி
ப³ளஸி ஸுத்த திருகு³திஹுது³ ப³ளலி ப³ளலதெ³ |
ஒளகெ³ ஹொரகெ³ தோருதிஹுது³ | அளித³ வஸ்து
முட்டதி³ஹுது³
களவளங்கெ³ எரடு³ கு³ணவ தோரி மெரெவுது³ |
திளிது³ நோடெ³ கைகெ³ ஸிக்கி | ஒளகெ³ ப³யல தோருதிஹுது³
ப்ரணவ ஒந்து³ கோடி நுங்கி³ உகு³ளுதிப்தோ³ம் எந்து³ || 3

த¹த்தியாத³ ப்ரஹ்மணிகெ³ | தி³க்கு அகிலாண்ட³வெல்ல
 ஹெத்த தந்தெ³கா³த³வனெ நித்யவுள்ளவ |
 ஸுத்து ஹுட்டலில்லவெந்து³ | அத்த நோடி³ இத்த திருகி³
 த¹த்தியொளகெ³ பெ³ளெத³வெல்ல ஸத்தவென்னுத ||
 ஸத்துஹோத³ தீ³பத³ந்தெ | உத்பத்தியாத³வகெ³ மத்தெ
 ஸத்து ஸத்து ஹுட்டுவது³ தப்பதெ³ன்னுத ||
 எத்தி ஜக³வ நுங்கி³ தன்ன | ஹொட்டெயொளிம்பி³ட்டுகொண்டு³
 கத்தலெகெ³ கர்த்ருவெம்ப³ ஜக³வ ஸத்ய கேளிரோம் எந்து³ ||4

பங்கஜாக்ஷி தாயி ஸுதன | அங்க³த³ல்லி ஹுட்டி ஜக³வ
 மங்குமாடு³திப்ப மாயெ ஹத்து ஸங்கெய |
 ஸங்கெகார ஸத்ரு மித்ர | ரிப³ப³ரிகா³தா³ரவெந்து³
 குங்கரதொ³ளிப்பத்தொந்து³ கோடி பாஸவு ||
 (அங்கெ¹மீரி அஉமகார | பி³ந்து³ நாத³ கோ³ஷ ஸாந்த
 அங்குரிஸலு பூ⁴ர்பு⁴வஸ்வ மூலமாத்தெயு) |
 ஓம்காரதொ³ளகெ³ புட்டி | ஓம்காரதொ³ளகெ³ பெ³ளெது³
 ஓம்காரதீ³ ஜக³வ எத்திமெரெவுதோ³ம் எந்து³ ||5

ப்ரணவ ஒந்த³ரொளகெ³ ஒந்து³ | கோடியன்னு தோரி கடெ³ய
 குணிகெயொளகெ³ எண்டு கோடியனு தோருத |
 த்ருணவ ஹிடி³து³ ப³ரெயுதிப்ப | ஒந்து³ ரோமகூபத³ல்லி
 குணிகெயொளகெ³ ஜக³த³ ஜீவராஸியெல்லவ |
 ஸுளித³ விஷ்ணு ப்ரஹ்மனெம்ப³ | ஹனெய கண்ண
 ருத்ரனெம்ப³
 மனெயகா³ரெப்பத்தேளு கோடிஸங்க²யெய |
 ஹனெய காணத³வர கீலி | நெனெகெ³யல்லி ஹொலபு³த³ப்பி
 ப்ரணவவொந்து³ கேளுதிப்ப பரப்³ரஹ்ம ஓம் எந்து³ || 6

நளினஜாண்ட³வொந்த³ரொளகெ³ | பு⁴வன பதினால்கு ப³ஸுரி
 நொளகெ³ இந்து தம்ம நாபி⁴கமலமத்⁴யதி³ |
 திளிது³ நோடு³ இத்த கெளகெ³ | பாத³ மேலெ மஸ்தகவு
 தொளலி வேத³ காணெவெந்து³ ப³ளலி ப³ளலதெ³ |
 ப்ரளயகோடி ப்ராணிக³ளிகெ³ | ஹொளவுகா³ணலீஸத³ந்தெ
 பெ³ளெது³ ஹொகு³வ க³தியெம்பு³தி³த்தலரஸுத |

களவினவர கொந்து³ ப்ந்து³ | இளைய மேலெ நிரத நிந்து³
பி³ளிகி³ரிவாஸ திருமலேஸ ஆதி³கேஸவ தானெ ஓம் எந்து³ || 7

பல்லவி:

இரண்டாயிரம் நாக்குகளைக் கொண்ட ஆதிஸேஷனே
புகழ்வதைப் போல, ஸ்ரீஹரி, ஓம்கார ஸ்வரூபியாகியிருக்கும்,
பரஞ்ஜோதியும், பரப்ரஹ்மனும், பரமபுருஷனுமாக
ஆகியிருக்கிறான். இது ஸ்ரீதாஸர், மைஸூருக்கு அருகில்
இருக்கும் பிளிகிரி என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் பாடிய பாடல் ஆகும்.

1. ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் ஒன்றாக இருந்த ப்ராணவாயு, ஜீவியின்
தேகத்தில் நுழைந்து உஸ்வாஸ - நி:ஸ்வாஸ என்று இரண்டாக
ஆயிற்று. பிறகு, அது, பூரக, கும்பக, ரேசக என்று மூன்று
ரூபங்களில் ஆகி குண்டலினி சக்தியை ஜாக்ருதமாக்கியது.
மூலாதார சக்கரத்தின் நான்கு தளத்தின் தாமரையில் அது
நிலைத்து, பஞ்சேந்தரியங்களை நியந்த்ரணம் செய்தது. ஆறு தள
கமலத்தின் ஸ்வாதிஷ்டான சக்கரத்தில் ஏறி, ஸுகேச்செ,
ஆத்மவிசார, நிஸ்ஸங்க, வாஸனாக்ஷய, ஆனந்தினி, துர்ய,
துர்யாதீத என்னும் ஸப்தபூமிகைகளில் இருந்தது. ப்ருத்வி, அப்,
தேஜஸ், வாயு, ஆகாஷ, மனஸ், அவ்யக்த, அஹங்கார என்னும்
அஷ்ட ப்ரக்ருதிகளை மீறி நின்று நவத்வாரங்களையும்
கட்டுப்படுத்தியது. பிறகு, நாபியில் இருக்கும் பத்து தள கமலத்தின்
மணியூரக சக்ரத்தில் நிலைத்தது. ஹ்ருதயத்தில் இருக்கும்
ஏகாதஷ ருத்ர ஸ்தானத்தின், 12 தளத்தின் அனாஹத சக்ரத்தில்
திகழ்ந்தது. அதன் பிறகு, ஜாக்ரத், ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி என்னும்
அவஸ்தான த்ரயங்களுடன் இருக்கும் இடா, பிங்களா,
ஸுஷுமனா, காந்தார, ஹஸ்தி, பூஷா, யஷஸ்வினி, குஹூ,
அலம்புஷா, ஷங்கினி என்னும் 10 தச வித நாடிகளை ஸ-சேதனம்
ஆக்குகிறது. கர்மேந்தரிய, ஞானேந்தரியங்களுடன், மனோ, புத்தி,
சித்த, அஹங்காரங்கள் சேர்ந்து கொண்டு த்ரிபஞ்சாங்க
யோகத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாயிற்று.

எம, நியம, த்யாக, மௌன, தேஸ, கால, ஆஸன, மூலபந்த,
தேஹஸாம்ய, த்ருக்ஸ்திதி, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, தாரண,

ஆத்மத்யான, ஸமாதிகள் என்னும் இந்த 15 அங்கங்களின் யோக ஸ்திதியின் உச்ச நிலையில், ஓம்காரம் வெளிப்பட்டது. அது பாரதிஸ்தானம் என்று அழைக்கப்படும் 16 தளத்தின் கமலம் இருக்கும் கண்ட (கழுத்து) ப்ரதேசத்தில் இருக்கும் விஸுத்த சக்கரத்தில் இருக்கிறது.

அ, உ, ம, பிந்து, நாத, கோஸ, ஸாந்த, அதிஸாந்த என்னும் எட்டு எழுத்துக்கள் மற்றும் அவற்றில் இருக்கும் விஸ்வ, தைஜஸ, ப்ராஜ்ஞ, துரிய, ஆத்ம, அந்தராத்ம, பரமாத்ம, ஞானாத்ம என்னும் எட்டு பகவத் ரூபங்கள் - இவ்வாறு மொத்தம் 16 வண்ணங்களால் அந்த ஓம்காரம் ஒளிக்கிறது.

2. தேகம் என்னும் கம்பத்தின் துதி (சிகரம்) போல இருக்கும் நெற்றியில், ஸஹஸ்ரார கமலத்தின் பூ மலர்ந்திருக்கிறது. அதனை அனுபவிக்க வேண்டிய ஹம்ஸ பக்ஷியை அவித்யை என்னும் பருந்து பிடித்திருக்கிறது. இதனால், அவிவேகம் சூழ்ந்து, ஸம்ஸாரத்தில் மனம் லயிக்கிறது. இதன் பரிணாமமாக அது லௌகிக விஷய சுகங்களில் விழுந்து அல்லாடுகிறது. கடைசியில் அதனை புத்தியானது சுட்டு, திவ்ய அனுபூதியை கொடுக்கிறது. இதுவே ஓம்காரமாக இருக்கிறது.

3. ஒரு முறை தெரிவதைப் போல இருந்தாலும், இன்னொரு முறை அஞ்ஞானம் சூழ்ந்து விடுகிறது. ஸுஜ்ஞானம் வளர்ந்தாலும் வளராததைப் போல, ஒளிர்ந்தாலும் ஒளிராததைப் போல, அருகில் வந்தாலும், மாயமாகிவிடுகிறது. அக்கம்பக்கத்தில் அவ்வப்போது ஸத்யத்தின் மின்னல் மின்னி, உள்ளும் புறமும், தெரிவதைப் போல இருக்கிறது. இவ்வாறு தெரிந்த தரிசனத்தை மறுபடி மறந்து த்வந்த்வத்தில் (சுக துக்கங்களில்) மூழ்குகிறது. நன்றாக முயற்சி செய்து இந்த ஸத்யத்தை ஸாதித்தபோது, ப்ரபஞ்சம் அனைத்தும் ஸூன்ய என்னும் ஸித்தி ஸ்திதி வருகிறது. அப்போது ப்ரணவ மந்த்ரம் ஒன்றே உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்திருக்கிறது என்பது அறிவுக்கு வருகிறது. இதுவே ஓம்காரமாக இருக்கிறது.

4. ப்ரஹ்மாண்டத்திற்கு அகிலாண்டமே திக்குகள். ஸ்ருஷ்டி கர்தனுக்கு ஜன்மத்தை அருளிய அச்யதானந்தன் ஒருவனே நித்யஸத்யன். சதுர்முகன், அங்கும் இங்கும் பார்ப்பதற்குள்ளாகவே, அவன் ஸ்ருஷ்டித்த லோகங்கள் அனைத்தும் ப்ரளயமாகிறது. இவ்வாறு ஸ்ருஷ்டி- ஸ்திதி- ப்ரளயங்கள் நிரந்தரமாக நடக்கின்றன. லோகங்கள் அனைத்தையும் தன் உதரத்தில் தரித்துக் கொண்டு ப்ரளய ஜலத்தில், ஆல இலையின் மேல் படுத்திருக்கும் இந்த ஜகன் நியாமக சக்தியே ஸாஸ்வத-ஸத்ய. இதுவே ஓம்காரம் ஆகியிருக்கிறது.

5. மஹாலக்ஷ்மியின் மகனான சதுர்முக ப்ரஹ்மனின் துடையில் மாயாதேவி பிறக்கிறாள். அவளிடமிருந்தே மனிதனுக்கு பல்வேறு விதமான சந்தேகங்கள் வருகின்றன. ராக, த்வேஷ, மோஹ ஆகியவற்றால் ஜீவி, தன் விவேகத்தை இழந்து ஸ்வஸ்வரூப ஞானத்தை அடைவதற்கு அஸமர்த்தன் ஆவது, இந்த மாயையின் சக்தியினாலேயே. அத்தகைய மாயை, எதிரி / நண்பன் என்னும் பேதம் இன்றி, அனைவரையும் பாசக்கயிற்றினால் கட்டியிருக்கிறாள். அந்த மாயா பந்தனத்தை மீற வேண்டுமெனில், அ-உ-ம' காரங்களின் பிந்து- நாத- கோஷ- ஸாந்த- அதிஸாந்த என்னும் அக்ஷர ரூபத்தின் வ்யாஹருதி 'பூர்புவஸ்வ:' மூலமாக இருக்கும் ஓம்காரம் பிறக்க வேண்டியதாகிறது. உலகில் பிறந்து, வளர்ந்து, திகழும் ஓம்காரமே இது.

6. இந்த ப்ரணவ மந்த்ரத்தில் எட்டு அக்ஷரங்கள் இருந்து அவற்றில் எட்டு பகவத் ரூபங்கள் இருக்கின்றன. இதிலிருந்தே 'ஓம் நமோ நாராயணாய' என்னும் அஷ்டாக்ஷர மந்த்ரம் வெளிவந்திருக்கிறது. இது ரோமத்தின் ஒரு அணுவிலிருந்து துவங்கி, அனைத்து ஜீவராசிகளின் உலகின் அந்தப்புறம் (வெளியே) இருக்கும் மஹத் வரைக்கும் வ்யாபித்திருக்கிறது. ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ராதிதிகளில் தொடங்கி, 77 கோடி ஜீவிகள் வரை யாருடைய அறிவிக்கும் எட்டாத திவ்யஞானம் எனப்படும் ஓம்காரமே இது.

7. அந்த சதுர்முக ப்ரஹ்மனை விஷ்ணு தன் நாபி கமலத்தில் தரித்திருப்பதுடன், 14 உலகங்களையும் அடக்கிய ப்ரஹ்மாண்டத்தை வயிற்றில் தரித்திருக்கிறான். நிகமங்கள் அனைத்தும் மேலே கீழே ஏறி இறங்கி, இந்த பராத்நாபர புருஷனை காணாமல் சோர்வடைந்திருக்கின்றன. ஸ்ருஷ்டி ப்ரளய சக்கரத்தில் அனந்தகோடி ஜீவிகளுக்கு, இந்த ரகசியம் புரியாது. இவ்வாறு பிறந்து இறக்கும் ஜனன மரண சக்கரத்தின் ஞானமூலம் எனப்படும் வேதங்களையே அபகரிக்க வந்த அசுரனைக் கொன்று, லோக கல்யாணத்திற்காக நின்றவனான பிளிகிரி ரங்கனும், திருப்பதியின் ஸ்ரீனிவாஸனும், ஆதிசேஷவ ரூபனான ஓம்காரனே ஆகியிருக்கிறான்.

6.

ஏணையனெ ஏணபோ⁴ஜமத்⁴யளே தோரே

ஏணாங்கபி³ம்ப³முகி² |

ஏணாரிரிபுரிரகுசயுகெ³ கரெதா³ரெ

ஏணாங்க³த³ரஸக²ன || ப

சளிய மக³ள தாயளியன தனயன | இளுஹதெ³ பொத்திஹன ||

ப³ளிது³ண்ணைஸதெ ஸெளத³ண்ட³னண்ணன | ஸலஹிதா³தன ஸுதன |

களதொ³ளு தலெய செண்டா³டி³த³ தீ⁴ரன | ப³ளி வாகெ⁴யனு பிடி³த³ன |

இளெய மொரெய கேளி களருத்தமாங்க³வ | நிளுஹிதா³தன தோரெலெ || 1

இப்பத்தனால்கு நாமக³ளளொளகே³ளனு | தப்பதெ³ணிஸி களெது³ |

ப³ப்புல எண்டனெய நாமத³ பெஸரினோ | ளிப்ப கடெ³ய பீ³ட³லி |

அப்ப ஜயத³ரஸன கூடெ³ ஜனிஸித³வள | கப்பவர்ணத³ மெய்யள |

அப்பன மித்ரன மக³னெம்ப³ பொ³ம்மன | பொப்பன தோரெனகெ³ || 2

பி³டு³க³ண்ணபா³லெ தன்னொடெ³யன நுடி³கேளி | த்ருட³தி³ந்த³ நுடெ³து³ ப³ந்த³ |

ஜடி³வ கோபகெ ஸாபவடெது³ கொண்டா³க்ஷண | நுடி³த³ தி³னவு
தா³ட¹லு |
படெ³யனெல்லவ நடு³ ரணத³லி ஸோலிஸி | ஜடி³து³
கோ³வுக³ளனெல்ல |
ஒட³னெ தன்னூரிகெ³ ஹொடெ³தந்த³ தீ³ரன | ஒடெ³யன
தோரெனகெ³ || 3

ஸூரர வாத்⁴யத³ பெஸரலி ப³ஸூரலி ப³ந்த³ | உரக³னத்தெய மக³ன |
ஹிரிய தம்மன ஸுத்தி நுங்க³தெ³ தந்தெ³ய | மரளி நுங்கி³த³ தீ³ரன |
து³ரதொ³ளு த்⁴வஜவ கீலிஸிதா³தன கு | வரவெல்லரனு கொந்த³ன |
வர மாதெய கூட ஜனிஸித³ தீ³ரன | க³ருவெநீ தோரெனகெ³ || 4

மூரு ப³ட்டெயொளிப்ப நாரிய க³ண்ட³ன | வைரிய ஹிரியண்ணன |
மூரொந்து³ மாதின ஸாரவனெ கத்து³ | வாரிதி⁴யனெ பொக்கன |
பே³ரொந்து³ ரூபதி ஜனிஸி க³ளன கொந்து³ | தா³ரிணிஸூரர்கி³த்தன
வீர காகி³நெலெயாதி³ கேஸவ ரகு⁴ | வீரன கரெது³ தோரெ || 5

பல்லவி:

மான் போன்ற கண் உடையவளே. ஸிம்ஹத்தைப் போன்ற இடுப்பு.
மானின் எதிரியான ஸிம்ஹத்தின் - எதிரியான யானையின் -
கும்பஸ்தளம் போல இருக்கும் ஸ்தனங்களைக் கொண்டவளே -
சந்த்ரசேகரனின் மித்ரனான ஸ்ரீஹரியை அழைத்துக் கொண்டு வா.

1. ஹிமவந்தனின் மகளான பார்வதியின் - தாயான
மேனாதேவியின் - மாமனாரான சிவனின் - மகனான
ஸூப்ரமண்யனை, நீ தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய். மயிலை
உண்ண விடாமல், அந்த பாம்பினை தானே தின்ற கருடனின் -
அண்ணனான அருணனை காத்த ஸூரியனின் - மகன் கர்ணனை,
போரில் கொன்ற அர்ஜுனனின் - ஸாரதி என்று ஆகி, துஷ்டர்களை
ஸம்ஹரித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அழைத்து வா.

2. கேசவாதி 24 ஹரிநாமங்களில் ஏழாவதான ராம என்னும்
பெயரின் கடைசியில் வரும் நகாரத்தினால் துவங்கும் நரகத்தில்,
அதன் தலைவனான யமனின், சகோதரியான யமுனையின்,

தந்தையான ஸூர்யனின், மித்ரனான தாமரைப் பூவின் மகனான ப்ரஹ்மனின், தந்தையான ஸ்ரீஹரியை அழைத்து வா.

3. ஸூரலோகத்து அப்ஸரஸ் ஆன ஊர்வசி, தன் தலைவனான தேவேந்திரனின் ஆணைக்கேற்ப வந்து, அவன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றாத காரணத்தால், கோபத்துடன் சாபம் கொடுத்ததால், அஜ்ஞானவாஸ காலத்தில் நபும்ஸகனாக இருந்து, கௌரவ ஸேனையை தோற்கடித்து, பசுக்களை விராட நகரத்திற்கு திருப்பிச் செல்ல வைத்த அர்ஜுனனின் ஸ்வாமியான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை காட்டுவாயாக.

4. அனகதுந்துபி என்னும் பெயரின் வஸுதேவனுக்கு, மகனாகி பிறந்த ஸேஷாவதாரியான பலராமனின், அத்தையான குந்தியின், மகனான தர்மராயனின், மூத்த சகோதரனான பீமனை, வனவாஸ ஸந்தர்ப்பத்தில் நஹுஷன் ஸர்ப்பனாக சுற்றிக் கொண்டாலும் அவனை விழுங்காமல், பீமஸேனனின் தந்தையான துரியோதனனின் மக்கள் அனைவரையும் கொன்ற அபிமன்யுவின், தாயான ஸுபத்ரையின், சகோதரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை காட்டுவாயாக.

5. த்ரிபதகாமினியான கங்கையின், பதியான ஸமுத்ரனின், வையியான லக்ஷ்மணனின், மூத்த அண்ணனான ஸ்ரீராமசந்த்ரனையும் மற்றும் நான்கு வேதங்களை அபகரித்து ஸமுத்ரத்தினை அடைந்த ஸோமகாஸூரனைக் கொன்ற, மத்ஸ்யாவதாரியை மற்றும் வராஹாவதாரத்தினால் ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொன்று பூமியை ப்ராஹ்மணருக்கு அளித்த ஸ்ரீஹரியை காட்டுவாயாக.

7.

ஏனே மனவித்தே லலிதாங்கி³ | அஸ
மான கோ³வள குலவில்லத³வனொளு || ப

மக³கெ³ மைதுன்னாத³ மக³ளிகெ³ பதியாத³
மக³ளிக³ளியனாத³ அளியக³ளியனாத³ || 1

மக³ள மக³கெ³ மைதுன்னாகி³ மாவன
ஜக³வரியலு கொந்த³ குலகே³டி³ கோ³வள || 2

அத்தெகெ³ வல்லப⁴னாத³ ப⁴ருத்யரிகா³ளாத³
சித்த ஒலிது³ சென்ன ஆதி³கேசவனொளு || 3

அர்த்தம்:

பல்லவி:

லலிதாங்கியே, குலஹீனனான கோவளனில் (பசுக்களை
காப்பவனில்) ஏன் நீ உன் மனதினை கொடுத்தாய்?.

1. மககெ மைதுன்னாத:

புருஷ ஸூக்தத்தின்படி சந்த்ரன் மஹாவிஷ்ணுவின் மனதில்
பிறந்து மகன் என்று ஆனான். (சந்தமா மனஸோ ஜாத:). அத்தகைய
சந்த்ரனுடன் ஸமுத்ரத்தில் பிறந்ததால், அவனுக்கு லக்ஷ்மி
தங்கை ஆகிறாள். சந்த்ரனின் தங்கையான லக்ஷ்மியை திருமணம்
செய்ததால், விஷ்ணு சந்த்ரனுக்கு பாவா என்று ஆகிறான்.

மகளிகெ பதியாத:

விஷ்ணுவிற்கு பூதேவி மனைவியானதால், பூமியின் பிறந்த
ஸீதாதேவி மகள் ஆகிறாள். ஸீதையை ஸ்ரீராமன் திருமணம்
செய்ததால், மகளுக்கு கணவனாக ஆகிறான்.

மகளிகளியனாத:

ஸமுத்ரஸம்பவையான லக்ஷ்மி தேவிக்கு விஷ்ணு கணவன்
ஆனதால், ஸமுத்ரராஜன் மாமனார் ஆகிறான். மாமனாரான
ஸமுத்ரராஜனின் மனைவி, விஷ்ணுபாத ஸம்பவையான கங்கை

ஆனதால், கங்கை விஷ்ணுவின் அத்தை (மாமியார்) ஆகிறாள். மகளான கங்கைக்கு விஷ்ணு மாப்பிள்ளையும் ஆகிறான்.

அளியகளியனாத:

மகளின் கணவனான ஸமுத்ரராஜன், விஷ்ணுவிற்கு மாப்பிள்ளை ஆகிறான். அந்த ஸமுத்ரராஜனின் மகளான லக்ஷ்மியை கைபிடித்த காரணத்தால் விஷ்ணு, அவனுக்கு மாப்பிள்ளை ஆகிறான்.

2. மகள மககெ மைத்துனனாகி:

மகளான கங்கை, ஸமுத்ரனின் ராணி ஆனதால், சந்த்ரன், மகளின் மகன் ஆகிறான். அதே சந்த்ரன், லக்ஷ்மிக்கு சகோதரன் ஆனதால், பாவா ஆகிறான். இவ்வாறு விஷ்ணு, மகளின் மகனான சந்த்ரனுக்கு மைத்துனன் ஆகிறான்.

மாவன ஜகவரியலு கொந்த:

தேவகியின் அண்ணனான கம்ஸன், கிருஷ்ணனுக்கு தாய் மாமன். அவனை கிருஷ்ணன் கொன்றதால் மாமனைக் கொன்ற குலகேடி ஆகிறான்.

3. அத்தைக்கு வல்லபனாத:

ஸமுத்ரராஜனின் மனைவி ஸூர்ய புத்ரியான யமுனை. அவளின் தங்கை காளிந்தியும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு அத்தையே ஆகிறாள். காளிந்தியையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் திருமணம் செய்ததால், அத்தையின் கணவன் ஆகிறான்.

ப்ருத்யரிகாளாத:

பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணனின் ஸேவகர்கள். அர்ஜுனனின் ஸாரதியானதால், கிருஷ்ணன் தன் ஸேவர்களுக்கு ஸேவகன் ஆனான்.

8.

ஓட³வெ ஹோயிது மன த்ருட³வாயிது || ப

ஹிடி³த³ரோடு³வ கள்ள பி³ட³தெ³ கத்தோய்த³ || அப

ஆரு ஜோடி³ன ஒலையித்து மூரு முத்தின மூகுதியித்து
சாருதரத³ இப்பத்தனால்கெளெய ஸரவு ஒந்தி³த்து |
ஈரைது³ தாளிக³ளித்து பி³ருதி³ன கப்பெண்டி¹த்து
தா³ரி நோடி³கொண்டு³ இத்த சா¹யனெம்ப³ கள்ள கத்³த³ || 1

எப்பத்தெரடு³ ஸாவிர ஸுத்தரத³ ஹஸ்தகட்டு எரடி³த்து
கப்பு பி³ருபு கெம்புவர்ணத³ பத³கவொந்தி³த்து |
ஒப்பவித்த ஹஸ்தகட³க³ ஆஸாபாஸ எரடி³த்து
ஒப்பவன்னு ஸாதி⁴ஸுத்த நேத்ரனெம்ப³ கள்ள கத்³த³ || 2

ஹாட்டு ஸாவு எரடு³ எம்ப³ க⁴ட்டிதுகத³ நக³வித்து
கஷ்டஸுக கர்மக³ளெம்ப³ ஸஞ்சிக³ளித்து |
அஷ்டு இஷ்டு சில்லரெ பெட்டிகெ³யலி தும்பி³த்து
த்ருஷ்டினோடி³கொண்டு³ இத்த த⁴ர்மனெம்ப³ கள்ள கத்³த³ || 3

எல்ல ஓட³வெ ஹோயிதாத³ரு புல்லளாகி³ மெரெயுத்தாளெ
செல்வனொப்³ப³ புருஷன கண்டு³ தாளலாரதெ³ |
ப³ல்லித³ரு ஈகெயெந்து³ இவள பகெ³கெ³ திளியிதெந்து³
கொல்லபா³ரதெ³னுத ஹேளி மனெய பி³ட்டு ஹோரக³ட்டித³ || 4

இந்த ஓட³வெ ஹோயிதெந்து³ சோத்யபட்டு நோடு³திரலு
தந்த்ரமாடி³ ஆதிகேசவ ஸ்ரீஹரிய தானே ப³ந்து³ |
தந்த்ரவன்னு ஹேளி ஞானமார்க்க³வன்னு பி³ட்டுகொட்டு
ஸந்தஸதி³ந்த³ இரு எந்து சிந்தெபி³டி³ஸி ஸலெ ஸலஹித³ || 5

அர்த்தம்:

பல்லவி:

ஆபரணங்கள் அனைத்தும் சென்றபின், மனதிற்கு நிம்மதி
ஆயிற்று.

அனுபல்லவி: பிடிக்க முடியாத திருடன் இவற்றை திருடிக் கொண்டு ஓடினான்.

1. காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மத்ஸர என்னும் (ஷட் வைரிகள்) தோடுகள் இருந்தன. செல்வம், மனைவி, மக்கள் என்னும் (ஈஷண த்ரய) மூக்குத்திகள் இருந்தன. உற்றார் உறவினர் என்னும் 24 இழை கொண்ட சரம் இருந்தது. ஐந்து கர்மேந்தரியங்கள் (வாக், பாணி, பாத, குத, உபஸ்த), ஐந்து ஞானேந்தரியங்கள் (கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல்) என்னும் பத்து தாலிகள் இருந்தன. அஷ்ட மதங்கள் என்னும் எட்டு கொப்புகள் (ஒரு வகை சங்கிலி) இருந்தன. இவை அனைத்தையும் வைராக்ய என்பவன் வந்து அபகரித்தான்.

2. இந்த தேகத்திற்கு 72,000 ஸூத்ரங்கள் (நாடிகள்) இருக்கின்றன. வெள்ளை, சிவப்பு, கருப்பு வண்ணத்தில் ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் குணங்களின் பதக்கங்கள் இருக்கின்றன. மாயா (அஜ்ஞானம்) மோஹங்கள் (பற்று) என்னும் இரு ஆசாபாசங்கள் உள்ளன. இவை அனைத்தையும் இவ்வளவு காலம் மட்டுமே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் ஒப்பந்தத்திற்கு ஏற்ப ஞானம் என்பவன் (கண்) வந்து அபகரித்தான்.

3. ஜனன மரணங்கள் என்னும் இரண்டு ஆபரணங்கள் இருந்தன. சுக துக்கங்கள் என்னும் இரு பெட்டிகள் இருந்தன. இவை இல்லாமல், மேலும் அதிகமான சிறிய பொருட்கள் இருந்தன. இவை அனைத்தையும் தர்ம என்பவன் வந்து அபகரித்தான்.

4. இந்த அனைத்து ஆபரணங்களையும் இழந்தபின், அவித்யை என்பவள் சிரித்தவாறு இருந்தாள். அந்த மாயாமோஹினிக்கு, ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் கண்டு, சகிக்க முடியவில்லை. ஆனால், பரிசுத்தமான ஸாத்விக ஞானரூபன், அவளை இம்சிக்காமல் தேகத்திலிருந்து வெளியே ஓட்டினான்.

5. இவ்வாறு ஈர்க்கும் விதமான தென்பட்ட ஆபரணங்கள் அனைத்தும் நஷ்டமாயிற்று என்று ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக்

கொண்டிருந்தபோது, ஸ்ரீஹரி வந்து தனது திவ்யரூபத்தை காட்டினான். பவபந்தனத்திலிருந்து முக்தன் ஆகும் உபாயத்தை அவனே சொல்லி, ஞானமார்க்கத்தினால் மகிழ்ச்சியை அடைவாயாக என்று சொல்லி, அனைத்து துக்கங்களையும் பரிகரிக்கிறான்.

9.

ஓஹோ என ஜீவ மெய்யெல்ல நவகாய
காய கட்டுவரில்ல கா³ளிஹாகுவரில்ல || ப

மாடி³ல்ல மளியில்ல மரத³ ம்யாலெ நீர கண்டெ³
காடு³ ஸுடு³வுத³ கண்டெ³ பூ⁴தி³ய காணலில்ல || 1

பி³த்தலில்ல பெ³ளெயலில்ல நெட்டு நீர தோரலில்ல
ஹொத்துகொண்டு³ திருகி³தெ³ ரொக்கத³ ப்ராணியன்னு || 2

அடிகெ¹யஷ்டு ஆகளண்ண ஹிடி³கெயஷ்டு கெச்சலண்ண
ஒட³னெ கரெதா³ர கரிதெ¹யதி¹ ரஞ்ஜணிகி¹ ஹாலண்ண || 3

மூரு மொளதா³ ப³ள்ளிகெ³ ஆரு மொளதா காயண்ண
ஆரு ஹத்தர மொளத³ காயி கொய்வ குடு³கோ³லண்ண || 4

ஊரமுந்தெ³ ஹிரண்யகன கொரள கொய்வுத³ கண்டெ³
கொரள கொய்வுத³ கண்டெ³ ரகு¹தவ காணலில்ல || 5

காகி³நெலெ கனகதா³ஸ ஹேளித³ந்த முண்டி³கெ³ய
மிகெ³ ஒளஹொரகெ³ல்ல ப³ல்ல பா³ட³தா³தி³ கேசவராய || 6

அர்த்தம்
பல்லவி:

ஜீவனின் தேகம் முழுக்க பரவியிருக்கும் நவரந்தரங்களே
நவகாயங்கள். இந்த காயங்களை கட்டுபவர்கள் இல்லை என்றால்,

நியந்த்ரணம் செய்பவர் இல்லை என்று அர்த்தம். ப்ராணாயாமத்தின் மூலம் காற்று கொடுப்பவர் இல்லை என்று அர்த்தம்.

1. மாடும் இல்லை. மழையும் இல்லை. ஆனாலும், மரத்தின் மேல் நீர் இருக்கிறது என்றால், தேகம் என்னும் மரத்தின் மேல் ஸஹஸ்ரார என்னும் சக்ரத்தில் அமிர்தரஸம் இருக்கிறது என்னும் யோக சாஸ்த்ரத்தின் அர்த்தம். யோகத்தின் அனுஸந்தானத்தினால் தேகத்தின் உள் இருக்கும் பாப ராசியை சுட்டுக் கொள்ளலாம். அப்படி சுட்டுக் கொண்ட கல்மஷத்தின் சாம்பல்கூட மீதம் இருப்பதில்லை.

2. செல்வம், தங்கத்தின் மோகம் என்பதை மனதில் சிந்திப்பதே, ரொக்கத்தின் ப்ராணியை தூக்கிக் கொண்டு செல்வது. பகவந்தனின் நாம மந்த்ரத்தின் பீஜத்தை விதைக்காமல், நிரந்தர ஸாதனையின் நீர் ஊற்றாமல், இந்த ரொக்கத்தின் ப்ராணியை தூக்கிக் கொண்டே செல்வதாக ஆயிற்று.

3. ஞானமே பசு. அறிவு என்பது ஒரு பாக்கு போல சிறியதாக இருந்து, அது ப்ராப்தியானாலும் அதன் சுகம் மிகப் பெரியது. அதனை உடனே அழைத்தால் பால் பாத்திரம் நிரம்புகிறது. இந்த வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கொண்டு வந்ததைப் போல நிரம்பி வழிகிறது என்று அர்த்தம்.

4. ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களே மூன்று முழத்தின் மூலப்ரக்ருதியின் கொடி. இந்த கொடியில் அஸ்தி, ஜாயதே, வர்த்ததே, விபரிணமதே, அபக்ஷீயதே மற்றும் நஷ்யதி - அதாவது, கரு, பிறப்பு, வளர்ச்சி, மாற்றம், மூப்பு, இறப்பு என்னும் ஆறு நிலையின் காய்கள் வருகின்றன. இந்த காய்களை பறிக்க வேண்டுமெனில், பகவதந்தனில் இருக்கும் 16 கலைகள் (ஸ்ரத்தை, ப்ருத்வி, அப், தேஜஸ், வாயு, ஆகாஸ, இந்த்ரிய, அந்த:கரண, ஆஹார, தைர்ய, ஆலோசனை, பேச்சு, க்ருதி, ஆஸ்தி, புகழ் மற்றும் ப்ராணங்களே அந்த 16 கலைகள்) என்னும் கத்தியின் உதவி தேவை..

5. பகவந்தனின் தயானத்தினால் ஹருதயத்தின் உள்ளே இருக்கும் செல்வம், பணம் ஆகியவற்றின் மோகம் என்னும் அசுரனின் ஸம்ஹாரம் சாத்தியம் ஆகின்றது. ரத்தத்தின் ஒரு துளிகூட மிஞ்சாதவாறு நிரந்தரமாக மோஹாஸூரன் நாசம் ஆகிறான்.

6. ஸ்ரீகனகதாஸர் கூறிய இந்த முண்டிகையின் அர்த்தத்தை பாடக்ராமத்தில் இருக்கும் ஆதிகேசவ ராயன் நன்றாக அறிந்திருக்கிறான்.

10.

ஒம்ப³த்து ஹூவிகெ³ ஒந்தே³ நாளவு | சந்த³மாம |
தும்பி³ நாளதுதி³ தும்பி³ பா⁴னுப்ரபெ⁴ | சந்த³மாம || 1

கத³ருகா³த்ர கம்ப³ தெக்கெகா³த்ர ஹூவு | சந்த³மாம |
ஆனெகா³த்ர காயி ஒண்டெ¹கா³த்ர ஹண்ணு | சந்த³மாம || 2

காலில்லதா³தனு ஹத்தித³ மரவனு | சந்த³மாம |
கையில்லதா³தனு கொய்த³னா ஹண்ண | சந்த³மாம || 3

நெத்தில்லதா³தனு ஹொத்தனு ஆ ஹண்ண | சந்த³மாம |
த¹ளவில்லதா³ கூடெ³யலிளிஸித³ரா ஹண்ண | சந்த³மாம || 4

மார்க்க³ தப்பி ஹிடி³து³ நெ³த³ரு | சந்த³மாம |
ஸத³தி³ல்லதா³ ஸந்தேலிளிஸித³ரா ஹண்ண | சந்த³மாம || 5

ரொக்கவில்லதா³த கொண்ட³னா ஹண்ண | சந்த³மாம |
முகி³ல்லதா³த மூஸித³னா ஹண்ண | சந்த³மாம || 6

கண்ணில்லதா³தனு கெம்பனெ ஹண்ணெந்த³ | சந்த³மாம |
அங்கு³ளில்லதா³த நுங்கி³த³னா ஹண்ண | சந்த³மாம || 7

பா³யில்லதா³த திந்து³ ப³ஸிரலிம்பி³ட்ட | சந்த³மாம |
ஸுலப⁴ பத³விது³ நளினஜாண்ட³தொ³ளு | சந்த³மாம || 8

கு³ருவின மஹிமெ கு³ருவெ தா ப³ல்லனு | சந்த³மாம |
முட³னாத³வனேனு ப³ல்லனு ஈ மாத | சந்த³மாம || 9

கனகனாடி³த³ கு³ட்டு ஆதி³கேசவ ப³ல்ல | சந்த³மாம |
திளித³வரு பேளிர் ஹளெகன்னட³வன்னு | சந்த³மாம || 10

அர்த்தம்:

1. இந்த தேகத்தில் ஒன்பது ரந்த்ரங்கள் (பிரம்மரந்த்ர, தலை, நெற்றி, புருவங்களின் நடுவில், கழுத்து, இதயம், நாபி, ஸ்வாதிஷ்டான, த்ரிபுட) உள்ளன. அடியிலிருந்து, தலை வரை குண்டலினி சக்தி பாயும் நாடி சக்ரம் இருக்கிறது. அதில் சக்தி, மேல்முகமாக பாய்ந்து, நெற்றியில் இருக்கும் ஸஹஸ்ராரத்தில் சென்று நின்றபோது, வெளிச்சம் தெரிகிறது.
2. தேகம் ஒரு கம்பத்தைப் போல தெரிகிறது. அதன் தலையில் சக்ராகாரத்தில் அனேக தளத்தின் பூ இருக்கிறது. யோக ஸாதனையில் இருக்கும்போது பூமி, ஆகாஸங்களை ஒன்று ஆக்கும் நிலை சாத்தியம் ஆகிறது. (யானை = வாசனை நிறைந்த ப்ருத்வியை நுகர்ந்து பார்க்கும் தும்பிக்கையின் ப்ரதீகம். ஒட்டகம் = உயரத்தில் இருப்பதை பறித்து உண்பதன் ப்ரதீகம்).
3. இந்த தேகத்தில் அதிவேகமாக ஸஞ்சாரம் செய்யும் சாமர்த்தியம் கொண்ட மனஸ் இருக்கிறது. அது ப்ரஹ்மானந்தத்தின் பலனை அனுபவிக்கிறது.
4. அஹங்காரத்தை முடித்த யௌகிக ஸ்திதியில் அந்த பலன்கள், வினயம் என்னும் பாத்திரத்தில் சேகரிக்கப்படுகிறது.
5. இந்த திவ்யஸூகம் என்னும் பலப்ராப்திக்கு பற்பல மார்க்கங்களை அனுசரிக்கப்படுகிறது. பற்பல மத (த்வைத, அத்வைத etc) வழிமுறைகளில் ஸாதித்ததான இந்த பலன்களை மௌன என்னும் தபஸ்ஸினில் படிக்கட்டுகளாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

6. செல்வம், பணங்களை விட்டுவிடும் வைராக்ய பாவத்தினால் இதனை பெற வேண்டும். இந்தரிய நிக்ரஹத்தின் நிலையில் இதன் வாசனையை க்ரஹிக்க வேண்டும்.

7. கண் மூடியபோது தெரியும் இந்த பழம் சிவப்பாக இருக்கிறது. அதாவது, இது அக்னியைப் போன்றதான தேஜஸ்ஸினால் கூடியிருக்கிறது. பௌதிகமான குணங்கள் இல்லாத இதனை அனுபவிப்பதற்கு சாத்தியம்.

8. இந்த சுகத்தை யாரிடமும் சொல்ல முடியாது. வாக்கிற்கு மீறியதான இந்த ஆனந்த என்னும் அனுபூதியானது, ப்ரஹ்மாண்டத்திலேயே மிகவும் உத்தம பதவி ஆகும்.

9. ஜகதாதி குருவான பகவந்தனின் இந்த மஹிமையை ஸ்ரேஷ்டனான குரு அறிய முடிந்தவன். ஞானிக்கு மட்டும் ஸாத்தியமாகியிருக்கும் இந்த சுகத்தை, மூடன் அறிய மாட்டான்.

10. கனகதாஸன் கூறிய இந்த ரகசியத்தை ஆதிகேசவன் அறிகிறான். இந்த மிகப்பழமையான விஷயத்தை அறிந்தவர்கள் விவரித்து சொல்கின்றனர்.

11.

கரெதாரெ காமினி கமலஜபிதன |
ஸிரி தோரெ ஸாஸிரநாமவுள்ளவன || ப

மரெதி³ரலாரெனென்ன ப்ராணவல்லப⁴ன | தின
கர கோடிகிரண ப்ரகாஸவு⁵ வன || அப

ப்³ரஹ்மகபாலவ தரெகி³ஹ்ரித³ன
தம்ம அண்ணந்தி³ர கடி³தா³டி³ஸித³ன |
[திம்ம நாமதி³ கி³ரியேரி நிந்தவன
கம்மகோ³லன தாய கைபிடி³த³வன] || 1

நக³ராஜவைரிய மக³ன பீ³க³ன
 நக³வ பெ³ன்னலி பொத்து ஜக³வனாளுவன
 நக³வ கித்தவன ஸிரவ ஹரித³வன
 நக³ஸுதாபதி காயதொ³ளு மூடி³ஹன || 2

பாதாளகிளிது³ பூ⁴மியனொய்த³வன கி
 ராதனனட்டி ஸதிய கெ³த³த³வன
 மாது கத³த³வன குகூதிய எீளித³வன
 மாதெகெ³ மாதுகொட்டவன மாதுளன || 3

கண்ணிந்த³ கேள்வன ஹகெ³யனாளுவன
 கண்ணிந்த³ திளிது³ கல்பிஸத³வன
 கண்ணினிதி³ தா³னவ பே³டி³த³வன
 அண்ணக³ள கங்க³ள காலலோத்தித³ன || 4

ஸுந்த³ர கி³ரியனுகு³ரலெத்தித³வன
 பெ³ந்து³ ஹோதா³வெந்து³ கோ³வகாய்த³வன
 மந்தெ³காய்த³வன மன்மத²ன பெத்தவன
 தந்தெ³ ஸ்ரீ பா³ட³தா³தி³ கேஸவன || 5

அர்த்தம்:

பல்லவி:

காமினியே, ப்ரஹ்ம தேவனின் தந்தையான ஸ்ரீஹரியை அழைத்து
 வா. ஸஹஸ்ர நாமம் உள்ள அவனுடைய அழகினை
 காட்டுவாயாக.

அனுபல்லவி:

கோடி சூரியர்களின் ஒளியைக் கொண்டவனாக இருக்கும் அந்த
 என் ப்ராணவல்லபனை மறந்து நான் எப்படி இருக்கட்டும்?.

1. சிவனின் கையை பிடித்த ப்ரஹ்ம கபாலத்திற்கு மோகூத்தை
 அருளியவனை, கௌரவ பாண்டவர்களின் நடுவே மஹாபாரத

போரினை கொடுத்தவனை, திம்மப்ப என்னும் பெயரில் திருப்பதி மலையில் நின்றவனை, மன்மதனின் தாயான லக்ஷ்மிதேவியின் கை பிடித்தவனை அழைத்து வா.

2. மைனாக பர்வதத்தின் வைரியான இந்த்ரனின் மகனான அர்ஜுனனின் சம்பந்தியான கிருஷ்ணனை, மந்தர கிரியை கூர்மமாக முதுகில் தாங்கி உலகத்தை காப்பாற்றியவனை, கைலாஸ மலையை தூக்கிய ராவணனை ஸம்ஹரித்தவனை, பார்வதிபதியின் இதயத்தில் வசிப்பவனை அழைத்து வா.

3. பூதேவியை கவர்ந்து, பாதாளம் சென்ற ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொன்று ஸதியை கொண்டு வந்தவனை, வேதங்களை கவர்ந்த ஸோமகாஸுரனை கொன்றவனை, கனகாங்கியை கொண்டு வருவேன் என்று தாய் ஸுபத்ரைக்கு வாக்கு கொடுத்த அபிமன்யுவின் மாமனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அழைத்து வா.

4. ஸர்ப்பவைரியான கருடனின் ஸ்வாமியை, ஸ்தூல ஞானத்திற்கு சிக்காதவனை, சுக்ராசார்யரின் கண்ணை குத்தி பலியிடமிருந்து தானம் பெற்றவனை, ப்ருகு முனியின் காலை அமுக்கி, கண்ணையே எடுத்தவனை அழைத்து வா.

5. அழகான கோவர்த்தன கிரியை விரலில் தூக்கியவனை, ஈஷிகா என்னும் காட்டில் காட்டுத்தீயில் வெந்த பசுக்களை காப்பாற்றியவனை, மன்மதனின் தந்தையான கோபாலகிருஷ்ணனை, பாட' வில் இருக்கும் ஆதிகேசவனை அழைத்து வா.

12.

காவனய்யன கஞ்ஹு ரமணி || ப

கோவித³ரு பபெ³த³ ப³ட³தா³தி³கேஸவன || அப

சந்த³ரவம்ஸத ராமனனுஜஸக²னாத³வன

சந்த³ரவைரிய மேலெ பவடி³ஸித³ன

சந்த்³ரமன ஸோத³ரிய கைய பிடி³த³ந்த²வன
சந்த்³ரதா³மன மனெகெ³ களுஹெ கமலாக்ஷி || 1

கமலனாப¹ன கமலஸக²கோடிதேஜன
கமலகோரகதி³ ஜனிஸித³னய்யன
கமலவனு கரத³ல்லி பிடி³தி³ஹன பே³க³த³லி
கமலவத³னன மனெகெ³ களுஹெ கமலாக்ஷி || 2

பா³லதனத³லி ப³ஹன அஸுரரனு ஸீனித³ன
லீலையிந்த³லி ப³க்தரனு ஸலஹுதிஹன
நீலமேக⁴ஸ்யாம பா⁴க்யபுரத³லி நிந்த³
ஸ்ரீலதாங்கி³ய ரமண ஆதிகேசஸன || 3

அர்த்தம்:

பல்லவி:

ரமணி, மன்மதனின் தந்தையான ஸ்ரீஹரியை வீட்டுக்கு அனுப்பு.

அனுபல்லவி:

அறிஞர்களுக்கு தெரிந்த பாட ஆதிகேசவனை வீட்டுக்கு அனுப்பு.

1. சந்த்ர வம்சத்தில் பிறந்த அர்ஜுனனுக்கு நண்பனானவனை, ஆதிபேஷனின் மேல் (சந்த்ரவைரி = ராஹு = சர்ப்பம்) படுத்திருப்பவனை, சந்த்ரனின் சகோதரியான லக்ஷ்மியை திருமணம் செய்தவனை, சந்த்ரதாம என்னும் ஆபரணத்தை அணிந்தவனை வீட்டுக்கு அனுப்பு.

2. கமலனாபனை, கோடி ஸூர்யர்களின் தேஜஸ்ஸினால் ஒளிர்பவனை, கமலத்தில் பிறந்த ப்ரஹ்மனுக்கு தந்தையானவனை, கையில் பத்மத்தை பிடித்தவனை, பத்மத்தைப் போன்றதான முகம் கொண்டவனை வீட்டுக்கு அனுப்பு.

3. பாலலீலையில் அனேக அசுரர்களைக் கொன்றவனை, பக்தர்களை காப்பவனை, நீலமேக ஸ்யாமனை, பாட' வில் நின்றிருக்கும் ஆதிகேசவனை வீட்டுக்கு அனுப்பு.

13.

கேஸவ என்னிரோ க்லேஸ நாஸனன | தன்ன
ஆஸெபட்டவரிகெ³ அதி⁴க ப²லவீவன || ப

ஸதிய தம்மன ஸுத ஸோத³ரனாத³ன
மதிவந்த மாவன மக்ள தந்தா³தன
மத¹ பிடி³த³ மாதெய மொம்மக்³ன கொந்த³ன
க்ஷிதியுதனாகி³ கரிய காய்தா³தன || 1

த³ஸமுக்²னஸிய பெஸர ப⁴க்தகொ³லித³ன
அஸத³ளரெனிப ரன்னெரொட்³க்³டி³தா³தன
குஸுமகோத³ண்ட³ க³ண்ட³ர க³ண்ட³னாத³ன
எஸெவ பா³ணகெ தன்ன எதெ³யாந்து நிந்தன || 2

தா³ஸர ஹ்ருத³யதொ³ளகெ³ நெலஸிப்பன
தே³ஸவரிகெ¹யல்லி நயனவுண்டாத³ன
மோஸதி³ம் முந்த³லெ துளிது³ ப⁴ங்கி³ஸித³ன
தே³ஸாதி³பதி காகி³நெலெயாதி³ கேஸவன || 3

அர்த்தம்:

பல்லவி:

கஷ்டங்களை போக்குபவனை கேஸவ என்று நினைபுங்கள்.
மனதில் நினைத்த விருப்பங்களை அருளும் ஸ்வாமி அவனே.

1. கஸ்யப புத்ரியான பூமிக்கு கஸ்யப புத்ரனான ஆதிசேஷன் சகோதரன் ஆகிறான். சேஷனுக்கு பலராமன் மகன் ஆனதால், கிருஷ்ணனுக்கு மனைவியின் தம்பியின் மகன், சகோதரன் ஆகிறான். யோகியான ஜனக ராஜனின் மகளை திருமணம் செய்ததால், அறிகுனான மாமனின் மகளின் கணவன் ஆகிறான். குந்தியின் பேரனான அபிமன்யுவை கபடத்துடன் கொன்ற, லக்ஷ்மி ஸஹிதனான, கஜேந்த்ர வரதனான ஸ்ரீஹரியை கேஸவ என்று சொல்லுங்கள்.

2. ராவணனின் வாளின் பெயர் சந்த்ரஹாஸ. அந்த பெயர் கொண்ட பக்தனுக்கு ஸ்ரீஹரி அனேக ஸௌபாக்யங்களை அருளினார்.

நரகாசுரனின் சிறையில் இருந்த 16,000 பெண்களை திருமணம் செய்தான். மன்மதனை போன்று அழகில் சிறந்தவனாக இருந்தான். பகதத்தன் ப்ரயோகம் செய்த வைஷ்ணவ அஸ்தரத்திற்கு, இதயத்தை காட்டி நின்றவனான ஸ்ரீஹரியை, கேஸவ என்று சொல்லுங்கள்.

3. ஹரிதாஸர்களின் ஹருதயத்தில் இருப்பவனை, வனவாஸத்தின் காலத்தில் அனுபவத்தை அதிகப்படுத்திய ஸ்ரீராமனை, மூன்று அடி நில தானத்தை வேண்டி, பலியின் தலையை மிதித்தவனை, லோகரக்ஷகனான காகிநெலெ ஆதிகேஸவனை, கேஸவ என்று சொல்லுங்கள்.

14.

கெம்புமுகின பக்ஷி தம்பினொளிருவுது³

கெம்புப³ல்லவரு பேளி || ப

ஹம்பெய விருபாக்ஷலிங்க³னல்லி

ஜம்பியனாடு³திதெ³ || அப

ஆரு தலெயு ஹதி³னாரு கண்ணுக³ளுண்டு

மூரு மூரு நாலகெ³

பே³ரெ ஹன்னெரடு³ கண்ணு கிவிக³ளுண்டு

ஸேரிது தெங்கலாகெ³ || 1

ப³லெய பீ³ஸித³ரு ஸிக்கது³ ஆ ம்ருக³

ஜலதொ³ளு தா நில்லது³

நெலன மேலிருவுது³ நிற்தரெ ஸாவுது³

குலதொ³ளகா³டு³திதெ³ || 2

ஸகல கலெய ப³ல்ல ஸீதள மல்லிகெ³

பே³ரெ பே³ரெனப³ஹுது³

சென்னகேஸவனல்லி க்ருபெயுண்டாத³ரெ

அல்லுண்டு இல்லில்லவெ || 3

அர்த்தம்:

பல்லவி:

சிவப்பு முக்கினைக் கொண்ட பறவை என்பது ரஜோ குணத்தில் மூழ்கிய மனது. தம்பினல்லிருவுது என்றால், மனஸ் உல்லாசமாக இருப்பது.

அனுபல்லவி:

ஜம்பியனாடுதிதெ என்றால் குதித்தாடுவது. அதாவது, மனிதனின் மனம், பம்பா விருபாக்ஷனை சுற்றி ஆடுகிறது. பரசிவன் மனதின் நியாமகன் என்னும் த்வைத ஸித்தாந்தத்தின் தத்வார்த்தம் இங்கு இருக்கிறது.

1. ஆறு தலைகள் என்றால், பஞ்சேந்தரியங்கள் மற்றும் மனஸ். 16 கண்கள் என்றால், ஐந்து ஞானேந்தரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்தரியங்கள், ஐந்து தன்மாத்ரங்கள் மற்றும் ஆத்மா. பிறகு, ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ குணங்கள் மற்றும் ஆத்யாத்மிக, ஆதிதெய்விக, ஆதிபௌதிக என்னும் தாபத்ர்யங்கள், மூன்று மூன்று நாக்குகள். ஐஹிக ஞானத்திற்கு கண், காதுகளைப் போல பாரலௌகிக ஞானத்திற்கு நான்கு வேதங்கள், ஆறு சாஸ்திரங்கள், இதிஹாஸ மற்றும் புராணங்கள் என்னும் மொத்தம் 12 கண், காதுகள் உள்ளன. இந்த அனைத்தும் 'தெங்கலாகெ ஸேரிது' என்றால், பரமாத்மனில் ஒன்றாயிற்று என்று அர்த்தம்.

2. பரமாத்ம த்யானத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மனஸ், எந்த வலைக்கும் சிக்குவதில்லை. அது ப்ரளய காலத்தில் மட்டும் (ஜலத்தில்) காண்பதில்லை. ஆனால், ஸ்ருஷ்டியில் உண்டான தேகத்தில் (நிலத்தில்) வசிக்கிறது. அந்த மனஸ், பகவந்தனில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது அஹங்காரம் அழிகிறது. ஆனாலும், குலத்தில், அதாவது, தேகத்தில் அது பயணித்தவாறே இருக்கிறது.

3. இது பரிசுத்தமான ஸ்வேதபுஷ்பத்தைப் போல இருக்கிறது (ஸீதள மல்லிகெ). பற்பல ஜென்மங்களில் அனேக விதமாக ஸம்ஸாரத்திற்கு உட்படுகிறது (ஸகலகலைய பல்ல).

பகவந்தனில் தன்மயமான மனஸ், இந்த தேகத்தில் இருந்தும் இல்லாதது போல ஆகிறது.

15.

கோ¹ கோ¹ கோ¹ என்னிரோ | கும்பி⁴னியவரெல்ல |
கோ¹ கோ¹ கோ¹ என்னிரோ || ப

கோ³குலதொ³ளகொ³ப்ப கள்ள ப³ருதானெந்து³ || அப

ஹொத்³தி³ மொலெயனுண்ட³வளஸுவனெ கொண்ட³
முத்து³கார கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
கத்து³கொண்டொ³ய்வ ரக்கஸரனெல்லர கால
லொத்தொ³ரெஸித்³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
ஹத்து³ஹகெ³ய ஹாஸிகெ³ய மேலொரகி³த்³
முத்து³கா³ர கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
அர்த்த⁴தே³ஹன கைய தலெய கபடதி³ந்த³
கத்து³ பி³ஸுட கள்ள கோகோகோ என்னிரோ || 1

கெஞ்ஜாஜிய மணிமல்லிகெ³ த³ண்டெ³யர்
அஞ்ஜி கத்³த்³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
கு³ஞ்ஜிய த³ண்டெ³ய கல்லிய சீலத்³
மஞ்ஜுமெய்யவ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
அஞ்ஜதெ³ கொ³ல்லர ப¹ள்ளியொளகெ³ ஹால
நெஞ்ஜலிஸித்³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
ஸஞ்ஜெ பை³கி³னல்லி கரெயுவ ஸதியர
அஞ்ஜிஸித்³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ || 2

கேஸி எம்ப³ந்த ரக்கஸரனெல்லர கொந்த³
வேஷதா⁴ரி கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
மோஸதி³ ப³லிய தா³னவ பே³டி³ அனுதி³ன
பே³ஸரிஸித்³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
மீஸலு அன்னத்³ கூஸாகி³ ஸவிது³ண்ட³
வேஷதா⁴ரி கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |

ஸாஸிரநாமகெ ஹெஸராத³ ப³ப்பன்ன
தேஹ தா⁴நிகள்ள கோகோகோ என்னிரோ || 3

ஆகனொளாடி³ பரலோகக்கெ நடு³த³ந்த
ஆகெவாள கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
பூ⁴காந்தெய ஸொஸெயனெத்தி ப³லுஹிந்தெ³
நாகி தந்த³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
கோ³குலதொ³ளு புட்டி கொ³ல்லரெல்லரு கைய
ஸாகிஸிகொண்ட³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
ஸாகாரனாகி³ ஈ லோகவனெல்லவ
ஆக்ரமிஸித³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ || 4

கூதீரவாரிதி⁴யனு வைகுண்டகி³ரியனு
ஸேரிஸித³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
த⁴வாராவதியனு நீரொளு ப³ச்சிட்ட
ஊருக³ள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
த⁴வாரகெயன்னாள்வ உப⁴யதா³ஸர தன்ன
ஊமிகொ³ய்த³ கள்ள கோகோகோ என்னிரோ |
காரணாத்மக காகி³நெலெயாதி³ கேஹவ
கூதீரபெ³ண்ணெய கள்ள கோகோகோ என்னிரோ || 5

பல்லவி:

அதோ, கள்ளன் வந்தான் என்று சொல்லுங்கள். பூலோகத்து மக்கள்
அனைவரும் சேர்ந்து கொண்டு அதோ கள்ளன் வந்தான் என்று
சொல்லுங்கள்.

அனுபல்லவி:

கோகுலத்தில் ஒரு கள்ளன் வருகிறான் என்பதை தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்.

1. முலைப் பால் கொடுத்து பூதனியை கொன்ற, சிசுவாக
இருந்தபோது கடத்திச் செல்ல வந்த ஸகடாதி அசுரர்களை
கொன்ற, ஆதிஸேஷனின் படுக்கையில் படுத்திருக்கும், தேகத்தின்
பாதியில் தானே வசிக்கும் சிவனின் கையை, ப்ரஹ்ம கபாலம்

கடித்தபோது அதற்கு மோகூத்தை அருளிய கள்ளன் கிருஷ்ணன் அதோ வருகிறான்.

2. ஜாதி மல்லிகை பூக்களை தொடுத்த கோபியர்கள் பயப்படும் அளவிற்கு அவர்களின் புடவைகளை திருடிய, கொடிகளைப் போன்ற (முடி படர்ந்த) நெற்றி கொண்ட அழகான தேகம் கொண்ட, கோகுலத்தில் அனைத்து வீட்டின் பாலை சுவை பார்ப்பவனான, மாலை நேரத்தில் கோபியர்களை பயமுறுத்திய கள்ளன் கிருஷ்ணன், அதோ வருகிறான்.

3. கேஸரி முதலான அசுரர்களை கொன்ற, பலியின் நெற்றியையே தானமாக வேண்டிய, யஜ்ஞத்திற்காக தயார் செய்த ஹவிஸ்ஸை பசிக்காக கேட்டுப் பெற்ற, உலகம் முழுக்க வ்யாப்தனான ஸஹஸ்ர நாமம் கொண்ட கள்ளன் கிருஷ்ணன் அதோ வருகிறான்.

4. பசுக்களை மேய்த்து வைகுண்டத்திற்கு புறப்பட்டு நின்ற, பூதேவியின் மகனான நரகாஸுரனின் சிறையில் இருந்த பெண்களை உத்தாரம் செய்த, கோகுலத்தில் பிறந்து, கோபால பாலர்களுடன் வளர்ந்த, உலகங்கள் அனைத்தையும் வ்யாபித்து நிற்பவனான கள்ளன் கிருஷ்ணன் அதோ வருகிறான்.

5. திருப்பதியின் ஸேஷாசலத்திற்கு வைகுண்ட லோகத்தையே சேர்த்த, ஸமுத்ரத்தில் தவாராவதி என்னும் நகரத்தை நிர்மாணம் செய்த, அக்ரூர மற்றும் உத்தவனை தனக்குள் அழைத்துக் கொண்ட, காகிநெலெ ஆதிகேசவ என்னும் பால், வெண்ணையை திருடிய கள்ளன் கிருஷ்ணன், அதோ வருகிறான்.

16.

தோரெ பே³க³னெ ஸகி² | தோயஜமுகி² |
தோரமுத்தின ஹார பா³ரவாகி³தெ³ நனகெ³ || ப

ஈரேளு லோகவ பொரெவ தயாநிதி⁴
பா³ரனேதகெ மனெகெ³ | ஹே ஸகி²யெ || அப

த¹ரணிதனயஸுதன | பா³யொளந்ருதவ
ப³ரதி³ந்த³ நுடிஸித³ன |
த¹ரணிஸுதன பா³ண | வெரகத³ந்த³தி³ ரத²வ
த⁴ரெகெ³ ஒத்தித³ தே³வன |
த¹ரணிய மரெமாடி³ | ஸிரவ தரியுவந்தெ
நரகெ³ ஸுசிஸிதா³தன |
த¹ரணியொடனெ ப³ந்த³ | வாடி³ திருகி³த³ன
தரனனாளித³ன தோரிஸெ | ஹே ஸகி²யெ || 1

கோ³த்ரபே⁴தி³ ஸுதன | ஸுதன ஸதிய
மாதுளனாத³வன |
கத்தலையலி போகெ³ | குத்திட்டவன மெய்ய
ஸுத்தி பா³தி⁴ஸுதிஹன |
தத்வவரிது ஸு | தத்வபோ⁴திஸி மத்தெ
உத்தரவித்தவன |
முத்தய்யன தாய | பெத்த தே³வன என்ன
ஹத்திர கரெது³ தாரெ | ஹே ஸகி²யெ || 2

வரமுனிக³ளு நெரெது³ | ஸர்வோத்தமனாரோ
பரிஸோதி³ஸலுபே³கெந்த³ |
ப⁴ரதி³ந்த³ ப⁴ருகு³முனி | ப³ந்து³ கோபிஸெ பே³க³
சுரணவனொத்தித³ன |
பரிபரியலி தே³வ | பரமப⁴க்தர காவ
ஸுரரிக³ப⁴யவித்தன |
வர வேலாபுரதா³தி³ | கேஸவராயன
மரெயலாரெனெ மனதி³ | ஹே ஸகி²யெ || 3

பல்லவி:

ஹே கமலமுகியே, தோழியே, ஸ்ரீஹரியை சீக்கிரமாக காட்டுவாயாக. எனக்கு முத்து மாலையானது பாரமாக இருக்கிறது.

அனுபல்லவி:

14 உலகங்களையும் காக்கும் கருணாகரனான அந்த ஸ்ரீஹரி என் வீட்டிற்கு ஏன் வரமாட்டான்?

1. சூரிய புத்திரன் - யமன். யமனின் மகன் - தர்மராஜன். தர்மராஜன் மூலமாக த்ரோணாசார்யரை கொல்வதற்காக 'அஸ்வத்தாமா ஹத: குஞ்ஜர:' என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பொய் சொல்லச் செய்தான். ஸூர்ய புத்ரனான கர்ணன் ப்ரயோகித்த ஸர்ப்பாஸ்த்ரம் அர்ஜுனனின் தலையை கொய்கிறது என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன், நிலத்தையே அழுத்தி அவனை காப்பாற்றினான். ஸைந்தவனின் வதம் சந்தர்ப்பத்தில் ஸூரியனையே சுதர்ஸன சக்ரத்தினால் மறைத்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ஜுனனின் ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேறுமாறு செய்தான். ருக்ஷஜஸு என்னும் வானரன் ஸரோவரம் ஒன்றில் மூழ்கி ஸ்த்ரீ ரூபத்தை தரித்தபோது, அவளை மோகிப்பதற்காக ஸூர்ய மற்றும் இந்த்ரர்களில் பரம்பரை உருவானது. அவ்வாறே, ப்ரதிஜ்ஞா பத்தனான தேவேந்த்ரனின் மகனான அர்ஜுனனை பக்தனாக ஆக்கிக் கொண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணனை காட்டுவாயாக.

2. பர்வதங்களின் இறக்கைகளை கத்தரித்தவன் இந்த்ரன். அவனின் மகன் அர்ஜுனன். அர்ஜுனனின் மகனே அபிமன்யு. அவனின் மனைவி உத்தரை. அந்த உத்தரையின் தாய்மாமனே கீசகன். கீசகனை வென்றவர் பீமஸேனதேவர். பீமனை காட்டில் ஸர்ப்பமாக சுற்றிக் கொண்டவன் நஹுஷன். நஹுஷனின் கேள்விகளுக்கு சரியான விடைகளை கொடுத்து, தத்வபோதனையை செய்தவன் தர்மராஜன். தர்மராஜனின் கொள்ளுத் தாத்தாவே பீஷ்மாசார்யர். அத்தகைய பீஷ்மரின் தாயான கங்கையை தன் கால் கட்டைவிரல் மூலமாக கொண்டு வந்த ஸ்ரீஹரியை அழைத்து எனக்கு காட்டுவாயாக.

3. ரிஷி ஸமுகத்தில் த்ரிமூர்த்திகளில் யார் சிறந்தவர் என்னும் கேள்வி வந்தபோது, அதனை சோதித்து பார்க்க ப்ருகு முனிவர் புறப்படுகிறார். ப்ருகு முனிவர் வைகுண்டத்திற்கு வந்து ஸ்ரீஹரியின் வக்ஷஸ்தலத்தில் உதைத்தபோது, பக்தியினால் அவரின் பாதங்களை ஒத்திய, பக்தர்களை விதம்விதமாக காப்பாற்றும், ஸுரர்களுக்கு அபயம் அளிக்கும் பேலாரின் சென்னகேசவனை நான் மறக்க மாட்டேன்.

17.

நாம முந்தோ³ ஸ்வாமி விபு⁴தி முந்தோ³ || ப

பு⁴மி ஆகாஸ பொத்தோ ஆகாஸ பு⁴மிய பொத்தோ
பு⁴மியு முந்தோ³ ஆகாஸ முந்தோ³ ஸ்வாமி || 1

தத்தி ஹக்கிய பொத்தோ ஹக்கி தத்திய பொத்தோ
தத்தியு முந்தோ³ ஹக்கியு முந்தோ³ ஸ்வாமி || 2

பீ³ஜ வருக்ஷவ பொத்தோ வருக்ஷ பீ³ஜவ பொத்தோ
பீ³ஜவு முந்தோ³ வருக்ஷவு முந்தோ³ ஸ்வாமி || 3

க³ண்ட³ ஹெண்டி³ர பொத்தோ ஹெண்டி³ரு க³ண்ட³ன பொத்தோ
க³ண்ட³னு முந்தோ³ ஹெண்டி³ரு முந்தோ³ ஸ்வாமி || 4

கனகனு ஹேளித³ பெ³ட³கி³து³ கண்ட³வரெல்லரு
மனத³லி சிந்திஸி மதி²ஸி நவனித காணிரோ || 5

பல்லவி:

நாம என்றால் பெயர். விபுதி என்றால் பகவந்தனின் விஸேஷமான இருப்பு. ஸ்வாமி முதலா? அல்லது அவனது பெயர் முதலா? என்பது இங்கு இருக்கும் கேள்வி. எதுவும் முதல் அல்ல. எதுவும் பின் அல்ல. இரண்டும் அனாதி என்று சொல்வது இந்த முண்டிகெயின் நோக்கம்.

1. பூமியானது ஆகாஸத்தையும் போர்த்திக் கொண்டிருக்கிறதா?. அல்லது ஆகாஸம் பூமியை தாங்கியிருக்கிறதா?. பூமி முதலா?. ஆகாஸம் முதலா?. பூமியைவிட முதலில் ஆகாஸம் இருந்தது. ஆகாஸத்தைவிட முதலில் பூமி இருந்தது. இரண்டுமே அவினாபாவ சம்பந்தம் கொண்டவை.

2. முட்டை, பறவையை தாங்கியிருக்கிறதா?. பறவை, முட்டையை தரித்திருக்கிறதா?. எது முதலில் வந்தது?. எது பின்னர் வந்தது?. இரண்டுமே நிஜம். பறவையைவிட முதலில் முட்டை இருந்தது. முட்டையைவிட முதலில் பறவை இருந்திருக்கவே வேண்டும். இரண்டும் ஒன்றினை விட்டு இன்னொன்று இல்லை.

3. விதை, மரத்தைவிட முதலில் வந்ததா?. மரம், விதையைவிட முதலில் வந்ததா?. மரத்திற்கு முன்னர் விதை இருந்தது. விதையின் முன்னர் மரம் இருந்தது. இரண்டும் பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று சார்ந்தது.

4. கணவன் முதலா?. மனைவி முதலா?. அதாவது ஆண் முதலில் பிறந்தானா?. பெண் முதலில் பிறந்தாளா?. ஸம்ஸார சக்ரத்திற்கு உச்சியோ, நுனியோ இல்லை. ஆதி, அந்தம் இல்லை. இரண்டும் ஒன்றாகாமல் ஸ்ருஷ்டி இல்லை.

5. மனதிலேயே மந்தனம் (கடைதல்) செய்தால் நவநீதம் பிறக்கிறது. அது இன்னொருவர் கூறி புரிய வைப்பதல்ல. அனைவரும் தனக்குள் பார்ப்பதான தர்ஸன ஸித்தி. பகவந்தனின் நாம மற்றும் விபூதிகளின் அவினாபாவமானது, ஆத்யந்த ரஹிதமானது. வஸுதேவ ஸுதனாகி வாஸுதேவன் என்று அழைப்பதற்கு முன்னரே, வாஸுதேவ என்னும் பெயர் இருந்தது. பெயர் மற்றும் தெய்வீ சக்தி இரண்டும் அனாதிநிதன (அனாதியாக இருப்பவை). இதுவே கனகதாஸர் கூறிய கருத்து.

18.

நிஜவரிது லிங்க³வனு பூஜெமாடு³வராரு
நிஜ நேமநிஷ்டெயொளு நிந்த³வர தோரு || ப

ஆத்மவெம்பு³த³ரொளகெ³ அம்ருதசெலுமெய தெகெ³து³
நீதிமார்க்க³வென்னுவ கொட³ன பிடி³து³ |
மூதெரத³ பே⁴த³க³ள கடி³து³ கண்ணிய மாடி³
சித்லிங்க³க³க³வணி தந்த³வர தோரு || 1

பஞ்சப்ராணக³ள கொத்துகு³ரி ஜாட³னு திளிது³
பஞ்சாக்ஷரி எம்ப³ அரமனெயொளகெ³ |
பஞ்சபூ⁴தக³ளெம்ப³ ப³யல ஜக³லியனேரி ப்ர
பஞ்சத⁴ர சின்ஹையனு காணுவர தோரு || 2

மூலவாஸனெயளிது³ காயவாஸனெ களெது³
மேலெ காருண்யனெலெயெம்பு³த³னு கண்டு³ |
நாலகெ³யிரத³ க³ண்டெ¹ நாத³த³லெயனு கேளி
ஸலெ ஸூர்யசந்த³ரரெடெ³ ஸுளித³வர தோரு || 3

அந்தரங்க³தொ³ளகெ³ அப்பஜ்யோதியனிட்டு
த³ந்தி எண்ட¹னு பிடி³து³ தரிது³பி³ஸுடு¹ |
அந்தர்யத³ ஸந்தத பே⁴ரிஸப்³த³வ கேளி
அந்தராத்மலிங்க³வ பூஜிபர தோரு || 4

பரப்³ரஹ்ம தன்னொளகெ³ பரிபூர்ணவாகி³ரலு
பரஞ்ஜ்யோதிலிங்க³வ ப³யஸி நோடு³ |
வர பா³ட³ ப³ங்காபுரத³ ஆதி³கேஸவன
குரிது திளியோ ஹளெகன்னட³த³ ஸொப³க³ || 5

பல்லவி:

இந்த உலகத்தின் உண்மையை அர்த்தம் செய்து கொண்டு
லிங்கத்தை பூஜை செய்பவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்?. (யாரும்
இல்லை என்பதே கருத்து). உண்மையான நிஷ்டையினால் நேம
ஆசரணைகளை செய்பவர்களை காட்டுவதற்கு ஸாத்தியமா?
(ஸாத்தியம் இல்லை என்பது கருத்து).

1. ஆத்ம தர்சனத்தினால் ப்ரஹ்மானந்தத்தின் அம்ருத கும்பத்தை அடைந்து, நீதி மார்க்கத்தில் நடந்து, ஜீவ ஜட தேவ பேதங்களை விட்டு, லிங்க மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்தவர்களை காட்டுவாயாக.
2. ப்ராண, அபான, வ்யான, உதான, ஸமான என்னும் பஞ்சவித ப்ராணங்களின் ஸஞ்சாரத்தை அறிந்து, பஞ்சாக்ஷரி என்னும் மந்த்ரத்தை ஜபித்து, பஞ்சபூதங்களால் ஸ்ருஷ்டியான இந்த ஜகத்தில் விஸ்வத்தின் மூல சைதன்யத்தை கண்டவர்களை காட்டுவாயாக.
3. ப்ரபஞ்சத்தின் ஸம்ஸாரிக பந்தனத்தை விட்டு ஒழித்து, தேகம் என்னும் மமகாரத்தை விட்டு, ஜகதாதி கர்த்தனின் நெலையை கண்டு, அனாஹத என்னும் நாத ஸுகத்தினால் துரிய (ஸன்யாஸ) நிலைக்கு சென்றவர்களை காட்டுவாயாக.
4. ஹ்ருதய மந்திரத்தில் பக்தி என்னும் தீபம் ஏற்றி, எட்டு விதமான மதங்களை கத்தரித்து விட்டு, ஆத்மானந்தத்தின் சுக சங்கீத நாதத்தை கேட்டவாறு, அந்தராத்ம லிங்கத்தை அர்ச்சிப்பவனை காட்டுவாயாக.
5. பரிபூர்ணான பரமாத்மனை உனக்குள் பார்க்க வேண்டுமெனில், பரஞ்ஜோதி ஸ்வரூபனான பகவந்தனை காண வேண்டுமெனில், ஆதிகேஸவனைக் குறித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது கஷ்டமான பழமையான விஷயமானாலும், மிகவும் அற்புதமான விஷயமாக இருக்கிறது.

19.

பசுதிய குருஹ ப³ல்லரு கேளிரி
மக்களிகெ³ வைரி மூஜக³தொ³ளகி³ல்ல || ப

ப³ண்ணப³ண்ணத³ பசுதி அத³கெ வெஜ்ஜக³ளுண்டு
கண்ணு முச்சலில்ல தெரெயலில்ல |
ஹுண்ணிமெ முந்தி³ன பெ³ளக³லி பா³ஹோது³
தண்ணென ஹொத்தலி தவககொ³ம்பு³வுது³ || 1

கெம்ப³ல்லின பசுதி கொம்பு³து³ ரஸக³ள
ஹம்ப³லமாள்புது³ ஹருஷதி³ந்த³
தும்பி³வர்ணன தெத்தவெ நால்கு ரவெயெண்டு
ஜாம்ப³வரு மெச்சவரு ஜாணரிக³ளவல்ல || 2

உண்ட³ரு த³ணியது³ ஊரஸேரத³ பசுதி
மண்டெ³ய மேலெரடு³ கோ³ட³த³கெ¹ |
கு³ண்டி³கெ³யொளகெ³ மூலக³ளுண்டு த⁴ரெயொளு
க³ண்ட³ன நுங்கு³வுது³ க³ஜமுக²த³ பசுதி || 3

கி³ட³ட³மீஸெக³ளுண்டு க³ருட³ என்னபே³டி³
ஒட³ட³னப்பி பா³ஹோது³ வருஷகொம்மெ |
கு³ட³ட³தொ³ளிருவுது³ தொ³ரெக³ளிகஞ்ஜ³து³
ஹெட³ட³ரிக³ளவல்ல ஹேமவர்ணத³ பசுதி || 4

ஹக்கரிகெ¹ கரியந்தெ ஹரவு ரெக்கெக³ளுண்டு
ஒக்கலு மேலது³ ஒலித³வகெ³ |
தி³க்கினலி காகி³நெலெயாதி³கேஸவன
முக்கண்ணனவதார ஹனுமந்த ப³ல்ல || 5

பல்லவி:

இது ஓம்கார ஸ்வரூபத்தின் ஞான என்னும் பசுதி. ஆனால்,
ப்ரபஞ்சத்தின் மக்களே இதிலிருந்து விலகியிருப்பதால், தன்
மக்களுக்கு வைரி எனப்படுகிறது. (குருஹ = குறியீடு,
அடையாளம்)

1. ஞானம் பற்பல கிளைகளாக பரந்து விரிந்திருப்பதால், இது பற்பல வண்ணங்களை கொண்டிருக்கிறது. இதனை உபாஸனை செய்பவர், பாதி மூடிய கண்களால் தியானம் செய்கிறார். ஆகையால், கண் மூடியும் இருப்பதில்லை. திறந்தும் இருப்பதில்லை. பெளர்ணமி வருகிறது என்னும்போது அதாவது, முதுமை நாட்களில் இது நினைவுக்கு வந்து, ஆர்வத்தை உண்டுபண்ணுகிறது.
2. இந்த ஞானம் ரஜோ குணத்தினால் சேரும்போது, பற்பல சுக ஸௌலப்பங்களின் விருப்பத்தினால் சேர்கிறது. சதுர்விதமான புருஷார்த்தங்களையும் அஷ்டாங்க யோகங்களையும் வர்ணிக்கிறது. இதனை முன்னோர்கள் மிகவும் மெச்சுகின்றனர் என்றாலும், முழுமையாக இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது.
3. இதனைக் குறித்து எவ்வளவுதான் விவரித்தாலும் அது முடிவதில்லை. எவ்வளவு கூறினாலும் அது குறைவதில்லை. இது ஊரில் இருக்காமல், காட்டில் முனிவர்களின் ஆசிரமத்தில் இருக்கிறது. இதன் தலை மேல் இரு கோடுகள் இருக்கின்றன. (ஸம்ஸ்கிருத மற்றும் கன்னட ஓம்காரத்தின் லிபியில் இது ஸ்பஷ்டமாக தெரிகிறது). இதன் ஹ்ருதயத்தில் ஞானமூலம் இருக்கிறது. யானையின் தும்பிக்கை போலிருக்கும் இந்த பக்ஷி, தன் தலைவனையே அதாவது பகவந்தனையே தனக்குள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.
4. லிபி ரூபத்தில் இதனை பார்க்கும்போது அடர்ந்த மீசை இருக்கும்போது தெரிகிறது. இந்த வித்யாதி தேவதை, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை பூஜைக்காக வருகிறது, அதாவது, ஸரத் நவராத்திரியில் புத்தக ரூபத்தில் பூஜையை ஏற்றுக் கொள்கிறது. காட்டின் ரிஷிகளின் ஆசிரமத்தில் இருக்கும் இந்த ஓம்காரம், ராஜமஹாராஜர்களுக்கு பயப்படுவதில்லை. தங்கமய பாத்திரத்தில் இருக்கும் இந்த உபநிஷத் தத்வம், முட்டாள்களுக்கு அர்த்தமாவதில்லை.

5. அருகம்புல்லைப் போல இந்த ஞானம் அனேக சாஸ்த்ர விதங்களில் பரவியிருக்கிறது. ஒரு முறை அது கைவசம் ஆயிற்று என்றால், வீட்டில் குடியிருப்பவர்கள் போல மரியாதையாக நடக்கிறது. காகிநெலெ ஆதிகேஸுவனே, திக்கு என்னும் இந்த பராத்பர ஸத்யத்தை, ஞானாதி தேவதையான ருத்ரரூபி ஹனுமந்தன் அறிந்தவனாக இருக்கிறான்.

20.

பரமபுருஷ நீ நெல்லிகாயி || ப
ஸரஸியொளகெ³ கரி கூகி³ரெகாயி || அப

ஹரிது³ மாடி³த³ பாப நுக³கி³காயி
ஹரி நின்ன த⁴யான பா³ளெகாயி |
ஸருவ ஜீவரிசு³ணிஸியும்ப³த³னெகாயி
அரிஷட்வர்க்³க³ளொத³கி³லிகாயி || 1

க்ரூரவ்யாதி⁴க³ளெல்ல ஹீரெகாயி
கோ⁴ரது³ஷக்ருதக³ளு ஸோரெகாயி |
பா⁴ரதத³ கதெ² கர்ண துப்பிரெகாயி
வாரிஜாசுஷனெ க³தியெந்தி³ப்பெகாயி || 2

முரஹர நின்னவரு அவரெகாயி
கு³ரு கருணாமருத உணிஸெகாயி |
வரப⁴க்தவத்ஸலனெம்ப³ ஹெஸருகாயி
ஸிரியாதி³கேஸுவ நாம மெணிஸிகாயி || 3

குறிப்பு:

இது பகவந்தனில் என்னை காப்பாற்று என்று ப்ரார்த்தனை செய்யும் கீர்த்தனை. இங்கு காயி என்றால் காப்பாற்று என்று அர்த்தம். ஆனால் காயி என்பது பற்பல காய்களை (காய்கறி) அர்த்தம் சொல்வதாக கூறி, காவ்யங்களில் இருக்கும் அழகினை மிகவும் அற்புதமாக வெளியிட்டது மகிழ்ச்சியை தருகிறது.

பல்லவி:

பகவந்தனே நீ எங்கு இருக்கிறாய்?. என்னை காப்பாற்று (நீனெல்லி காயி).

அனுபல்லவி:

கஜேந்தரன் கூப்பிட்டபோது காப்பாற்றிய நீ, அப்படியே ஸம்ஸாரத்தில் விழுந்து கஷ்டப்படும் என்னை காப்பாற்று. (கூகலுகாயி = சோப்புக் காய்).

1. பாவங்கள் உள்ளே நுழையும்போது காப்பாற்று (நுக்கெ = முருங்கைக்காய்). உன் த்யானம் வாழ்க்கை முழுவதுமாக இருக்குமாறு காப்பாற்று (பாளை காய்). ஜீவிகளுக்கெல்லாம் லௌகிக பலன்களை கொடுத்து, அதனை உண்ணாமல் இருக்கும் நீ என்னை காப்பாற்று (உம்பதனெ = உண்ணாதவனே). அரிஷ்ட வர்க்கங்கள் என்னை சேரும்போது காப்பாற்று (இலிகாயி = பாகற்காய்).

2. நோய் நொடிகள் என்னை துன்புறுத்தாதவாறு காப்பாற்று (ஹீரெகாயி = பீர்க்கங்காய்). பயங்கர பாவங்கள் என்னைவிட்டு ஓடிப் போகுமாறு காப்பாற்று (ஸோரெகாயி = சுரைக்காய்). பாரதத்தின் கதை என் காதில் நிரம்பியிருக்குமாறு காப்பாற்று (துப்பிரெகாயி = நுரை பீர்க்கங்காய்). நீயே கதி என்று இருக்கிறேன், என்னை காப்பாற்று (இப்பெ = ஹிப்பெயாயி = இலுப்பை).

3. ஹரியே, உன்னை நம்பியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை காப்பாற்று (அவரெகாயி - அவரைக்காய்). குரு கருணியின் அமிர்தத்தை உண்ணச் செய்து காப்பாற்று (உணிஸெகாயி - புளியங்காய்). பக்தவத்ஸல என்னும் பெயரை காப்பாற்றிக் கொண்டு, என்னை காப்பாற்று (ஹெஸருகாயி). ஆதிகேஸவ என்னும் உன் நாமத்தை ஜெபிக்கிறேன். காப்பாற்று (நாம + எணிஸெ காயி).

21.

புல்லவத³னெ நில்லலாரெனெ | காமன ஸர தாகி³
தல்லணகொ³ளுதிஹெனெ || ப

ப³ல்லித மல்லரனெல்லர மடு³ஹித³
நல்லன தோரெனகெ³ || அப

மருக³த⁴ராரிய வைரி | பெக³லேரி ப³ருவந்த²
ஜகத³தி⁴பதியாத³ன |
அக³ஜியரஸன | நக³வ நெகபித³ன
ப³கெ³யிந்த³ப்பளிஸித³ன |
ஹக³லெ மோஹிஸித³ன | மக³னனுஜரொளு
ப³கெ³யகொ³ண்டி³ருவாதன |
மகு³வு தானாகி³ மா | வன மஸ்தகவன்னு
பகெ³த³ன தோரெனகெ³ || 1

அந்த⁴ந்ருபாலன | கந்த³ரனெல்லர
கொந்தை³வர பா⁴வன |
தந்தெ³கெ³ ஹிரிய | நெந்தெ³னிஸிகொண்டா³தன
வந்தி³ஸித³வரண்ணன |
அந்து³ஸபெ⁴யலி | பை³த³வன தவகதி³
கந்த⁴ர கடி³தா³தன |
ஸிந்து⁴மத²னதொ³ளு | ஜனிஸித³ க³ண்ட³ மு
குந்த³ன தோரெனகெ³ || 2

மங்க³ள ஜனனிய | ஹிங்க³தெ³ கத³து³ ஜ
லங்க³ளொளட³கி³ப்பன |
பெங்கொ³ண்டு³ போகி³ அவ | நங்க³வ ஸீளி வே
த³ங்க³ள தந்த³வன |
மங்க³ளமஹிம பு⁴ | ஜங்க³ஸயன நாரி
ப⁴ங்க³வ காய்த³வன |
ஹிங்க³தெ³ காகி³நெலெ | யாதி³கேஸவ நர
ஸிங்க³ன தோரெனகெ³ || 3

பல்லவி:

கமலமுகியே. நான் மன்மதனின் அம்புகளிலிருந்து தப்பிக்க முடியாதவளாக இருக்கிறேன். பயப்படுகிறேன்.

அனுபல்லவி:

அனேக ஸஸ்த்ர வித்யா நிபுணர்களை கொன்றவனான, எனக்கு பிடித்தவனை எனக்கு காட்டுவாயாக.

1. சந்த்ரனின் எதிரியான ராஹு, அதாவது ஸர்ப்பத்திற்கு எதிரியான கருடனின் மேல் ஏறி வரும் ஸ்ரீஹரியை, பார்வதிபதியான சிவனின் கைலாஸ பர்வதத்தை தூக்கிய ராவணனை கொன்ற ஸ்ரீராமசந்த்ரனை, குருடனான (பகலில் மோஹித்தவனான) த்ருதராஷ்டிரனின் மகனான துரியோதனனின் மற்றும் அவனின் சகோதரர்களையும் எதிரியாக கண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, பாலகனாகி தாய்மாமனான கம்ஸனையே கொன்றவனை எனக்கு காட்டுவாயாக.

2. த்ருதராஷ்டிரனின் மக்களை கொன்ற பஞ்சபாண்டவர்களின் பாவ' னான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, தசரதனுக்கு நல்ல நண்பனாக இருந்த ஜடாயுவிற்கு லக்ஷ்மணனின் அண்ணனான ஸ்ரீராமனை, ராஜஸூயத்தின் சபையில் திட்டிய வாக்கியங்களை கூறிய சிசுபாலனின் கழுத்தை கத்தரித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, ஸமுத்ர மதனத்தில் பிறந்த லக்ஷ்மி தேவியின் கணவனான நாராயணனை எனக்கு காட்டுவாயாக.

3. மங்களனின் தாயான பூதேவியை கவர்ந்த ஹிரண்யாக்ஷனை பாதாளத்தின் வரை துரத்திச் சென்று கொன்ற வராஹ ஸ்வாமியை, வேத சோரர்களை ஸம்ஹரித்த மத்ஸ்ய ரூபனை, மஹாமஹிமனான ஸேஷ சயனனை, த்ரௌபதியின் மானபங்கம் ஆகாதவாறு காப்பாற்றியவனை, காகிநெலெ ஆதிகேசவ ராயனான நரஹரியை எனக்கு காட்டுவாயாக.

22.

ப³யல ப³வி நீரிக³ஹொண்டா¹ளொப்³ப³ ப³லி
ஹரியோ ஹொளினீரிக³ஹொண்டா¹ளொப்³ப³ ப³லி || ப

காலிட்டு மொகிப்³யாட³ கையிட்டு ஹொரப்³யாட³
நீரில்லதெ³ முனிகெ³ ப³ரப்³யாட³ || 1

ஸத்தத்³து³ தரப்³யாட³ ஜீவத்³து³ கொலப்³யாட³
பா³டி³ல்லதெ³ மனிகி³ ப³ரப்³யாட³ || 2

காகி³நெலெ கனகதா³ஸ ஹாகித³ முண்டி³கி³
ப³ல்லந்த² ஒடெ³யரு ஒடெ³து³ ஹேளிரண்ண || 3

பல்லவி:

பயலபாவி என்றால் எல்லை இருப்பதான ப்ராபஞ்சிக வித்யையின் (உலகக் கல்வி) மூலம். ஹரியுவ ஹொளெ என்றால் காலம் என்னும் ப்ரவாஹம். லௌகிக ஞானத்தின் தாகமே, அந்த ப்ராபஞ்சிக வித்யை என்னும் நீரை இறைக்க புறப்பட்ட பெண். கால ப்ரவாஹம் என்னும் நீரை கொண்டு வருவதற்கு புறப்பட்ட பெண்ணே பாரமார்த்திக ஞானதாஹி.

1. ஞானத்தை சம்பாதிப்பவன் ஸ்ரத்தையாக பயிற்சி செய்ய வேண்டும். குருவை கௌரவத்துடன் வணங்க வேண்டும். இந்த வினயஸ்ரீலதையையே 'காலிட்டு மொகெயபேட' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு சம்பாதித்த ஞானம், என்றைக்கும் கர்வத்திற்கு காரணம் ஆகக்கூடாது. 'கையிட்டு ஹொரபேட' என்பது தலையில் இருக்கிறது என்னும் ஆணவத்தை காட்டக்கூடாது என்பதன் குறிப்பு. ஆனால், நீர் இல்லாமல் வீட்டுக்கு வரவேண்டாம் என்பது எப்படியாவது ஞானத்தை சம்பாதிக்கவே வேண்டும் என்னும் தவத்திற்கு குறியீடாகும்.

2. ஜன்மாந்தரங்களின் ப்ரயாணத்தின் கால ப்ரவாஹ என்னும் ஒளியினால், முற்பிறவிகளின் பாபலேப வேண்டாம் என்பதே, சென்றதை மறுபடி கொண்டு வரவேண்டாம் என்பதற்கான குறிப்பு. 'ஜீவத்து கொலபேட' என்றால், இந்த வாழ்க்கையை புறக்கணிக்க

வேண்டாம் என்பதன் அர்த்தம். இறந்தது மற்றும் இருப்பது என்பது சென்ற மற்றும் இந்த பிறவிகளின் குறிப்பு. ஆனால், கால என்னும் ஒளிக்கு இறங்கிய நீ ஞானம் இல்லாமல் வீட்டிற்கு வர்வேண்டாம் என்பது தேகத்தை காப்பாற்றிக் கொண்டு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதன் குறிப்பு. 'சரீரயாத்யம் கலு தர்மஸாதனம்' என்பது போல, இந்த ரக்த, மாம்ஸத்தின் இருப்பான தேகம், ஆத்யாத்ம ஸாதனைக்கு அவசியம் என்னும் குறிப்பு இங்கு இருக்கிறது.

3. காகிநெலெ கனகதாஸரின் இந்த முண்டிகையை படித்து, அதன் அர்த்தத்தை புரிந்து கொண்டு அறிஞர்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

23.

ப³ல்லவரு பேளிரெய் பா⁴வது³ப⁴யார்த்த² || ப

எல்லஜனரிகெ³ ஸுஸம்மதவாது³தீ³ நாம || அப

சித்தநக்ஷத்ரத³லி புட்டிதா³தன ஸொஸெ
ம்ருத்யுவெந்தெ³ணிஸி ஹொரடி³ஸிதா³தன |
உத்தராயணதே³வன மகளிக³ருபித³ன
ஹொத்துஹொக³து³ எனகெ³ தோரெ தரளாக்ஷி || 1

அத்த அண்ணன அக்³ரஜன கையிந்த³
ப³த்தலெக³ன கரெஸி ஒலிஸிகொண்ட³ன |
உத்த ஹொலதி³ வைத³ர்ப³ப⁴னஹன தங்கெ³ய கொண்டு³
முத்தெயிதெ³ மாடி³ மொம்மக³ன பட்³த³வன || 2

உரிய ஆஸர களெயெ நெரவனித்தாதன
த⁴ரெயொளகெ³ மூவரனு கெ³லிது³ |
பூ⁴ரிவார்த்தெய பட்³த³ ஆ மஹாமஹிமன
தோரெனகெ³ காகி³நெலெயாதி³கேஸவன || 3

பல்லவி:

இது இரு பொருள் தரும் வார்த்தைகளின் தொகுப்பு. சாதாரண அர்த்தத்தை விட்டு அபூர்வமான அர்த்தத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது கருத்து. அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வதான சிறப்பான அர்த்தத்தை அறிஞர்கள் கேட்பீர்களாக.

1. சித்த என்றால் மனதில் பிறந்த மன்மத (ப்ரத்யும்ன). அவனின் ஸொஸெ (மருமகள்) என்றால் அனிருத்தனின் மனைவியான உஷை. அவளின் பெயர் இருக்கும் இன்னொருவள் ஸூர்யோதயத்திற்கு முன்னர் காளராத்ரியின் (ம்ருத்யு) உடன் இருப்பவள். அந்த உஷையை துரத்துபவன் அருணன். அந்த அருணனுக்கு ஸ்வாமியான ஸூர்யனின் மகளான காளிந்தியை திருமணம் செய்தவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். அவனை எனக்கு காட்டுவாயாக.

2. கைலாச பர்வதத்தை தூக்கும்போது கை விரல்கள் நசுங்கியதால் அழுதவன் ராவணன். அவ்வாறு அழுது புலம்பியவனின் அண்ணனே குபேரன். இந்த குபேரனின் பக்தனுக்கு அருளியவனே திகம்பரனான சிவன். அந்த சிவனின் தேவாலத்திலிருந்து விதர்ப்ப ராஜன் ஆகவேண்டிய ருக்மியின் தங்கையான ருக்மிணியை கொண்டு போய் திருமணம் செய்து, பேரன் பேத்திகளை பெற்றெடுத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை எனக்கு காட்டு.

3. காண்டவ தஹனத்தில் அக்னியின் தாபத்தை பரிகரித்த ஸ்ரீஹரியை, த்ரிபுரா ஸூரர்களை ஸம்ஹரித்த மஹாமஹிமனான புத்தனை, காகிநெலெ ஆதிகேஸவனையும் எனக்கு காட்டுவாயாக.

24.

புல்லவரு பேளிரி லோகத்³ ஹத்³னு
புல்லபரனனு ரங்க³ பெத்த மஹிமெயனு || ப

க³ரியுண்டு¹ நோடி³த்³ரெ பக்ஷிகுல தானல்ல
த⁴ரெய பெ³ன்னலி பொத்து மடகி³கொண்டி³ஹுது³ |
ப³ரிகா³ல பா⁴ரத்³லி நடெ³யலொல்லது முந்தெ³
எரடு³ மெய்யொந்தா³கி³ கூடி³கொண்டி³ஹுது³ || 1

இளையல்லி ஒந்து³பத்³ க³க³னத்³லி ஒந்து³பத்³
குலவைரிக³ள கொந்து³ நலிதா³டு³திஹுது³ |
ஹூலதொளகெ³ ஜோட³க³லி திருகா³டு³திஹுது³ அது³
களதொ³ளேகம்பு³க³ள ஹரடி³கொண்டி³ஹுது³ || 2

ஜனிஸிதா³ ப³ளியல்லி தா லஜஜெதொ³ரெதி³ஹுது³
குணிதா³டு³திதெ³ ஹரிய தலெ துரக³வேரி |
கனகனொடெ³யனு காகி³நெலெயாதி³ கேஸவன
ஜனகெ நித்யவு ப்ரஸாத³வனு கொடுதிஹுது³ || 3

பல்லவி:

மன்மதனை பெற்ற பகவந்தனுக்கு அனைத்து உலகங்களையும்
காக்க வேண்டும் என்னும் விருப்பம். இந்த விருப்பத்தினாலேயே
அவன் பத்து அவதாரங்களை எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. இந்த
விதங்களை அறிஞர்கள் கேட்பீர்களாக.

1. இறக்கைகள் இருந்தாலும் பறவை எனப்பட்ட மத்ஸ்யாவதாரி.
மந்தர மலையை முதுகில் தாங்கிய கூர்மாவதாரி. பூமியை
கோரைப்பற்களால் தாங்கிப் பிடித்து, நடப்பதற்கு நிலம் இல்லாமல்
நின்ற வராஹாவதாரி. மனுஷ்ய தேகம் மற்றும் ஸிம்ஹ முகம்
இருக்கும் நரஸிம்ஹாவதாரி.

2. பூமி மற்றும் ஆகாஸத்திற்கு கால் வைத்து வ்யாபித்த
வாமனாவதாரி. குலவைரிகளான கூத்தரியர்களை கொன்ற
பரசுராமாவதாரி. மனைவியை இழந்து, காட்டில் திரிந்த
ராமாவதாரி. போர்க்களத்தில் பாணங்களை எதிர்த்தவாறு

(வேறொருவர் மூலம் போர் புரிய வைத்தவன்) ஸாரதியாக நின்ற கிருஷ்ணாவதாரி.

3. பிறந்த உடனேயே நிர்வாணமாக தரிபுராஸுரர்களின் மனைவிகளை எதிர்த்த பெளத்தாவதாரி. குதிரையின் மேல் ஏறி புறப்பட்ட ஹயவதன ரூபத்தின் பரதத்வமே ஆகியிருக்கும் கல்க்யாவதாரி. உலக மக்களுக்கு கருணாகடாக்ஷத்தை அளித்து, காப்பவனாக இருக்கும், கனகனின் ஸ்வாமியான, காகிநெலெ ஆதிசேஷவனே இவன்.

25.

ப³ல்லவரு பேளிரெய் ப³ஹுவித³த³ சதுரதெய
எல்லரிஞ³ ஸம்மதவு ஏகாந்தவல்ல || ப

கங்கணகெ¹ மொத³லேனு கார்யகி³ல கடெ³யேனு
ஸங்கரன ஹெம்மக³ன முக²த³ ஸிரியேனு |
பங்கஜகெ கு¹ருஹேனு பார்த்தி²வர தபவேனு
அங்கிதகெ¹ கு³ருதேனு அஜன கு³ணவேனு || 1

கலிக³ளிகெ³ கண்ணேனு காவனிருஹு³களேனு
லலனெயர ஒலிஸுவ லீலெ மத்தேனு |
நெலகெ ஸாக்ஷிக³ளேனு ந்யாயதா³ பரியேனு
ப³லவ நிலிஸுவதே³னு பா⁴க்³யவிது³ ஏனு || 2

ஸத்யக்கெ கு¹ருஹேனு ப்ருத்²விகெ கடெ³யேனு
சித்தவனு ஸௌௌதொ³ய்வ கபடதனவேனு |
மர்த்யதொ³ளு காகி³நெலெயாதி³சேஷவனங்க்⁴ரி
அர்த்தியிந்த³லி கூடி³து³த³கெ ப²லவேனு || 3

பல்லவி:

ஏகாந்த ஸுகம் அனைவருக்கும் சம்மதமே என்றாலும் அது அல்ல.
வேறு என்று தெரிந்தவர்கள் சொல்லுங்கள். பல விதங்களில்

வெளிப்படும் மனிதனின் ஆசையே அனைவருக்கும் தேவையானது.

1. ஆண் மற்றும் பெண்ணின் ஆசையே திருமணத்திற்கு (கங்கண பாக்ய) காரணம். அனைத்து இடங்களிலும் தன் புகழ் பரவ வேண்டும் என்னும் விருப்பம்கூட மனிதனின் முக்கிய விருப்பம். எந்த காரியத்திலும் தடை வரக்கூடாது என்பது இன்னொரு ஆசை. தாமரையை குறிக்கும் சுத்த ஞானம் கிடைக்க வேண்டும் என்பது இன்னொரு ஆசை. ராஜ மஹாராஜர்களைப் போல, செல்வம் சேர்க்க வேண்டும் என்பது மனிதனின் இன்னொரு பெரிய ஆசை. பெயர்களை பெறுவதாகட்டும், ப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டியின் மூல காரணமோ, ஆசையில்லாமல் வேறு எதுவும் இல்லை.
2. வீராதி வீரரும் போராடுவது வெல்ல வேண்டும் என்னும் ஆசையினாலேயே. காமனின் பிள்ளைகளான பெண்களோ, அவர்களை பெற வேண்டும் என்பதோ, மனித விருப்பமே ஆகும். பூமியை அடைவது, ந்யாயத்தை விரும்புவது, பராக்ரமத்தினால் போராடுவது, பாக்யங்களை பெறுவது என அனைத்தும் மனிதனின் ஆசையினாலேயே உண்டாகிறது.
3. பரமஸத்யமான பரப்ரஹ்மனை அறியும் ஞானமும், ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்னும் வைராக்யமும், மனதினை ஸ்ரீஹரியின் பால் இழுக்கும் பக்தியும் ஒரு ரீதியில் ஆசையின் ரூபமே ஆகிறது. இவ்வளவு ஏன்?. உலகத்தில் காகிநெலெ ஆதிகேஸவனின் பாத பத்மங்களை அடைய வேண்டும் என்னும் மோகத்தின் விருப்பமும் ஆசையே ஆகிறது.

26.

பா³ ரங்க³ என்ன மனகெ¹ | பா⁴வஜனய்யபா³ ரங்க³ என்ன மனகெ¹ || பபா⁴வமைது³ன பா³ரோ மாவபீ³க³ன அனுஜமாவன மட³திய மக³ள தங்கிய க³ண்ட³ || 1அத்தெ மைது³ன பா³ரோ அத்தெய மக³ள க³ண்ட³அத்திகெ³ மேல் அத்திகெ³ மக³ள க³ண்ட³ || 2அம்பு³தி⁴ஸயனனெ பா³ரோ ஆதி³முருதி ரங்க³கம்ப³வொடெ³து³ ப³ந்த³ ஆதி³கேஸவராய || 3

பல்லவி:

ஸ்ரீஹரியே, என் மனதிற்கு வந்துவிடு. மன்மதனின் தந்தையே, என் மனதிற்கு வா.

1. 'பாவ மைதுன பாரோ' : லக்ஷ்மிதேவி ப்ருகுவின் மகள். ப்ருகு ரிஷியின் மனைவி க்யாதி தேவிக்கு கபில முனி (விஷ்ணுரூப) சகோதரர். இவ்வாறு கபிலன், நாராயணனுக்கு மைத்துனன் ஆகிறான்.

'மாவ பீகன அனுஜ' : அத்தையான குந்தியின் கணவர் பாண்டுராஜன், கிருஷ்ணனுக்கு மாமா ஆகவேண்டும். அர்ஜுனனுக்கு ஸுபத்ரையை கொடுத்ததால், பாண்டு ராஜனுக்கு பலராமன் சம்பந்தி ஆகவேண்டும். இவ்வாறு மாமாவின் சம்பந்தியான பலராமனுக்கு கிருஷ்ணன் தம்பி ஆகிறான்.

'மாவன மடதிய மகள தங்கிய கண்ட' : மாமனாரான ஸமுத்ரராஜனின் (வருணனின்) மனைவி ரித்தி. ஸமுத்ரராஜனின் மூத்த மகள் ஜ்யேஷ்டா. சிறிய மகள் லக்ஷ்மி. இவ்வாறு மாமனாரான ஸமுத்ர ராஜனின் மகளான ஜ்யேஷ்டா தேவியின், தங்கையான லக்ஷ்மிக்கு ஸ்ரீஹரி கணவன் ஆகிறான்.

2. 'அத்தெமைதுன பாரோ' : ஸமுத்ரராஜனின் மனைவியான யமுனை, ஸ்ரீஹரிக்கு அத்தை. அவளின் தங்கையான காளிந்தியை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் திருமணம் செய்ததால், அத்தை யமுனா தேவிக்கு மைத்துனனும் (தங்கையின் கணவன்) ஆகிறான்.

'அத்தெய மகள கண்ட' : அத்தையான ராஜாதி தேவியின் மகளான மித்ரவிந்தையை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் திருமணம் செய்ததால், அத்தையின் மகளின் கணவன் ஆகிறான்.

'அத்திகெ மேல் அத்திகெ மகள கண்ட' : தாய் மாமன் வருஷபானுவின் மகள் ராதை, கிருஷ்ணனுக்கு அண்ணி ஆகவேண்டும். ராதையின் வல்லபன் ஆகையால், அண்ணியின் கணவன். அதன் பின், அண்ணியின் மகளுக்கும் கணவன். ஸூர்யன் வாமனனுக்கு அண்ணன் ஆகவேண்டும் (இருவரும் அதிதி தேவியின் மக்கள்). ஸூர்யனின் மனைவியான ஸஞ்ஞாதேவி, வாமனனுக்கு அண்ணி ஆகவேண்டும். அந்த ஸஞ்ஞாவின் மகளான காளிந்தியை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் திருமணம் செய்ததால், அண்ணியின் மகளின் கணவன் ஆகிறான்.

3. ஸமுத்ர ஸாயியான, ஆதிமூருதியான, கம்பத்திலிருந்து வெளி வந்த நரசிம்ஹ ரூபியான காகிநெலெ ஆதிகேசவனே, என் இதய மண்டபத்திற்கு வா.

27.

பி³த்தாக ஹோத³ல்லி பி³ட³தெ³ மளெஹாடெ³து³
 ஜத்திகெ³ தொய்து³ மிணிதொய்து³
 ஜத்திகெ³ தொய்து³ மிணிதொய்து³ உடி³யாக³
 பி³த்தபீ³ஜ தொய்து³ மொளகெவொடெ³து³ || ப

பி³த்தலில்ல பெ³ளெயலில்ல மொளது³த³த³ தெனெஹாய்து³
 மெத்தகெ³ ப³ந்த³ மேயாக¹
 மெத்தகெ³ ப³ந்த³ மேயாக¹ கி³ணிராம
 ஹத்திர நிந்த பெரகா³கி³ || 1

காகி³நெலெ கனகப்ப ஹாகி³த³ முண்டி³கெ³
 தூகு³த்த ஒட³சதி³த³த³ரெ
 தூகு³த்த ஒட³சதி³த³த³ரெ ஒ கெ³ணைய
 ஆதி³கேசவன பத³தா³ணெ || 2

பல்லவி:

மனித முயற்சி வீண் என்பது இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது. நிலத்தில் விவசாயி வேலையை துவக்கினாலும், அதற்கு பல தடைகள் வருகின்றன. பயிர் விளைவிக்கிறேன் என்று ஏரினை குறுக்கும் நெடுக்குமாக இழுத்தாலும், அது மழையினால் நாசமாகிவிடுகிறது. ஆனால், மனித முயற்சி இல்லாமலேயே காடு, மலைகளில் ஸ்வாபாவிகமாக (தானாக) விதையானது, முளை விட்டு ஸஹஜ ஸ்ருஷ்டி ஸாத்யமாகிறது.

1. ப்ரக்ருதி முயன்று, மழை வந்து, விதைக்காமலேயே போனாலும், முளை கண்ட விதை, முளைத்தே முளைக்கிறது. ப்ரக்ருதியில் இருக்கும் பற்பல பறவை, ப்ராணிகளுக்கு மேய்வதற்குத் தேவையான தினை விளைகிறது. இதுவே ஸ்ருஷ்டியின் செயல், ஆச்சரியம்.

2. கனகதாஸன் பாடிய இந்த முண்டிகையை நன்கு பார்த்து, அதனை புரிந்து கொள்ளலாம். புரிந்து கொள்ளவில்லையெனில், ஆதி³கேசவனின் பாதத்தின் ஆணை. (ஆதி³கேசவனின் பக்தியினால் இது கண்டிப்பாக சாத்தியம் என்பது இங்கு இருக்கும் நம்பிக்கை).

28.

பீ³ஜ மூரனு பி³த்தி ஸாஜபீ³ஜவ தோரி
 ராஜனிகெ³ பா¹லொந்து³ ராஜயக்கெ எரடு³ || ப

பீ³ஜ கரித³கெ காலு பீ³ஜ பி³ளித³கெ மொரெ
 பீ³ஜ மத்தொந்த³க்கெ ஹதினெண்டு கண்ணு
 ரஞ்ஜகத³ பே¹ரிகெ³ ராக³ முவத்தெரடு³
 குஞ்ஜரத³ க³மனெ கோவித³ன அரஸி || 1

ஐது³மாதின மேலெ வைதி³கரெம்ப³வரு
 ஐது³தி³விகெ³ கா³ளி பீ³ஸலெந்து³
 பூ³தி³ஹாரித³ மண்ணமேலெ முத்³தெ³ய கலஸி
 ஆத்³லோலரு பேளி ஈ ஸொப³கு³பெ³ட³க³ || 2

எரடு³நந்தி³ய ஹூடி³ க³ருட³ஹொலவனு உத்து
 ஹரகி³ முச்சித³ கோலநரிதெ³னெந்து³
 ஹரிய தா³ஸர கனக ஹாகிதி³ முண்டி³கெ³ய
 ஸிரியாதி³ கேஸவன பத³தா³ணெ பேளி || 3

பல்லவி:

ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் என்னும் த்ரிகுணங்களே மூன்று விதைகள். இவற்றில் ஸத்வ குணமே ஸஹஜமானது. அதையே அனுசரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அது ஆத்ம குணமாக இருந்து, தேகத்தை ரஜோகுணம் மற்றும் தமோ குணங்கள் சுற்றியிருக்கின்றன (ராஜ்ய என்றால் தேகம். அதில் இருக்கும் ராஜனே ஆத்மா).

1. தமோ குண என்னும் கருப்பு விதையின் நடை மற்றும் ஸத்வ குண என்னும் வெள்ளை விதையின் நுடியினால், சேர்ந்து விளையும் விதைக்கு ரஜோ குணமே ப்ரதானமாக இருக்கிறது. 10 இந்த்ரியங்கள், பஞ்ச ப்ராணங்கள், மனோபுத்தி அஹங்கார என்னும் 18 அங்கங்கள், அதற்கு இருக்கும் பற்பல விதமான ராகங்களால் அழகு என்று நினைக்க வைக்கிறது. தோலினால் ஆன பேரி என்னும் இந்த தேகத்திற்கு மதகஜ கமனெயான மனைவியே முதலான பல (த்வாத்ரிம்ஸத் ராகலாலிதம்) இணைப்புகள் இருக்கின்றன (அன்பினால் இணைந்தவை) .

2. ப்ரஹ்மனால் பஞ்சபூதங்களின் ஸ்ருஷ்டி ஆகிறது. ஒவ்வொரு பூதமும் ஐந்து ஐந்தாக பஞ்சீகரணமாகின்றன. ஷப்த (பேச்சு), ஸ்பர்ஷ, ரூப, ரஸ, கந்தங்கள், ஆகாஸ, காற்று, நெருப்பு, நீர், மண் ஆகியவற்றால் ஸ்ருஷ்டி ஆகின்றன. இவ்வாறு ஸ்ருஷ்டியான பாஞ்ச பெளதிக சரீரத்தின் அழகினை என்னவென்று சொல்வது?.

3. சிவனின் வாகனம் நந்தி. விஷ்ணுவின் வாகனம் கருடன். சிவன் லயகாரி. விஷ்ணு பாலன கர்த்தன். அதாவது, ஜீவனம் என்பது இரு மரணங்களின் நடுவில் செய்யப்படும் விவசாயம். பவ என்னும் நிலத்தை, பயிரிட்டு அதில் விளைந்த கொம்பே இந்த ஜீவன். ஹரிதாஸர்களில் ஒருவரான இந்த கனகன் கூறிய இந்த முண்டிகெயின் அர்த்தத்தை ஆதிகேசவனின் ஆணையாக அறிந்தவர்கள் கேளுங்கள்.

29.

ப⁴வப⁴ய வினாஸ போ⁴ ப⁴க்தவிலாஸ போ⁴

பாபவினாஸ போ⁴ பா³ட³த³ ரங்க³ போ⁴ || ப

ஹரிய ஸுதனிகெ³ அப⁴யவித்தெ | ஹரிய மக³ன கொந்தெ³ |
ஹரியெனலு ஹரிருப தாளிதெ³ | ஹரியொளட³கி³தெ³ மத்தெ |
ஹரிய நுங்க³லு க³க³னவேரித³ | ஹரிகெ³ வரக³ளனித்தெ |
ஹரியனக்³ரஜகோடிதேஜன | ஹரியவத³னனெம்ப³ || 1

ஸிவன மக³ளொட³கூ³டி³ மத்தெ | ஸிவமக³ள மாவகி³த்தெ |
ஸிவன உபடளகளுகி கோ³குல | ஸிவன கரத³லி பொத்தெ |
ஸிவன த⁴னுவனு முரிது³ மத்தெ | ஸிவன தலையலி நிந்தெ³ |
ஸிவன போ⁴ஜனவாஹ பிதனிகெ³ | ஸிவன ப்ரதிப³லனவெம்ப³ || 2

கமலவனு ஈரடி³ய மாடி³தெ³ | கமல மொரெயிட³லந்து³ |
கமலத³லி ப்³ரஹ்மாண்ட³ தொரெதெ³ | கமலத⁴ர நீனெந்து³ |
கமல கத்³தொ³யத்³வன ஸதெ³து³ | கமல தந்த³வனெந்து³ |
கமலமுகி³யள காய்த³ காகி³நெலெ | விமலாதி³கேஸவனெம்ப³ || 3

பல்லவி:

ஸம்ஸாரத்தின் சங்கடங்களை பரிகரிக்கும், பக்தவத்ஸலனான, பாபஹரனான பாட³ த்தின் ஆதிகேசவனே.

1. ஸூர்யனின் (ஹரியின்) மகனான ஸூக்ரீவனுக்கு அபயத்தை அளித்தாய். இந்த்ரனின் (ஹரியின்) மகனான வாலியை

கொன்றாய். ப்ரஹ்லாதன் ஹரி நாம ஸ்மரணை செய்தபோது ந்ருஸிம்ஹ (ஹரி) ரூபத்தினால் வந்து காப்பாற்றினாய். ஸமுத்ரத்தில் (ஹரி) மீனாக நீந்தினாய். ஸூர்யனை விழுங்கும் விருப்பத்தினால் வானில் பாய்ந்த ஹனுமந்தனுக்கு வரங்களை அளித்தாய். வாமனனுக்கு (ஹரி) அண்ணனான ஸூர்யனின் கோடி கிரண தேஜஸ்ஸினால் ஒளிரும் ஹயவதனனே (ஹரியே).

2. ஸமுத்ரனின் (சிவ) மகளான லக்ஷ்மியை திருமணம் செய்தாய். பர்வத (சிவ) புத்ரியான யமுனையை மாமனரான வருணனுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்தாய். தேவேந்த்ரனின் (சிவ) தொந்தரவினால், கோவர்த்தன என்னும் பர்வதத்தை (சிவ) உன் சிறு விரலில் தூக்கினாய். சிவ தனுஸ்சினை மிதிலையில் முறித்து, காளிங்க (சிவ) ஸர்ப்பத்தின் மேல் நர்த்தனம் ஆடினாய். ஸர்ப்பனின் (சிவ) ஆகாரமான மயிலில் ஏறிய ஸ்கந்தனின் பிதனான சிவனுக்கு பரதத்வ ஸ்வரூபனாகி (சிவ) ஆகியிருக்கும் தேவனே.

3. பூமியை (கமல) இரு காலடிகளில் அளந்தாய். பூதேவி, முறையிட்டபோது அவளை காப்பாற்றினாய். வாயில் (கமல) தாய்க்கு ப்ரஹ்மாண்டத்தை காட்டினாய். மந்த்ராதிதரன் (கமல) என்று புரிய வைத்தாய். வேதத்தை (கமல) திருடிய தமாஸூரனை கொன்று ஓம்காரத்தை (கமல) திரும்பப் பெற்றாய். லக்ஷ்மிதேவியின் (கமல முகி) பதியான காகிநெலெ ஆதிகேசவனே.

30.

மர நுங்கு³வ பக்ஷி மனெயொளகெ³ ப³ந்தி³தெ³ | இ³த³ர
குருஹ பேளி குளிதித்³த³ ஜனரு || ப

ஒண்டெ¹கொம்பி³ன பக்ஷி ஒட³லொளகெ³ கருளில்ல
க³ண்ட¹லு முருண்டு¹ முகி³ல்லவு
குண்டமனுஜரந்தெ குளிதிஹுது³ மனெயொளகெ³
எண்டுஹத்தர அன்னவனு ப⁴க்ஷிஸுவுது³ || 1

நுடி³யத்தலும்பு³து³ நடு³னெத்தியலி பா³யி
 கடு³னாத³த³ கா³ன மாடு³த்தலிஹுது³
 அட³வியொளு ஹுட்டுவுது³ அக³லி எரடா³கு³வுது³
 ப³ட³தனவு ப³ந்தா³க³ ப³ஹள ரகூபிபுது³ || 2

கஞ்ஜலோசனெயர கரதி³ நலிதா³டு³வுது³
 எஞ்ஜல தினிஸுவுது³ முரு ஜக³க்கெ
 ரஞ்ஜிஸுவ மணிய எலிம்ஹாஸனத³ மேலிப்ப
 குஞ்ஜரவரதா³தி³கேஸவனே ப³ல்ல || 3

குறிப்பு: இது பழைய காலத்தில் அரிசி குத்தும் கல் (இயந்திரம்) பற்றிய பாடலாக இருக்கிறது. பெண்கள் இதில் அரிசி போட்டு, உமியை பிரிப்பார்கள். கீழே கல், அதில் அரிசியை போட்டு குத்துவதற்கு ஒரு மரத்தாலான உலக்கை இருக்கும்.

பல்லவி:

மரத்தினால் செய்த கோடலி ஒன்று இருக்கிறது. ஆகையால், அது மரத்தை விழுங்கும் பறவை. அது வீட்டிற்குள் வந்து அமர்ந்திருக்கிறது. மக்களுக்கு அதன் பரிச்சயம் இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

1. ஒரு கைப்பிடி இருப்பதால் அது ஒரே கொம்பு உள்ள பறவை. அதன் தேகத்தில் கருளு (உடலுக்குள் இருக்கும் பாகங்கள்) இல்லை. மேல் பாகத்தில் இரண்டு (மரப்பிடி & தானியம் போடும் ஓட்டைகள் இரண்டு) மற்றும் கீழ் பாகத்தில் ஒன்று (அரிசியை வெளியே எடுக்கும் இடம்) என மூன்று ரந்த்ரங்கள் இருப்பதால், இந்த பறவைக்கு மூன்று கழுத்துகள் உள்ளன. மூக்கு இல்லை. வீட்டை விட்டு வெளியே போகாமல் இருப்பதால், அது ஒரு முடவனைப் போல அமர்ந்தே இருக்கிறது. முஷ்டி நிரம்ப தானியத்தை தின்பதால் ஏராளமான அன்னத்தை அது உண்கிறது.

2. அது தானியத்தை உள்ளே வைத்துக் கொண்டு திரியும்போது (அரைபடும்போது) சத்தமாக பேசுகிறது. அதன் நெற்றியில் தானியத்தை போடுவதால் அதுவே வாய் எனப்படுகிறது. ஸுய்

என்று சத்தம் போடுவதால் பாட்டு பாடுவதைப் போல கேட்கிறது. காட்டில் இருந்த கல்லை இரண்டாக பிளந்து உதவி செய்தும், ஏழ்மை நிலையில் மாவு கொடுத்தும் உதவி செய்கிறது.

3. தாமரைக் கண்களைக் கொண்டவர்களின் கையில் இருந்தவாறு (பெண்கள் அரிசியை குத்துகின்றனர்), தின்ற எச்சில் மாவினை உலகிற்கு கொடுக்கிறது. பசியை போக்கும், அரிசி குத்தும் இயந்திரத்தின் இந்த உதவியை மணிமய பீடத்தின் மேல் நின்றிருக்கும் ஆதிகேசவ ஸ்வாமியே அறிவான்.

31.

மரெய்தெ³ நெனெ சின்மயன
ஹரி நாராயண அச்சுதன || ப

மக³ள தானெ மது³வெயாதன
மக³ள மக³ன மொம்மக³ன
மக³ள க³ண்ட³ன மேலெ மலகி³த³ ஜாணன
மக³ள மாவனிகெ³ மைது³னன || 1

தந்தெ³கெ³ தானெ தந்தெ³யாத³வன
தந்தெ³கெ³ தாயிய தந்த³வன
தந்தெ³கெ³ பூர்வதி³ தா புட்டிருவன
தந்தெ³கெ³ தந்தெ³கெ³ தந்தெ³யஹன || 2

ராமன ஸமரோத்³தா³மன ஸுகு³ணாபி⁴
ராமன ஸீதா நாயகன
காமன பெத்தன கமலத³ளாக்ஷன
ப்ரேமதி³ நெலெயாதி³கேஸவன || 3

பல்லவி:

சின்மய ஸ்வரூபனான ஸ்ரீஹரியை, நாராயணனை, அச்சுதனை மறக்காமல் நினைப்பாயாக.

1. 'மகள தானெ மதுவெயாதவன்' : ஸீதை, பூதேவியின் மகள். பூதேவி, பகவந்தனின் மனைவி ஆனதால், ஸ்ரீராமன், ஸீதையை திருமணம் செய்த காரணத்தால், மகளை திருமணம் செய்தவன்.

'மகள மகள மொம்மகன்' : ஸ்ரீஹரியின் கால்களிலிருந்து பிறந்தவள் கங்கை. ஆகையால், அவள் மகள். கங்கையில் மீனாக இருந்த அத்ரிகெ என்னும் அப்ஸரஸ் கங்கா புத்ரி ஆகிறாள். அத்ரிகையின் மகளான மத்ஸ்யகந்தியிடம் வேதவ்யாஸர் பிறந்தார் ஆகையால், கங்கைக்கு அவர் பேரன் ஆகிறார். இவ்வாறு ஸ்ரீஹரி, தன் மகளின் மகளின் பேரன் ஆகிறான்.

'மகள கண்டன மேலெ மலகித ஜாண்' : மகள் கங்கை. அவளின் கணவன் ஸமுத்ர ராஜன். ஸ்ரீஹரி ஸாகரஸாயியானதால் மகளின் கணவனின் மேல் படுத்திருப்பவன்.

'மகள மாவனிகெ மைதுனன்' : மகளான கங்கைக்கு நாராயணனின் தங்கையான பார்வதி, அத்தை ஆகிறாள். (யசோதையின் கர்ப்பத்தில் துர்க்கை பிறந்தாள் என்னும் காரணத்தாலும் கிருஷ்ணனுக்கு சகோதரி). இவ்வாறாக பார்வதிபதியான சிவன், கங்கைக்கு மாமனார் ஆகிறான். அந்த சிவனுக்கு தான் பேரன் ஆகிறான்.

2. 'தந்தெகெ தானெ தந்தெயாதவன்' : ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னர் விஷ்ணு மற்றும் ப்ரஹ்ம தேவரில் ஒரு பரம்பரை உருவாகி, ப்ரஹ்மனின் கர்ப்பத்தில் விஷ்ணு ப்ரவேசிக்கிறான். அங்கிருந்து வெளியே வந்தபின், விஷ்ணுவிற்கு அதோக்ஷஜ என்னும் பெயர் வருகிறது. பிறகு, ப்ரஹ்மன் விஷ்ணுவின் கர்ப்பத்தின் உள்ளே சென்று, நாபி கமலத்தில் பிறக்கிறான். இவ்வாறு ஸ்ரீஹரி ஒரு முறை தந்தையாக இருந்த ப்ரஹ்மனுக்கு மறுபடி தானே தந்தை ஆகிறான்.

'தந்தெகெ தாயிய தந்தவன்' : பரசுராமனாகி தந்தையான ஜமதக்னியின் ஆணைப்படி தாய் ரேணுகாவின் தலையை கத்தரிக்கிறான். பிறகு தந்தை அளித்த வரத்தினை பயன்படுத்தி

தாயினை காப்பாற்றுகிறான். இவ்வாறு தந்தைக்கு தாயை தந்தவன் ஆகிறான். (தந்தை தாய்களை ஒன்று சேர்த்தான் என்று அர்த்தம்).

‘தந்தெகெ பூர்வதி தா புட்டிருவன’ : கஷ்யப - அதிதியருக்கு பயோ வ்ரதத்தின் பலனாக வாமனனாக ஸ்ரீஹரி பிறக்கிறான். ஆனால், அதே தந்தை தாய்களுக்கு முன்னரே, ஸூர்யனாக பிறந்ததால், தந்தைக்கு முன்னர் பிறந்த மகன் ஆகிறான்.

‘தந்தெகெ தந்தெகெ தந்தெயஹன’ : கபில முனியாக பிறந்த ஸ்ரீஹரிக்கு கர்தம ப்ரஜாபதி, தந்தை. கர்தமனின் தந்தை ப்ரஹ்மன். ப்ரஹ்மனுக்கு ஸ்ரீஹரி தந்தை. இவ்வாறு ஸ்ரீஹரி, தன் தந்தையின் தந்தையின் தந்தை ஆகிறான்.

3. ஸ்ரீராமசந்த்ரன் ஸமரோத்தாமனும், லோகாபிராமனும் ஆகியிருக்கிறான். ஸீதாபதியான அவன் மன்மதனின் தந்தையான ஆதிகேசவனாகியிருக்கிறான்.

32.

முத்துக்³ளா ஹண்ணு காயாத³ பளிகின்னு
மத்தொந்து³ சோத்ய கேளி
சித்ரத³ ஹூவின ஹவள காயாகு³வ
அர்த்த²வ திளிது³ பேளி || 1

ஸுட்டபீ³ஜவ பி³த்தி பெ³ளெயபா³ரத³ காயி
பெ³ட்டதி³ ஸாரவனு
தொட்டு இல்லத³ ஹண்ணு முட்டிகொய்வனு ஒப்³ப³
ஹுட்டுப³ஞ்ஜெய மக³னு || 2

ஒணகி³த்³த³ மரனேரி ஹண்ணுகாயனு மக³னு
தணியதெ³ மெத்³தி³ளித³
ரணத³ல்லி தலெஹாய்து³ ருண்ட³வு பீ³ளலு
ஹெண்ணெத்³து³ குணிதா³டி³து || 3

கண்ணில்லாதனு கண்டு³ பி³டி³த³ ம்ருக³
 கையில்லதா³தனெச்ச
 மண்ணலி ஹொரளுவ காலில்லதா³தனு
 க³ண்யவில்லதெ³ பிடி³த³ || 4

எல்லரு கேளிரி கனக பேளித³ மாத
 ஸொல்லனு க்³ரஹிஸிகொள்ளி
 பெ³ள்ளிகண்ணினவரு திளியலாரத³ மாத
 பல்லாதி³கேஸவனு || 5

1. முக்தர்கள் தம் தேகத்தை விட்டு, ஸ்வாமியின் பாதங்களை சேர்ந்தனர். ஆனால் ஆச்சரியம் என்னவென்றால், ஸ்ருஷ்டிகர்தனின் கற்பனையினால் மறுபடி லோகத்தில் ஜீவிகள் பிறந்தனர்.
2. ஸம்ஸாரிக மயக்கத்தை இழந்துகொண்டு, ஜீவிகள் உன்னதமான ஸச்சிதானந்த ஸாரத்தை பெறுகின்றனர். இவ்வாறு, ப்ராபஞ்சிக ஸம்பந்தத்தை இழந்தபோது, ஆதி அந்த்யங்கள் இல்லாத அச்யுதன் அவர்களை தன்னிடம் இழுத்துக் கொள்கிறான்.
3. தேகத்தில் அனேக சுகங்களை அனுபவித்து, வயதான பிறகு அதனை ஜீவி விடுகிறான். ஜீவன என்னும் போராட்டத்தில் அபாரமான கஷ்டங்கள் வந்தபோதும், வீணான முயற்சியை ஜீவி விட்டதில்லை.
4. இந்தரியங்கள் இல்லாத பரமாத்மன், இந்த தேகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறான். தேகத்தில் ப்ராண வாயுவின் ஸஞ்சாரம் ஆகுமாறு செய்கிறான். ஸ்வதந்த்ர சக்தியில்லாத ஜீவி, இந்த பவ பந்தனத்தில் விழுந்து, கடைசியில் தன் உண்மையான வழியை பிடிக்கிறான்.
5. கனகர் கூறிய இந்த ஆத்யாத்மத்தின் வழியை அனைவரும் கேட்டு புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஐஹிக செல்வத்தையே நோக்கமாக

வைத்துக் கொண்டவர்களுக்கு, இந்த ஆமுஷ்மிக சிந்தனை புரிவதில்லை. ஆதிகேசவனுக்கு இது நன்றாக தெரிந்திருக்கிறது.

33.

முள்ளுமொனிய ம்யால மூரு கேரிய கட்டி
எரடு³ ஹோளு ஒந்து³ தும்ப³லெ இல்லா || 1

தும்ப³த³ கெரெகெ³ மேயாக¹ ப்ந்த³வு மூரு எம்மி
எரடு³ கொ³ட³டு³ ஒந்த³க்கெ கருவே இல்லா || 2

கருவில்லத³ விம்மிய கூடி³த³ர மூவரு ஹெண்மக்களு
இப்³ப³ரு ப்ஞ்ஜியரு ஒப்³ப³கெ³ ஹடெ³தெ³ இல்லா || 3

ஹடெ³யத³ ஹெண்ண கூடி³கொண்ட³ரு மூவரு கும்பா³ரு
இப்³ப³ரு சொஞ்சரு ஒப்³ப³கெ³ கையே இல்லா || 4

கையில்லத³ கும்பா³ர மாடி³த³ர மூரு மடி³கி
எரடு³ த³த³து³ ஒந்த³க்கெ தளவே இல்லா || 5

தளவில்லத³ மட³கிகி³ கொட்டார மூரு ரொக்க
எரடு³ நக¹லு ஒந்து³ ஸவகலாகி³த்த || 6

ஸவகலு ரொக்கதி³ந்த³ மாடி³த³ர மூரு கடு³ப³
எரடு³ குதி³யலில்ல ஒந்து³ பே³யலெ இல்லா || 7

பே³யத³ கடு³பி³கெ³ ப்ந்தா³ர மூவரு பீ³க³ரு
இப்³ப³ரு பொச்சரு ஒப்³ப³கெ³ ஹல்லே இல்லா || 8

ஹல்லில்லத³ பீ³க³னிகெ³ கொட்டார மூரு அட³கி
எரடு³ கோ³டு¹ ஒந்து³ ஸிடி³து³ காணையாய்து || 9

காணையாத³ அட³கிய ஹுடு³கலு ஹோக்³யார மூரு மந்தி³
இப்³ப³ரு ஒஞ்சோரி ஒப்பகெ³ கண்ணே இல்லா || 10

கண்ணில்லத³வன கரெயபே³கந்த¹ ஹோக்³யார மூரு மந்தி³
இப்³ப³ரு கு¹ண்ட¹ரு ஒப்பகெ³ காலே இல்லா || 11

காலில்லத³வன ஹொத்து தரபே³கந்த¹ ஹோக்³யார மூரு மந்தி³
இப்³ப³ரு லண்ட³ரு ஒப்³ப³ மொண்ட³னய்ய || 12

காகி³நெலெ கனகதா³ஸ ஹாகித³ முண்டி³கி³
இத³ திளித³வ ஜாண ஒடெ³து³ ஹேளத³வ கோண || 13

அர்த்தம்:

1. முள்ளுகொனெ என்றால், ஸூக்ஷ்மமாக இருக்கும் ஸ்வரூப தேகம். இது லிங்க தேகம், அனிருத்த தேக மற்றும் ஸ்தூலதேக என்று மூன்று விதம். இவற்றில் முதல் இரண்டும் தெரிவதில்லை. ஸாதனா சரீரம் எனப்படும் ஸ்தூல தேகம் மட்டும் தெரிகிறது. லிங்க தேகம், அனிருத்த தேகங்கள் ஸாதனையினால் நிரம்புவதில்லை. ஸ்தூல தேகத்தை ஸாதனையினால் நிரப்ப முடியும். இருந்தாலும், அது ஸாத்யமில்லை. இவ்வாறாக அது நிரம்பவே நிரம்பாத ஏரி.
2. ஸ்தூல தேகத்திற்கு பால்ய, யௌவன, மூப்பு என்று மூன்று நிலைகள் சுற்றியிருக்கின்றன. பால்யம் விளையாட்டிலும், மூப்பு அனாரோக்யத்தினாலும், பலன்களை கொடுக்காமல், மலட்டு எருமையைப் போல இருக்கிறது. யௌவனம் ஒன்றே பலன்களை கொடுப்பதற்கு ஸமர்த்தனாக இருந்தாலும், விஷய சுகங்களால் நிஷ்பலம் எனப்படுகிறது. ஆகையால், இது கரு கொடுக்காத எருமை.
3. இந்த யௌவன என்னும் எருமைக்கு ஸ்வபன், நித்ரை, விழிப்பு என்னும் மூன்று பெண்களின் தொடர்பு. அவற்றில், முதல் இரண்டும் மலடுகள். எந்த ஸாதனையும் ஸாத்யமாவதில்லை. விழிப்பு என்னும் மூன்றாம் பெண், விவேகத்தினால் எதையும் செய்யாமல் சும்மா இருக்கிறாள்.

4. இந்த விழிப்பிற்கு கணவன், மக்கள், செல்வம் என்னும் மூவர்கும்பாரர் (குயவன்) சேர்ந்து கொள்கிறார்கள். மனைவி (அல்லது கணவன்) மற்றும் மக்களுக்கு தர்மபுத்தியே இருப்பதில்லை. லௌகிக சுக மட்டும் அவர்களுடைய விருப்பம். ஆக, அவர்கள் கஞ்சர்கள். மூன்றாவதான செல்வத்தை ஞானத்திற்காக, தர்ம உபயோகத்திற்காக பயன்படுத்துவதாக இருந்தாலும் அதற்கு கை (மனம்) வருவதில்லை.

5. சேர்த்த இந்த செல்வமானது மூன்று பாணைகளில் இருக்கிறது. கஞ்சத்தனம் மற்றும் அதர்மங்களே - முதல் இரண்டு பாணைகள். இவற்றினால் எந்த ப்ரயோஜனமும் இல்லை. மூன்றாவதான தானம் என்னும் பாணை, நிரம்புவதே இல்லை.

6. தானம் இல்லாத பாணையில் ஸஞ்சித, ஆகாமி, ப்ராரப்த என்னும் மூன்று ரொக்கங்கள் உள்ளன. அவற்றில் முதல் இரண்டும் நிரர்த்தகங்கள் (அர்த்தம் இல்லாதவை). மூன்றாவதான ப்ராரப்தம் அழியக்கூடிய ரொக்கம் எனப்படுகிறது.

7. இந்த அழியக்கூடிய ப்ராரப்தத்தினால் த்ரிகுணங்கள் என்னும் மூன்று கடுபுகள் (கடுபு = ஒரு வகை இனிப்புப் பண்டம்) செய்யப்படுகின்றன. அவற்றில் ரஜோகுண மற்றும் தமோகுணங்கள் ஸாதனைக்கு காரணமாகாமல் வேகாமல் அமர்ந்திருக்கின்றன. ஸத்வ குணத்தினால் ஸாதனை ஸாத்யமாகியிருந்திருக்கும். ஆனால், அது ஸாதனை செய்யாமல், வேகாமல் இருக்கும் கடுபு போல இருக்கிறது.

8. ஸாதனை செய்யாமல் இருக்கும் ஸத்வ குண என்னும் கடுபை உண்ண மூவர்கள் சம்பந்திகள் வந்திருக்கின்றனர். அவரே அதீத, அனாகத மற்றும் வர்த்தமான (கடந்த, எதிர் & நிகழ் கால) என்னும் துக்கங்கள். முதல் இரண்டும் உண்ணாதவை. வர்த்தமானம் அதிக துக்கம் காரணமாக பல் இல்லாதவரைப் போல கடுபு தின்பதற்கு அஸமர்த்தர் ஆகியிருக்கின்றன.

9. இந்த வர்த்தமான என்னும் துக்கத்திற்கு ஸங்கட நிவாரணார்த்தமாக வேத சாஸ்த்ர புராணங்கள் என்னும் மூன்று சமையல் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. முதல் இரண்டும் கஷ்டமானவை. புராணமோ தூரமாகப் போய் காணாமல் போய்விட்டது.

10. இந்த புராணத்தை தேடுவதற்காக ப்ரஹ்ம சிவ விஷ்ணுகளே வருகின்றனர். ப்ரஹ்ம மற்றும் சிவன் அதனை தேடமுடியாமல் போயினர். விஷ்ணுவோ அதனை பார்ப்பதில்லை. (ஸ்ருஷ்டிக்கு முன் மற்றும் ப்ரளயத்திற்கு பிறகு புராணங்கள் இருப்பதில்லை. பாலனா கர்த்தனான பகவந்தனுக்கு அவற்றின் தேவை இருப்பதில்லை).

11. விஷ்ணுவை அழைத்து வருவதற்காக ஞான, வைராக்ய, பக்திகளே புறப்படுகின்றன. ஆனால், ஞான, வைராக்யங்கள் நடக்க முடியாமல் நொண்டுகின்றன. மூன்றாவதான பக்தியோ தாதாத்மயத்தின் (யதார்த்த / பேத ஜ்ஞான) குறைவினால் நடக்க முடியாமல் தவிக்கிறது.

12. காலே இல்லாத இந்த பக்தியை கொண்டு வருவதற்காக காய, வாக், மனஸ் ஆகியவை முயல்கின்றன. ஆனால், தேக மற்றும் வாக்குகளுக்கு தம் ஆணவத்தினால், பக்தியை வசப்படுத்த ஸாத்யம் ஆவதில்லை. மூன்றாவதான மனதிற்கு பிடிவாதத்தினால் பக்தியை கொண்டு வரமுடிவதில்லை. (பக்தி நிரம்பிய மனதிற்கு பரமாத்மன் தென்படுகிறான் என்பதே இந்த மொத்த கீர்த்தனையின் ஸாரம்).

13. கனகதாஸ கூறிய இந்த முண்டிகைகளை புரிந்து கொள்வது மிகவும் சிரமமான வேலை. அவற்றின் உள் அர்த்தங்களை அறிந்தவன் அறிஞனே ஆவான். தெரியாதவர்கள் எருமையே சரி.

34.

முவரேரித³ ப³ண்டி³ ஹொரெ நென்னது³
தே³வகீந்த³னனு தானொப்³ப³ ப³ல்ல || ப

ஆடி³ பொத்தவனொப்³ப³ நோடி³ திருகி³த³னொப்³ப³
ஓடா³டி³த³வனொப்³ப³ ஈ முவரு
ஆடி³த³கெ³ கிவியில்ல நோடி³த³ன மக³ பாபி
ஓடா³டி³த³வனொப்³ப³ ஓட³னய்ய || 1

மாயாகாரனு ஒப்³ப³ காய ப³ட³லிக³னொப்³ப³
காயகி³ரி³ பொத்தொப்³ப³ ஈ முவரு
மாயாகாரகெ³ ரூப காயப³ட³லிக³ செல்வ
காயகி³ரி பொத்தவனு கடுத⁴ர்மியு || 2

ஹரியு மாவன கொந்த³ ஹரிக³ளிய தானெந்த³
ஹரியு தன்னொளகெ³ தா ஹரியொளகெ³ இப்ப
ஹரிய ரூபவ தாளி இருளு தை³த்யன கொந்த³
ஸரித⁴ரனு காகி³நெலையாதி³ கேஸவராய || 3

பல்லவி:

இந்த தேகம் எனும் வண்டி பால்ய, வாலிப மற்றும் மூப்பு என்னும்
மூன்று நிலைகளை தரித்திருக்கிறது. இதனை பகவந்தனே
அறிவான்.

1. பால்ய என்பது அனேக ஆட்டங்களில் ஈடுபட்டிருப்பது. ஆக,
அவன் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் தாருண்ய (வாலிப)
என்பது அழகினை அனுபவிப்பதில் ஈடுபட்டிருப்பது. பார்த்து
சுற்றிக் கொண்டிருப்பது. வருத்தாப்ய என்னும் முதுமையோ
ஜீவன யாத்திரையில் ஓடிக் கொண்டிருப்பது. இவர்களில்
பாலகனுக்கு என்ன கூறினாலும் கேட்பதில்லை.
அர்த்தமாவதில்லை. வாலிபனுக்கு பாவத்தின் சிந்தனை
இருப்பதால் அவன் பாபி. முதியவனோ முன்னர் போதுமான
அளவிற்கு சுற்றித் திரிந்து இப்போது ஓடமுடியாமல் இருக்கிறான்.

2. பால்யத்தில் சிசு என்பது மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. தாருண்யத்தில் தேகம் எப்போதும் ஸம்பாத்யத்தில் ஈடுபட்டிருப்பது. முதுமையில் தோற்று, தேகம் என்னும் சுமையை தாங்கியிருக்கிறது. பால்ய, யௌவனங்களில் சுந்தர ரூபம் இருந்தால், முதுமையில் தோற்றுப் போய் ஜீவனம், தர்ம ஸ்ரத்தையினால் கூடியிருக்கிறது.

3. பாலகனாக இருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தன் மாமனான கம்சனை கொன்றான். தாருண்யத்தில் அவன் ஸூர்யபுத்ரியான காளிந்தியை திருமணம் செய்து அவனுக்கு மருமகன் ஆனான். விஷ்ணுவின் கண்ணாகி ஸூரியன் இருந்து, ஸூர்யனில் நாராயண ஸ்வரூபனாக இருந்தான். நரஸிம்ஹ ரூபத்தில் ஹிரண்யகசிபுவை கொன்ற இந்த ஸ்ரீஹரி காகிநெலெ ஆதிகேசவனே ஆகியிருக்கிறான்.

35.

மங்க³ளாரதிய பாடி³ரெ | மானினியரு
மங்க³ளாரதிய பாடி³ரெ || ப

அந்த⁴க¹ன்னுஜன கந்த³ன தந்தெ³ய
கொந்த³ன ஸிரத³லி நிந்த³வன |
சந்த³தி³ படை³த³ன நந்த³னெயள நல
விந்த³ த⁴ரிஸித³ முகுந்த³னிகெ³ || 1

ரத²வனட³ரி ஸுரபத²வனு திருகு³வன
ஸுதனிகெ³ ஸாபவனித்தவன |
க²தியனு தடை³த³ன ஸதிய ஜனனிஸுதன
ஸதியரனாளித³ சதுரனிகெ³ || 2

ஹரிய மக³ன ஸிரத¹ரித³ன தந்தெ³ய
ஹரிய மக³ன தம்மன பிதன
ப⁴ரதி³ பு⁴ஜிஸித³ன ஸிரத³லி நடி¹ஸித³
வரகாகி³நெலெயாதி³ கேஸவகெ³ || 3

பல்லவி:

சுமங்கலிகள் அனைவரும் சேருங்கள். மங்களாரதியின் பாடல்களை பாடுங்கள்.

1. குருடனான த்ருதராஷ்டிரனின் தம்பியான பாண்டுவின், மகனான யுதிஷ்டிரனின், தந்தையான யமனின், எதிரியான சிவனின், தலையில் இருக்கும் சந்திரனின், தந்தையான ஸமுத்ரனின், மகளான லக்ஷ்மியை இதயத்தில் தரித்த முகுந்தனுக்கு மங்களாரத்தி பாடுங்கள்.

2. ஆகாய மார்க்கத்தில் ரதாருடனாக செல்லும் ஸூர்யனின், மகனான கர்ணனுக்கு, சாபம் கொடுத்த பரசுராமனின், கோபத்தை தடுத்த ஸ்ரீராமனின், மனைவியான ஸீதையின், தாயான பூமியின், மகனான நரகாஸுரனின், சிறையில் இருந்த பெண்களை காப்பாற்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு மங்களாரத்தி பாடுங்கள்.

3. ஸூரியனின் மகனான கர்ணனின், தலையை கத்தரித்த அர்ஜுனனின், தந்தையான பாண்டுவின், மூத்த மகனான தர்மராஜனின், தம்பியான பீமஸேனரின், தந்தையான வாயுவை, ஆகாரமாக உண்ணும் காளிங்க ஸர்ப்பனின் தலை மேல் ஆடிய காகிநெல ஆதிகேசவனுக்கு மங்களாரத்தி பாடுங்கள்.

36.

மந்த்³ரத்⁴ர பாவன இந்தி³ரா ரமணன
கோ³விந்த்³ என்னிரோ || ப

நந்த்³ன கந்த்³ முகுந்தா³ப்தி³ஸயனன
கோ³விந்த்³ என்னிரோ || அப

கரளகந்த்⁴ரஸக²னனுஜன கொந்த்³ன | கோ³விந்த்³ என்னிரோ ||
ஸூரமுனியனுஜன பாத்³வ பிடி³த்³ன | கோ³விந்த்³ என்னிரோ ||
பரமவைஷ்ணவ கைலி தா³னபிடி³த்³ன | கோ³விந்த்³ என்னிரோ ||
உரக்³ன மக்³ள க்³ண்ட்³கெ³ ப்ராணவித்தன | கோ³விந்த்³ என்னிரோ
|| 1

ஸதிருக்மிணிய ராதெ³ய சும்பி³ஸிதா³தன | கோ³விந்த³ என்னிரோ |
 அதிஸயதி³ந்த³லி ஸதிருப தாள்த³ன | கோ³விந்த³ என்னிரோ ||
 பிதன மாதனு ஸிரதொ³ளகா³ந்து நடு³த³ன | கோ³விந்த³
 என்னிரோ ||
 மதிவந்தனாகி³ மாதெய ஸிரத¹ரித³ன | கோ³விந்த³ என்னிரோ || 2

கரெதரிஸித³ மாவனனு கொந்தா³தன | கோ³விந்த³ என்னிரோ ||
 த⁴ரெயனொய்த³ஸுரன காயவ களெத³ன | கோ³விந்த³ என்னிரோ ||
 ஈரேளுப⁴வனவ உத³ரதொ³ளிட்டுன | கோ³விந்த³ என்னிரோ ||
 மாரஜனக காகி³நெலெயாதி³கேஸவன | கோ³விந்த³ என்னிரோ || 3

பல்லவி:

மந்தர மலையை தாங்கிய லக்ஷ்மி காந்தனை கோவிந்தா என்று
 பஜனை செய்யுங்கள். நந்தகந்தனான பாற்கடலில்
 படுத்திருப்பவனான முகுந்தனை கோவிந்தா என்று பஜனை
 செய்யுங்கள்.

1. விஷகண்டனான சிவனின், மித்ரனான குபேரனின், தம்பியான
 ராவணனைக் கொன்ற ஸ்ரீராமன். நாரத முனியின் சகோதரனான
 ப்ருசுவின் பாதத்தை பிடித்த ஸ்ரீஹரி. வைஷ்ணவர்களில்
 சிறந்தவனான பலி சக்ரவர்த்தியிடமிருந்து தானம் பெற்ற
 வாமனன். ஸேஷகுமாரி சித்ராங்கதையைக் கண்ட அர்ஜுனனின்
 ப்ராணனை காப்பாற்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன். அவனையே கோவிந்தா
 என்று பஜனை செய்யுங்கள்.

2. ருக்மிணி ராதையரே முதலான மனைவிகளை தரித்தான்
 ஸ்ரீகிருஷ்ணன். அமிர்தத்தை பகிர்ந்தளிக்க தானே மோஹினி
 என்னும் ரூபத்தை தாங்கினான் ஸ்ரீஹரி. பித்ரு வாக்ய
 பரிபாலனத்திற்காக காட்டிற்கு புறப்பட்டான் ஸ்ரீராமன். தாயின்
 தலையையே கொய்தான் பரசுராமன். அவனையே கோவிந்தா
 என்று பஜனை செய்யுங்கள்.

3. வில் திருவிழாவிற்காக மதுராவிற்ரு தன்னை அழைத்த
 கம்ஸனையே கொன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணன். பூமியை கவர்ந்த

ஹிரண்யாக்ஷனை கொன்ற வராக ஸ்வாமி. 14 உலகங்களையே வயிற்றில் தரித்தவன் ஸ்ரீஹரி. மன்மதனின் தந்தையான காகிநெலெ ஆதிகேசவனே ஸ்ரீமன் நாராயணன். அவனையே கோவிந்தா என்று பஜனை செய்யுங்கள்.

37.

ரமணி கேளெலெ மோஹன ஸூபகாயன
அமரவந்தி³த ரவிஸதகோடிதேஜன
விமலசரித்ரதி³ மெரெவ ஸ்ரீகிருஷ்ணன
கமலவத³னெ நீ தோரெ || ப

பாயொளகி³ஹள க³ண்ட³ன நிஜ தம்மன
தாய பிதன மட³தி³ய த⁴ரிஸித³ன
ஸ்த்ரீயள ஸுதன கையலி ஸாபபடெ³த³ன
தா³யாதி³ய மக³ன |
ஸாயகவது³ தீவ்ரதி³ ப³ருதிரெ கண்டு³
மாயாபதி பூ⁴மியனெத்தி தன்னய
பீ³யக³ன தலெ காய்த³ந்த²
ராயன கரெது³ தோரெ || 1

நாலகெ³ எரட³ரவன பு⁴ஞ்ஜிஸுவன
மேலேரி ப³ஹன தந்தெ³யிஹ கி³ரியனு
லீலையிந்த³லி கித்தெத்தித³ தீ⁴ரன
காளெகத³லி கொந்த³ன |
லோலலோசனெய மாதெய புத்ரனனு³க³ன
மேலுஸக்திகெ³ உரவாந்து தன்னவரனு
பாலிஸித³ந்த² தா³தாரதே³வன
லோலெ நீ கரெது³ தோரெ || 2

உரியொளு ஜனிஸித³வன நிஜதங்கி³ய
ஸெரக³ பிடி³த³ க²ளனண்ணன தங்கி³ய
வரன தலெயனு கத்தரிஸித³ தீ⁴ரன
கு³ருவினொளுதி³ஸித³ன |

ஸரவ தப்பிஸி தன்ன தாஸர்கெ³ அனுதி³ன
 கரெது³ வரவனித்து மன்னிஸி ஸலஹுவ
 உரக³கி³ரிய வெங்கடாதி³கேஸவன
 கரதி³ நீ கரெது³ தாரெ || 3

பல்லவி:

கமல முகியே. மோஹனாங்கனும், ஸுரகணர்களால்
 வணங்கப்படுபவனும், ஸூர்ய கோடி ஸமப்ரபனும், விமல
 சரிதனும் ஆன ஸ்ரீகிருஷ்ணனை காட்டுவாயாக.

1. வாயில் நாக்கில் நிலைத்திருப்பவள் ஸாரதை. அவளின்
 கணவன் ப்ரஹ்ம தேவன். ப்ரஹ்ம தேவனுக்கு மன்மதன்
 சகோதரன் ஆகவேண்டும். மன்மதனின் தாயான லக்ஷ்மியின்,
 தந்தையான ஸமுத்ரனின், மனைவியான கங்கையை ஜடையில்
 தாங்கிய சிவனின், மனைவியான பார்வதியின், மகனான
 கணபதியின் கையால் சாபத்தை பெற்ற சந்த்ரனின், தாயாதியான
 ஸூர்யனின், மகனான கர்ணன் ப்ரயோகித்த ஸர்ப்பாஸ்த்ரம்
 வருவதைக் கண்டு நிலத்தை அழுத்தி, மிகவும் நண்பனான
 அர்ஜுனனை காப்பாற்றியவனான மஹிமனை அழைத்துக்
 கொண்டு வந்து காட்டுவாயாக.

2. பாம்பினை உண்ணும் மயிலை, வாகனமாக ஆக்கிக்
 கொண்டிருப்பவன் ஸுப்ரமண்ய. அவளின் தந்தையான சிவன்
 வசிக்கும் பர்வதம் கைலாயம். அதனை தூக்கியவன்
 ராவணாஸுரன். அவனைக் கொன்ற ஸ்ரீராமனின், மனைவியான
 ஸீதையின், தாயான பூமியின், மகனான நரகாஸுரனின், மகனான
 பகதத்தன் ப்ரயோகித்த வைஷ்ணவாஸ்த்ரத்திற்கு தன் இதயத்தை
 காட்டி அர்ஜுனனை காத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அழைத்துக் கொண்டு
 வந்து காட்டுவாயாக.

3. யஜ்ஞத்தில் பிறந்த த்ருஷ்டத்யும்னனின், தங்கையான
 த்ரௌபதியை, சிறை பிடித்து இழுத்த துச்சாதனனின், தங்கையான
 துஷ்ஷலையின், கணவனான ஜயத்ரதனின் தலையை கத்தரித்த
 அர்ஜுனனின், குருவான த்ரோணரின், மகனான அஸ்வத்தாமன்

ப்ரயோகித்த ப்ரஹ்மாஸ்தரத்திலிருந்து உத்தரையின் காப்பத்தை
காத்து, பக்தஸம்ரக்ஷகனான திருப்பதியின் ஸ்ரீனிவாஸன்
எனப்படும் ஆதிகேசவனை அழைத்துக் கொண்டு வந்து
காட்டுவாயாக.

38.

ராஜவத்³னெ ஸுரராஜன புரதொ³ளு
ராஜிஸுதிஹ குஜவ
ராஜீவமுகி²யெனிஸுவ ஸகி²கொ³லிதி³த்த
ராஜன தோரெனகெ³ || ப

நெத்தியிந்தி³ளித³ள ஹெத்தமக³ன மொம்ம
நெத்திதா³தன பிதன
துத்துமாடு³வன வைரியனேரி ஜக³வனு
ஸுத்து ப³ருதலிப்பன |
கத்தலெயொளு காதி³ அளித³ய்யன ஸிரவ
கத்தரிஸித³ தீ⁴ரன
ஸத்தமக³ன தந்தி³த்தவனனு எ
ந்மொத்திகெ³ கரெது³தாரெ || 1

வருஷவைத³ர பெஸரவன தாயனுஜன
த⁴ரிஸிதா³தன ஸக²ன
து⁴ரதொ³ளு தனகெ³ பெ³ம்ப்³லமாடி³கொண்டு³ பூ⁴
வரகெ³ தானொலித³வன |
ஸுரகி³ரியன ஸுத்தி ப³ஹன ஸுதன கைலி
ஹரஸி தா³னவ கொண்ட³ன
த⁴ரணிஜாதன ஸிரவரிது³ நாரியரனு
புரகெ³ தந்த³வன தோரெ || 2

ஹன்னெரட³னெய தாரெய பெஸராகெய
கன்னெயய்யன மனெய
தன்ன தா மரெமாடி³கொண்டி³ப்பனரஸிய
ப³ண்ணவ காயதி³ஹன |

பன்னக³ஸயன பே³லாபுரத³ரஸனு
 தன்ன நெனெவ ப⁴க்தன
 மன்னிஸி காயுவ சென்னாதி³கேஸவ ப்ர
 ஸன்னன தோரெனகெ³ || 3

பல்லவி:

தேவலோகத்தில் ஒளிரும் பாரிஜாதத்தின் மரத்தை
 ஸத்யபாமைக்காக த்வாரகைக்கு கொண்டு வந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை
 எனக்கு காட்டுவாயாக.

1. சிவனின் தலையிலிருந்து பூமிக்கு குதித்த கங்கையின், மகனான
 பீஷ்மனின், பேரனான தர்மராஜன், யக்ஷனின் கேள்விகளுக்கு
 சரியான பதில் அளித்து பீமனை காப்பாற்றினான். அந்த பீமனின்
 தந்தையான வாயுவை ஆகாரமாக ஆக்கிக் கொண்ட பாம்பின்,
 எதிரியான கருடனின், முதுகில் ஏறி சஞ்சரிக்கும் ஸ்ரீஹரியை
 எனக்கு காட்டுவாயாக. ஸுதர்சன சக்ரத்தினால் ஸூர்யன்
 மறைந்திருக்கும்போது இருட்டில் போராடி இறந்த ஜயத்ரதனின்,
 தந்தையான வருத்தக்ஷத்ரனின் தலையை பொடிப்பொடியாக்கிய
 அர்ஜுனனின், மகனான பப்ருவாஹனன் இறந்தபோது, அவனுக்கு
 ப்ராணனை அளித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை எனக்கு காட்டுவாயாக.

2. ஐந்தாம் ஸம்வத்ஸரத்தின் பெயர் ப்ரஜோத்பத்தி. அந்த
 பெயருள்ள ப்ரஹ்மனின், தாயான லக்ஷ்மியின், தம்பியான
 சந்த்ரனை தலை மேல் சூட்டிய சிவனின், நண்பனான அக்னியின்
 தாபத்தால் கஷ்டப்பட்ட மாஹிஷ்மதியின் அரசனான
 நீலத்வஜனுக்கு தரிசனம் அளித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை எனக்கு
 காட்டுவாயாக. மேரு பர்வதத்தை சுற்றும் ஸூரியனின் மகனான
 யமனின் கையால் தண்டத்தை பெற்றுக் கொண்ட பூ-புத்ர
 நரகாஸுரனை கொன்று, அவனின் சிறையில் இருந்த 16,000
 பெண்களை த்வாரகாபுரத்திற்கு அழைத்துச் சென்ற
 ஸ்ரீகிருஷ்ணனை எனக்கு காட்டுவாயாக.

3. 12வது நக்ஷத்திரம் உத்தரை. அவளின் தந்தையான விராட
 ராஜனின் வீட்டில் மாறுவேடத்தில் பாண்டவர்கள் இருந்தனர்.

அவர்களின் அரஸியான த்ரௌபதியின் மானத்தை காப்பாற்றிய
ஸேஷஸாயியான பேலூரின் சென்ன கேஸவ ஸ்வாமியை எனக்கு
காட்டுவாயாக.

39.

லடபட நா ஸடியாடு³வனல்ல
விட்டலன நாம மரெது³போதெ³னல்ல || ப

ஸேஷகி³ரிய மேலே ஸவுதெய பித்த
தே³வகி³ரிய மேலெ அவதாரவித்த
ஹாஸூரினொளகொ³ப³ப³ கும்பா³ர ஸத்த
கோ³கர்ணதொ³ளகொ³ப³ப³ பரதே³ஸி அத்த || 1

ஆ ஸமயதி³ மூரு ராயர கண்டெ³
குப்ப³ஸதொட்ட கோளிய கண்டெ³
பெ³ள்ளக்கி பெ³ரணிய மாள்புத³ கண்டெ³
நரெஸுளெ கெய்வுத³ கண்ணாரெ கண்டெ³ || 2

நுஸியொந்து³ ரொட்டிய ஸுடு³வுத³ கண்டெ³
ஆடொ³ந்து³ மத்தளெ ப³டி³வுத³ கண்டெ³
கப்பெ தத்தை எந்து³ குணிவுத³ கண்டெ³
பட³தாதி³கேஸவன கண்ணாரெ கண்டெ³ || 3

பல்லவி:

நான் சும்மா பொய் சொல்வதில்லை. ஸ்ரீஹரியின் நாமத்தை
மறந்து விட்டிருப்பவனல்ல.

1. வெள்ளரிக்காய் என்பது தாகத்தை குறைப்பது. ப்ராபஞ்சிக
தாகத்தை நிவாரிப்பதான பக்தியை திருப்பதியின் மேல்
பார்க்கலாம். பகவந்தன் ஸ்ரீனிவாஸனாக அங்கு அவதரித்தபின்,
அது ஸாத்யமாயிற்று. இத்தகைய ஹரிநாமத்தை பார்த்தவாறு
கோரகும்பார என்னும் பக்தன் முக்தியை பெற்றான்.
கோகர்ணத்தில் இருக்கும் ருத்ரதேவனும் (ருத்ர என்றால் அழ

வைப்பவன் என்று ஸப்தார்த்தம்). ஸ்ரீராம நாம பாராயண செய்தவாறு இருக்கிறார். இத்தகைய ஹரி நாமத்தை நான் மறந்தவனல்ல.

2. பக்தி யோகம், கர்ம யோகம், ஞான யோகங்களே இந்த மூன்று ராமர்கள். ஞானமோ ஒரு மனத்துடன் காலத்தை தெரிந்திருக்கும் கோழியைப் போல இருக்கிறது. அது குப்பஸ (ரவிக்கை) தரித்திருக்கிறது என்றால், தன் தேகத்தை வெளிப்படுத்தாமல், முக்காடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம். இன்னும் பரிசுத்தமான பக்தியே கொக்கு. அது கால்களை தட்டியவாறு அதாவது தாளம் போட்டவாறு பகவந்தனின் பஜனை செய்கிறது. மூன்றாவதான கர்ம யோகமே சதுப்பு நிலத்தில் வளர்ந்த மரம். அது தன்னுடையதே ஆன கடமையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

3. அஹங்காரம் என்னும் கர்வத்தை விட்டதால், தான் சிறியவர்களை விட சிறியவன் என்னும் சிந்தனை வளர்வதே 'நுஸிவுது' என்கிறார்கள். ஆத்மாவானது தேகத்தை வெல்வதே (தயார் செய்வதே) ரொட்டி சுடும் செயல் ஆகும். ப்ரபஞ்சத்தின் அனைத்து விஷய சுகங்களையும் அனுபவித்து, இப்போது பகவத் த்யானத்தில் மூழ்கியிருப்பதே ஆடு, மத்தளத்தை வாசிக்கும் செயல். கிணற்றுத் தவளையாக இருந்த ஜீவனுக்கு இப்போது ஞானம் உதயமாகி, ஸத்யத்தின் ஸாக்ஷாத்காரம் ஆகியிருப்பதே, தவளை 'தத், தை' என்று குதிப்பதற்கு சமம். இவ்வாறு, பக்தி ஞான கர்ம யோகங்களின் ஸாதனையினால் படதாதி கேசவன் தன்னை காட்டிக் கொள்கிறான்.

40.

வனஜாகூதியர மனதி³ஷ்டார்த்த²வீவன ஸ்ரீகிருஷ்ண என்னிரோ
மனுமுனிஜனரனு அனுதி³ன பொரெவன ஸ்ரீகிருஷ்ண என்னிரோ |ப

பண்ணகொய்த³னனுஜகெ³ ஸஹாயனாத³ன
ஸண்ணஸ்ரெய நல்வெண்ணுருபாத³ன
அண்ணன வைரிய மக³ன கொந்தா²தன
பண்ணிஸலரியெ நானிவன மஹிமெய || 1

முத்தய்யனிரெ மொம்மக³கெ³ பட்டக³ட்டித³ன
ஹெத்தவளிரெ தாய பே³ரெ பட்³தா³தன
மத்தேப⁴கா³மினிகா³கி³ வனவாஸபோத³ன
மத்தே ஹிரண்யகெ³ கம்ப³த³லி தோர்த³ன || 2

உகு³ருகொனெக³ளிந்த³ நக³வனெத்தித³ன
போ³க³ஸெக³ங்க³ள பா³லெயரனு தந்தா²தன
மக³ள க³ண்ட³ன ஸிரவன்னெ சேதிஸித³ன
ஸூகு³ணரன்ன காகி³நெலெயாதி³கேசவன || 3

பல்லவி:

பெங்களின் மனதின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுபவனை, மனு
முனிகளை எப்போதும் காப்பவனை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என்று
தியானம் செய்யுங்கள்.

1. பாண்டவர்கள் வனவாஸத்தில் இருந்தபோது, கண்வ
ஆஸ்ரமத்தில் பீமஸேனதேவர், நாவல் பழத்தை பறிக்கிறார்.
நாவல் பழத்தை பறித்த பீமஸேன தேவரின் தம்பியான
அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதியாகி உதவி செய்தவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.
ராதையின் வேடம் தரித்துக் கொண்டு சந்த்ராவளியின் வீட்டிற்குச்
சென்று அவளை மோகித்தவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். வாமனனின்
அண்ணனான இந்த்ரனுக்கு பலி, எதிரி ஆகிறான். பலியின்
மகனான பாணாஸுரனை வென்ற மஹாமஹிமனே
ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

2. கொள்ளுத் தாத்தாவான த்ருதராஷ்ட்ரன் இருக்கும்போதே, பேரனான பரீக்ஷித்திற்கு ஹஸ்தினாபுரத்தின் பட்டம் கட்டியவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். பெற்ற தாயான தேவகி இருக்கும்போதே, யசோதையை தாயாக பெற்றவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். மனைவியான ஸீதையை காட்டில் தேடியவாறு சென்ற ஸ்ரீராமனும் மற்றும் ஹிரண்யகசிபுவின் ஸம்ஹாரத்திற்காக கம்பத்திலிலிருந்து தோன்றிய நரசிம்ஹ ரூபனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனே.

3. சிறு விரல் நுனியினால் கோவர்த்தன கிரியை தூக்கியவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். அழகான மனைவியரை பெற்றவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு மகளான (பலராம புத்ரியான) கனகாங்கியின் கணவனான அபிமன்யுவை சக்ர வ்யூஹத்தின் போரில் கபடமாக கொல்லச் செய்தவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். இத்தகைய லீலாருபியான குணங்களைக் கொண்ட, காகிநெலெ ஆதிகேசவனே ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

41.

வாரிஜ^{மு}கி² வாரிஜா^{க்ஷி} வாரிஜ^{க்}ந்தி⁴

வாரிதி⁴யளியனனு |

ஓரந்தெ நீ போகி³ கரெதாரென்னய ப்ராணா

தா⁴ர கேசவமூர்த்திய || ப

ஜக³வைரியனு^{க்}னண்ணனய்யனாப்தகெ³

மிகெ³ ஹுட்டித³ன தம்மன |

நகெ³கெ³ ஸாபவனித்தவன வாஹவைரிய

ப¹கெ³ய பெ¹க³லனேர்த³ன |

ஜக³தொ³ளோகெ³த³ தாய மகு³ளெ பெத்தவனனெ

நகெ³ தோரித³ரெ நினகெ³

அக³ணிதாப⁴ரணவீவெனு அங்க³ஜாக³னிய

தக³ஹ பி³டி³ஸெ தருணி || 1

மிஹிரனந்த³னன தந்தெ³ய ப¹கெ³யன தம்ம

நஹிதன மனெவெஸர

மஹிமன க்ருதிகொ³டெ³யன ப³ண்டனனுஜன
 ஸஹிஸி தம்மன மித்ரன |
 குஹகதி³ ஸாபவடெ³த³ளு ப்ரஸ்தரவாகி³
 க³ஹனமத்⁴யதொ³ளிரலு
 த³ஹிஸி ஸாபவ த³னுஜர கொந்து³ கூதிதியொளு
 விஹரிஸுவன கரெதா¹ரெ || 2

ஸுரபே⁴த³ப்ரத²மதா³ஸிய பெஸரின வாஜி
 யரஸன நக²வைரிய
 மரெய மார்க்க³தி³ க³மிஸுவனாப்தன தாய
 த⁴ரிஸிதா³தன மித்ரன |
 பொரெய தெ³ஸெய தி³க்கரிய கோபதி³ ஸீள்த³
 நரஸியண்ணனனீகூண
 கரெதந்தெ³னகெ³ ஸகி² கூடி³ஸு ஸிரிகாகி³
 நெலெயாதி³கேசவன || 3

பல்லவி:

கமலமுகியே, கமலத்தைப் போன்ற கண்களை உடையவளே,
 கமல கந்தினியே, என் ப்ராணனுக்கு ஆதாரமாக இருக்கும்
 லக்ஷ்மிபதியான கேசவ ஸ்வாமியை நீ போய் அழைத்து வா.

1. தேவேந்த்ரனின் (நகவைரி) மகனான அர்ஜுனனின்,
 அண்ணனான பீமஸேன தேவரின், தந்தையான வாயுவின்,
 மித்ரனான வருணனின், மகனான வஸிஷ்டரின், தம்பியான
 (ஸமுத்ரஸம்பவ) சந்த்ரனின் சிரிப்புக்கு கோபம் வந்து சாபம்
 அளித்த கணபதியின், வாஹனமான எலியின், எதிரியான
 பாம்பின், எதிரியான பாம்பினில் ஏறிய ஸ்கந்தனின், தாயான
 கங்கையை, தன் கட்டைவிரலில் பிறக்கச் செய்த ஸ்ரீஹரியை
 எனக்கு காட்டி, என்னுடைய விரக அக்னியின் தொந்தரவினை
 பரிகரித்தால், உனக்கு எண்ணிக்கை இல்லாத அளவிற்கு
 ஆபரணங்களை நான் கொடுக்கிறேன்.

2. எமனின் (மிஹிர நந்தன) தந்தையான ஸூர்யனின், எதிரியான
 ராஹுவின், தம்பியான கருடனின் (ராஹுவின் தாய் ஸிம்ஹிகை

மற்றும் கருடனின் தாயான வினதை இருவரும் அக்கா தங்கை), எதிரியான பாம்பின், வீடான புற்றினை, தன் பெயராக ஆக்கிக் கொண்ட வால்மிகியின், க்ருதியான ராமாயணத்தின் ஸ்வாமியான ஸ்ரீராமனின், சேவகனான ஹனுமந்த தேவரின், தம்பியான பீமஸேன தேவரின், தம்பியான அர்ஜுனனின், நண்பனான தேவேந்திரனின் கெட்ட செயலால், கல் ஆகும் சாபத்தைப் பெற்ற அகலிகை, காட்டில் இருந்தாலும், அங்கு வந்து அவளின் சாபத்தை போக்கி, அசுரர்களை கொன்று, பூமியில் சுற்றித் திரிந்த ஸ்ரீராமசந்த்ரனை அழைத்து வா.

3. தேவதைகளில் முதல் தாஸியான வினதையின், மகனான வாகனங்களில் ஸ்ரேஷ்டனான வைனதேய கருடனின், எதிரியான ஸர்ப்பனின், குஹ்ய மார்க்கத்தின் நண்பனான குஹனின், தாயான கங்கையை தலையில் தாங்கிய சிவனின், நண்பனான குபேரனின் திசையில் (வடக்கில்) வந்த ஸுப்ரதீக யானையை கொண்டு போட்ட அர்ஜுனனின், அரஸியான த்ரௌபதியின் (அல்லது ஸுபத்ரேயின்) அண்ணனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, காகிநெலெ ஆதிகேசவனை, அழைத்துக் கொண்டு வந்து எனக்கு காட்டுவாயாக.

42.

ஸேஷஸயன நின்ன பா⁴க³வதர ஸஹ
வாஸதொ³ளிரிஸு கண்டெ³ய என்னனு || ப

பே³ஸரிஸதெ³ நின ஹ்ருத³யாப³ஜதொ³ளிகி³ஹ
தா³ஸரொளிரிஸு கண்டெ³ய என்னனு || அப

தந்தெ³யொட³லனு ஸீளிஸித³வரொளு தே³
வேந்த³ரன தலெகெ³ தந்த³வரொளு து⁴
ர்க³ந்த³ஹெண்ணிகெ³ சந்தனவ கம்பனித்தந்த²
பா³ந்த⁴வரொளிகி³ரிஸு கண்டெ³ய என்னனு || 1

தோயஜவெம்ப³ புஷ்பத³ பெஸரவரொளு

தாய் ஸொஸெகெ³ மக்களித்தவரொளு
ஆயதி³ த்³வாத்³ஸிவ்ரதத்³ ஸாதி⁴ஸித்³ந்த⁴
ராயரொளகி³ரிஸு கண்டெ³ய என்னனு || 2

கி³ளினாயிய பெஸினவரொளு முகி³ல
ஹொளெய் ஹொட்டெயலி புட்டித்³வரொளு
கெளதி³ய ஜரெது³ ஸ்ரீஹரிதி³ன கெ³த்³ந்த²
ஹளப³ரொளிரிஸு கண்டெ³ய என்னனு || 3

அங்க¹கெ¹ ரத்²வ நெ³ஸித்³வரொளு நி:
ஸங்கத்⁴ம்மவ கெ³த்³த்³ ஹிரியரொளு
லங்கெய அனுதி³ன ஸ்தி²ரராஜ்யவாளித்³
கிங்கரொளிரிஸு கண்டெ³ய என்னனு || 4

காடிகெ³ காஸு காணத்³வரு ராயர பங்க்தி
யூட ப³யஸித்³ந்தெ நா பே³டி³தெ³
நாடகத்⁴ர காகி³நெலெயாதி³ கேசவ நி
ந்நாடதொ³ளிரிஸு கண்டெ³ய என்னனு || 5

பல்லவி:

ஸ்ரீஹரியே, உன் பக்த ஜனர்களின் ஸஹவாஸத்தில் என்னை
வைத்துக் கொள்.

அனுபல்லவி:

ஆயாசம் கொள்ளாமல் உன் அந்தரங்கத்தில் இருக்கும்
தாஸர்களின் நடுவே என்னையும் வைத்துக் கொள்வாயாக.

1. ஹிரண்யகசிபுவை கொல்லச் செய்தவன் ப்ரகலாதன்.
அதேபோல, அசுரர்களிடம் குறை கூறி, அவர்கள் தேவலோகத்தை
படை எடுக்குமாறு செய்து, இந்த்ரனுக்கு தொந்தரவு கொடுத்தவர்
நாரதமுனி. மத்ஸ்யகந்தியின் தேகத்திற்கு நறுமணத்தின் வரம்
அளித்தவர் பராசரர். இந்த மஹானுபாவர்களுடன் என்னை
வைத்துக் கொள்.

2. விட்டலனையே செங்கல் மேல் நிற்குமாறு சொன்னவன் புண்டரீக. தாயான ஸத்யவதியின் மருமகள்களான அம்பிகை, அம்பாலிகையர்களை நியோகத்தினால் கூடி, புத்ர பாக்கியத்தை அளித்தவர் வேதவ்யாஸர். த்வாதசி விரதத்தை பின்பற்றியவன் விஷ்ணு பக்தனான அம்பரீஷன். இந்த புண்யாத்மர்களுடன் என்னையும் வைத்துக் கொள்.

3. வ்யாஸ புத்ரரான சுகமுனி மற்றும் நாயின் பெயர் உள்ளவர் ஸௌனக முனிவர். ஆகாயத்திலிருந்து வந்தவரான கங்கையின் மகன் பீஷ்மாசார்யர். மனைவியான மோஹினியை திட்டி ஏகாதசியை செய்தவர் ருக்மாங்கத என்னும் ராஜன். இந்த வைஷ்ணவர்களில் சிறந்தவர்களுடன் என்னை வைத்துக் கொள்.

4. குருகேஷத்ரத்தில் நடந்த மஹாபாரத யுத்தத்திற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே சாரதியாக வைத்துக் கொண்டவன் அர்ஜுனன். யம தர்மனுடன் தர்ம அதர்ம விவாதம் செய்து, தர்மத்தை தாங்கிப் பிடித்தவர் யுதிஷ்டிரர். சிரஞ்சீவி பட்டத்தை பெற்று இலங்கையை ஆள்பவர் விபீஷணன். இந்த பக்தி ஸ்ரேஷ்டர்களுடன் என்னையும் வைத்துக் கொள்.

5. கஞ்சி குடிக்கக்கூட வழியில்லாதவன், அரசர் நடத்தும் ம்ருஷ்டான்ன விருந்தின் பந்தியில் அமர விரும்புவதைப் போல, இந்த என்னுடைய வேண்டுதல்கள் உள்ளன. ஆனாலும், லீலா நாடகங்களை ஆடும் காகிநெலெ ஆதிகேசவ ஸ்வாமியே. உன் ஆட்டத்தில் என்னையும் சேர்த்துக் கொள்வாயாக.

43.

ஸ்ரீராம என்னிரோ மூஜக³த³வரெல்ல
ஈரேளு பு⁴வன தன்னுத³ரதொ³ளிட்டுன || ப

மனஸிஜாரிய மாவனனுஜன பொத்தன
அனிமிஷரந்த³தி³ வனவாஸபோத³ன
க⁴னகோட³கொனெயிந்த³ த⁴ரணிய தாள்த³ன
தி³னகரனளிவிலி ப³கெ³ய கெ³த³தா³தன || 1

க³ஜவனேரித³ன தந்தெ³ய தாயனளெத³ன
பு⁴ஜப³லதி³ந்த³ பூ⁴பாலர கெ³லித³ன
பு⁴ஜக³த⁴ரன கைய ஆயுத⁴முரித³ன
நிஜமுனிதனயன வனதி⁴யிம் தந்த³ன || 2

பெணன போ⁴ஜனமாடி³த³ர மனெபொக்கன
த்ருணகெ³ பா³யித்தன மேலேரி ப³ப்பன
அனுரேணுத்ருணதொ³ளு பரிபூர்ணனாத³ன
ப்ரணவகோ³சர காகி³நெலெயாதி³கேசவன || 3

பல்லவி:

மூன்று உலகங்களின் மக்கள் அனைவரும் ஸ்ரீராமனின் நாம
உச்சாரணையை செய்யுங்கள். 14 உலகங்களையும் தன் வயிற்றில்
தரித்த அந்த ஸ்ரீஹரியை நினையுங்கள்.

1. மீனாக தண்ணீரில் ஸஞ்சரித்தவனை, பரசிவனின் மாமனான
கைலாய பர்வதத்தின் தம்பியான மந்தரனை தரித்த கூர்மனை,
கோரைப் பற்களால் பூமியை தூக்கிய வராஹ அவதாரத்தை,
ஸந்த்யா காலத்தில் ஹிரண்ய கசிபுவைக் கொன்ற
நரஸிம்ஹனை ஸ்ரீராம என்று சொல்லுங்கள்.

2. ஸுப்ரதீக யானையில் ஏறி வந்த பகதத்தனின், தந்தையான
நரகாஸுரனின், தாயான பூமியை ஆண்ட வாமனனை,
கூத்தரியர்களை அழித்தவனான பரசுராமனை, நாக பூஷணனான
சிவனின் தனுஸ்ஸினை முறித்த தாஸரதியை, ஸாந்தீபனி

ரிஷியின் மகனை ஸமுத்ரத்திலிருந்து கொண்டு வந்த
மூகிருஷ்ணனை, மூராமா என்று சொல்லுங்கள்.

3. ஸவ-போஜனம் செய்யும் த்ரிபுராஸுரனின் வீட்டினை அடைந்த
புத்தனை, புல் தின்னும் குதிரையில் ஏறிய கல்கியை, அணுரேணு
த்ருணகாஷ்ட பரிபூர்ணனை, ஓம்கார ரூபனான காகிநெலெ
ஆதிகேசவனை மூராமா என்று சொல்லுங்கள்.

44.

ஸத்³ரவல்லவோ நிஜயோக³ | ஸச்சிதா³னந்த³
ஸத்³மலகு³ரு தி³க³ம்ப்³ரன ஸம்யோக³ || ப

அடி³யனம்ப்³ர மாடு³வனக¹ | அக்னி
கிடி³யெத்³து³ மேலண கொட³னுக்கத³னக |
ஒடனெரடொ³ந்தா³க³த³னக | அல்லி
ஒடகூ³டி³ அங்க³னெ நுடி³கே³ளத³னக || 1

நாடி³ஹலவு கட்டத³னக | ப்³ரஹ்ம
நாடி³யோள் பொக்கு முளுகா³ட³த³னக |
காடு³வ கபி ஸாயத³னக | ஸத்த
ஒடி³னொளகெ³ ரஸ தொட்டிக்கத³னக || 2

ஆதி³கும்ப்⁴வ காணத³னக | அல்லி
ஸாதி³ஸி பே⁴தி³ஸி ஸவியுண்ணத³னக |
பே⁴த³வு லயவாக³த³னக | பா³ட³
தா³தி³கேசவ நிம்ம நெலெகா³ணத³னக || 3

பல்லவி:

மாயாபாஸங்களை அறுத்துத் தள்ளிய, ஸச்சிதானந்த
ஸ்வரூபனான பகவந்தனை பார்ப்பது சுலபமல்ல.

1. மூலாதார சக்ரமே அடி. நெற்றியின் மேல் இருக்கும்
ஸஹஸ்ரார சக்ரமே வானம். இந்த இரண்டையும் ஒன்று
சேர்க்கும் குண்டலினி சக்தியின் ஜாக்ருதியே அடியை, வான்

ஆக்கும் செயல். அப்போது ப்ராணாக்னியின் தணலை தாங்கிக் கொண்டு எரிந்து, அமிர்த கலசம் பொங்கி வழிகிறது. ஸந்தேகம் என்னும் த்வந்த்வ பாவம் அழிந்து அனைத்தும் பகவந்தனின் சைதன்ய என்னும் அறிவு உண்டாகும்போது, ஓம்காரத்தின் நாதம் கேட்கிறது.

2. தேகத்தில் இருக்கும் 72,000 நாடிகளை நியந்த்ரணம் செய்து, சக்தியானது மேல் திசை நோக்கி பாய வேண்டும். அப்போது ப்ரஹ்ம நாடியில் அற்புதமான ஆனந்தம் உண்டாகிறது. ஆனால், ஒரு நொடியில் மனம் என்னும் குரங்கு நம்மை தொந்தரவு செய்கிறது. அதனை கட்டுப்படுத்தாமல் இருக்கும்வரை, நிரந்தரமான மகிழ்ச்சியானது ஆவதில்லை. தேகம் என்னும் பானையின் ஓடு, சின்மய ஆகவேண்டுமெனில், அதில் ஸச்சிதானந்த ரஸத்தின் ஸேகரம் (சேமிப்பு) ஆகவேண்டும்.

3. அந்த அமிர்த கும்பம், ஸஹஸ்ராரத்தில் இருக்கிறது. அதனை கண்டு, அதன் சுவையை உண்டு பகவந்தனின் தரிசனத்தை பெற்றபோது, நான், என்னுடையது என்னும் பேதம் நாசம் ஆகிறது. ஆதிகேசவனின் நெலையை அறிந்து, நாம் அவனின் தாஸர் என்னும் ஞானோதயம் ஆகாதவரை, யோக மார்க்கம் ஸூலபம் ஆவதில்லை.

45.

ஸஹஜவிது³ ஈ நுடி³யு ஸடெ¹ய மாதல்ல
மஹியொளகெ³ பேளுவெனு விஹிதவாக்யக³ள || ப

ஸ்ருதிஸாஸ்த்ர பௌராணக³ளனோதுவனெ ஸூத்ர
அதிதி²கா³த³ரிஸுவனெ அதிலுப³த⁴னு
ப்ரதிநித்ய ஸந்த³யான மாடு³வவனே பாபி
பதியாஜ்ஞெயிந்தி³ஹனெ பரமபாதகியு || 1

தா³னத⁴ர்மங்க³ளனு பி³டு³வனே த⁴ர்மாத்ம
மானாபி⁴மானவனு ஹிடி³த³வனெ யோகி³

ப்ராணிக்ள ஹிம்ஸெயனெ மாடு³வனெ ஸுஜ்ஞானி
ஞானிஸஜ்ஜனரன்னு காடு³வனே ஸத்புருஷ || 2

கெரெகட்டி பூதோ³ட ரசிஸுவவனே த்³ரோஹி
கு³ருதெ³ய்வ ஹிரியரனு ப³ய்யுவவ நிஷ்ட
ஸிரிகாகி³நெலெயாதி³ கேஸவன சரணவனு
நிருததி³ம் ஸ்மரிஸுவனெ அவிசாரிபுருஷ || 3

அதிதிகாதரிஸுவனெ அதிலுப்தனு : கஞ்சன் என்பவன் வெறும்
பணத்தை சேர்ப்பவன் அல்ல. புண்யலோபி என்றும் அர்த்தம்
சொல்லலாம். இவ்வாறு புண்யங்களை சேமிப்பவன் அதிதிகளை
மரியாதை செய்கிறான்.

ப்ரதிநித்ய ஸந்த்யான மாடுவவனே பாபி: 'ஸம்+த்யான' என்றால்
ஸம்பத்தின் (செல்வத்தின்) த்யானம். தினமும் ஸுகஸம்பத்தைக்
குறித்தே ஆலோசிப்பவன் பாபி எனப்படுகிறான்.

பதியாஜ்ஞெயிந்திஹௌ பரமபாதகி : தேக சுகத்திற்காக
கணவனுக்கு சேவை செய்து, பகவந்தனை மறந்து மானசிகமாக
பரபுருஷர்களை நினைப்பவன் பரம பாதகியே ஆகிறான்.

தானதர்மங்களனு பிடுவவனே தர்மாத்ம: பிடுவுது என்றால்
ஹரிஸமர்ப்பணை செய்வது. தான தர்மங்களை
கிருஷ்ணார்ப்பணம் விடுபவனே தர்மாத்மா எனப்படுகிறான்.

மானாபிமானவனு ஹிடிதவனெ யோகி: 'மான' என்றால்,
ப்ரமாணம். அதாவது நான்கு வேதங்கள். மானாபிமானி என்றால்
வேதங்களைப் பற்றி திடமான நம்பிக்கையை கொண்டிருப்பவன்.
அத்தகையவனே யோகி எனப்படுகிறான்.

ப்ராணிகளஹிம்ஸெயனு மாடுவனே ஸுஜ்ஞானி: 'ப்ராணிகளின்
அஹிம்ஸை' என்று இதனை படிக்க வேண்டும். அத்தகைய
அஹிம்ஸா விரதத்தை செய்பவனே ஸுஜ்ஞானி.

ஞானி ஸஜ்ஜனரன்னு காடுவனே ஸத்புருஷ:
ஸத்புருஷனானவன் ஞானத்தை பெறுபவனாக இருக்கிறான்.
ஆகவே அவன் எப்போதும் ஞானிகளை தொடர்ந்து சென்று
கேள்விகளைக் கேட்டு யதார்த்தத்தை அறியும் முயற்சியை
செய்கிறான். அத்தகையவன் உண்மையாகவே ஸஜ்ஜனன்
ஆகிறான்.

கெரெகட்டி பூதோட்ட ரசிஸுவனெ த்ரோஹி: ஏரிகளை தடுத்து,
தண்ணீர் பாயாதவாறு செய்து, தன் சுயநலத்திற்காக
தோட்டங்களை செய்து கொள்பவனே, த்ரோகி.

குருதெய்வ ஹிரியரனு பய்யுவனே நிஷ்ட: குருகளை,
ஸ்வாமியை, மூத்தவர்களை பக்தியுடன் மனதில் மூடி வைத்துக்
கொண்டு குரு பக்தனாக இருப்பவனே உண்மையான நிஷ்டை
உள்ளவன்.

நிருததலி ஸ்மரிஸுவனெ அவிசாரிபுருஷ: 'அக்ஷராணாம்
அகாரோஸ்மி' என்னும் கீதோபதேசம் போல, அகாரமே
பரப்ரம்ஹ. 'அ+விசாரி' என்றால் பரப்ரஹ்ம தத்வத்தைக் குறித்து
சிந்திப்பவன். ப்ராபஞ்சிக விசாரத்தைக் குறித்து ஆலோசிக்காமல்
இருப்பவன் என்றும் அறியலாம். இவ்வாறாக ஆதிகேசவனின்
பக்தனும் 'அவிசாரி' யாகவே இருக்கிறான்.

46.

ஸீதாபதி ரகு⁴நாத² நெம்பா³தனு

ஈதனேனெ ஸகி² ஈதனேனெ || ப

வ்யாஸன ஜனனிய வாஸருபதாள்த³னு

தே³ஸதொ³ளகெ³ ப³லு ஹொக³ருள்ளவனு

நாஸிகதொ³ளோர்வள பொத்து மெரெத³ மு

நீஸர ஸாபவ படு³த³ன கொந்த³னு || 1

ஆனெவாஹனபிதன தாயனளெத³வனு
 பா⁴னுஸுதகெ³ ஸாபவித்து ஜரெத³வனு
 கானனவாஸதி³ நிந்த³ளிகொ³டெ³ய நி
 தா⁴னஸரதியலி வாஸமாடி³த³வனு || 2

மூக்³ராம முரிது³ வாஜியனேரி மெரெத³னு
 ஸாக³ரஸுதெ¹யள மேலெ மோஹிஸித³வனு
 உக்³ரனஹோப³லப¹திராஜ கனககெ³
 பா⁴க்³யவனீவ காகி³நெலெயாதி³கேஸவனு || 3

பல்லவி:

ஸகியே. ஸீதா வல்லபனான ரகுராமன் என்பவன் இவனா?

1. வேதவ்யாஸனின் தாயான மத்ஸ்யகந்தி, மீனின் வயிற்றில் இருப்பவள். ஸ்ரீஹரி, அத்தகைய மீனின் ரூபத்தை தரித்த மத்ஸ்யாவதாரி. தன் தேகத்தில் ஓடு வைத்திருக்கும் கூர்மாவதாரி. மூக்கின் நுனியில் பூமியை தூக்கிப் பிடித்த வராஹாவதாரி. ஸனகாதி ரிஷிகளின் சாபத்திற்கு ஆளாகி பிறந்த ஹிரண்யகசிபுவை கொன்ற நரஸிம்ஹாவதாரி இவனா?
2. பகதத்தனின் தந்தையான நரகாஸுரனின், தாயான பூமியை அளந்த வராஹாவதாரி. கர்ணனுக்கு சாபம் அளித்த பரசுராமாவதாரி. வனவாஸத்தை அனுபவித்த ஸீதையின் கணவனான ஸ்ரீராமாவதாரி. ஸமுத்ரத்தின் நடுவில் தவாரகையில் வசிக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரி இவனா?
3. த்ரிபுராஸுரனை ஸம்ஹரித்த புத்தாவதாரி. குதிரையில் ஏறி வந்த கல்க்யாவதாரி. ஸமுத்ர ஸம்பவையான லக்ஷ்மியின் கணவனான நாராயணனோ? அஹோபலத்தின் நரஸிம்ஹனோ? கனகனுக்கு பாக்யத்தை அருளும் காகிநெலெ ஆதிகேசவனோ இவன்?.

47.

ஹரிமுகி² ஹரிவாணி ஹரிவேணி ஹரிணாக்ஷி
 ஹரிமத்⁴யெ ஹரிக³மனெ
 ஹரிய நந்த³னஸக²னெனிப அஹோப³லத³
 ஹரிய நீ தந்து³தோரெ || ப

எரவின தலெயவனண்ணன அய்யன
 பரமஸகி²ய ஸுதன
 ஹிரியண்ணனய்யன மொம்மன மாவன
 ஸரிகட்டிஹன ஹகெ³ய |
 கு³ருவின ஸதிய ஸேர்த³ன முந்தெ³ பா³ஹன
 கி¹ரியமக³ன ராணிய
 து³ருளதனதி³ ஸௌகொண்ட³ன கொந்த³ன
 தரளெ நீ தந்து³தோரெ || 1

ஸோமன ஜனகன ஸதிய த⁴ரிஸித³ன
 ரோமகோடியொளிட்டன
 [ப்ரேமத³ ஜனகன ஸதிய க⁴ர்ப்பதி³ தன்ன
 பீ⁴மதேஜவனிட்டன |
 ராமணியக புரதொ³ளகி³ப்ப மித்ரன
 நேமனிஷ்டெய பிதன]
 காமினி ஸதிய கந்த³ன தம்மகொ³லித³ன
 பா⁴மெ நீ தந்து³தோரெ || 2

ஸ்ருதியனுத்த⁴ரிஸி பூ⁴மிய பொத்து அட³விய
 பத³தொ³ரு திருகி³த³ன
 அதிஸய நரஹரி வாமன ரூபின
 பிதன மோஹத³ ராணிய |
 ஹதமாடி³ ஸத்யக்கெ நிந்து நக³வ பொத்து
 பதிவ்ரதெயர ப⁴ங்கி³ஸி
 க்ஷிதியோள் ராஹுத¹ பா³ட³தா³தி³ கேஸவனன்னு
 ஸதியெ நீ தந்து³தோரெ || 3

பல்லவி:

சந்திர முகியே, கிளியின் குரலே, நாக வேணியே, ஹரிணாகூதியே, ஸிம்ஹத்தைப் போல இடுப்பை கொண்டவளே, யானை போன்ற நடை கொண்டவளே, இந்திர நந்தனான அர்ஜுனுக்கு மித்ரனான அஹோபல நரஸிம்ஹனை எனக்கு கொண்டு வந்து காட்டுவாயாக.

1. தகூனின் அண்ணனான புலஸ்த்யனின், தந்தையான ப்ரஹ்மனின், ராணியான ஸரஸ்வதியின், மகனான நாரதனின், பெரிய அண்ணனான மரீசியின், தந்தையான ப்ரஹ்மனின், பேரனான ஸ்கந்தனுக்கு, பெண் கொடுத்த மாமனாரான தேவேந்திரனின் (இந்திரனின் மகள் - தேவஸேனை) சரிசமமான இந்திர பதவியை பெற்ற பலியின், எதிரிகளின் குருவான ப்ருஹஸ்பதியின், மனைவியான தாரையை அடைந்த சந்திரனின், எதிரில் வரும் ஸூரியனின், சிறிய மகனான ஸூக்ரீவனின், ராணியான ருமையை, கவர்ந்த வாலியை கொன்ற ஸ்ரீராமனை கொண்டு வந்து காட்டுவாயாக.

2. சந்திரனின், தந்தையான ஸமுத்ரனின், மனைவியான கங்கையை தலையில் தாங்கிய சிவனை, தன் ரோமகோடிகளில் தரித்த முக்யப்ராணனின், தந்தையான கேஸரியின், மனைவி அஞ்ஜனாதேவியின் கர்ப்பத்தில் தேஜஸ்ஸினை வைத்த சிவனின், பரம நண்பனான அலகாபுரியின் தலைவனான குபேரனின், தந்தையான விஸ்ரஸுமுனியின், மனைவியான கைகஸையின், மகனான ராவணனின், தம்பியான விபீஷணனுக்கு அருளிய ஸ்ரீராமனை கொண்டு வந்து காட்டுவாயாக.

3. வேதத்தை உத்தாரம் செய்த மத்ஸ்ய, பூமியை தாங்கிய கூர்ம, காட்டில் இருக்கும் வராஹ, நரஸிம்ஹ, வாமன, தந்தையின் மனைவியான ரேணுகையின் தலையை கொய்த பரசுராம, ஸத்ய வசனத்திற்காக காட்டிற்கு சென்ற ஸ்ரீராமன், கிரிதாரியான ஸ்ரீகிருஷ்ணன், பதிவிரதையர்களை மயக்கிய புத்த, குதிரையின் வந்தவனான கல்கி - இவ்வாரு 10 அவதாரங்களை எடுத்த பாடத ஆதிகேசவனை கொண்டு வந்து காட்டுவாயாக.

48. உகாபோக - ஸ்ரீகணபதி ஸ்துதி

பெ³ட்டவனு தன்ன பொட்டெயலிட்டு
 கு³ட்டாகி³ சலஹித³ன ஹொட்டெயலி
 புட்டித³ள இஷ்ட தேவன நடட் நடு³வினலி
 புட்டித³ன நெத்திய நொந்த³னு
 கித்தித³ன சதி ஸ்ருஷ்டியலி புட்டி
 லோகதொ³ளு மொட்ட மொத³லநெய
 பூஜெ கொ³ம்ப³ ஆதி கேசவனினகெ³ சரணு

மேலோட்டப் பொருள்:

மலையை தன் வயிற்றில் வைத்து இரகசியமாகப் பாதுகாத்து வந்தவரின் வயிற்றில் பிறந்தவரின் இஷ்டமானவரின் நடு வயிற்றில் பிறந்தவரின் தலையொன்றை கிள்ளியவரின் மனைவியின் பூஜையை எடுத்துக் கொள்பவரின் உள்ளுறை வாழும் ஆதி கேசவனுக்கு சரணங்கள். நமஸ்காரங்கள்.

உட்கருத்து:

முண்டிகெ பதங்களை புரிந்து கொள்வதற்கு சரியான இதிகாச புராண அறிவு மிகவும் தேவைப்படுகிறது. அதிலும் கனகதாசர் பதங்களை புரிந்து கொள்ள அபார ஞானம் தேவை. இப்போது இந்த பதத்தை பார்ப்போம்.

ஒரு காலத்தில், எல்லா மலைகளுக்கும், பறவைகள் போல இறக்கைகள் இருந்தனவாம். அவை பறந்து, பல ஊர்கள் மேல் அமர்ந்து, அங்குள்ளவர்களை கொன்றனவாம். அப்போது, தேவேந்திரன் சினம் கொண்டு, மலைகளில் இறக்கைகளை தன் வஜ்ராயுதத்தால் வெட்டினாராம். அப்போது வாயு பகவானிடம் தஞ்சமடைந்த இமாலய மலையின் புதல்வரான மைநாக பர்வதத்தை மட்டும் பத்திரமாக காப்பாற்றி, அதை கடலுக்கு அடியில் கொண்டு வைத்து, இரகசியமாகக் காத்து வரும்படி வருணனுக்கு கூறினாராம். அந்த வருணனின் மகளே இலக்குமிதேவி (பாற்கடலில் தோன்றியவள்). அவருக்குப்

பிரியமானவரே விஷ்ணு. அவர் மகன் நான்முகக் கடவுள் பிரம்மா.

அந்த பிரம்மாவுக்கு ஒரு காலத்தில் ஐந்து தலைகள் இருந்தன. அதேபோல், அவர் மகன் சிவனுக்கும் ஐந்து தலைகள் இருந்தன. ஒரு நாள் சிவன் கோபம் கொண்டு, பிரம்மாவின் ஒரு தலையை கிள்ளி எறிந்துவிட்டாராம். அப்பேர்ப்பட்ட சிவனின் பத்னியே பார்வதி. அந்த பார்வதி, தன் உடலிலுள்ள அழக்கால் (மண்ணால்) விநாயகரை ஸ்ருஷ்டித்தாராம். அந்த கணபதியின் உள்ளுறை இறைவனே ஆதிகேசவ பெருமாள் ஆகும்.

இதையே இந்த உகாபோகத்தில் கனகதாசர் சொல்கிறார்.

பெ³ட்டவனு (மலையை) தன்ன பொட்டெயலிட்டு (வயிற்றில் வைத்து), கு³ட்டாகி (இரகசியமாக) சலஹித³ன ஹொட்டெயலி (வயிற்றில்) புட்டித³ன (லட்சுமியை) இஷ்ட தேவன (விஷ்ணுவின்) - என்னும் சொற்றொடரால் 'மைநாக பர்வதத்தை தன்னுள் வைத்து காப்பாற்றிய சமுத்திர ராஜா வருணனின் மகளாகிய விஷ்ணுவின் பதியான இலக்குமியை' என்கிற பொருள் அறிய வருகிறது.

'நட்ட நடு³வினலி புட்டித³ன' என்பதம் மூலம், விஷ்ணுவின் நாபியில் உதித்த பிரம்மன் குறிக்கப்படுகிறார். 'நெத்திய நொந்தனு கித்தித³ன' என்பதன் மூலம் பிரம்மன் தலையைக் கொய்த சிவன் குறிக்கப்படுகிறார். 'சதி ஸ்ருஷ்டியலி புட்டி' என்பதன் மூலம் பார்வதி தன் உடல் மண்ணால் செய்த விக்னேஷ்வரன் குறிக்கப்படுகிறார்.

அந்தப் பிள்ளையாரையே அனைவரும் முதலில் வணங்கவேண்டும் என்பது விதி. அதையே 'லோகதொ³ளு மொட்ட மொத³லநெய பூஜெ கொ³ம்ப³' என்பதன் மூலம் கவி சுட்டிக் காட்டுகிறார். அவருக்கு உள்ளே இறைவன் விஸ்வம்பர

ரூபத்தில் உள்ளார். இது சாஸ்திர வாக்கியம். அந்த விஸ்வம்பரணே, ஆதி கேசவ விஷ்ணு.

49.

மங்க³ளம் ஜய மங்க³ளம் || ப

மங்க³ளாருதிய பாடி³ரெ மானினியரு ||அப

அந்த⁴கனனு ஜன கந்த³ன தந்தெ³ய
கொந்த³ன ஸிரத³லி நிந்த³வன
சந்த³தி படு³த³வன நந்த³னெயள நல
விந்த³ த⁴ரிஸித³ முகுந்த³னிகெ³ ||1

ரத²வ நட³ரி ஸூர பத²த³லி திருகு³வன
ஸுதனிகெ³ ஸாபவனித்தவன
க³தியனு தடு³தன ஸதிய ஜனனி ஸுதன
ஸதியர நாளித³ சதுரனிகெ³ ||2

ஹரிய மக³ன ஸிர தரித³ன தந்தெ³ய
ஹரிய மக³ன தம்மன பிதன
ப⁴ரதி³ பு⁴ஜிஸித³வன ஸிரத³லி நடிஸித³
வர காகி³நெலெயாதி கேசவகெ³ ||3

பொருள்:

இந்த மங்களப் பாடலில் கனகதாசர் பல உறவு முறைகளைக் கூறி, புராண அறிவைப் பயன்படுத்தி, பகவந்தனின் மங்களா குணங்களைப் பாடி, அப்பேர்ப்பட்ட பகவானுக்கு மங்களங்கள் என்று முடிக்கிறார். சரணங்களில் மட்டும் புதிர்கள் இருப்பதால், அவற்றைப் பார்ப்போம்.

#1: அந்த⁴கன் என்றால் பிறவிக்குருடன். இங்கு அது திருதராஷ்டிரனைக் குறிக்கிறது. அவர் அனுஜன் (தம்பி) பாண்டு மகாராஜா. அவர் கந்தன் (மகன்) தர்மராஜன். அவர் தந்தை யம தர்மன். அவரைக் கொன்றவர் பரமசிவன். இது

மார்க்கண்டேயனைக் காக்கும் போது நடந்தது. சிவன் தலையில் நின்றவர் சந்திரன். சந்திரனைப் பெற்றவர் சமுத்திராஜன் (வருணன்). அவன் மகள் லட்சுமிதேவி. அவரை மார்பில் தரித்தவன், முக்தி கொடுக்கும் முகுந்தன். அந்த முகுந்தனுக்கு மங்களம் என்கிறார் கவி.

#2: வான்வெளியில் ரதத்தில் திரிபவர் - சூரியன். அவர் மகன் கர்ணன். அவருக்கு சாபம் கொடுத்தவர் பரசுராமர். அவரின் வேகத்தைத் தடுத்தவர் சீதை. சீதையின் அம்மா பூமாதேவி. அவரின் மகன் நரகாசுரன். அவருடைய அரண்மனையில் சிறைப்பட்டிருந்த 16,100 பெண்களை, ஸ்ரீகிருஷ்ணன் காப்பாற்றி, துவாரகைக்குக் கொண்டு வந்து மணந்தான். அப்படிப்பட்ட கண்ணனுக்கு மங்களம் என்கிறார் தாசர்.

#3: ஹரிய மக என்றால் சூர்யனின் மகன் கர்ணன். கர்ணனின் தலையை அறுத்தவன் அர்ஜுனன். அவனின் அப்பா பாண்டுராஜா. பாண்டுவின் பெரிய பையன் தர்மராஜன். அவரின் தம்மன் (தம்பி பீமனின்) அப்பா வாயுதேவர். வாயுவை சாப்பிடும் பிராணி பாம்பு. அதாவது காளிங்கன். காளிங்கனின் மேல் நடனம் ஆடியவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். அவனே காகிநெலெ ஆதிகேசவன். அத்தகைய ஆதி கேசவனுக்கு மங்களம் என்கிறார் கனகதாசர்.

ஸ்ரீமஹிபதி தாஸர்

நக்ஷத்ர ரமணநய்யனி கொ³லிதுஸர வனித்தெ
 நக்ஷத்ர தொ³ல்லப⁴ன தம்மனஸுதனஸுட்டெ
 நக்ஷத்ர இல்லத³வன வைரி க³மனன தாத
 நக்ஷத்ர காந்த தரனே !
 நக்ஷத்ர ஜாதனக்³ரஜன மஸ்தகவ தரி தெ³
 நக்ஷத்ர சஹஸ்ரவுள்ளவன த்³வாரவகாய்தெ³
 நக்ஷத்ர நீனே இந்த்³ரா³தி தே³வதெக³ளிகெ³
 கு³ரு மஹிபதி பிரவு⁴ நக்ஷத்ர பூ⁴ஷ ஸலஹோ !

மேலோட்டப் பொருள்:

நட்சத்திர கணவனின் அப்பாவுக்கு அருளி அம்பைக் கொடுத்தவனே. நட்சத்திர கணவரின் தம்பியின் மகனை சுட்டவனே. நட்சத்திர மற்றவனின் எதிரியின் மேல் செல்பவனின் அப்பாவே. நட்சத்திர கணவனை தரித்தவனே.

நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவனின் அண்ணனின் தலையை வெட்டியவனே. நட்சத்திரம் ஆயிரமுள்ளவனின் வீட்டின் வாயில் காத்தவனே. இந்திரன் முதலான தேவதைகளுக்கு நட்சத்திர மானவனே. குருமஹிபதியை பிரபுவாகக் கொண்ட நட்சத்திர ஆபரணம் தரித்தவனே. என்னைக் காப்பாற்று.

உள் அர்த்தம்:

கவியானவர், நட்சத்திரம் என்கிற ஒரு சொல்லை வைத்துக் கொண்டே சொற்சிலம்பம் ஆடியுள்ளார். காகண்டகி மஹிபதி தாசர் (1680-1705AD) ஒரு சிறந்த ஹரிதாசர். யோகி. அனுபவ கவி. அவர் ஆயிரக்கணக்கான தேவர நாமாக்களை புனைந்துள்ளார். அவர் மகன், ஸ்ரீகிருஷ்ண தாசரும், தந்தையின் வழியைப் பின் பற்றி, பல பாடல்களைப் புனைத்துள்ளார். மஹிபதி தாசரின் ஒரு படைப்பே இது. இதில் அவர் சிவனை விளித்துத் துதிக்கிறார்.

சிவனை விளித்துக் கூறும் பல அடைமொழிகளை நட்சத்திரம் என்னும் ஒரு சொல்லை வைத்தே அவர் விளம்புகிறார். நட்சத்திரம் என்கிற ஒரு சொல்லானது, அஸ்வினி, பரணி முதலான 27 நட்சத்திரங்களில் ஒன்றைக் குறிக்கிறது. அதை சமத்காரமாக சாதூர்யமாக கவி இங்கே உபயோகித்துள்ளார். இப்போது ஒவ்வொரு வரியின் இலக்கிய நயத்தை, உட்கருத்தைப் பார்க்கலாம்.

முதல் வரியில் 'நக்ஷத்ர' என்பது உத்தர நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. உத்தர என்பவள் விராட ராஜனின் மகள். அவளை தமிழில் உத்தரை என்பார்கள். அவள் கணவனே அபிமன்யு. அபிமன்யுவின் அப்பா அர்ஜுனன். அர்ஜுனன், சிவனைக்

குறித்து தவம் செய்து, அவர் அருளால் பாசுபதம் என்கிற அஸ்திரத்தைப் பெற்றான். அதையே தாசர் 'நக்ஷத்ர ரமணநய்யனி கொ³லிதுஸர வனித்தெ' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இரண்டாவது வரியில் வரும் 'நக்ஷத்ர' என்கிற சொல், ரேவதி நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. ரேவதி, பலராமனின் மனைவி. பல ராமனின் தம்பியாக பிறந்தவனே கண்ணன். கண்ணனின் மகனே பிரத்யும்னன். அந்த பிரத்யும்னன், மன்மதனின் இன்னொரு அவதாரம். அந்த மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணால் சுட்டெறித்தவர் சிவன். அதையே தாசர் இங்கு 'நக்ஷத்ர தொ³ல்லப⁴ன தம்மன ஸுதனஸுட்டெ' என்கிறார்.

மூன்றாவது வரியில் வரும் 'நக்ஷத்ர' என்னும் சொல் சிரவண (திருவோணம்) நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. சிரவணம் என்றால் வடமொழியில் காது - செவி என்று பொருள். 'நக்ஷத்ர இல்லதவன்' என்றால் பாம்பு என்று பொருள். பாம்புக்கு காது கிடையாது. அதை 'கட்செவி' என்பார்கள். வைரி என்றால் எதிரி. பாம்புக்கு எதிரி மயில். மயில் மேல் செல்பவன் முருகன் அல்லது ஷண்முகன். அவன் தந்தையே சிவன்.

நான்காம் வரியில் வரும் 'நக்ஷத்ர', ரோகிணி நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. ரோகிணியின் கணவனே சந்திரன். சந்திரனை தன் தலையில் அணிந்தவன் சிவன். அதையே கவி 'நக்ஷத்ர காந்த தரனே' என்று சொல்கிறார்.

ஐந்தாம் வரியில் வரும் 'நக்ஷத்ர', புஷ்ய நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. நக்ஷத்ர ஜாதன என்றால் புஷ்ய நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவன் என்று பொருள். முன்பொரு சமயம், தரிபுராசுரர்கள் என்பவர்கள் இருந்தார்கள். தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்யுன் மாலி என்பவர்களே தரிபுராசுரர்கள். இவர்களில் மூத்தவனான தாரகாக்ஷன், புஷ்ய நட்சத்திரத்தில் பிறந்தான் என்று புராணம் கூறுகிறது. இவர்களை சிவன் சம்ஹரித்தார்.

அடுத்த வரியில் வரும் 'நக்ஷத்ர', ஹஸ்த நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. ஹஸ்த என்றால் கை. நக்ஷத்ர சஹஸ்ரயுள்ளவன் என்றால் ஆயிரம் கைகளை உடையவன் என்று பொருள். அவனே பாணாசுரன். இந்த பாணாசுரனின் வாயிலைக் காப்பவர் சிவன் என்று புராணம் கூறுகிறது.

ஏழாவது வரியில் வரும் 'நக்ஷத்ர', ஜ்யேஷ்டா (கேட்டை) நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. ஜ்யேஷ்டா என்றால் மூத்தவன் / தலைவன் என்று பொருள். இந்திரன் போன்ற தேவதைகளுக்கு தலைவன் சிவன். தாரதமயப்படி பார்த்தால், சிவன் ஐந்தாம் வகுப்பில் வருகிறார். இந்திராதி தேவதைகள் எட்டாம் வகுப்பில் வருகிறார்கள். ஆகவே, சிவன் அவர்களுக்கு தலைவன்.

எட்டாம் வரியில் வரும் 'நக்ஷத்ர', ஆஸ்லேஷ (ஆயில்யம்) நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. ஆஸ்லேஷ என்றால் நாகம் என்று பொருள் உண்டு. நக்ஷத்ர பூஷ என்றால் பாம்பை ஆபரணமாகக் கொண்டவன் என்று பொருள். சிவனுக்கு 'நாகபூஷணன்' என்று பொருள் உண்டு. சிவன் தன் பிரபுவாக (ஸ்வாமியாக), மஹி பதியை (லட்சுமிபதி விஷ்ணுவை) வழிப்படுகிறார். அதையே தாசர் 'கு³ரு மஹிபதி பிரவு⁴ நக்ஷத்ர பூ⁴ஷ; என்று குறிப்பிடுகிறார். அப்பேர்ப்பட்ட சிவன் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும் என்று 'சலஹோ' என்று பிரார்த்திக்கிறார் தாசர்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து
